

Η Νεολαία

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 31
13 ΜΑΪΟΥ 1939 — Δ'.

Ἡ Νεολαία

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ
(Νόμος 334)

Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου, διοικουμένου ὑπὸ Ἀνωτάτου Διοικητικοῦ Συμβουλίου προεδρευομένου ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ, ὅστις καὶ ἐκπροσωπεῖ ταύτην, ἀναπληρούμενος ὑπὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου κ. ΑΛΕΞ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΤΟΣ 1.—ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Δ/ΣΕΩΣ, ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ & ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ
Ὁδὸς Λεωχάρους 19 (Β' ὄροφος)
Ἀριθ. Τηλεφ. 32-094

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ: Περιοδικὸν «ΝΕΟΛΑΙΑ»
Ὁδὸς Λεωχάρους 19

Ἀριθ. Τεύχους 31—13 Μαΐου 1939
ΤΙΜΗ Δραχ. ΤΕΣΣΑΡΕΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

		Μελῶν καὶ μὴ μαθητῶν μελῶν
ΕΤΗΣΙΑ (Ἐσωτερικοῦ)	Δρ.	160 — 200
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	»	80 — 100
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	»	40 — 50
ΕΤΗΣΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ:	Λίρ. Ἀγγλίας	1
	Ἀμερικῆς Δολ.	6
	Αἰγύπτου Λίρ.	1

Διὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου (Δήμους, Κοινότητας):
ΕΤΗΣΙΑ Δρχ. 300

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ «ΝΕΟΛΑΙΑ»
Γεν. Γραμματεῖαν Ε.Ο.Ν., Πλατ. Συντάγματος

Διὰ πᾶσαν πληρωμὴν πρέπει νὰ λαμβάνητε ἀπόδειξιν φέρουσαν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Σ. ΡΟΥΒΑΛΗ Συνταγματάρχου ἐ. ἀ. καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς Ε.Ο.Ν.

Διὰ τοὺς κ. κ. Συνδρομητὰς καὶ Ἀναγνώστας μας

Σύμφωνα μὲ ὅσα ἔχουμε πῆ ἐπανειλημμένως μέχρι σήμερα οἱ συνδρομὲς τοῦ Περιοδικοῦ ὡρίσθησαν ὡς ἑξῆς:

Οἱ Φαλαγγῖτες, οἱ Φαλαγγίτισσες, οἱ Σκαπανεῖς, οἱ Σκαπάνισσες, οἱ μαθηταὶ κι' οἱ στρατιῶται γιὰ νὰ ἐγγραφοῦν συνδρομηταὶ γιὰ ἕνα ἔτος (συνδρομὴ ἐτησία) πρέπει ν' ἀποστείλουν 160 δραχ., ἂν θέλουν γιὰ ἓξ μῆνες 80 καὶ γιὰ τρεῖς μῆνες 40.

Γιὰ ὅλους τοὺς ἄλλους ἰδιώτας ἡ συνδρομὴ εἶναι δραχ. 200, ὑποδιαιρουμένη ἀνάλογα μὲ τὰ χρονικὰ διαστήματα ποὺ θέλουν.

Γιὰ τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας, Σχολικὰς Ἐφορείας, Ἑταιρείας, Ἀγροτικὰ Ταμεῖα καὶ γενικῶς γιὰ πρόσωπα Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου ἡ ἐτησία συνδρομὴ εἶναι δραχ. 300.

Ἡ συνδρομὴ δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ποτὲ μικρότερη ἀπὸ τρίμηνη. Εἰδικῶς ὅμως γιὰ τοὺς μικροὺς συνδρομητάς μας καὶ γιὰ τοὺς στρατιώτας ἔγινε ἡ ἐξαίρεσι νὰ στέλνουν τὴν τρίμηνη συνδρομή των, ἂν δὲν μποροῦν ὁλόκληρη, σὲ δυὸ δόσεις. Ποτὲ ὅμως σὲ περισσότερες, γιατὶ εἶναι ἀδύνατη ἡ παρακολούθησίς των μέσα σὲ χιλιάδες συνδρομητάς.

Παρακαλοῦμεν καὶ πάλιν καὶ ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν κ. κ. συνδρομητῶν ὁσάκις ἐμβάζουν οἱονδήποτε ποσὸν δι' ἐπιταγῆς ταχυδρομικῆς νὰ ἀναγράφουν εἰς τὸ ἀπόκομμα ταύτης μετὰ τοῦ ὀνόματος καὶ τῆς διευθύνσεώς των καὶ τὸ τί ἐκπροσωπεῖ τὸ ἀποστελλόμενον ποσὸν τοῦ ἐμβάσματος.

Πρέπει νὰ προσεχθῆ πάρα πολὺ ἡ διεύθυνσι ποὺ μᾶς δίδουν οἱ συνδρομηταί μας.

Εἶναι ἀπαραίτητα τὰ ἑξῆς στοιχεῖα:

Ὄνομα, ἐπίθετο ἀποστολέως.

Διεύθυνσις (ὁδός, πόλις ἢ χωριό, ἐπαρχία καὶ Νομός).

Αὐτὸ πρὸς τὸ συμφέρον τῶν συνδρομητῶν καὶ διευκόλυνσι τοῦ Περιοδικοῦ.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀποστέλλοντες ὁπωσδήποτε χρηματικὰ ποσὰ εἰς τὸ Περιοδικὸν «Νεολαία» νὰ τὰ ἀπευθύνουν εἴτε ἁπλῶς πρὸς τὸ Περιοδικὸν «Νεολαία», ὁδὸς Λεωχάρους 19, εἴτε πρὸς τὸν κ. Σπ. Ρούβαλην, Γεν. Γραμματέα τῆς Ε. Ο. Ν. διὰ τὸ Περιοδικὸν «Νεολαία», ὁδὸς Καραγεώργη τῆς Σερβίας 4.

Ἡ Νεολαία

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ, ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ, ΗΘΙΚΗΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ, ΤΗΣ «ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ»

Η ΕΞΟΡΜΗΣΙΣ

Ἡ πρώτη Ἀθλητικὴ Ἑβδομὰς τῆς Ε. Ο. Ν. ἀρχίζει αὔριον. Τρεῖς χιλιάδες πεντακόσιοι νέοι καὶ κορίτσια ἀπ' ὅλην τὴν χώραν θὰ προσέλθουν καὶ θ' ἀγωνισθοῦν εἰς τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον. Ἡ ἐπιλογὴ τῶν νέων αὐτῶν ἀθλητῶν ἔχει γίνει εἰς δύο στάδια. Διὰ ν' ἀναδειχθοῦν οἱ ἀθληταί, ποὺ θ' ἀγωνισθοῦν ἀπὸ αὔριον εἰς τὰς Ἀθήνας, εἶχον προηγηθῆ οἱ ἀγῶνες τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων, εἰς τοὺς ὁποίους πάλιν ἔλαβον μέρος μόνον οἱ πρωταθληταί, οἱ νικήσαντες κατὰ τοὺς ἀγῶνας ποὺ ἔγιναν εἰς τὰς Ὑποδιοικήσεις. Ὑπάρχει ἔτσι ἕνα δεδομένον στερεόν, τὸ ὁποῖον πείθει ὅτι εἰς τοὺς ἀρχομένους ἀπὸ αὔριον ἀγῶνας μετέχουν οἱ ἀριστεῖς τῆς ἁπανταχοῦ τῆς χώρας ἀθλουμένης νεότητος. Καὶ ὅτι ἐπομένως ἠμποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι, μὲ τοὺς ἀγῶνας αὐτούς, μᾶς δίδεται μία πρώτης τάξεως εὐκαιρία νὰ δοκιμάσωμε καὶ νὰ κρίνωμε τὸ μέτρον τῶν ἐπιδόσεων τῆς νεωτέρας γενεᾶς τῶν ἀθλουμένων Ἑλλήνων.

Δὲν πρόκειται ἐδῶ ν' ἀναπτύξωμεν τὴν σημασίαν τῆς ἀθλητικῆς, οὔτε νὰ κάμωμεν ἀπολογίαν τοῦ θεσμοῦ καὶ τῶν σκοπῶν τῆς ἀγωνιστικῆς. Ὁ ἀθλητισμὸς εἶναι ὑπόθεσις καὶ εὕρημα ἑλληνικόν, ὑπόθεσις καὶ εὕρημα τῆς Χώρας αὐτῆς, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐβλάστησε καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ἔλαβε τὴν ἀνωτάτην καὶ τὴν πληρεστάτην του ἀνάπτυξιν, διὰ ν' ἀποτελέσῃ ἔπειτα ἀπὸ αἰῶνας ὁλοκλήρους ἰδανικὸν πανανθρώπινον. Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες, ποὺ εἶχαν ἀναγάγει εἰς τελειότητα τὴν παιδείαν καὶ τὴν ἀγωγὴν τῶν νέων, ἐπενόησαν καὶ ἐφήρμοσαν τὴν σωματικὴν ἄθλησιν εἰς τὰ γυμναστήρια ὡς παιδαγωγικὸν θεσμόν, εἰς τὸν ὁποῖον ἔδωσαν ἴσην προσοχὴν καὶ ἴσην σημασίαν ὅσην καὶ εἰς ἄλλον πόλον τῆς παιδαγωγικῆς, ποὺ ἦτο καὶ ἔμεινεν ἡ πνευματικὴ μόρφωσις. Ὅπως εἰς ὅλας των τὰς κατακτήσεις, ἔτσι καὶ ἐδῶ ἐπῆραν καὶ ἀνέπτυξαν καὶ ἐκαλλιέργησαν τὴν φυσικὴν ῥοπήν, ποὺ ἔχει ὁ νέος ἄνθρωπος νὰ ἐκδαπανᾷ, παίζων, τὸ πλεόνασμα τῆς ἐνεργείας ποὺ ὑπάρχει μέσα του. Ἡ ἁπλῆ πρωτόγονος καὶ ἀκατεύθυντος παιδιὰ ἔγινεν ἔτσι ὠργανωμένη ἄθλησις. Διὰ νὰ πάρῃ μὲ τὸν καιρὸ τὴν μορφὴν ὑψίστου ἐθνικοῦ θεσμοῦ. Τοῦ θεσμοῦ τῆς ὡραιοτάτης καὶ γονιμωτάτης ἁμίλλης δεξιοτήτων καὶ ἐπιδόσεων, ποὺ δὲν διεμόρφωναν μόνον ῥώμην καὶ ἁρμονίαν σωμάτων, ἀλλὰ καὶ χαρακτῆρα, κάλλος καὶ εὐγένειαν ψυχῶν. Ἕνα σύνθετον ἀγαθὸν ἀνθρωπίνης τελειώσεως ποὺ τὸ ἐξέφραζον μὲ τὴν λέξιν ΑΡΕΤΗ καὶ ποὺ ὁμοία, εἰς πληρότητα νοήματος, δὲν ἀπαντᾶται εἰς καμμίαν γλῶσσαν τοῦ κόσμου.

Ἡ ἀθλητικὴ ἐξόρμησις ποὺ ἐπιχειρεῖ ἡ Ε.Ο.Ν. ξεκινᾷ καὶ αὐτὴ μὲ τὸ ἴδιο ἐκεῖνο πνεῦμα καὶ μὲ τοὺς ἰδίους σκοπούς. Καὶ ἂς μὴ φαντασθῇ κανεὶς ὅτι τὸ λέγομεν αὐτὸ μὲ τὴν πρόθεσιν ν' ἀδικήσωμεν εἴτε νὰ μειώσωμεν τὴν ἀξίαν τῶν προσπαθειῶν καὶ τῶν κατακτήσεων, ποὺ ἐπρα-

γματοποιήθησαν εἰς τὸν Τόπον μας, εἰς τὸν τομέα τοῦ ἀθλητισμοῦ, ἀπὸ τὴν ἐποχὴν πού, ἀναστηθεῖσα εἰς νέαν αὐτοτελῆ ζωήν, ἡ Ἑλλάς, ἔγινε πάλιν ἀφετηρία ἐμπνεύσεως διὰ τὴν ἀναγέννησιν τοῦ ὀλυμπιακοῦ πνεύματος εἰς ἔκτασιν παγκόσμιον. Ἀπεναντίας, ἐκκινοῦσα διὰ τὴν ἰδικήν της προσπάθειαν, ἡ Ὀργάνωσις, αἰσθάνεται βαθύτατα τὸ χρέος ν' ἀποδώσῃ εὐγνωμόνως ὅλην τὴν τιμὴν ποὺ ὀφείλεται εἰς τὰς προηγηθείσας προσπαθείας καὶ νὰ διακηρύξῃ ὅτι, χωρὶς αὐτάς, ἡ ἐξόρμησίς της, ἂν δὲν θὰ ἦτο τελείως ἀδύνατος, θὰ ἦτο πάντως ἀπείρως δυσχερής. Ἡ ὀργάνωσις γνωρίζει ὅτι, ἂν ὑπάρχῃ κάποιο σημεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ πλεονεκτῇ ἡ ἰδική της ἐξόρμησις — καὶ τὸ πλεονέκτημα αὐτὸ πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι δὲν συνεπάγεται δι' αὐτήν, πρὸς τὸ παρὸν τοὐλάχιστον, τιμήν, ἀλλ' ὄγκον ὑποχρεώσεων τεράστιον — τοῦτο εἶναι μόνον ἡ καθολικότης της ὡς θεσμοῦ ἐθνικοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ Πολιτεία ἀναθέτει τὴν ἐποπτείαν τῆς ἀγωγῆς τῶν νέων Ἑλλήνων.

Ἐλέχθη ὅτι μὲ τὴν εὐχέρειαν ποὺ ἔχει ἡ Ὀργάνωσις νὰ κινητοποιῇ εἰς τὰ γυμναστήρια καὶ εἰς τοὺς στίβους ὁλόκληρον τὴν νεότητα τοῦ Ἔθνους, εὐρύνονται εἰς τὸ ἀκρότατον αἱ δυνατότητες τῆς ἀναδείξεως νέων πρωταθλητῶν. Χωρὶς ν' ἀποκλείωμεν καθόλου τοιοῦτον ἀποτέλεσμα, ὀφείλομεν ἀπὸ τῆς στιγμῆς αὐτῆς νὰ τονίσωμεν ὅτι στενεύουν καὶ περιορίζουν πολὺ τὰς ἐπιδιώξεις τῆς ἐξορμήσεως ἐκεῖνοι ποὺ τὴν ἀντιμετωπίζουν ὡς προωρισμένην ν' ἀναδείξῃ πρωταθλητάς. Βεβαίως, ἀνοίγουσα τὸν στίβον τῆς ἀθλήσεως εἰς ὅλους τοὺς νέους καὶ εἰς ὅλα τὰ κορίτσια τῆς Ἑλλάδος, ἡ Ὀργάνωσις, αὐξάνει τὰς δυνατότητας ἐπιλογῆς καὶ ἀναδείξεως τῶν ἀρίστων. Ἀλλ' οἱ ἀριστεῖς, οἱ πρωταθληταί, θὰ εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα, ἕνα ἀπὸ τὰ πολλὰ ἀποτελέσματα. Ὁ σκοπὸς τῆς ἐξορμήσεως εἶναι καὶ θὰ παραμείνῃ εἰς: Ἡ ἄθλησις τῶν πολλῶν, ἡ ἅμιλλα τῶν πολλῶν, τοῦ συνόλου, ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ ἐφικτοῦ, καὶ κατὰ φυσικὴν συνέπειαν ἡ ὑγεία καὶ ἡ ἁρμονικὴ ἀνάπτυξις τῶν σωμάτων καὶ τῶν ψυχῶν, ἡ ἀρετὴ τοῦ συνόλου. Θὰ ἐπιμείνωμεν εἰς αὐτὴν τὴν διευκρίνησιν, διότι ἔχει ἀληθῶς πρωταρχικὴν σημασίαν. Ἡ ἄθλησις αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν εἶναι μέσον. Κάθε ἄλλο ἢ σκοπός. Σκοπὸς τῆς ἀθλήσεως εἶναι καὶ τὸ σῶμα, ἡ ὑγεία δηλαδὴ τοῦ σώματος καὶ ἡ φυσικὴ ρώμη, ἡ ἁρμονία, καθὼς καὶ ἡ ὡραιότης, τὸ πλαστικὸν δηλαδὴ ἀποτέλεσμα, αὐτὸ ποὺ εἰς τὴν ἀρχαιότητα ἐνέπνεε τοὺς ποιητὰς τοῦ στίχου καὶ τοῦ μαρμάρου. Πέραν ὅμως ὅλων αὐτῶν, καὶ ὑπεράνω ὅλων αὐτῶν, σκοπὸς τῆς ἀθλήσεως εἶναι τὸ πνεῦμα. Καὶ ἂν καλλιεργῇ καὶ πλάττῃ σώματα ὁ στίβος, τὰ σώματα καλλιεργοῦνται ὡς φορεῖς καὶ ναοὶ πνεύματος, ὡς φορεῖς καὶ ναοὶ φρονήματος, εὐγενείας καὶ τιμῆς, ἤθους μὲ μίαν λέξιν. Οἱ ἴδιοι οἱ ἀρχαῖοι ἔτσι ἔθεταν τοὺς σκοποὺς τῆς ἀθλήσεως. Καὶ ἡ ἄθλησις εἰς τὴν ἀρχαιότητα, καὶ εἰς τοὺς στίβους καὶ εἰς τοὺς ἀγῶνας, ἕνα ἔθετεν εἰς ἑαυτὴν προέχοντα σκοπόν: τὴν ἀνάδειξιν πολιτῶν «καλῶν κἀγαθῶν». Ἂν δὲ διὰ τοὺς ἀρχαίους ἐπρυτάνευεν ὁ ἠθικὸς σκοπὸς εἰς τὴν ἀγωνιστικὴν ἐπάνω ἀπ' ὅλους τοὺς ἄλλους, πολὺ περισσότερον πρέπει νὰ πρυτανεύῃ καὶ νὰ διέπῃ ὁ σκοπὸς αὐτὸς σήμερον, ποὺ οἱ χριστιανικοὶ αἰῶνες ἔχουν ἐργασθῆ διὰ νὰ εὐρύνουν καὶ νὰ βαθύνουν τὰς ἠθικὰς βάσεις τῆς ζωῆς μας.

Τὸ «αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι», ποὺ ἦτο κανὼν τῆς ἀγωνιστικῆς εἰς τὴν ἀρχαιότητα, ὅσον ὑψηλὸν καὶ ἂν ἦτο ἀπὸ ἀπόψεως περιεχομένου καὶ νοήματος, εὔκολα ὑποβάλλει εἰς παρανόησιν καὶ εὐκολώτερα ὁδηγεῖ εἰς νοθεύσεις. Τὸ ἀριστεύειν καὶ ὑπερέχειν διὰ παντὸς μέσου δὲν προάγει εἰς ἀρετήν. Ὅμως σκοπὸς τῆς ἀγωνιστικῆς πρέπει νὰ παραμένῃ ἡ ἀρετή, ἡ μία καὶ ἡ ὡλοκληρωμένη. Οὔτε πάλιν ἐπιτρέπεται νὰ θέτῃ ὡς σκοπὸν ἡ ἀγωνιστικὴ τὴν ἐπιλογὴν ἀριστέων. Σκοπὸς τῆς ἀγωνιστικῆς εἶναι αἱ ὁμάδες, τὰ σύνολα καὶ αἱ ἐπιδόσεις τῶν ἀρίστων εἶναι δεῖκται καὶ οἱ ἴδιοι μέτρον διὰ τὴν ἄνοδον τῶν ὁμάδων. Ἐκτὸς τῆς ἀνόδου τῶν ὁμάδων οἱ ἀριστεῖς καὶ αἱ ἐπιδόσεις των θὰ ἦσαν ἐπεισόδια χωρὶς σημασίαν.

Ὑπὸ τοιοῦτον πνεῦμα ἀντιλαμβάνεται καὶ ἐπιχειρεῖ τὴν ἀθλητικήν της ἐξόρμησιν ἡ Ὀργάνωσις. Ἄνευ τῆς παρουσίας τοῦ πνεύματος αὐτοῦ ἡ ἐξόρμησίς της θὰ ἦτο ματαία καὶ δὲν θὰ ἤξιζε τὸν κόπον. Καὶ ἐδῶ θὰ ἐκδηλωθῇ, ὅπως παντοῦ, κυριαρχικὸς καὶ κυριαρχικὰ εὐεργετικός, ὁ ζυγὸς τῆς ὁμάδος. Καὶ δὲν θὰ ὑπάρξῃ κανεὶς ποὺ θὰ δικαιοῦται νὰ δυσφορῇ δι' αὐτό. Ὁ ζυγὸς τῆς ὁμάδος ὑπῆρξε πάντοτε γόνιμος. Πηγὴ ἱεραρχικῆς τάξεως, ἀλλὰ καὶ πηγὴ σεμνότητος, κοσμιότητος καὶ σεβασμοῦ. Δὲν ἐμείωσε ποτὲ τὰς ἀξίας ὅπου αἱ ἀξίαι ἦσαν ἀληθιναί. Οὔτε ποτὲ περιώρισεν, οὔτε ἠλάττωσε τὰς δυνατότητας τῆς ἀναδείξεώς των. Ἀπεναντίας, ἠσφάλισε πάντοτε τὰς ἀξίας καθ' ἑαυτὰς καὶ τῶν ἀξίων τὴν ἀνάδειξιν.

Ἂς τὸ σημειώσουν τοῦτο καλῶς ὅλοι, τὰ στελέχη, οἱ ἀρχηγοί, οἱ ἐπιφορτισμένοι μὲ τὰς εὐθύνας τῆς ἐπιχειρουμένης ἐξορμήσεως. Ἂς σημειώσουν καλὰ ὅτι ἡ ἐξόρμησις αὐτὴ ἀποτελεῖ νέον εἰς τὴν ζωήν μας. Εἶναι νέον τὸ γεγονός, ὅτι ἔπειτα ἀπὸ πολλὰς καλὰς προσπαθείας, ποὺ ἀπὸ τὴν φύσιν των ἦσαν περιωρισμέναι καὶ στεναὶ καὶ διὰ τὸν λόγον αὐτὸν δὲν εἶχον σταθερότητα οὔτε ἐσημείωσαν συνεχῆ ἄνοδον, ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἀθλητισμοῦ γίνεται ἑνιαῖον κίνημα ὅλων τῶν στρωμάτων τοῦ λαοῦ, εἰς ἔκτασιν ἀληθινὰ πανελλήνιον. Εἰς τὴν Ὀργάνωσιν, ποὺ ὀργανώνει καὶ κατευθύνει αὐτὸ τὸ κίνημα, ἀνετέθη βαρύτατον χρέος. Ἂς ἐργασθοῦν ὅλοι διὰ νὰ γίνῃ τὸ χρέος τιμή.

Κδς.

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΧΑΡΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΑΣ

Θυμώσαστε τὴν πρωτομαγιὰ πρὸ ὀλίγων μόλις ἐτῶν; Ἐνῷ ἡ φύσις ὁλοτρίγυρά μας ἑώρταζε τὴν ἄνοιξι καὶ μᾶς προσέφερνε ἀνοιχτότερα τὰ λουλούδια της μὲ τὰ χρώματά τους καὶ τὴν εὐωδιά τους, οἱ ἄνθρωποι σκυθρωποί, ἔβλεπαν τὴν ἐργατιὰ νὰ περνᾷ ἀγριεμένη, μὲ φωνές, καὶ αἰσθανόταν ὅτι ἕνας τοῖχος ἀόρατος τοὺς χώριζε ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους. Κι' ὅμως ἔνοιωθαν ὅτι κι' αὐτοὶ εἶναι ὅμοιοί τους, ἔνοιωθαν ἀγάπη καὶ συμπάθεια γι' αὐτούς, καὶ βλέποντάς τους ἔτσι, μιὰ ἀπέραντη λύπη τοὺς ἔσφιγγε τὴν καρδιά, μαζὶ μὲ ἕνα περίεργο, ἀκατονόμαστο φόβο.

Εἴδατε τὴν παρέλασι τῆς ἐργατιᾶς στὸν Πειραιᾶ ἐφέτος; Τί διαφορά! Οἱ ἐργάτες περνοῦσαν χαρούμενοι, γελαστοί, μὲ σημαῖες, ἑορτάζοντας ἔτσι τὴ γιορτὴ τῆς χαρᾶς καὶ τῆς δουλειᾶς.

Μιὰ τέτοια μέρα, ποὺ ἡ φύσις εἶχε στολιστῆ μὲ τὰ γιορτινά της, δὲν μποροῦσε καὶ ἡ πόλι παρὰ νὰ βάλῃ κι' αὐτὴ τὰ καλά της. Κοντὰ στὸ σταθμὸ ἐσημιά σχεδόν, ἀλλὰ ὅσο πλησίαζα πρὸς τὴν πλατεῖα Κοραῆ, τόσο πύκνωνε ὁ κόσμος, σὲ βαθμὸ ποὺ δὲν μποροῦσα πιὰ νὰ προχωρήσω. Μὲ τὴ βοήθεια τῆς δημοσιογραφικῆς μου ἀδείας καὶ τῆς ἀστυνομίας, κατώρθωσα εὐτυχῶς νὰ βρῶ μιὰ θέσι ἀκριβῶς μπροστὰ στὴν κυβερνητικὴ ἐξέδρα. Μεγάφωνα εἶχαν τοποθετηθῆ παντοῦ καὶ ἔτσι ὁ λόγος τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐθνικῆς Συνομοσπονδίας Ἐργατῶν ἀκούσθηκαν καθαρὰ εἰς ὅλα τὰ σημεῖα τῆς πρωτοφανοῦς εἰς ὄγκον συγκεντρώσεως. Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐθν. Συνομ. Ἐργατῶν κ. Τσαπῆς μίλησε τονίζοντας πόσο στοργικὸς φάνηκε πρὸς τὸν ἐργατικὸ κόσμο ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως. Ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνη τοῦ ἐργατικοῦ κόσμου, ἰδίᾳ γιὰ τὴν κοινωνική του τοποθέτησι, τῆς ὁποίας χαρακτηριστικὴ ἐκδήλωσις εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι ἐπῆρε καὶ ἐτοποθέτησεν ὡς ὑπουργὸν τῆς Ἐργασίας ἕνα νέον ποὺ προῆλθε κατ' εὐθεῖαν ἀπὸ τὰ σπλάγχνα τοῦ ἐργατικοῦ κόσμου. Ἐτόνισεν ἐπίσης τὴν προσαρμογὴ τῶν μισθῶν πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς ζωῆς, τὴν ὠφέλεια τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων. Ἡ Κυβέρνησις τῆς 4ης Αὐγούστου ἔκαμε νόμους προστατευτικοὺς γιὰ τοὺς φυματικούς, ἐξοχὲς γιὰ τοὺς ἀναιμικούς, ἐργάσθηκε γιὰ τὴν ἐργατικὴ ἄνοδο, ἔδωσε θέσιν καὶ ὀντότητα στοὺς ἐργαζομένους, ἐτίμησε τὴν ἐργασία.

Ἔπειτα ἀκούσθηκε ἀπὸ τὰ μεγάφωνα πρόσκλησις ἐπανειλημμένη εἰς «προσοχὴν» καὶ ἤρχισεν ὁ λόγος τοῦ Ἀρχηγοῦ. Ἡ ἐντύπωσις ἀπὸ τὸν λόγον ἦτο πραγματικὰ μεγάλη. Ἁπλοῦς, χωρὶς καμμίαν προσποίησιν, χωρὶς τόνον ἀνωτερότητος, ἀλλὰ καὶ ἀληθινὸς καὶ ἀληθινὰ στοργικός, ὁ Πρόεδρος ἱστορίζει πῶς παρέλαβε τὴν Ἑλλάδα κοινωνικῶς, τί ἔκαμε καὶ ποῦ τὴν ἔφερε. Τὸ πλῆθος ποὺ τὸν διακόπτει ζητωκραυγάζον, θερμὸν εἰς ἐνθουσιασμὸν καὶ εἰς πίστιν, βεβαιώνει τὴν ἱστορίαν ποὺ διηγεῖται ἁπλᾶ καὶ ἀπέριττα ὁ Ἀρχηγός. Ἀρχίζει μὲ μιὰ γρήγορη, ἀλλὰ ἔντονη εἰκόνα τοῦ παρελθόντος. Τοὺς ἐξηγεῖ ἔπειτα τοὺς σκοποὺς ποὺ ἐνέπνευσαν καὶ ἐδικαίωσαν τὴν κοινωνικὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία συνίσταται εἰς τὴν ἀλληλεγγύην καὶ εἰς τὴν συνεργασίαν ὅλων τῶν λαϊκῶν στρωμάτων, κάτω ἀπὸ τὴν ἰδέαν τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς Πατρίδος. Ἀρχίζει ὡς ἑξῆς: «Ἐργάτες καὶ ἐργάτριες, ὑπάλληλοι καὶ λοιποὶ μισθωτοί, εἶναι ἡ τρίτη πρωτομαγιὰ ποὺ τὴν ἑορτάζουμε γαλανόλευκη καὶ ὄχι πλέον κόκκινη, μὲ χαρά, ἀδελφωμένοι, ὅλοι μαζί, ἐμεῖς τὰ παιδιὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους. Ἀφορμὴ τῆς 4ης Αὐγούστου ὑπῆρξε τὸ ἐργατικὸ ζήτημα καὶ χάρις σ' αὐτὸ ἐπῆλθε ἡ μεταβολή». Τὰ πλήθη διακόπτουν μὲ ζωηρότατες ζητωκραυγές, ποὺ διαρκοῦν πολλὴν ὥραν. Ὁ Ἀρχηγὸς ἐπανέρχεται συνεχίζων: «Ὁ ἐργατικὸς κόσμος δὲν μπορεῖ νὰ ζήσῃ ὅταν ὅλος ὁ κόσμος δὲν εὐημερῇ, ὅταν τὸ σύνολον δὲν εὐτυχῇ, καὶ ἀντιστρόφως. Ἡ ζωὴ τῶν πόλεων εἶναι ἀλληλένδετη μὲ τὴν ζωὴν τοῦ ἀγρότου. Αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ καταλάβουν ὅλοι: ὅτι οἱ μὲν δὲν μποροῦν νὰ ζήσουν χωρὶς τοὺς δέ». Πάλι διακοπὴ καὶ ζητωκραυγαὶ μυριόστομοι, βροντεραί, ἀτελείωτοι.

Ὁ Ἀρχηγὸς ἐπανέρχεται εἰς τὴν 4ην Αὐγούστου καὶ εἰς τὰς συνθήκας ὑπὸ τὰς ὁποίας ἀπεφασίσθη καὶ ἔγινεν ἡ μεταβολή. Προχωρεῖ ἔπειτα μὲ παραστατικὴν διήγησιν δίδων τὴν εἰκόνα τοῦ κομματικοῦ Κράτους, τοῦ Κράτους διὰ τὸ ὁποῖον δὲν ὑπῆρχαν πολῖται, δὲν ὑπῆρχαν ὁμοεθνεῖς, δὲν ὑπῆρχαν ἐργαζόμενοι καὶ παραγωγοί, ἀλλὰ μόνον ψηφοφόροι. Τοὺς ψηφοφόρους αὐτοὺς τὸ κόμμα, ὅταν δὲν κατώρθωνε νὰ τοὺς δελεάζῃ μὲ ὑποσχέσεις καὶ νὰ τοὺς κατακτᾷ μὲ παροχὰς εἰς βάρος τῆς ὁλικῆς πάντοτε καὶ τῆς ἠθικῆς ὑποστάσεως τοῦ Κράτους, τοὺς ἐτρομοκράτει μὲ ἀπειλὰς καὶ τοὺς ὑπέτασσε μὲ ἐκβιασμούς. Καὶ εἶχε χίλιους τρόπους τὸ κόμμα νὰ ἐκβιάζῃ καὶ νὰ τρομοκρατῇ ὅταν εὑρίσκετο εἰς τὴν ἀρχήν. Καὶ γνωρίζομεν καλὰ ὅλοι πόσον μειωμένος εἰς ὅλα του τὰ δικαιώματα ἦτο ὁ πολίτης ποὺ δὲν ἀνῆκεν εἰς τὴν κρατοῦσαν παράταξιν. Αὐτὸ δὲ τὸ καθεστὼς ἐλέγετο καθεστὼς ἐλευθερίας. Μήπως ὅμως οἱ πολῖται μόνον ἦσαν δοῦλοι τοῦ κόμματος;

Ἔπειτα ἦρθε ὁ κομμουνισμός. Αὐτὸς εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν ἦτο παρὰ ἡ διέξοδος ἐκ τῆς ἀπογνώσεως εἰς τὴν ὁποίαν ἔσπρωχνε τοὺς πολίτας ἡ κομματικὴ φαυλότης. Ἦτο τόσον πιεστικὸν τὸ κομματικὸν καθεστώς, τόσον καταστρεπτικὸν διὰ τὸ Κράτος, διὰ τοὺς πολίτας, διὰ τὴν Πατρίδα, τόσον βαθύτατα ἐπλήγωνε μὲ τὴν δρᾶσιν καὶ μὲ τὰ ἔργα του ὅ,τι εἶχε τιμιώτερον ὁ πολίτης ὡς ἄνθρωπος καὶ ὡς Ἕλλην. Τὸ πῶς τώρα ὁ κομμουνισμὸς ἐξεμεταλλεύετο αὐτὸ τὸ αἴσθημα τῆς ἀπογνώσεως καὶ τῆς περιφρονήσεως ποὺ ἐνέπνεον εἰς τὸν λαὸν αἱ κομματικαὶ Κυβερνήσεις, τὸ ἐξήγησε καὶ αὐτὸ ὁ Ἀρχηγὸς εἰς μίαν χαρακτηριστικὴν περικοπὴν τοῦ λόγου του. «Λίγους μῆνας πρὸ τῆς 4ης Αὐγούστου εἶχα διορίσει μιὰ ἐπιτροπὴ νὰ μελετήσῃ τὰ διάφορα ζητήματα τοῦ ἐργατικοῦ κόσμου. (Ἡ ἐπιτροπὴ ἐκείνη κατήρτισεν εἰς σχέδιον τὰς κυριωτέρας μεταρρυθμίσεις ποὺ ἐφηρμόσθησαν εἰς τὰ ἐργατικὰ ζητήματα ἔπειτα ἀπὸ τὴν μεταβολήν). Οἱ κομμουνισταὶ ὅμως ὅταν ἔμαθαν ὅτι εἴμεθα διατεθειμένοι νὰ λύσωμεν κατὰ τρόπον ριζικὸν τὰ ἐργατικὰ ζητήματα, ἐφοβήθησαν ὅτι ἅμα λείψῃ ἡ ἐργατικὴ ἀπαθλίωσις θὰ τοὺς λείψῃ καὶ ἡ πελατεία καὶ διὰ ν' ἀντιδράσουν ἠπείλησαν γενικὴν ἐπανάστασιν, ποὺ θὰ αἱματοκυλοῦσε τὸν τόπο. Τότε ἀπεφάσισα καὶ ἐτόλμησα τὴν μεταβολὴν τῆς 4ης Αὐγούστου».

Καὶ ἐνῷ ἡ ἀνθρωποθάλασσα εἰς τὴν πλατεῖαν καὶ εἰς τὰς παρόδους ἐκσπᾷ εἰς πολύβοον κατάραν κατὰ τοῦ κομμουνισμοῦ, ὁ Ἀρχηγὸς συνεχίζει:

«Τὸν Ἰούνιο τοῦ 1936 εἴχαμε 135.000 ἀνέργους, μετὰ ἕξ μῆνας κατῆλθαν σὲ 129.000 καὶ τώρα παρέμειναν ἐλάχιστοι, περίπου 16.000. Ἐὰν λάβετε δὲ ὑπ' ὄψιν ὅτι κάθε χρόνο ὁ πληθυσμὸς αὐξάνει κατὰ 30.000, σὲ τρία χρόνια ηὐξήθη κατὰ 90.000 καὶ συνεπῶς οἱ ἄνεργοί μας εἶναι ἐλάχιστοι, οὔτε 2 %. Ἕνας ἀπὸ τοὺς τρόπους τῆς καταργήσεως τῆς ἀνεργίας εἶναι τὸ ὀκτάωρο τῶν ἐργατῶν καὶ τὸ ἑπτάωρο τῶν ὑπαλλήλων. Καὶ φθάνουμε στὸ μεγάλο ὄνειρο τῶν ἐργατῶν, στὶς Κοινωνικὲς Ἀσφαλίσεις. Ὅλες οἱ πρώην Κυβερνήσεις τοὺς τὶς εἶχαν ὑποσχεθῆ, ἐμεῖς τὶς πραγματοποιήσαμε. Ἐπὶ 115 χρόνια ἑλληνικοῦ βίου μαζὶ μὲ τὰς στρατιωτικὰς συντάξεις καὶ αὐτὰς τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων εἶχαν ἀσφαλιστῆ ἐν ὅλῳ 636.000 ἄνθρωποι, κατὰ τὰ τρία χρόνια τὰ δικά μας ἀσφαλίστηκαν 1.102.000 πρόσωπα. Θυμώσαστε τί ἔλεγαν γιὰ τὶς κοινωνικὲς ἀσφαλίσεις; Ὅτι θὰ ἐχρεωκόπουν τὶς ἐπιχειρήσεις καὶ τὸ Δημόσιο μαζί. Λοιπὸν πληρώθηκαν 153.000 ἀσφαλίσεις, δόθηκαν συντάξεις σὲ 15.000 γέρους, εἰδικὸ ἐπίδομα γιὰ ἀεροθεραπεία στοὺς ἀναιμικοὺς ὑπαλλήλους, δηλαδὴ πληρώθηκαν ἐν ὅλῳ 1.500.000 ἑκατομμύρια. Ὑπάρχουν ἄλλα 3.000.0000.000 στὸ ὑπουργεῖο Ἐργασίας. Αὐτὴ εἶναι ἡ περιουσία σου, ἐργατικὲ κόσμε τῆς Ἑλλάδος».

Σπανίως πολιτικὴ συγκέντρωσις εἰς τὴν Ἑλλάδα συνεκέντρωσε τόσον κόσμον. Καὶ ποτὲ πολιτικὴ συγκέντρωσις εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν παρουσίασε τόσην ζωηρότητα, τόσον ἐνθουσιασμόν, τόσην ἐγκαρδιότητα ἐπικοινωνίας καὶ κατανοήσεως μεταξὺ ἀγορητοῦ καὶ ἀκροατῶν, μεταξὺ λαοῦ καὶ Ἀρχηγοῦ. Ὁ λόγος ἦτο μᾶλλον βραχύς, ἀλλὰ μεστὸς ἀπὸ ἐννοίας καὶ ἀπὸ στοιχεῖα καὶ ἀριθμούς. Καὶ κάθε φράσις, κάθε περίοδος τοῦ λόγου διεκόπτετο ἀπὸ ἐπευφημίας καὶ ζητωκραυγάς.

ΣΤΗΝ ΚΡΗΤΗ

Αἱ ὀροσειραὶ τῶν Λευκῶν Ὀρέων, ἡ Διογενὴς Ἴδη, ἡ Διοτρόφος Δίκτη, ἐκίνησαν προχθὲς τὰς κορυφάς των, εἰς ἕνα χαιρετισμὸν γεμᾶτον ἀπὸ χαρὰν καὶ ἡ Κρητικὴ ὕπαιθρος ἐσείσθη ἀπὸ συγκίνησιν καθὼς ἀντίκρυσε πάλιν τὸ Πνεῦμα τῆς Νέας Ἑλλάδος, ποὺ ἦλθε νὰ τὴν ἐπισκεφθῇ. Ὅπως ὅλη ἡ Ἑλλάς, ἔτσι καὶ ὁ τόπος αὐτὸς ἐκεῖ κάτω καὶ οἱ ἄνθρωποί του εἶναι ὁ καλύτερος καὶ ὁ εὐπαθέστερος δέκτης, ὁ ὁποῖος λειτουργεῖ ἀποδίδων τὴν πλέον ἔντονον παλμικήν του δυναμικότητα ὅταν δέχεται τὰς κινήσεις τῶν ἁγνῶν ἐθνι-

κῶν κυμάτων τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοσφαίρας, ὅταν ἀντικρύζῃ μπροστά του τὴν Ἀλήθειαν, ὅταν μὲ τὸ καθαρό του μάτι βλέπῃ τὴν Ἑλληνικὴν Ἰδέαν προαγομένην καὶ ἀνθοῦσαν, ὅταν τέλος ἀντιλαμβάνεται τὴν Ἑλληνικὴν Πατρίδα εὐημεροῦσαν καὶ συνεχίζουσαν τὴν παράδοσιν τῆς αἰωνίας Δόξης της. Ἡ Ἐθνικὴ συνείδησις τῶν Κρητῶν εἶναι ἕνα ἄσβεστον ἡφαίστειον, τοῦ ὁποίου λάβα εἶναι ὁ ἀκράτητος συνεχὴς ἐνθουσιασμὸς καὶ ἡ ἄνευ ὑπολογισμοῦ αὐτοθυσία. Τὸ ἔργον τοῦ Ἀρχηγοῦ, ἐκεῖ κάτω, ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Νέου Κράτους, τὸ παρηκολούθησεν ἡ Κρήτη μὲ ὅλην τὴν προσοχὴν ποὺ τοῦ ἤξιζε καὶ τὸ κατενόησεν εἰς ὅλο τὸ βάθος του, μὲ τὴν ἰδικήν της Δωρικὴν βαρύτητα τῆς σκέψεως, καὶ ὅταν τὸ εἶδεν ὑψούμενον καὶ ἀποκορυφούμενον ὁσημέραι, ἀνταποκρινόμενον πλήρως εἰς τὰς Ἐθνικάς της προσδοκίας, ὕψωσε τὰς βαρείας χεῖράς της καὶ τὸ ἐχειροκρότησε μὲ τὸν ἡφαιστειώδη ἐνθουσιασμὸν τὸν ὁποῖον δίδει μόνον εἰς ὅσους ἀπεργάζονται τὴν Ἑλληνικὴν Δόξαν, παταγωδῶς.

Ὅταν προχθὲς ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας κατῆλθε τὸ πρῶτον διὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν Ἐθνικῶν Φαλάγγων ἐκεῖ κάτω, ἡ Κρήτη ἐχαιρέτησεν ἐν τῷ προσώπῳ του Ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος ἐπωμίσθη τὸν βαρὺν ἆθλον νὰ σηκώσῃ τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὸν λήθαργον καὶ τὴν ἀδράνειαν καὶ τὸ στραβοδρόμισμα, ὅπου τὴν εἶχε καταντήσει ἕνα κακὸν πρόσφατον παρελθὸν καὶ νὰ τὴν ὁδηγήσῃ εἰς τὰς εὐρείας λεωφόρους τῆς προόδου, τῆς εὐημερίας, τῆς δυνάμεως, τὰ ὁποῖα τόσον ἰδιαιτέρως κατανοεῖ καὶ ἐκτιμᾷ ἡ Κρητικὴ ψυχή.

Καὶ ὁ ἁγνὸς καὶ ἐνθουσιώδης Νέος — ὁ Ἐπίτροπός μας — καθ' ὅλην τὴν ἐκεῖ παραμονήν του ἐλούσθη μέσα εἰς τὰ ἁγνότερα νάματα τῆς ἀγάπης τοῦ Λαοῦ ἐκείνου καὶ τὸν εἴδομεν συγκινημένον νὰ δέχεται τὰς ἐκδηλώσεις καὶ τὰ αἰσθήματα τῶν Νέων καὶ τοῦ Λαοῦ τῆς Κρήτης, ἀνταποκρινόμενα πλήρως πρὸς τὰ αἰσθήματα τῆς ἰδικῆς του πατριωτικῆς ψυχῆς καὶ τῆς ψυχῆς Ἐκείνου, τὸν ὁποῖον πνεύματι ἐχειροκρότουν οἱ Κρῆτες.

Α' ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΙ ΑΘΛΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν.

Ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου Παύλου καὶ Γεν. Ἀρχηγοῦ τῆς Ε.Ο.Ν.

14 - 21 ΜΑΪΟΥ 1939/ΕΤΟΣ Δ'

Α' ΑΓΩΝΕΣ ΣΤΙΒΟΥ, ΣΤΟ ΠΑΝΑΘΗΝΑ·Ι·ΚΟΝ ΣΤΑΔΙΟΝ, 14-21 ΜΑ·Ι·ΟΥ, ΩΡΑ 8-11.30 Π. Μ. ΚΑΙ 3.30-6.30 Μ. Μ.

Β' ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ, ΣΤΟ ΓΗΠΕΔΟΝ ΠΑΝΑΘΗΝΑ·Ι·ΚΟΥ Α. Ο., 17 ΚΑΙ 19 ΜΑ·Ι·ΟΥ, ΩΡΑ 3-6.30 Μ. Μ., ΚΑΙ 20 ΜΑ·Ι·ΟΥ, ΩΡΑ 4.15 Μ. Μ.

Γ' ΑΘΛΟΠΑΙΔΙΑΙ, ΣΤΟ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΝ Ε.Ο.Ν. (ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΟΛΓΑΣ), 16 ΚΑΙ 18 ΜΑ·Ι·ΟΥ, ΩΡΑ 9-11 Π. Μ., ΚΑΙ ΣΤΟ ΠΑΝΑΘΗΝΑ·Ι·ΚΟΝ ΣΤΑΔΙΟΝ, 21 ΜΑ·Ι·ΟΥ, ΩΡΑ 9-11 Π. Μ.

Δ' ΣΚΟΠΕΥΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ, ΣΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΣΚΟΠΕΥΤΗΡΙΟΝ ΥΜΗΤΤΟΥ, 15 ΚΑΙ 16 ΜΑ·Ι·ΟΥ, ΩΡΑ 3 Μ. Μ.

Ε' ΠΟΔΗΛΑΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ, ΣΤΟ ΓΗΠΕΔΟΝ ΠΑΝΑΘΗΝΑ·Ι·ΚΟΥ Α. Ο., 18 ΜΑ·Ι·ΟΥ, ΩΡΑ 3.15 Μ. Μ.

ΕΠΙΤΙΜΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος Παῦλος καὶ Γενικὸς Ἀρχηγὸς τῆς Ε. Ο. Ν., ἡ Α. Ε. ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως καὶ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς τῆς Ε. Ο. Ν., ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας κ. Γ. Κυριακός, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης κ. Α. Ταμπακόπουλος, ὁ Ὑπουργὸς - Διοικητὴς Πρωτευούσης κ. Κ. Κοτζιᾶς, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Κ. Ἀρβανίτης, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Ι. Δουρέντης, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως κ. Α. Κορυζῆς, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Α. Ἀποστολίδης, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Σιδηροδρόμων καὶ Αὐτοκινήτων κ. Ν. Νικολαΐδης, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας κ. Γ. Οἰκονόμου, ὁ Ὑφυπουργὸς τῆς Ἀγορανομίας κ. Γ. Ζαφειρόπουλος, ὁ Ὑφυπουργὸς τῆς Ἀεροπορίας κ. Π. Οἰκονομάκος, ὁ Ὑφυπουργὸς τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας κ. Κ. Μανιαδάκης, ὁ Ὑφυπουργὸς τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας κ. Α. Τζίφος, ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ν. Μαυρουδῆς, ὁ Ὑφυπουργὸς τῆς Ἐργασίας κ. Α. Δημητρᾶτος, ὁ Ὑφυπουργὸς τῶν Θρησκευμάτων καὶ Ἐθ. Παιδείας κ. Ν. Σπέντζας, ὁ Ὑφυπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Ι. Παπαβασιλείου, ὁ Ὑφυπουργὸς παρὰ τῷ Προέδρῳ τῆς Κυβερνήσεως κ. Κ. Μπουρμπούλης, ὁ Ὑφυπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Ν. Παπαδήμας, ὁ Ὑφυπουργὸς Τύπου καὶ Τουρισμοῦ κ. Θ. Νικολούδης, ὁ Ὑφυπουργὸς τῶν Τ. Τ. Τ. κ. Σ. Πολυζωγόπουλος, ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος Νεολαίας κ. Α. Κανελλόπουλος.

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἰωάννης Μουδρέας, Πρόεδρος, Λάζαρος Θεοτικός, Κωνσταντῖνος Μπέμπης, Ἰωάννης Καψάλης, Σταῦρος Καψάλης, Ἀθανάσιος Ἀραβοσιτᾶς, Ρένος Δαρρῖγος, Νικόλαος Μαντζάρογλου, Εὐάγγελος Μοιρόπουλος, Ὄθων Σίμιτσεκ, Ρένος Φραγκούδης.

ΑΡΧΟΝΤΕΣ ΑΓΩΝΩΝ

Α' Κλασσικὸς Ἀθλητισμός: Ἀλυτάρχης, Λοχαγὸς Λάζαρος Θεοτικός. Γυμνασίαρχος, Κωνσταντῖνος Μπέμπης. Ἔφορος δρόμων, Ε. Μοιρόπουλος. Χρονομέτραι, Ρ. Φραγκούδης, Μ. Μητροφάνης, Σ. Καλλαρᾶς, Σ. Μακρῆς. Κριταὶ δρόμων, Ρ. Δαρρῖγος, Γ. Βῆχος, Ν. Μανιατάκης, Ζ. Τσολάκας, Ε. Χρυσάφης, Α. Ψαρράκης. Ἔφορος ἁλμάτων, Ο. Σίμιτσεκ. Κριταὶ ἁλμάτων, Ε. Δρίβας, Ν. Παινέσης, Σ. Μακρῆς. Ἔφορος ρίψεων, Ρ. Φραγκούδης. Κριταὶ ρίψεων, Σ. Καλλαρᾶς, Κ. Καλονᾶρος. Ἔφορος τάξεως, Α. Καράμπαλης. Ἀφέται, Ε. Μοιρόπουλος, Μ. Μητροφάνης. Γραμματεῖς, Λ. Βόλτς, Ν. Ζουρτάκης, Α. Σούλης. Ἰατρός, Σ. Καμπίνσης. Ἐκφωνητής, Χ. Παππᾶς.

Ἐπὶ τῆς ὑποδοχῆς: Ι. Καψάλης, Ν. Μαντζάρογλου, Δ. Γρίβας.

Β' Ποδόσφαιρον: Ἔφοροι Α. Ἀραβοσιτᾶς, Ρ. Δαρρῖγος. Διαιτητής, Ν. Γκούμας.

Γ' Ἀθλοπαιδιαί: Ἔφορος, Ν. Γκούμας. Βοηθοί, Σ. Καλλαρᾶς, Γ. Παινέσης, Α. Χατζηγεωργάκης.

Δ' Σκοπευτικοὶ Ἀγῶνες: Ἔφορος, Α. Ἀραβοσιτᾶς. Κριταί, Ν. Μητρόπουλος, Ι. Ταμπούρης, Κ. Μοσχογιαννίδης.

Ε' Ποδηλασία: Ἔφορος, Α. Ἀραβοσιτᾶς. Χρονομέτραι, Ρ. Δαρρῖγος, Κ. Μανιατάκης, Γ. Παινέσης. Κριταὶ τέρματος, Κ. Καλονᾶρος, Ι. Κονταξῆς, Α. Μυσίρης.

ΣΤ' Πορεία: Ἔφοροι, Α. Ἀραβοσιτᾶς, Ρ. Δαρρῖγος. Ἐπόπται, Ν. Γιομπρές, Σ. Καλλαρᾶς, Ι. Κονταξῆς, Κ. Μοσχογιαννίδης.

ΗΜΕΡΑ ΠΡΩΤΗ

Κυριακὴ 14 Μαΐου. Παναθηναϊκὸν Στάδιον, ὥρα 4 μ. μ. Παρέλασις ἀθλητῶν καὶ ἀθλητριῶν. Ὕμνοι - ἔπαρσις σημαιῶν. Ὁρκωμοσία. Κήρυξις ἐνάρξεως ἀγώνων. Ἀποχώρησις ἀθλητῶν καὶ ἀθλητριῶν. Ἐπιδείξεις.

ΗΜΕΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ

Δευτέρα 15 Μαΐου, ὥρα 8 π. μ. Παναθηναϊκὸν Στάδιον. Ἀγὼν 1ος, δρόμος 100 μ. Α' Κατηγορ. Φαλαγγιτῶν, προκριματ., ἀγὼν 2ος, δρόμος 100 μ. Β' Κατηγ. Φαλαγγιτῶν, προκριματ., ἀγὼν 3ος, ἅλμα εἰς ὕψος Α' Κατηγ. Φαλαγγιτῶν, προκριμ., ἀγὼν 4ος, ἅλμα εἰς ὕψος Β' Κατηγ. Φαλαγγιτῶν, προκριμ., ἀγὼν 5ος, δρόμος 60 μ. Β' Κατηγ. Φαλαγγιτισσῶν, προκριμ., ἀγὼν 6ος, Σφαιροβολία, Α' Κατηγ. Φαλαγγιτῶν, προκριμ., ἀγὼν 7ος, σφαιροβολία Β' Κατηγ. Φαλαγγιτῶν, προκριμ.

Ὥρα 3.30 μ. μ., Παναθηναϊκὸν Στάδιον. Ἀγὼν 1ος, δρόμος 100 μ. Α' Κατηγ. Φαλαγ-

γιτῶν, β΄ προκριμ., ἀγὼν 2ος, δρόμος 100 μ. Β΄ Κατηγ. Φαλαγγιτῶν, β΄ προκριμ., ἀγὼν 3ος, σφαιροβολία Α΄ Κατηγ. Φαλαγγιτῶν, τελικός, ἀγὼν 4ος, σφαιροβολία Β΄ Κατηγ. Φαλαγγιτῶν, τελικός, ἀγὼν 5ος, δρόμος 2000 μ. μετὰ φυσικῶν ἐμποδίων Α΄ Κατηγ. Φαλαγγιτῶν, τελικός, ἀγὼν 6ος, ἅλμα εἰς ὕψος Α΄ Κατηγ. Φαλαγγιτῶν, τελικός, ἀγὼν 7ος, ἅλμα εἰς ὕψος Β΄ Κατηγ. Φαλαγγιτῶν, τελικός, ἀγὼν 8ος, δρόμος 60 μ. Β΄ Κατηγ. Φαλαγγιτισσῶν, ἡμιτελικός.

Ὥρα 3 μ. μ., Ἐθνικὸν Σκοπευτήριον Ὑμηττοῦ. Ἀγὼν 1ος, βολὴ διὰ καραμπίνας ἀπὸ ἀποστάσεως 50 μ. Φαλαγγιτῶν Α΄ Κατηγ. (ἀτομικῶς). Ἀγὼν 2ος, βολὴ διὰ καραμπίνας ἀπὸ ἀποστάσεως 50 μ. Φαλαγγιτῶν Α΄ Κατηγορίας (ὁμαδικῶς).

ΗΜΕΡΑ ΤΡΙΤΗ

Τρίτη 16 Μαΐου, ὥρα 8 π. μ., Παναθηναϊκὸν Στάδιον. Ἀγὼν 1ος, ἐλευθέρα δισκοβολία Α΄ Κατηγ. Φαλαγγιτῶν, προκριματ., ἀγὼν 2ος, ἐλευθέρα δισκοβολία Β΄ Κατηγ. Φαλαγγιτῶν, προκριμ., ἀγὼν 3ος, Τρίαθλον Σκαπανέων α΄) δρόμος 50 μ., β΄) ἅλμα εἰς μῆκος, γ΄) ρίψις συμπαγοῦς σφαίρας, τελικός.

Ὥρα 9 π. μ., Γυμναστήριον Ε.Ο.Ν. (Λεωφ. Ὄλγας). Ἀγὼν 1ος Καλαθόσφαιρα (1ος γῦρος προκριθεισῶν ὁμάδων), ἀγὼν 2ος Πετόσφαιρα (1ος γῦρος προκριθεισῶν ὁμάδων).

Ὥρα 3.30 μ. μ., Παναθηναϊκὸν Στάδιον. Ἀγὼν 1ος, ἐλευθέρα δισκοβολία Α΄ Κατηγ. Φαλαγγιτῶν, τελικός, ἀγὼν 2ος, ἐλευθέρα δισκοβολία Β΄ Κατηγ. Φαλαγγιτῶν, τελικός, ἀγὼν 3ος, δρόμος 60 μ. Β΄ Κατηγ. Φαλαγγιτισσῶν. τελικός, ἀγὼν 4ος, δρόμος 100 μ. Α΄ Κατηγ. Φαλαγγιτῶν, ἡμιτελικός, ἀγὼν 5ος, δρόμος 100 μ. Β΄ Κατηγ. Φαλαγγιτῶν, ἡμιτελικός, ἀγὼν 6ος, δρόμος 800 μ. Α΄ Κατηγ. Φαλαγγιτῶν, προκριμ., ἀγὼν 7ος, δρόμος 100 μ. Α΄ Κατηγ. Φαλαγγιτῶν, τελικός, ἀγὼν 8ος, δρόμος 100 μ. Β΄ Κατηγ. Φαλαγγιτῶν, τελικός.

Ὥρα 3 μ. μ., Ἐθνικὸν Σκοπευτήριον Ὑμηττοῦ. Ἀγὼν 1ος, βολὴ διὰ καραμπίνας ἀπὸ ἀποστάσεως 50 μ. Φαλαγγιτισσῶν Α΄ Κατηγορίας (ἀτομικῶς). Ἀγὼν 2ος, βολὴ διὰ καραμπίνας ἀπὸ ἀποστάσεως 50 μ. Φαλαγγιτισσῶν Α΄ Κατηγορίας (ὁμαλικῶς).

ΗΜΕΡΑ ΤΕΤΑΡΤΗ

Τετάρτη 17 Μαΐου, ὥρα 8 π. μ., Παναθηναϊκὸν Στάδιον. Ἀγὼν 1ος, δρόμος 100 μ. Α΄ Κατηγ. Φαλαγγιτισσῶν, προκριμ., ἀγὼν 2ος ἑλληνικὴ δισκοβολία Α΄ Κατηγ. Φαλαγγιτῶν, προκριμ., ἀγὼν 3ος, ἑλληνικὴ δισκοβολία Β΄ Κατηγ. Φαλαγγιτῶν, προκριμ., ἀγὼν 4ος, ἅλμα εἰς μῆκος Α΄ Κατηγ. Φαλαγγιτῶν, προκριμ., ἀγὼν 5ος, ἅλμα εἰς μῆκος Β΄ Κατηγ. Φαλαγγιτῶν, προκριμ.

Ὥρα 3.30 μ. μ., Παναθηναϊκὸν Στάδιον. Ἀγὼν 1ος, δρόμος 100 μ. Α΄ Κατηγ. Φαλαγγιτισσῶν, β΄ προκριμ., ἀγὼν 2ος, ἑλληνικὴ δισκοβολία Α΄ Κατηγ. Φαλαγγιτῶν, τελικός, ἀγὼν 3ος, ἑλληνικὴ δισκοβολία Β΄ Κατηγ. Φαλαγγιτῶν, τελικός, ἀγὼν 4ος, ἅλμα εἰς μῆκος Α΄ Κατηγ. Φαλαγγιτῶν, τελικός, ἀγὼν 5ος, ἅλμα εἰς μῆκος Β΄ Κατ. Φαλαγγιτῶν, τελικός, ἀγὼν 6ος, δρόμος 800 μ. Α΄ Κατηγ. Φαλαγγιτῶν, τελικός.

Ὥρα 3 μ. μ., Γήπεδον Παναθηναϊκοῦ Α. Ο. Ἀγὼν 1ος, 1η ἡμιτελικὴ συνάντησις ποδοσφαιρ. πρωταθλήματος, ἀγὼν 2ος, 2α ἡμιτελ. συνάντησις ποδοσφ. πρωταθλήματος.

ΚΑΛΩΣ ΗΛΘΑΤΕ ΝΕΟΙ ΑΘΛΗΤΑΙ

Ὁ Βασιλεὺς — ὁ Ἀρχηγὸς — ἡ Ε.Ο.Ν. — ἡ πόλις — ὁ Λαός, σείοντες κλάδους δαφνῶν ὑπεράνω τῶν ἐκ τῶν περάτων τῆς Ἑλλάδος ἐρχομένων ἀθλητῶν, ἀναμένουν νὰ στέψουν τὰς κεφαλὰς τῶν νικητῶν εἰς τὸ Στάδιον, ὅπου ἄλλην μίαν φορὰν πρόκειται νὰ συναντηθῇ τὸ Νέον μὲ τὸ Ἀρχαῖον Ἑλληνικὸν Κλέος.

Ἡ Ἑλληνικὴ Νεότης, ὑπὸ τὴν πνοὴν τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου — μᾶς ἔρχεται σφριγῶσα καὶ ἄλκιμος — ἀνοιξις Ἑλληνικὴ — πνεῦμα Νέον, γαλουχημένον ἀπὸ τὰς ἀρετὰς ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι ὑψώθησαν ἀπάνω ἀπὸ τόπους καὶ καιροὺς ὡς κατ' ἐξοχὴν Ἑλληνικαί, βάθρα τῶν πολιτισμῶν ὅλων τῶν αἰώνων καὶ ὅλων τῶν λαῶν. Ἡ Ἑλλάς, καθὼς περνάει ἀέρινη μέσα ἀπὸ τὸν ἀτελείωτον χρόνον, εἴτε ντυμένη τὰ λευκὰ φορέματα εἰδωλολατρικῆς ἱέρειας, εἴτε τὴ χρυσοκόκκινη ἀκτινοβολία χριστιανικῆς βασίλισσας, εἴτε τὰ κουρέλια τῆς σκλάβας, μένει ἡ ἴδια στὸ βάθος της, «πάντ' ἀγαθὴ καὶ ἐλεγειακή», πάντα κοντὰ στὴ φύσι καὶ κοντὰ στὸ Θεό, ἀντλῶντας ἀπὸ τὶς δυὸ αὐτὲς βρύσες τὴν ἀθανασία, τὴν ὁποίαν μὲ τὴν ἄσβεστη δᾶδα ἡ Ἑλληνικὴ Νεότης μεταφέρει ἀνάμεσα στοὺς αἰῶνες.

Συνεχιστὴς τῆς παραδόσεως αὐτῆς, ἡ σημερινὴ Ἑλληνικὴ Νεότης, τὴν ὁποίαν ὑποδεχόμεθα ὡς ἀθλουμένην ὄχι μονάχα στὸ σῶμα, ἀλλὰ καὶ στὸ πνεῦμα καὶ στὴν ψυχήν, ὅπως ἀκριβῶς τὴν ὁραματίζεται καὶ τὴν ὠθεῖ καὶ τὴν παρακολουθεῖ ἀνθοῦσαν ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Νέας Ἑλλάδος, μέσα εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ὀργανώσεως τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας, μᾶς μεταφέρει σήμερον ἀπὸ ὅλας τὰς γωνίας τῆς χώρας, τὴν δᾶδα τοῦ ἀσβέστου Ἑλληνικοῦ πυρός, τὴν ὁποίαν μὲ τοὺς γερούς της βραχίονας θὰ ὑψώσῃ αὔριον εἰς τὸν ἀρχαῖον Ἑλληνικὸν στίβον, πιστοποιοῦσα ἄλλη μιὰ φορὰ τὴν αἰωνίαν καὶ ἀναλλοίωτον συνέχειαν τῆς Ἑλληνικῆς παραδόσεως, τῆς Ἑλληνικῆς ἀλκῆς, τῆς Ἑλληνικῆς ἀξίας.

ΗΜΕΡΑ ΠΕΜΠΤΗ

Ὥρα 8 π. μ., Παναθηναϊκὸν Στάδιον. Ἀγὼν 1ος, δρόμος 400 μ. Β΄ Κατηγ. Φαλαγγιτῶν, προκριμ., ἀγὼν 2ος, δρόμος 400 μ. Β΄ Κατηγ. Φαλαγγιτῶν, προκριμ., ἀγὼν 3ος, ἀκοντισμὸς Α΄ Κατηγ. Φαλαγγιτῶν, προκριματ., ἀγὼν 4ος, ἀκοντισμὸς Β΄ Κατηγ. Φαλαγγιτῶν, προκριματικός.

Ὥρα 9 π. μ., Γήπεδον Ε. Ο. Ν. (Λεωφόρος Ὄλγας). Ἀγὼν 1ος, ἡμιτελ. συνάντησις Καλαθοσφαίρας, ἀγὼν 2ος, ἡμιτελ. συνάντησις Πετοσφαίρας.

Ὥρα 3.30 μ. μ. Παναθηναϊκὸν Στάδιον. Ἀγὼν 1ος, δρόμος 100 μ. Α΄ Κατηγ. Φαλαγγιτισσῶν, ἡμιτελικός, ἀγὼν 2ος, ἀκοντισμὸς Α΄ Κατηγ. Φαλαγγιτῶν, τελικός, ἀγὼν 3ος, ἀκοντισμὸς Β΄ Κατηγ. Φαλαγγιτῶν. τελικός, ἀγὼν 3ος, δρόμος 1500 μ. Α΄ Κατηγ. Φαλαγγιτῶν, προκριμ., ἀγὼν 5ος, δρόμος 400 μ. Α΄ Κατηγ.
(Συνέχεια εἰς σελ. 1025)

Ἀπὸ τὴ Βυζαντινὴ Ἐποποιΐα

ΜΕ ΤΟ ΝΙΚΗΦΟΡΟ ΦΩΚΑ

ὑπὸ : Μ. ΑΝ.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

—Ἂς περιμένῃ ἐδῶ ἡ ἀφεντιά σας μιὰ στιγμή, εἶπε ἡ δούλα καὶ προχώρησε στὸ βάθος, ὅπου ἕνα μεγάλο βῆλο σὲ χρῶμα μαβὶ μὲ πολλὲς δίπλες, ἔπεφτε βαρὺ ἀπὸ ψηλὰ ὥς τὸ σανίδωμα κάτω· στὴν οὔγια εἶχε ζωγραφισμένα ἀργυρᾶ κρίνα. Παραμέρισε τὸ βῆλο ἐλαφρὰ καὶ χάθηκε.

Ὁ Γρηγόρης ἔμεινε μόνος. Κύτταζε ὁλόγυρα θαμπωμένος. Ὁ δροσερὸς ἀέρας, τὸ μισοσκόταδο, μιὰ μυρουδιὰ ἀνάερη ἀπὸ θυμίαμα ἀκριβὸ τοῦ ἔδιναν τὴν ἐντύπωσι πὼς βρίσκεται σ' ἐκκλησιά. Καὶ τέτοια σιωπὴ ὁλόγυρα!... Δίχως ἄλλο, σκέφτηκε, οἱ ἄνθρωποι ποὺ ζοῦνε στὴ γαλήνη καὶ τὴ λάμψη αὐτοῦ τοῦ πλούτου δὲν μοιάζουν μ' ἐκείνους ποὺ γνώρισε ὥς τὰ τώρα. Ἀλλοιώτικα θὰ μιλοῦν, θὰ περπατοῦν, θὰ φέρωνται... Σίγουρα θὰ φαινόταν γελοῖος στὸν Πρωτοσπαθάριο.

Τόσο τὸν κυρίεψε ἡ σκέψη αὐτή, ποὺ μ' ὅλη τὴν καρδιά του πεθυμοῦσε νὰ γυρίσῃ πίσω ἡ δούλα καὶ νὰ τοῦ πῇ: «Ὁ ἄρχοντας λυπᾶται πολύ, μὰ σήμερα δὲν μπορεῖ μὲ κανένα τρόπο νὰ σὲ δεχτῇ. Ἂν ἔχῃς τὴν καλωσύνη νὰ περάσῃς ἄλλοτε...». Ὕστερα θυμώτανε καὶ τὰ λόγια τῆς κυρὰ Σταύραινας: «Συχνὰ ἡ πρώτη ἐντύπωση ποὺ θὰ δώσῃς εἶναι τὸ πιὸ σημαντικό».

Τὰ μάτια του συνήθισαν σιγὰ - σιγὰ στὸ μισόφωτο τῆς σάλλας καὶ τότε κατάφερε νὰ διακρίνῃ στὸ δεξιὸ τοῖχο ἕνα θαυμαστὸ ψηφιδωτό, ποὺ παράσταινε ἕναν ἄντρα καὶ μιὰ γυναῖκα κι' ἕνα χέρι πάνωθέ τους ποὺ εὐλογοῦσε... Φοροῦσαν ἀκριβὰ σκουτιὰ κι' οἱ δυὸ ἀπὸ πολύχρωμα ὑφάδια σὲ ἀνοικτὰ χρώματα, κεντημένα, καὶ τὸ ὅλο τους παρουσιαστικὸ ἔδειχνε μεγάλους ἄρχοντες. Ὁ κάμπος ἦταν ἄσπρος, ὄχι ὅμως ὁλότελα, γιατὶ κάτι ρόδινες γραμμὲς ἔκοβαν τὴ μονοτονία κι' ἔδιναν στὸ σύνολο περισσότερη ζωντάνια... Τί εὐγένεια ποὺ εἶχαν οἱ μορφές! Γλυκὸ καὶ αὐστηρὸ μαζὶ ἦταν τὸ πρόσωπο τοῦ ἀντρός, ὅλο ὑποταγὴ μὰ καὶ ἀξιοπρέπεια τῆς γυναίκας... Ὁ Γρηγόρης περιεργαζόταν τὴν εἰκόνα κι' ἦταν ἀπορροφημένος ὁλότελα... Ξαφνικὰ δυὸ χέρια τὸν ἔπιασαν ἀπὸ τὴ μέση. Ἔκανε νὰ γυρίσῃ, μὰ κεῖνος ποὺ τὸν κρατοῦσε γύρισε μαζί του χωρὶς νὰ τὸν ἀφήσῃ. Τὰ χέρια ἦταν τρυφερά, μικροῦ παιδιοῦ δίχως ἄλλο, ἢ καλύτερα κοριτσιοῦ, γιατὶ λεπτὰ χρυσᾶ βραχιόλια ἔλαμπαν πάνω ἀπὸ τοὺς καρπούς. Μαζὶ ἕνα κρυστάλλινο γέλιο ἀκούστηκε, σὰ νὰ ντιντίνιζαν μαζὶ χιλιάδες ἀσημένια κουδουνάκια.

— Σὲ τρόμαξα, Μιχαήλ!

Ἀπέναντί του πετάχτηκε ἕνα χαριτωμένο μικρὸ κοριτσάκι... Μαῦρα μαλλιὰ ποὺ ἔπεφταν ὅλο μποῦκλες στοὺς ὤμους καὶ μάτια μεγάλα μυγδαλωτὰ κατάμαυρα τὸ ἴδιο σ' ἕνα προσωπάκι τόσο τρυφερό, σὰν ἀπριλιάτικο τριαντάφυλλο ποὺ μόλις ἀνοίγει. Ἅμα κατάλαβε πὼς γελάστηκε, ἔφερε τὰ χεράκια στὰ μάγουλα, ἄνοιξε τὸ στόμα κι' ἔδειξε ἕνα τόσο κωμικὸ καὶ χαριτωμένο τρόμο, ποὺ ὁ Γρηγόρης ἄθελά του χαμογέλασε.

— Ἆ! Ἆ! ἔκανε, δὲν εἶσαι λοιπὸν ὁ Μιχαήλ; Καὶ γὼ νόμιζα πὼς ἦσουν ὁ ξάδερφός μου ὁ Μιχαήλ.

— Ὄχι, εἶμαι ὁ Γρηγόρης Κομιτᾶς, ἀπάντησε κεῖνος...

Τ' ἀσημένια κουδουνάκια ντιντίνισαν πάλι μέσα στὴ σιωπή.

— Νανὼ μὲ λένε... Νανώ... εἶπε τότε τὸ κοριτσάκι. Ὕστερα ἔδεσε τὰ χέρια τὸ πίσω, ἔκλινε ὅμοια τὸ κορμὶ πρὸς τὰ πίσω κι' ἄρχισε νὰ τὸν περιεργάζεται μὲ προσοχή.

—Τί ξέρεις νὰ παίζῃς; ρώτησε.

— Νὰ παίζω; ἔκανε μὲ ἀπορία ὁ Γρηγόρης... Ἐκεῖ ποὺ ἤμουν δὲν μποροῦσα νὰ παίζω.

— Γιατί;

— Πρῶτα πρῶτα ἤμουνα μόνος... ἔπειτα, πῶς νὰ σοῦ ξηγήσω... τὸ μέρος ἦταν τέτοιο...

—Ἆ! ἔκανε τότε τὸ μικρὸ ἱκανοποιημένο. Γι' αὐτὸ ἦρθες λοιπὸν ἐδῶ, ἔ;

Τὸ βαρὺ βῆλο στὸ βάθος παραμέρισε καὶ πρόβαλε ἕνα ἀγόρι στὴν ἡλικία τοῦ Γρηγόρη. Ἀπὸ τὴν πρώτη ματιὰ ὁ Γρηγόρης κατάλαβε πὼς ἦταν ἀδερφὸς τῆς μικρῆς... Τὰ ἴδια μάτια, τὰ ἴδια μαλλιά, μονάχα ποὺ τὸ ἀρρενωπό του πρόσωπο ἦταν ἡλιοκαμένο. Προχώρησε μὲ ἄνεση.

— Θέλεις νὰ σοῦ δείξω τὸ ἄλογό μου;

— Σὲ περιμέναμε τόσες μέρες, Κομιτᾶ, εἶπε πρόσχαρα καὶ τοῦ ἔδωσε τὸ χέρι. Εἶμαι ὁ Δημήτρης Γρηγορᾶς, πρόστεσε ὕστερα, καὶ ἐλπίζω πὼς θὰ γίνωμε καλοὶ φίλοι... Ἂν θέλῃς, πᾶμε τώρα στὸν κῆπο... Ἐκεῖ θάρθῃ νὰ μᾶς συναντήσῃ καὶ ὁ πατέρας...

Μιλοῦσε τόσο ὄμορφα! Οἱ φράσεις του ἀραδιάζονταν στρογγυλές, ἁπλὲς κι' ἐκφράζανε μὲ χάρη τὴ σκέψη... Ἔπειτα ὁ ἦχος τῆς φωνῆς του καὶ πιὸ πολὺ ὁ τρόπος ποὺ σὲ κοίταζε... ἔβλεπες ὅλη του τὴν καρδιὰ μέσα στὰ μεγάλα του μάτια.

«Νὰ πραγματικὰ ἕνα ἀρχοντόπουλο», σκέφτηκε ὁ Γρηγόρης... Μὰ χωρὶς ζήλεια, γιατὶ παραδέχτηκε τὴν ὑπεροχὴ ποὺ παρουσιάζονταν ἔτσι μπροστά του, βέβαια κι' ὡς τόσο δίχως περηφάνεια δίχως κὰν ἐπίγνωση. Ἡ καρδιά του ποὺ ἦταν κλειστὴ ἀπὸ τὴ μοναξιὰ καὶ τὴν κατσούφικη ζωὴ τοῦ μοναστηριοῦ, ἄνοιξε εὐτὺς μόλις ἦρθε νὰ τὴν κρούσῃ κάποιος μὲ τόσο πρόσχαρο καὶ χαριτωμένο τρόπο.

— Εἶμαι πολὺ χαρούμενος ποὺ σὲ γνώρισα, εἶπε... κι' ἦταν τόσο αὐθόρμητα τὰ λόγια του, ποὺ παραξενεύτηκε κι' ὁ ἴδιος ποὺ τ' ἄκουσε.

—Ἀλήθεια; εἶπε ὁ Δημήτρης. Λοιπὸν νὰ ξέρῃς, Κομιτᾶ, πὼς εἶχα μεγάλη ἀνυπομονησία νὰ σὲ συναντήσω. Μάλιστα μιλούσαμε συχνὰ γιὰ σένα μὲ τοὺς φίλους μου. Καὶ θέλεις νὰ σοῦ πῶ; Σὲ φανταζόμαστε κάτι ὑπερφυσικό, νὰ ποῦμε... Ἕνα ἀκριτόπουλο ποὺ πολεμάει μὲ τοὺς Σαρακηνούς, μὲ ἀληθινοὺς Σαρακηνοὺς δηλαδή, γιατὶ κι' ἐμεῖς πολεμοῦμε, μὰ μὲ τὴ φαντασία.. Πραγματικὰ ὅμως παίζομε μονάχα Τζιγκάνιν καὶ ἔχομε τρυπήσει ὅλα τὰ φύλλα μὲ τὶς σαΐτες μας...

Πέρασαν τὴν αὐλὴ καὶ ἔμπαιναν τώρα στὸν κῆπο. Ἦταν ἕνα θαῦμα οἱ δεντροστοιχίες μὲ τ' ἀνθισμένα δέντρα καὶ κάτω τὰ παρτέρια μὲ τὰ πολύχρωμα λογῆς λογῆς μοσκολούλουδα.. Οἱ κορμοὶ ἦσαν περιπλεγμένοι ἀπὸ παράξενα φυτὰ ποὺ σκαρφάλωναν καὶ περιπλέκονταν ὕστερα σὲ κληματαριὲς σὲ τρόπο ποὺ σχημάτιζαν στοὲς καταπράσινες μὲ κρεμάμενα κάτω μεγάλα τσαμπιὰ μαβιὰ καὶ κίτρινα. Ἐδῶ ἕνα κιόσκι ἀπὸ ἀγριοροδονιές... Πιὸ πέρα μιὰ λιμνούλα καὶ μέσα σμάρι ὁλόκληρο ἀπὸ ἄσπρα μεγάλα πουλιὰ ποὺ ταξίδευαν θαρρεῖς περήφανα σὰ βασιλικὰ πλεούμενα στὰ ἥσυχα νερά...

— Θέλεις νὰ σοῦ δείξω τ' ἄλογό μου; ρώτησε ὁ Δημήτρης.

Μὰ ὁ Γρηγόρης δὲν ἀπάντησε. Δὲν τὸν ἀπασχολοῦσαν οἱ ὀμορφιὲς τοῦ κήπου, οὔτε τὰ περήφανα πουλιὰ μὲ τὸν καμαρωτὸ λαιμὸ ποὺ πρώτη φορὰ στὴ ζωή του ἔβλεπε. Ὅλα τοῦτα περνοῦσαν μπροστά του σὰν σὲ θαμπὸ ὄνειρο. Μιὰ σκέψη εἶχε καρφωθῆ στὸ

μυαλό του μὲ πεῖσμα καὶ τὸν βασάνιζε: «Τέτοια ἰδέα ἔχουν λοιπὸν γιὰ μένα; Αὐτοὶ καβαλλικεύουν δικά τους ἄλογα, παίζουν πολεμικὰ παιχνίδια... ζοῦν σὲ τόσο θαυμαστὰ παλάτια, ποὺ ἐγὼ οὔτε στὸν ὕπνο μου δὲν εἶδα ποτέ... Κι' ὡς τόσο φαντάζονται πὼς ἐγὼ εἶμαι κάτι καλύτερο ἀπ' αὐτούς... Ποιὸς ξέρει πόσα πράματα ξέρουν κιόλας... Τί θὰ πῶ ὅταν μάθουν πὼς δὲν ἔπιασα ἀκόμα οὔτε δοξάρι στὰ χέρια μου... Θὰ καταδεχτῆ ἆρά γε τὸ λαμπρὸ αὐτὸ ἀγόρι νὰ μὲ λογαριάζη γιὰ φίλο του;».

—Θέλεις νὰ σοῦ δείξω τ' ἄλογό μου;

—Ναί, ἀπάντησε τώρα παρακαλεστικὰ ὁ Γρηγόρης.

—Ὢ! δὲν εἶναι σπουδαῖο... Ὁ πατέρας δὲ μ' ἀφίνει ἀκόμα νὰ καβαλλικεύω ἄλογα σὰν τὸ δικό του. Εἶναι μικρόσωμο, μὰ γρήγορο καὶ συνεννοούμαστε περίφημα... Ὅταν τρέχη, κουνάει γρήγορα τὰ πόδια του καὶ κρατάει ἴσια τὴ ράχη του... Θαρρεῖς πὼς βρίσκεσαι σὲ καρούχα... Εἶναι ἀραβίτικη ράτσα.

Μιλῶντας ἔτσι, τράβηξαν γιὰ τὸ σταῦλο. Οἱ δοῦλοι κείνη τὴ στιγμὴ περιποιοῦνταν τ' ἄλογα· τὰ ξέστριζαν, ἔβαφαν τὰ νύχια τους, χτένιζαν τὴ χαίτη τους καὶ κεῖνα ὑπάκουα μὲ νοημοσύνη δέχονταν ὅλες αὐτὲς τὶς περιποιήσεις καὶ καμάρωναν κιόλας μὲ κοκετιά, θαρρεῖς καὶ καταλάβαιναν πὼς ἔτσι γίνονταν πιὸ ὄμορφα. Χτυποῦσαν τὸ μπροστινό τους πόδι, σήκωναν καμαρωτὰ τὸ λαιμὸ κι' ἀγριοτηράγανε τάχα μιὰ στιγμὴ καὶ χλιμιντροῦσαν· μὰ οἱ σταυλῖτες ποὔξεραν πὼς ὅλα τοῦτα εἶναι ναζάκια καὶ παιδιάστικα καμώματα, ἔβαζαν μιὰ φωνὴ κι' εὐτὺς ἡσύχαζαν καὶ φταρνίζονταν μαλακά, σὰν νὰ τοὺς ἔλεγαν: «Ἔλα καϋμένε καὶ σὺ ποὺ τὸ πῆρες στὰ σοβαρά!»

Δυὸ ἄσπρα μεγαλόσωμα, μὲ καφετιὰ μπαλώματα κι' ἕνας κοκκινοτρίχης καὶ δυὸ κατάμαυρα· τὸ ἕνα μικρότερο μὲ γυαλιστερὴ τρίχα καὶ φιδίσιο κορμί· μόλις μπῆκαν μέσα τ' ἀγόρια, τὸ τελευταῖο τοῦτο τρούλωσε τ' αὐτιὰ καὶ κοίταξε κατὰ τὸ μέρος τους χλιμιντρῶντας σιγανά.

—Νὰ ὁ Ἀράπης, τὸ δικό μου, εἶπε ὁ Δημήτρης. Γιὰ τὸ τζιγκάνιν εἶναι σπουδαῖος.. Στὸ πίσω μέρος τοῦ περιβολιοῦ ἔχουμε ξέχωρο τόπο, χωρὶς δέντρα, ἐπίτηδες γιὰ τὸ παιχνίδι αὐτό. Ἔξω ἀπὸ τὸν κοκκινοτρίχη, τὸν Κεραυνό, ποὺ εἶναι τοῦ πατέρα καὶ δὲν ἐπιτρέπει σὲ κανένα νὰ τὸ καβαλλικεύη, ἐσὺ μπορεῖς νὰ παίρνης ὅποιο ἄλλο θέλεις.

—Τί εἶναι τὸ τζιγκάνιν; ρώτησε ὁ Γρηγόρης.

—Δὲν τὸ ξέρεις; Δὲν ἔπαιξες ποτέ σου;

—Στὸ μοναστήρι ἔχουν ἄλλες ἀσχολίες, εἶπε μιὰ ἀντρίκια χοντρὴ φωνὴ πίσω τους... κι' οὔτε ἄλογα καβαλλικεύουν. Προσεύχονται μονάχα καὶ διαβάζουν... βέβαια κάπως πιὸ πολὺ ἀπὸ σένα...

Τ' ἀγόρια στράφηκαν. Ὁ πρωτοσπαθάριος κὺρ Γρηγορᾶς εἶχε ἔρθει νὰ τοὺς συναντήση καὶ δοσμένοι καθὼς ἦταν μὲ τ' ἄλογα καὶ τὴν κουβέντα, δὲν τὸν πῆραν εἴδηση.

('Ακολουθεῖ)

ΤΟ ΑΥΡΙΑΝΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγων ὁ Ἰησοῦς εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς, καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· Ραββί, τίς ἥμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· οὔτε οὗτος ἥμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ. Ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με ἕως ἡμέρα ἐστίν· ἔρχεται νὺξ ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι. Ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ὦ, φῶς εἰμι τοῦ κόσμου. Ταῦτα εἰπὼν ἔπτυσε χαμαὶ καὶ ἐποίησε πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος, καὶ ἐπέχρισε τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὕπαγε νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, ὃ ἑρμηνεύεται ἀπεσταλμένος. Ἀπῆλθεν οὖν καὶ ἐνίψατο, καὶ ἦλθε βλέπων.

Οἱ οὖν οἱ γείτονες καὶ οἱ θεωροῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον ὅτι τυφλὸς ἦν ἔλεγον· οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ καθήμενος καὶ προσαιτῶν; Ἄλλοι ἔλεγον ὅτι οὗτός ἐστιν· ἄλλοι δὲ ὅτι ὅμοιος αὐτῷ ἐστιν. Ἐκεῖνος ἔλεγεν ὅτι ἐγώ εἰμι. Ἔλεγον οὖν αὐτῷ· πῶς ἀνεῴχθησάν σου οἱ ὀφθαλμοί; Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· ἄνθρωπος λεγόμενος Ἰησοῦς πηλὸν ἐποίησε καὶ ἐπέχρισέ μου τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ εἶπέ μοι· ὕπαγε εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωὰμ καὶ νίψαι· ἀπελθὼν δὲ καὶ νιψάμενος ἀνέβλεψα. Εἶπον οὖν αὐτῷ· ποῦ ἐστιν ἐκεῖνος; λέγει· οὐκ οἶδα.

Ἄγουσιν αὐτὸν πρὸς τοὺς Φαρισαίους, τόν ποτε τυφλόν. Ἦν δὲ σάββατον ὅτε τὸν πηλὸν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἀνέῳξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς. Πάλιν οὖν ἠρώτων αὐτὸν καὶ οἱ Φαρισαῖοι πῶς ἀνέβλεψεν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· πηλὸν ἐπέθηκέ μου ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἐνιψάμην, καὶ βλέπω. Ἔλεγον οὖν ἐκ τῶν Φαρισαίων τινές· οὗτος ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἔστι παρὰ τοῦ Θεοῦ, ὅτι τὸ σάββατον οὐ τηρεῖ. Ἄλλοι ἔλεγον· πῶς δύναται ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν; Καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς. Λέγουσι τῷ τυφλῷ πάλιν· σὺ τί λέγεις περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἤνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς; Ὁ δὲ εἶπεν ὅτι προφήτης ἐστίν. Οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ ὅτι τυφλὸς ἦν καὶ ἀνέβλεψεν, ἕως ὅτου ἐφώνησαν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ τοῦ ἀναβλέψαντος καὶ ἠρώτησαν αὐτοὺς λέγοντες· οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη; Πῶς οὖν ἄρτι βλέπει; Ἀπεκρίθησαν δὲ αὐτοῖς οἱ γονεῖς αὐτοῦ καὶ εἶπον· οἴδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη· πῶς δὲ νῦν βλέπει οὐκ οἴδαμεν, ἢ τίς ἤνοιξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμεῖς οὐκ οἴδαμεν· αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε, αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ λαλήσει. Ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰουδαίους· ἤδη γὰρ συνετέθειντο οἱ Ἰουδαῖοι ἵνα, ἐάν τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ Χριστόν, ἀποσυνάγωγος γένηται. Διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπον ὅτι ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε. Ἐφώνησαν οὖν ἐκ δευτέρου τὸν ἄνθρωπον ὃς ἦν τυφλός, καὶ εἶπον αὐτῷ· δὸς δόξαν τῷ Θεῷ· ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἁμαρτωλός ἐστιν. Ἀπεκρίθη οὖν ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· εἰ ἁμαρτωλός ἐστιν οὐκ οἶδα· ἓν οἶδα, ὅτι τυφλὸς ὢν ἄρτι βλέπω. Εἶπον δὲ αὐτῷ πάλιν· τί ἐποίησέ σοι; Πῶς ἤνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς; Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· εἶπον ὑμῖν ἤδη, καὶ οὐκ ἠκούσατε· τί πάλιν θέλετε ἀκούειν; Μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ μαθηταὶ γενέσθαι; Ἐλοιδόρησαν αὐτὸν καὶ εἶπον· Σὺ εἶ μαθητὴς ἐκείνου· ἡμεῖς δὲ τοῦ Μωϋσέως ἐσμὲν μαθηταί. Ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι Μωϋσεῖ λελάληκεν ὁ Θεός· τοῦτον δὲ οὐκ οἴδαμεν πόθεν ἐστίν. Ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἐν γὰρ τούτῳ θαυμαστόν ἐστι, ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἴδατε πόθεν ἐστί, καὶ ἀνέῳξέ μου τοὺς ὀφθαλμούς. Οἴδαμεν δὲ ὅτι ἁμαρτωλῶν ὁ Θεὸς οὐκ ἀκούει, ἀλλ' ἐάν τις θεοσεβὴς ᾖ καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῇ, τούτου ἀκούει. Ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσθη ὅτι ἤνοιξέ τις ὀφθαλμοὺς τυφλοῦ γεγεννημένου. Εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ Θεοῦ, οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν οὐδέν. Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· ἐν ἁμαρτίαις σὺ ἐγεννήθης ὅλος, καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς; Καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω. Ἤκουσεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω, καὶ εὑρὼν αὐτὸν εἶπεν αὐτῷ· σὺ πιστεύεις εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ; Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπε· καὶ τίς ἐστι, Κύριε, ἵνα πιστεύσω εἰς αὐτόν; Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἑώρακας αὐτὸν καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ ἐκεῖνός ἐστιν. Ὁ δὲ ἔφη· πιστεύω, Κύριε· καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ἀπὸ τὸ αὐριανὸν Εὐαγγέλιον, εἰς τὸ ὁποῖον περιγράφεται ἡ θεραπεία τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ καὶ δι' αὐτὸ ἡ αὐριανὴ Κυριακὴ λέγεται «Κυριακὴ τοῦ τυφλοῦ», δυνάμεθα νὰ ἀντλήσωμεν ἄπειρα διδάγματα, κατ' ἐξοχὴν δὲ τὴν πρὸς τὸν πλησίον βοήθειαν κατὰ πάντα τρόπον. Δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἐπηρεάζῃ τίποτε εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ μεγάλου αὐτοῦ καθήκοντός μας. Δὲν πρέπει, ὅταν ἐπιβάλλεται νὰ βοηθήσωμεν κάποιον, νὰ εὑρίσκωμεν προφάσεις ὅπως ἀποφύγωμεν τοῦτο. Δὲν πρέπει νὰ ἀκολουθήσωμεν τὸ παράδειγμα τῶν Φαρισαίων τοῦ Εὐαγγελίου, οἱ ὁποῖοι ἔλεγον εἰς τὸν θεραπευθέντα τυφλὸν ὅτι δὲν ἔπρεπεν ὁ Ἰησοῦς νὰ τὸν θεραπεύσῃ, διότι τάχα ἦτο Σάββατον. Τοὐναντίον πρέπει νὰ μιμούμεθα τὸν τυφλόν, ὁ ὁποῖος εἰς ἀπάντησιν πρὸς τοὺς Φαρισαίους προέβαλε τὴν ἀκλόνητον αὐτοῦ πίστιν εἰς τὸν θεραπεύσαντα αὐτὸν Ἰησοῦν. Πρέπει νὰ ἀκολουθοῦμεν πάντοτε καὶ εἰς πᾶσαν μας πρᾶξιν τὸ παράδειγμα τοῦ Θεανθρώπου, ὅστις καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων παραμονὴν ἄλλο δὲν ἔπραττεν εἰμὴ νὰ βοηθῇ καὶ θεραπεύῃ ψυχικῶς καὶ σωματικῶς τοὺς πρὸς αὐτὸν ἐρχομένους.

Προσέτι διδασκόμεθα ὅτι πρέπει νὰ ἀποφεύγωμεν ἀπολύτως τὴν ὑποκρισίαν καὶ τὰς διαβολὰς κατὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. Διότι κάθε ὑποκρισία δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ ἔχῃ ἀνήθικα ἐλατήρια καὶ σκοπούς. Πάντοτε θὰ ἀποβλέπῃ εἰς τὸ κακὸν κάποιου. Οἱ Φαρισαῖοι λέγοντες εἰς τὸν τυφλὸν τοῦ Εὐαγγελίου ὅτι κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου δὲν ἔπρεπεν ὁ Ἰησοῦς νὰ τὸν θεραπεύσῃ, δὲν εἶχον τόσον μεγάλην προσήλωσιν εἰς τὴν θρησκείαν των, ἀλλὰ μόνον σκοπὸν εἶχον νὰ διαβάλουν τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸν ὄχλον, διότι τάχα δὲν ἐτήρει τὴν ἀργίαν τοῦ Σαββάτου.

Η ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ
ΑΠΟ ΤΟ 1821 ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ

Η σημερινή Πελοπόννησος είναι τελείως άλλοιώτικη άπό ὅ,τι ἦτο πρό 100 ἐτῶν. Ἄς ρίξωμε μιά γλήγορη ματιά εἰς αὐτήν τήν ἀλλαγή.

Ἡ παραλιακή ἔκτασίς της, ἀπό τῆς Κορίνθου μέχρι τῆς Κυπαρισσίας, ἔχει κατοικηθῆ ἀπό ὀρεινούς κατά τό πλεῖστον πού ἄρχισαν νά κατέρχωνται μετά τήν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος. Ἔγιναν μετά τό 1821 ἄπειρα παραλιακά χωριά εἰς τήν βορειοδυτικήν καί τήν δυτικήν Πελοπόννησο, ἀπό ὀρεσιβίους. Κατῆλθαν ἀπό τόν Χελμό τῶν Καλαβρύτων, ἀπό τήν Κυλλήνη τῆς Κορινθίας, ἀπό τό Παναχαϊκόν τῶν Πατρῶν, ἀπό τά βουνά τῆς Γορτυνίας καί τῆς Ὀλυμπίας καί ἔκτισαν σπίτια στήν παραλία. Συγχρόνως ὅμως διετήρησαν καί τήν ἐπαφήν μέ τάς ὀρεινάς των πατρίδας.

Ἐπῆραν ἤ ἐδήλωσαν ἐθνικάς ἐκτάσεις, ἠγόρασαν ἄλλας ἐκτάσεις καί ἔγιναν ἄριστοι σταφιδοπαραγωγοί. Ἄλλοι κάτοικοι συνέρρευσαν ἀπό τάς ἀπέναντι ἀκτάς τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, πού βλέπουν εἰς τόν Κορινθιακόν Κόλπο, καί ἄλλοι ἦλθαν ἀπό τά νησιά τοῦ Ἰονίου, τήν Κεφαλληνίαν ἰδίως καί τήν Ζάκυνθο.

Πρίν ἀπό τό 1821 ἕνα μεγάλο μέρος τῶν παραλίων τῆς βορείου καί τῆς δυτικῆς Πελοποννήσου ἦτο ἀκατοίκητον ἤ ἀραιῶς κατοικημένο. Ἦσαν κυρίως κτηνοτροφικά μέρη. Τώρα ἔγιναν ἄπειρα χωριά πλουσιώτατα καί πολιτισμένα. Πεδινοί παράλιοι οἱ κάτοικοι, ἀλλά ἡ καταγωγή των εἶναι ἀπό τά βουνά. Οἱ πατέρες των καί οἱ παπποῦδες των ἦσαν ὀρεινοί.

Καί τά ὀνόματα δέ τῶν χωριῶν τό δείχνουν. Ὑπάρχουν χωριά πού λέγονται: Γρανιτσέϊκα, Τσουκαλέϊκα, Σαγέϊκα, Βραχνέϊκα, Μαζέϊκα κλπ. Αὐτό δείχνει ὅτι τά χωριά ἔγιναν ἀπό ἄλλα χωριά πού ἔχουν τό ἴδιο ὄνομα, ἤ ἀπό ὡρισμένας οἰκογενείας πού ἔχουν αὐτό τό ὄνομα.

Μεγάλοι ἐποικισμοί ἔγιναν, ὅπως εἴπαμε, καί ἀπό νησιώτας, ἀλλά καί ἀπό Ἠπειρώτας.

Τό Αἴγιον εἶναι παλαιοτάτη πόλις. Ἐπί Τουρκίας ἐλέγετο Βοστίτσα καί ἦτο λιμήν ἐξαγωγῆς Κορινθιακῆς σταφίδος, γιατί καί τότε ἐκαλλιεργεῖτο ἡ Κορινθιακή σταφίς, ἄν καί εἰς πολύ μικράν ἔκτασιν.

Σήμερα ὑπάρχουν εἰς τό Αἴγιον καί παλαιαί οἰκογένειαι. Ἀλλά αἱ περισσότεραι ἦλθαν μετά τήν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος ἀπό τά ὀρεινά Καλάβρυτα καί ἀπό τήν ἔναντι παραλίαν τῆς Ρούμελης.

Εἶναι δέ καί πολλοί Γαλαξειδιῶται. Ἔχουν ὅμως ἔλθει καί ὀρεινοί Κυνουριεῖς ἀγωγιᾶται ἀπό τήν ἀνατολικήν πλευράν τῆς Πελοποννήσου.

Αἱ Πάτραι εἶναι καί αὐτή παλαιοτάτη πόλις. Ὑπάρχουν παλαιαί οἰκογένειαι ἀρχόντων. Ἀλλά τό μέγιστον μέρος τῶν κατοίκων των εἶναι σήμερα Καλαβρυτηνοί ὀρεινοί, Γορτύνιοι ὀρεινοί, Αἰτωλοακαρνᾶνες ὀρεινοί, Ἠπειρῶται ὀρεινοί, Κεφαλλῆνες καί Ζακύνθιοι. Ἀλλά οἱ ὀρεινοί Γορτύνιοι, ἀφήσαντες τά χωριά των, ἐγκατεστάθησαν καί εἰς τόν κάμπον τῆς Μεγαλοπόλεως.

Ἡ Ἀμαλιάς εἶναι νεωτάτη πόλις εἰς τήν δυτικήν Πελοπόννησον, εἰς τόν νομόν Ἠλείας. Πρό τοῦ 1821 ἦσαν ἐκεῖ δύο χωριά πού τά ἐχώριζεν ἕνα γεφύρι. Καλίτσα καί Δερβῆ Τσελεπῆ ἐλέγοντο. Ἐπέρασεν ἡ Βασίλισσα Ἀμαλία, τῆς ἤρεσε τό μέρος, τό εὗρε κεντρικόν καί εἶπεν ὅτι ἔπρεπε νά χαραχθῆ ἕνα σχέδιον πόλεως. Ἡ πόλις πού ἐκτίσθη ὠνομάσθη Ἀμαλιάς, ἡ δέ Καλίτσα καί τό Δερβῆ Τσελεπῆ εἶναι τώρα συνοικίαι τῆς Ἀμαλιάδος. Χιλιάδες κατοίκων συνέρρευσαν πάλιν ἀπό τά ὀρεινά Καλάβρυτα, ἀπό τήν ὀρεινήν Γορτυνίαν, ἀπό τήν ὀρεινήν Ὀλυμπίαν καί Ἠλείαν καί ἀπό τήν Ζάκυνθον καί τήν Κεφαλληνίαν. Ἔτσι ἀπετελέσθη ἡ πόλις τῆς Ἀμαλιάδος πού εἶναι ἕνα μεγάλο σταφιδικό κέντρον.

Ὁ Πύργος, πιό κάτω, πού λέγεται Πύργος τῆς Ἠλείας ἤ Πύργος τῆς Γαστούνης, εἶναι νέα πόλις, ὑπῆρχεν ὅμως καί πρό τῆς Ἐπαναστάσεως, ἀλλά ἦτο μικρά. Μέγιστον σταφιδικόν κέντρον ὁ Πύργος. Ἡ πόλις ἀνεπτύχθη μετά τήν Ἐπανάστασιν τοῦ 1821. Συνέρρευσαν κάτοικοι πάλιν ὀρεινοί ἀπό τά ἴδια μέρη καί ἀπό τήν Ζάκυνθο καί ἀπό τήν Κεφαλληνία καί ἀπό τήν Ἤπειρο.

Τόν εὐφορώτατον δέ κάμπον τῆς Ἠλείας, πού ἐλάχιστα ἐκαλλιεργεῖτο πρό τοῦ 1821, τόν ἐκαλλιέργησαν οἱ ὀρεινοί μέτοικοι καί οἱ Ζακύνθιοι καί οἱ Κεφαλλῆνες. Ἐγέμισε ὁ τόπος ἀπό σταφιδαμπέλους, ἀπό ἀμπέλους, ἀπό ἐλαιόδενδρα. Ὁ νομός Ἠλείας εἶναι ἀπό τούς πλουσιωτέρους τῆς Ἑλλάδος καί τούς πλέον πυκνοκατῳκημένους. Πρίν ἀπό ἑκατό χρόνια ἡ καλλιέργεια ἦτο μικρά καί ὁ πληθυσμός ἐλάχιστος εἰς τόν κάμπο. Ὅλη λοιπόν σχεδόν ἡ πεδινή καλλιέργεια εἶναι ἐργασία μόνον ἑκατό ἐτῶν. Οἱ δέ Ζακύνθιοι καί Κεφαλλῆνες, πού ἐκαλλιέργουν καί πρό τοῦ 1821 τήν Κορινθιακήν σταφίδα, ἦσαν εἰς τήν Ἠλείαν αὐτοί πού κυρίως εἰσήγαγαν τήν συστηματικήν καλλιέργειαν τῆς Κορινθιακῆς σταφίδος.

Μετά τό 1922 δέ ἦλθαν εἰς πολλά χωριά τῆς Ἠλείας καί πρόσφυγες ἐκ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καί εἰσήγαγαν τήν καλλιέργειαν τῆς Σουλτανίνας σταφίδος. Ἔγινε δέ ὁ τόπος πλουσιώτερος.

Νοτιώτερον εἶναι ἡ πόλις τῆς Κυπαρισσίας. Ἀρχαιοτάτη πόλις ἀλλά μικρά. Οἱ σημερινοί της κάτοικοι εἶναι παλαιοί, ἀλλά κατῆλθαν πολλοί καί ἀπό τά βουνά καί ἦλθαν καί ἀπό τήν Ζάκυνθο.

Εἰς τό νότιον δέ τμῆμα τῆς Πελοποννήσου εἶναι αἱ Καλάμαι. Εἶναι ἡ δευτέρα εἰς μέγεθος πόλις τῆς Πελοποννήσου. Ἔρχεται ἀμέσως μετά τάς Πάτρας.

Ἡ Καλαμάτα εἶναι ἀρχαιοτάτη πόλις. Ἀνεπτύχθη ὅμως μετά τό 1821 ἀλματωδῶς, διότι συνέρρευσαν εἰς αὐτήν ὀρεινοί Μανιᾶται ἐκ τοῦ Ταϋγέτου καί ὀρεινοί Μεσσήνιοι.

Ἀπό τάς πόλεις τῆς Πελοποννήσου, ἐκεῖναι πού ἦσαν μεγάλαι καί πρό τοῦ 1821, εἶναι τό Ναύπλιον εἰς τήν βορειοανατολικήν πλευράν καί ἡ Τρίπολις εἰς τό κέντρον. Τό Ναύπλιον ἐχρησίμευσεν ὡς πρώτη πρωτεύουσα τῆς ἀπελευθερωθείσης Ἑλλάδος, διότι ὁ Βασιλεύς Ὄθων εἰς τό Ναύπλιον πρωτοεγκατεστά-

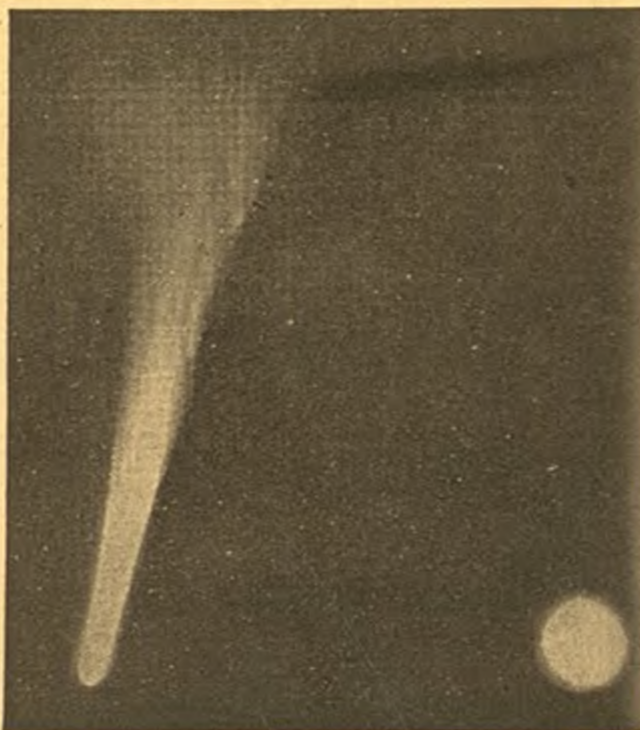
Ἕνα μαγευτικό τοπίο τῆς Πελοποννήσου.

ΟΙ ΚΟΜΗΤΑΙ
ΚΑΙ ΟΙ ΕΞ ΑΥΤΩΝ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΤΗΣ ΓΗΣ

Τὸ ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον δεικνύουν οἱ κομῆται εἶναι πολὺ δικαιολογημένον διότι ἡ μελέτη αὐτῶν δύναται νὰ βοηθήσῃ εἰς τὴν λύσιν προβλημάτων ποὺ ἀνάγονται εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν γένεσιν τοῦ ὑλικοῦ κόσμου. Βοηθοῦν εἰς τὴν διαλεύκανσιν τ ο ῦ κ ο σ μ ο γ ο ν ι κ ο ῦ ζ η τ ή μ α τ ο ς. Ἐκτὸς ὅμως αὐτοῦ ἡ φυσικοχημικὴ μελέτη τῶν κομητῶν δύναται νὰ μᾶς πληροφορήσῃ καὶ διὰ ζητήματα ποὺ σχετίζονται μὲ τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου, διότι ὁ καθένας θέλει νὰ γνωρίζῃ ἂν ἡ προσέγγισις ἑνὸς κομήτου εἶναι δυνατὸν νὰ βλάψῃ τὸν ἡμέτερον πλανήτην, δηλ. τὴν Γῆν.

Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει, ἡ ἐμφάνισις αὐτῶν εἰς τὸ στερέωμα θὰ προκαλῇ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν εὐχαρίστησιν τῶν κατοίκων τῆς Γῆς, οἱ ὁποῖοι μὲ προθυμίαν καὶ χαρὰν θὰ ἐξέρχωνται εἰς τὸ ὕπαιθρον διὰ νὰ θαυμάσουν μαζὶ μὲ τοὺς κομήτας καὶ τὸ μεγαλοπρεπὲς καὶ ἐπιβλητικὸν θέαμα τοῦ ἐνάστρου οὐρανοῦ, τοῦ ὁποίου καὶ ἡ ἁπλῆ ἀκόμη παρατήρησις εἶναι ἱκανὴ νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς ὅλους συναισθήματα καὶ σκέψεις ἀνωτέρας καὶ ὑψηλοτέρας ἀπὸ ἐκείνας μὲ τὰς ὁποίας ἐκδαπανᾷ δυστυχῶς ὁ ἄνθρωπος τὸ μεγαλείτερον μέρος τῆς ζωῆς του.

Ἡ ἐξέλιξις ἐν γένει τῆς μορφῆς τῶν κομητῶν ὡς καὶ τοῦ σχήματος αὐτῶν δύναται ἐν συντομίᾳ νὰ ἐξηγηθῇ ὡς ἀκολούθως: Τὰ σωμάτια, ἐκ τῶν ὁποίων ἀποτελοῦνται οἱ κομῆται, ὑπείκουν κατ' ἀρχὰς εἰς τὸν νόμον τῆς ἕλξεως τοῦ Νεύτωνος καὶ λόγῳ τούτου κατευθύνονται πρὸς τὸν Ἥλιον ἀλλὰ λόγῳ τῆς πιέσεως τὴν ὁποίαν ἐξασκεῖ ἐπὶ τῶν μικροτέρων κυρίως ἐξ αὐτῶν τὸ φῶς τοῦ Ἡλίου, καὶ ἡ ὁποία ὑπερβαίνει τὴν ἕλξιν, κάμνει ὥστε νὰ ὑποχωροῦν τῆς κεντρικῆς μάζης καὶ νὰ σχηματίζουν τὴν οὐράν, ἥτις βαίνει πάντοτε κατὰ διεύθυνσιν ἀντίθετον τῆς τοῦ Ἡλίου καὶ αὐτὴ ἀναπτύσσεται πολὺ ταχέως, καθ' ὅσον ὁ κομήτης πλησιάζει πρὸς τὸν Ἥλιον.

Ὁ κομήτης τοῦ Χάλλεϋ κατὰ τὴν τελευταίαν ἐμφάνισίν του τῷ 1910. Εἰς τὴν δεξιὰν καὶ κάτω γωνίαν φαίνεται ὁ πλανήτης Ἀφροδίτη. (Φωτογραφία ληφθεῖσα ἐν τῷ Ἀστεροσκοπείῳ τοῦ Γιοχάννεσμπουργκ)

Ἡ μελέτη τέλος τοῦ φάσματος τῶν κομητῶν δεικνύει ὅτι οὗτοι, ἐκτὸς τοῦ ἀνακλωμένου φωτὸς τοῦ Ἡλίου, παρουσιάζουν γραμμὰς ποὺ πιστοποιοῦν τὴν παρουσίαν ὑδρογονανθράκων, κυανίου, ἄνθρακος, νατρίου, νικελίου καὶ χρωμίου. Μεταξὺ τῶν φασμάτων οὐρᾶς καὶ κεφαλῆς τοῦ κομήτου ὑπάρχουν διαφοραί, αἱ ὁποῖαι κατὰ μέγα μέρος ὀφείλονται εἰς τὴν ἰσχυρὰν διαφορὰν πιέσεως ποὺ παρατηρεῖται εἰς τὰ διάφορα μέρη τοῦ κομήτου. Ἐπὶ πλέον τὸ φάσμα τῆς οὐρᾶς δεικνύει τὴν ὕπαρξιν ὀξειδίου τοῦ ἄνθρακος, ἐνίοτε δὲ καὶ ὀξυγόνου.

* * *

Θὰ ἔπρεπεν ὅμως νὰ λεχθοῦν καὶ ὀλίγα σχετικῶς μὲ τὸν κίνδυνον (;) ποὺ διατρέχει ἡ Γῆ ἐκ τυχὸν συγκρούσεώς της μὲ ἕνα κομήτην. Τί ἠμπορεῖ νὰ προκύψῃ ἀπὸ μίαν τοιαύτην συνάντησιν; Τοῦτο ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν κομήτην μὲ τὸν ὁποῖον θὰ συγκρουσθῇ ἡ Γῆ καὶ ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ κομήτου ἀπὸ τὸν ὁποῖον θὰ διέλθῃ αὐτή. Καὶ ἐὰν μὲν ἡ Γῆ διέλθῃ διὰ τῆς οὐρᾶς μεγάλου κομήτου, ἐκ τῶν ἀνωτέρω εἶναι εὐνόητον ὅτι τίποτε ἀπολύτως δὲν θὰ πάθῃ ἡ Γῆ, διερχομένη διὰ μέσου μιᾶς τόσον ἀραιᾶς οὐρᾶς. Μία τοιαύτη διάβασις τῆς Γῆς διὰ τῆς οὐρᾶς κομήτου ἐγένετο τῷ 1861, πιθανὸν δὲ νὰ διῆλθεν ἐκ νέου διὰ μέσου τῆς οὐρᾶς τοῦ κομήτου Χάλλεϋ τὸν Μάϊον τοῦ 1910. Ὁ ἀστρονόμος Σβάρτσιλντ ὑπελόγισεν, ὑπὸ τὴν πλέον εὐλογοφανῆ ἐκδοχὴν ὅτι ἐὰν ἐγίνετο μία διάβασις διὰ τῆς κεντρικῆς οὐρᾶς τοῦ κομήτου, ἡ Γῆ θὰ προσελάμβανε 250.000 χιλιόγραμμα ὕλης, ποσὸν δηλαδὴ πολὺ μικρόν, ἂν λάβῃ κανεὶς ὑπ' ὄψιν του ὅτι τοῦτο θὰ διεμοιράζετο εἰς ὁλόκληρον τὴν ἐπιφάνειαν τῆς Γῆς.

Ἐὰν ἡ Γῆ διέλθῃ διὰ μέσου ἑνὸς τηλεσκοπικοῦ κομήτου, τὸ μόνον πιθανὸν εἶναι ὅτι θὰ ἔχωμεν μίαν ὡραίαν βροχὴν διαττόντων ἀστέρων χωρὶς νὰ διατρέξωμεν κανένα κίνδυνον, ὅπως δὲν διατρέχομεν ἐκ τῆς πτώσεως τῶν μετεωριτῶν.

Σοβαρώτερον θὰ εἶναι κάπως τὸ πρᾶγμα ἂν ἡ Γῆ συναντηθῇ μὲ τὴν κεφαλὴν μεγάλου τινὸς κομήτου, ὁπότε καὶ ἂν δεχθῶμεν ὅτι ὁ πυρὴν δὲν ἀποτελεῖται ἀπὸ στερεὰν μᾶζαν, ἀλλὰ ἀπὸ πλῆθος τεμαχίων ὕλης μεταξὺ τῶν ὁποίων θὰ ὑπάρχουν καὶ μεγαλύτερα, αἱ συνέπειαι τῆς συγκρούσεως ταύτης θὰ εἶναι ἴσως δυσάρεστοι διὰ τὴν Γῆν καὶ τοὺς κατοίκους της.

«Ἐν τούτοις, καθὼς παρατηρεῖ ὁ Γερμανὸς ἀστρονόμος Κόολσύτερ, ἡ πιθανότης τοῦ νὰ συμβῇ ἕνα τοιοῦτον γεγονὸς εἶναι τόσον μικρά, ὥστε δὲν πρέπει νὰ μᾶς φοβίζῃ: Ἡ Γῆ, ἐν συγκρίσει μὲ τὸν ἀπέραντον χῶρον τοῦ Οὐρανοῦ, εἶναι τόσον μικροσκοπική, ὥστε εἶναι βεβαιότερον ὅτι ἕνας τυφλός, ὁ ὁποῖος πυροβολεῖ εἰς τὴν τύχην μὲ ἕνα ὅπλον, θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ συναντήσῃ ἕνα πτηνόν, παρὰ ὅτι θὰ ἐγίνετο σύγκρουσις τοῦ ἡμετέρου πλανήτου μὲ τὸν πυρῆνα τῆς κεφαλῆς ἑνὸς κομήτου».

Ὥστε καὶ ὁ νέος κομήτης ποὺ ἐνεφανίσθη εἰς τὸ στερέωμα καὶ τοῦ ὁποίου τὴν ἐξέλιξιν δὲν ἠμποροῦμεν νὰ προΐδωμεν, δὲν πρόκειται πάντως νὰ προξενήσῃ τίποτε τὸ δυσάρεστον εἰς τὴν Γῆν καὶ τοὺς κατοίκους της. Οὗτος, ἀφοῦ διατρέξῃ ὡρισμένον μῆκος τῆς τροχιᾶς του, θ' ἀρχίσῃ ἀπομακρυνόμενος ἡμῶν διὰ νὰ ἐξαφανισθῇ εἰς τὰ βάθη τοῦ ἀπείρου. Οἱ ἀστρονόμοι ὅμως ἔχουν νὰ κερδίσουν πολλὰ ἀπὸ τὸν ἐπισκέπτην αὐτόν, ὅπως καὶ ἀπὸ τοὺς ἄλλους τοιούτους ποὺ κατὰ δεκάδας κινοῦνται μέσα εἰς τὸ ἀχανὲς καὶ ἀπύθμενον σύμπαν ποὺ ζητεῖ νὰ ἐξερευνήσῃ ὁ μικρομέγας ἄνθρωπος τῆς Γῆς.

Δ. Κωτσάκης

θη. Τὸ Ναύπλιον ὅμως δὲν ἐμεγάλωσε τόσον ὅσον αἱ νεώτεραι πόλεις τῆς Πελοποννήσου, διότι αἱ ἀρχοντικαὶ οἰκογένειαί του ἦλθαν εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ διότι μετετοπίσθη τὸ κέντρον τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἔμεινεν ὅμως ἀριστοκρατικωτάτη πόλις μὲ τὰ θαυμάσιά της παλαιὰ φρούρια καὶ τὰ μεσαιωνικά της κτίρια. Καὶ ἡ Σπάρτη δὲ ἡ σημερινή, ἡ πρωτεύουσα τοῦ νομοῦ Λακεδαίμονος, ἐκτίσθη μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος, καὶ εἶναι πόλις τελείως νέα. Ἐκτίσθη ὅμως ὅπου περίπου καὶ ἡ ἀρχαία Σπάρτη.

Αὐτὰ ἐν ὀλίγοις διὰ τὴν σημερινὴν μορφὴν τῆς Πελοποννήσου, ἐν σχέσει μὲ τὴν πρὸ τοῦ 1821 ἐποχήν.

Κ. Φαλταΐτς

ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΗΣ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ

Τὴν διήγησιν ταύτην ἤκουσα ἐκ στόματος τῆς κυρὰ-Ρήνης Ἐλευθέραινας, τοῦ ποτὲ Ροδίτη, σεβασμίας γερόντισσας Ἀθηναίας.

* * *

«Εἴχαμε ἕνα χρόνο στεφανωμένοι μὲ τὸν μπάρμπα-Λευθέρη, αὐτὸν ποὺ βλέπεις, καὶ ὅλον τὸν χρόνον δὲν ἔπαυσε νὰ εἶναι ἄρρωστος. Σοῦ ἔχω εἰπεῖ πῶς μὲ εἶχεν ἑλκύσει μὲ τὰ χάδια του, ἐνῷ ἦτον αὐτὸς τριαντάρης κι' ἐγὼ ἤμουν δώδεκα χρονῶν τρελλοκόριτσο, ποὺ νὰ μὴν πήγαινα παραπάνω.

Σὰν ἦτον ἄρρωστος, ἕνα χρόνο καὶ παραπάνω δὲν τοῦ ἔλειπεν ὁ πυρετός, ὅλη ἡ γειτονιά, κι' οἱ συγγένισσές μου, κι' οἱ κουμπάρες μου, ἔλεγαν πῶς εἶχε καταντήσει νὰ γίνῃ φτισικός. Εἶχε χτικιάσει, μοῦ εἶπαν. Ὤ! συφορά μου! Γιατροί, γιάτρισσες, γιατρικά, μαντζούνια, τίποτε δὲν ὠφέλησαν. Ἡ φτώχεια μᾶς ἔδερνε, νὰ δουλέψῃ ὁ ἴδιος δὲν μποροῦσε. Ὁ Θεὸς ξέρει πῶς τάφερνα βόλτα, μὲ ψέματα, μὲ ἀλήθεια.

Μοῦ εἶπε ἡ κουμπάρα μας μιὰ γνώμη, νὰ τάξω στὴν Καισαριανή, μεγάλ' ἡ χάρι της, νὰ σηκωθῶ νὰ τὸν πάω, ἴσως λυπηθῇ ἡ Παναγία καὶ τὸν κάμῃ καλά. Χάρες μεγάλες ἀκούονταν πῶς γίνονταν τὸν καιρὸ ἐκεῖνο. Ἐγὼ σὰν τἄκουσα, νὰ τί εἶπα μέσα μου, σοῦ ξεμολογοῦμαι: «Καλά, ἀνίσως δὲν τὸν κάμῃ καλὰ ἡ χάρι της, μπορεῖ, τὸ ἐλάχιστο, νὰ πεθάνῃ κεῖ δά, νὰ τὸν θάψω στὸ βουνό, γιὰ νὰ γλυτώσω ἀπὸ ἔξοδα ποὺ δὲν ἔχω, κι' ἀπὸ ἄλλα βάσανα καὶ μπελάδες». Τὸ χειρότερο, ἐφοβούμουν, ἂν πέθαινε στὸ σπίτι, μὴν κολλήσῃ τίποτε στὰ ροῦχα, καὶ κολλήσω κι' ἐγώ. Ὅλοι μοῦ λέγανε πῶς τὸ χτικιὸ κολλάει.

Λεφτὸ δὲν εἶχα, οὔτε πολύτιμο κανένα μέσ' στὴν κασέλλα μου, ἔξω ἀπ' τὸ δακτυλίδι τοῦ ἀρραβῶνα ποὺ φοροῦσα. Εἶχα μερικὰ χαλκώματα. Ἐπῆρα ἕνα ταψὶ ποὺ εἶχα, καινούργιο, κατακόκκινο, νάτο, ἐκεῖ βρίσκεται — ἔδειξε πρὸς ἕνα ράφι, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἦσαν ὀλίγα χάλκινα σκεύη — κι' ἐπῆγα στὴν γειτόνισσά μας τὴν Παναγῆνα.

— Κυρὰ Παναγῆνα, πάρε αὐτὸ τὸ ταψὶ ἀμανάτι, νὰ μὲ δανείσῃς τέσσερα σβάντζικα· θέλω νὰ πάω τὸν ἄνδρα μου, ποὺ τὸν ἔχω ἄρρωστο, στὴ χάρι της, στὴν Καισαριανή, καὶ λεφτὰ δὲν ἔχω.

— Νά, πάρε δύο σβάντζικα, εἶπεν ἡ Παναγῆνα, αὐτὰ μοῦ βρίσκονται. Ἄφησε τὸ ταψί σου ἐδῶ, καὶ σὰν εὐκολυνθῇς, φέρε τὰ δυὸ σβάντζικα νὰ τὸ πάρῃς.

Ἐπῆρα τὰ δυὸ σβάντζικα, ἂν καὶ λίγα μοῦ ἔπεφταν γιὰ τὸ ταξεῖδι ποὺ ἤθελα νὰ κάμω, ἄφησα τὸ ταψί μου, κι' εἶπα κι' εὐχαριστῶ. Ἐκινήσαμε μὲ τὸν ἄντρα μου, παραμονὴ τῆς Ἀναλήψεως, βράδυ-βράδυ. Στὸ δρόμο ηὕραμ' ἕναν καρροτσέρη, κουμπάρο μιανῆς συγγένισσάς μου. Τὸν ἐπερικάλεσα καὶ πῆρε τὸ Λευθέρη στὸ κάρρο του τὸν πλειότερο δρόμο. Ἐγὼ ἐπῆγα μὲ τὰ πόδια.

Ἐνύχτωνε ὅταν φτάσαμε στὴν Καισαριανή. Πρὶν φτάσουμε στὴν ἐκκλησιά, μέσ' στὸ ρέμα, ηὕραμ' ἕνα τσέλιγκα, μ' ἕνα κοπάδι πρόβατα. Καθίσαμ' ἐκεῖ κοντά, νὰ ξαποστάσουμε καὶ νὰ συγυρισθοῦμε, πρὶν πᾶμε στὴν ἐκκλησιά. Ἡ γυναῖκα τοῦ τσέλιγκα μᾶς εἶδε ποὺ καθίσαμε, κι' ἦρθε κοντά μας.

Ὁ Λευθέρης, ποὺ ἀπὸ 'βδομάδες μπροστὰ ἦταν κομμένη ἡ ὄρεξί του καὶ δὲν ἔτρωγε τίποτε, σὰν ἐκαθίσαμε, μοῦ λέει:

— Πείνασα, καϋμένη γυναῖκα. Κόψε μου λίγο ψωμί.

Τοῦ ἔκοψα ψωμί, κι' ἄρχισε νὰ τρώῃ μὲ τόσην ὄρεξι, ποὺ ἀπόρησα κι' ἐγώ. Τοῦ εἶχα κόψει μικρὴ φέτα, ξεύροντας πῶς δὲν μποροῦσε νὰ φάῃ. Στὴ στιγμὴ τὴν ἔφαγε, καὶ μοῦ γύρεψε νὰ τοῦ κόψω κι' ἄλλο.

Ἡ τσοπάνισσα ποὺ ἦρθε κοντά μας μοῦ λέει:

— Ἄνδρας σου εἶναι, τσοῦπα; Σὰν ζαμπούνη τὸν γλιέπω... Πίνει γάλα, νὰ σᾶς φέρω;

— Πίνει, εἶπα ἐγώ, γιατὶ εἶναι ἄρρωστος.

Ἐννοοῦσα ποὺ ἦτον Τετράδη. Μᾶς ἔφερε ἕνα μεγάλο μπρίκι γεμᾶτο γάλα. Ὁ Λευθέρης ἐβουτοῦσε τὸ ψωμὶ του μέσα, ἐμάσαγε τὶς μπουκιές, κι' ἐρροφοῦσε τὸ γάλα. Ἐγὼ ἔτρωγα ψωμὶ καὶ ἐληές.

Ἡ τσοπάνισσα τότε, σὰν εἶδε ποὺ τὸ ψωμί μας ἦτο μπαγιάτικο, δύο-τριῶν ἡμερῶν, μᾶς ἔφερε μιὰ μεγάλη πλακόπηττα ἀνεβατή, φρέσκη τῆς ἡμέρας, καὶ μοῦ τὴν ἔδωκε.

— Τί πειράζεσαι; εἶπα.

Κι' ἔβαλα τὴν πήττα μέσ' στὸ ταγαράκι μου.

Ὁ ἄνδρας της ἦλθε καὶ μᾶς ἔφερε δύο μεγάλα κομμάτια χλωρὸ τυρί, ἁλατισμένο.

— Νά, πάρε, τσοῦπα, γιὰ νὰ φᾶτε αὔριο, μοῦ λέει. Τὸ πουρνό, ποὺ θάχουμε σφαχτὰ στὴ σούβλα, περνᾶτ' ἀπ' αὐτοῦ καὶ σᾶς φιλεύω καμμιὰ πλάτη.

Ἐγὼ ἔβγαλα κάτι πεντάρες ποὺ εἶχα, τὰ ρέστα ἀπὸ ἕνα σβάντζικο, ποὺ τὸ εἶχα χαλάσει, καὶ τοῦ εἶπα νὰ κρατήσῃ ὅ,τι θέλει γιὰ τὸ τυρί. Ἐκεῖνος τὰ ἔσπρωξε πίσω, μὲ τὴ ράχι τοῦ χεριοῦ του, κι' εἶπε:

— Δὲ χρειάζονται λιεφτά... Κράτα τα νὰ κολλήσῃς καμμιὰ λαμπάδα στὴ χάρ' τς γιὰ τὸν μορφονιό σ' ποὺ εἶναι ζαμπούνης.

Σὰν παράξενα σοῦ φαίνονται αὐτά; — ἀπέστρεψεν αἴφνης τὸν λόγον πρὸς ἐμὲ ἡ ἀφηγήτρια. Τότε ἦτον ἄλλος κόσμος. Οἱ ἄνθρωποι εἶχαν πόνο, εἶχαν ἀγάπη ἀναμεταξύ τους. Εὕρισκες πολλοὺς καλοὺς ἀνθρώπους, κι' ἐδῶ μέσα καὶ στὰ βουνὰ ἔξω. Τὸ εἶχαν σὲ καλό τους νὰ δίνουνε. Γι' αὐτὸ ὁ Θεὸς τοὺς εὐλογοῦσε, κι' εἶχαν μπερικέτια. Ἄλλος κόσμος τότε! Ποῦ κεῖνα τὰ χρόνια;

* * *

Πήγαμε στὴν ἐκκλησιά, προσκυνήσαμε, κολλήσαμε μιὰ λαμπαδίτσα. Ὕστερα ὁ Λευθέρης ἐκάθισε κοντὰ στὴν Ἁγίαν Εἰκόνα, μέσα στὴν ἐκκλησιά, καὶ σὰν νὰ ἐνύσταξε. Ἐγὼ ἐβγῆκα νὰ πιῶ νερό, στὴν περίφημη, τὴν ἀθάνατη βρύσι.

Ἦτον ὡς τρεῖς ὧρες νύχτα. Δροσιά, ἀστροφεγγιά, χαρὰ Θεοῦ. Ἐκεῖ ἀντίκρυ, πέρ' ἀπ' τὰ πλατάνια, στὸ ξέφαντο, εἶχαν ἀρχίσει νὰ παίζουν λαλούμενα, φλογέρες, νταούλια, ζουρνάδες, καὶ μερικοὶ εἶχαν στήσει χορό. Ἐγώ, σὰν τρελλοκόριτσο ποὺ ἤμουν ἀκόμα — εἶχα παντρευτῆ πολὺ μικρή, καθὼς σοῦ εἶπα, καὶ τώρα δὲν θὰ ἤμουν παραπάνω ἀπὸ δεκαφτὰ χρονῶν — ξέχασα καὶ ἄνδρα ἄρρωστο, καὶ τάξιμο, κι' ἐκκλησιά, κι' ἐπῆγα ἴσα πρὸς τὸ μέρος ποὺ ἔπαιζαν τὰ λαλούμενα κι' ἐγινόταν ὁ χορός, γιὰ νὰ κάμω χάζι.

* * *

Ἐστάθηκα ἐκεῖ ὀλίγην ὥρα, ὕστερ' ἀπόστασα νὰ στέκωμαι, κι' ἐκάθησα στὰ χορταράκια. Εὕρισκα μεγάλη διασκέδασι. Ἐκεῖ, ἀκούω ἀπὸ μερικὲς γυναῖκες κάτι φωνές, ποὺ ἔλεγαν ἡ μιὰ μὲ τὴν ἄλλη:

— Στὴν Εὕρεσι... εἶναι ὥρα... πᾶμε στὴν Εὕρεσι!

— Ἡ Περιστέρα... στὴν Εὕρεσι... στὴν σπηλιά.

Ἐκεῖνες ποὺ τὸ ἔλεγαν αὐτό, ἡ μία μὲ τὴν ἄλλη, εἶχαν ἔρθει τώρα κοντά, ἐκεῖ, στὸ μέρος ποὺ ἦτον τὸ γλέντι τὸ νυχτερινό, κι' ἐφώναζαν ἄλλες νὰ τὶς ἀκολουθήσουν... Κι' ἔφευγαν ὅλες μαζί, ἡ μία κατόπι τῆς ἄλλης, κι' ἄδειασε πολὺς τόπος. Γυναῖκες παραπολλές, καὶ καμπόσοι ἄνδρες καὶ παιδιά, μονοκοπανιὰ ἔφυγαν ἀπὸ 'κεῖ ποὺ ἤμουν, κι' ἄρχισαν νὰ τρέχουν τὸν ἀνήφορο.

Ἐγὼ δὲν ἤξευρα καλὰ-καλὰ τί ἦτον ἡ Εὕρεσι, καὶ σχεδὸν δὲν εἶχα ἀκούσει ποτέ μου γιὰ Περιστέρα. Αὐτὴ τὴ στιγμὴ θυμήθηκα ποὺ ἡ κουμπάρα μας, ἐκείνη ποὺ πρώτη μοῦ εἶχε βάλει στὸ νοῦ γιὰ νὰ τάξω στὴν Καισαριανή, μοῦ εἶχε πῆ ὅτι ἡ χάρι της περισσότερο ἐνεργάει στὴν Εὕρεσι, ποὺ εἶναι στὴ σπηλιά, κι' ὅτι ἐκεῖ κατεβαίνει τινάζοντας τὰ πτερά της μία περιστέρα...

Τότε μία ποὺ μὲ μισογνώριζε, καὶ μᾶς εἶχε ἰδῆ ἀρχήτερα μὲ τὸν ἄνδρα μου στὸ δρόμο, κι' εἶχε καταλάβει πῶς ὁ ἄνδρας μου ἦτον ἄρρωστος, καθὼς ἐσηκώθηκε νὰ φύγῃ, γυρίζει καὶ μοῦ λέει:

— Δὲν ἔρχεσαι κι' ἐλόγου σου στὴν

Εὔρεσι;... Πάρε τὸν ἄνδρα σου, κι' ἐλᾶτε.

'Εσηκώθηκα ἐγώ, ἔτρεξα κατὰ τὴ βρύσι, ξαναήπια νερό, ὕστερα μπαίνω στὴν ἐκκλησιά, καὶ βρίσκω τὸ Λευθέρη, ποὺ τὸν εἶχε πάρει καλὰ ὁ ὕπνος, δίπλα στὸ προσκυνητάρι ποὺ καθότανε. 'Επῆγα κοντά, τὸν ἔσεισα, κι' ἄνοιξε τὰ μάτια.

— Δὲν ξεκολλᾶς ἀπὸ κοντά μου; μοῦ λέει. Τώρα ἐγὼ λιανονυστάζω. Σύρε ἔξω στὴ βρύσι νὰ πάρης τὸν ἀέρα σου.

— Πᾶμε στὴν Εὔρεσι, τοῦ λέω!

— Στὴν Εὔρεσι;.. Τί Εὔρεσι;

Τὸν ἔσεισα πάλι, τὸν ἐτράβηξα βιαστικὰ μὲ τὸ χέρι μου, καὶ τὸν ἐσήκωσα. Τότε μοῦ εἶχε ἔρθει ἡ στόχασι, πὼς ἔπρεπε νὰ κάμω γλήγορα, γιὰ νὰ προφτάσω τ' ἀσκέρι ποὺ ἔτρεχε τὸν ἀνήφορο, γιατὶ δὲν ἤξευρα ἂν ἦτον πολὺ κοντὰ ἢ μακρυά, καὶ τὸν δρόμο ἐγὼ δὲν τὸν ἤξευρα. Ἔπειτα ἔπρεπε νὰ προφτάσω νὰ ἰδῶ τὴν Περιστέρα, καθὼς μισοθυμούμουν, ποὺ μοῦ εἶχε πῆ ἡ κουμπάρα, πὼς τίναζε τὰ φτερά.

Ἔσυρα τὸν Λευθέρη κι' ἐβγήκαμε ἀπ' τὸ μοναστῆρι.

— Ἡ χάρι της, τοῦ εἶπα, θὰ σὲ κάμη καλά.

'Εκινήσαμε, καταπόδι σ' ἄλλους, ποὺ τοὺς βλέπαμε νὰ τρέχουν μπροστά. Ἦτον μεσάνυχτα. Περπατήσαμε κάμποσο ἀνήφορο, καὶ σὲ λίγην ὥρα φτάσαμε στὴ σπηλιά.

Ἦτον μιὰ σπηλιὰ ὡραία, στὸν βράχο τὸν θεόρατο, μὲ χρῶμα σταχτερό, ποὺ ἔσταζε δροσιὲς ὁλόγυρα. Μοσχοβολοῦσε ὁ τόπος ἀπὸ θυμάρια, ἀπὸ σκοίνους κι' ἀγριοδυόσμο. Κόσμος ἕνα πλῆθος, γυναῖκες ἕνα σωρό, ἄνδρες πολλοὶ καὶ παιδιὰ ἕνα μελίσσι, ἄλλοι ὀρθοί, ἄλλοι καθισμένοι, μερικοὶ ἄρρωστοι ἀπὸ διάφορες ἀσθένειες, μισεροὶ καὶ σακατεμένοι, βρίσκονταν ἐκεῖ, κι' ἔκαναν τὸ σταυρό τους. Ἕνας παπᾶς μὲ τὸ πετραχῆλι ἔστεκε στὴ μέση· εἶχε κάμει Παράκλησι, καὶ τώρα ἦτον στὸ τέλος. Ἔψαιλναν «Τὴν πᾶσα ἐλπίδα μου», κι' ἔκαναν μετάνοιες. Σὰν εἶπε τὸ «Δι' αὐκῶν» ὁ παπᾶς, πάλι ἄρχισε νὰ ψαίλνη ἁγιασμό, μέσα σὲ μιὰ λεκάνη μεγάλη, σὰν κολυμβήθρα, φυσικὰ φτιασμένη στὸ βράχο, θεόχτιστη, ὡς φαίνεται.

Σὰν ἄρχισε ὁ ἁγιασμός, οἱ γυναῖκες ἐψιθύριζαν ἡ μιὰ μὲ τὴν ἄλλη:

— Ἡ Περιστέρα... τώρα θὰ φανῆ!

— Τώρα θὰ κατεβῆ ἡ Περιστέρα!

— Νά, τώρα... τώρα θὰ βγῆ ἡ Περιστέρα.

Σὲ λίγην ὥρα, κοντὰ στὸ τέλος τοῦ 'Αγιασμοῦ, τὴν στιγμὴ ποὺ ἤθελε νὰ βαφτίση ὁ παπᾶς τὸ Σταυρὸ στὴ λεκάνη, ἀκούστηκ' ἔξαφνα ἕνα φροῦ-φροῦ, κι' ἐβόϊξ' ἡ σπηλιά, κι' ἐπαρουσιάστηκε γιὰ μιὰ στιγμή, γιὰ ὅσην ὥρα σᾶς τὸ λέγω, ἕνα ὡραῖο πουλί, μιὰ περιστέρα, μὲ ἄσπρα καὶ σταχτιὰ καὶ χρυσᾶ φτερά, κι' ἐφτερούγιασε

Θέλησε νὰ πληρώση τὸν τσέλιγκα γιὰ τὸ χλωροτύρι ποὺ τῆς ἔδωσε.

φρστ!... φρστ!... κι' ἐτίναξε τὰ φτερά της, κι' ἐχτύπησε μὲ τὰ φτερά της τὸ νερό, ποὺ ἦτον μέσα στὴ λεκάνη τοῦ 'Αγιασμοῦ, κι' ἀμέσως ἔγινε ἄφαντη... Γιὰ δυὸ-τρεῖς στιγμὲς ἐξακολουθοῦσε, ἀπ' τὸ θόλο τῆς σπηλιᾶς, νὰ πέφτη νερὸ μέσ' στὴ λεκάνη, ὕστερα ἔπαψε. Ὁ κόσμος ἐκύτταζε χωρὶς φωνή, χωρὶς πνοή... Ὕστερα μονομιᾶς ἀπὸ πολλῶν τὰ στήθεια βγῆκ' ἕνα «Μέγας εἶ, Κύριε!» καὶ δυὸ-τρεῖς χωριάτισσες εἶπαν «Χριστὸς δὲ σὲρ-Μαρία!».

Τὴν ἴδια στιγμὴ ἐβούτηξ' ὁ παπᾶς τὸ Σταυρό, κι' ἔψαλε «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», κι' ὕστερα ὅλος ὁ λαός, παιδιά, ἄνδρες, γυναῖκες, ἔπεσαν μὲ τὰ μοῦτρα στὴν ἁγιαστοῦρα τοῦ παπᾶ καὶ μέσα στὴ λεκάνη, κι' ἔπαιρναν ἁγίασμα μὲ τὰ φλασκιά τους, μὲ τὰ τασσάκια τους, κι' ἔπιναν, κι' ἐξεφωνοῦσαν: «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι!».

Μὲ πολὺν κόπο, ἐπῆρα κι' ἐγὼ ἀράδα, κι' ἔσυρα σπρώχνοντας μὲ ὅλη τὴ δύναμί μου τὸν Λευθέρη ἀπ' τὸ μπράτσο, κι' ἀπ' τὶς πλάτες, καὶ μπορέσαμε μὲ πολλὰ βάσανα νὰ πλησιάσουμε τὸν παπᾶ, καὶ μᾶς φώτισε μὲ τὴν ἁγιαστοῦρα του· ὕστερα ἔσκυψα μὲ τὸ στόμα κι' ἤπια ἁγίασμα· ὕστερα ἐγέμισα τὶς δυὸ φοῦχτες καὶ τὶς ἔφερα στὸ στόμα τοῦ ἀνδρός μου νὰ πιῆ. Ἦτον δροσερό, γλυκὸ νερό, ἁγίασμα· εἶχε μία δροσοῦλα καὶ μία μοσχοβολιὰ ποὺ δὲν ξανάγινε.

Κατόπι γυρίσαμε πάλι, μὲ ὅλο τὸ μελίσσι μαζί, κι' ἐφτάσαμε στὴν ἐκκλησιά.

* * *

Τὸ πουρνό, ἀφοῦ ἐλειτουργηθήκαμε, δὲν ξεχάσαμε νὰ περάσουμε ἀπ' τὸ μέρος ὅπου εἶχε τὴ στάνη του προσωρινὰ ὁ ψεβραδινὸς ὁ τσέλιγκας.

Μᾶς ἔδωκε γάλα, γιαοῦρτι, χλωρὸ τυρί· ὕστερα, σὰν ἐψήθηκαν τ' ἀρνιά, μᾶς ἐφίλεψε ἕνα μεγάλο κομμάτι ἀπὸ παγίδα κι' ἀπὸ πλάτη, κι' ἐξεφαντώσαμε. Μία φαμίλια ἀπ' τὴν Πλάκα, ποὺ κάθισαν ἐκεῖ κοντὰ νὰ ξεφαντώσουν, μᾶς ἐγνώριζαν· μᾶς ἔστειλαν ἕνα φλασκὶ γεμᾶτο κρασί, κι' ἤπιαμε στὴν ὑγειά τους.

Περάσαμε πολὺ καλὰ ὅλη μέρα. Τὸ βράδυ γυρίσαμε στὸ σπίτι μας. Στὴ στράτα ποὺ γυρίζαμε, δὲν εἶχε νυκτώσει ἀκόμα πολύ, καὶ βλέπω ἕνα μικρὸ κομπόδεμα χάμου. Σκύφτω, τὸ μαζεύω, τ' ἀνοίγω καὶ βλέπω ποὺ εἶχε μέσα τρία σβάντζικα.

Ἡ φαμίλια ἡ Πλακιώτικη, ποὺ μᾶς εἶχε φιλέψει τὸ κρασί, μία γυναῖκα μὲ τὸν ἄνδρα της καὶ μὲ δυὸ παιδιά, εἶχαν ξεκινήσει κι' ἐκεῖνοι πεζοὶ ὀλίγο μπροστὰ ἀπὸ μᾶς, κι' εἶχαν προσπεράσει ὡς μία τουφεκιὰ τόπο. Κατ' ἀρχὰς ἔκαμα νὰ βάλω τὸ κομπόδεμα στὴν τσέπη μου, ὕστερα εἶπα· «κι' αὐτοὶ φτωχοὶ σὰν ἐμᾶς εἶναι, μὴν τοὺς ἔπεσε, κι' εἶναι κρῖμα νὰ τὸ κρατήσω;» Τοὺς φωνάζω:

— Μὴ σᾶς ἔπεσε κανένα κομπόδεμα!; Τί λογῆς ἦτον, καὶ πόσα λεπτὰ εἶχε μέσα;

'Εψάχτηκαν.

— Ὄχι, μοῦ εἶπαν· δὲν μᾶς ἔπεσε τίποτε...

— Τότε, εἶπα κι' ἐγώ, μπορεῖ νάπεσε καμμιανῆς ποὺ νάχη τὸν τρόπο της· κισμέτι ἦταν ἂς τὸ κρατήσω.

Ὁ Λευθέρης ἦτον πολὺ καλύτερα. 'Εγύρισε ὅλο τὸ δρόμο μὲ τὰ πόδια. Ἡ ὄψι του ἐκαλυτέρεψε πολύ. Εἶχε γυρίσει ἡ ὀρεξί του, κι' ἔφαε κι' ἤπιε καλὰ στὸ πανηγῦρι. Σὲ λίγον καιρὸ ἔγινε καλά, ἐδυνάμωσε, κι' ἔζησε κι' εἶναι τώρα ὀγδοντάρης, ὅπως τὸν βλέπεις.

Τὸ πρωῒ τῆς ἄλλης ἡμέρας πηγαίνω στὴν Παναγήνα τὴ γειτόνισσα.

— Νά, πάρε, κυρὰ Παναγήνα τὰ δύο σβάντζικά σου καὶ δῶσε μου τ' ἀμανάτι μου.

Εἶχα χαλάσει τὸ ἕνα σβάντζικο ἀπ' τὰ δυὸ ποὺ μοῦ εἶχε δανείσει, ἔκαμα ὅλα τὰ ἔξοδα τοῦ ταξιδιοῦ, ἔφαγα καὶ ἤπια καλά, ἔφερα καὶ δυὸ μεγάλα κομμάτια τυρὶ στὸ σπίτι, καθὼς καὶ μισὸ καρβέλι ἀπὸ μαῦρο ψωμὶ χωριάτικο, ἔδωσα τὰ δύο σβάντζικα τὰ δανεικά, καὶ μοῦ περίσσευσαν καὶ δύο ἀκόμη σβάντζικα.

— Νά, πάρ' το, κυρὰ Λευθέραινα, τὸ ταψί σου, μοῦ λέει ἡ Παναγήνα, ἀφοῦ ἐπῆρε τὰ δυὸ σβάντζικα. 'Επῆρα τὸ ταψί μου, καὶ νά το, αὐτὸ εἶναι! Βρίσκετ' ἀκόμα, ὕστερ' ἀπὸ σαρανταοχτὼ χρόνια».

* * *

'Εσηκώθη, ὕψωσε τὴν χεῖρά της εἰς τὸ ράφι, καὶ μοῦ ἐπαρουσίασε χάλκινον ἀγγεῖον παλαιόν, ὀλίγον τρύπιον εἰς τὴν μίαν ἄκρην.

† 'Αλ. Παπαδιαμάντης

ΤΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ ΤΟΥ HECTOR MALOT

Χωρίς οικογένεια

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ὕστερα γύρισα κι' ἐγὼ στὴ φωτιὰ κι' ἀφοῦ ἔβαλα τρία-τέσσερα κούτσουρα στὸ τζάκι σταυρωτὰ τὸ ἓν ἀπάνω στ' ἄλλο, μοῦ φάνηκε πὼς μποροῦσα πιὰ νὰ καθήσω ἥσυχος στὴν πέτρα ποὺ μοῦ χρησίμευε γιὰ μαξιλάρι.

Ὁ κύριός μου, τὰ σκυλιὰ κι' ὁ Καρδούλης κοιμοῦνταν, κι' ἀπὸ τὸ ζωντανεμένο τζάκι ἔβγαιναν κάτι ὡραῖες φλόγες ποὺ ἀνέβαιναν στριφογυριστὲς ὡς τὴ στέγη καὶ σπινθηροβολοῦσαν μ' ἕνα τρίξιμο, ποὺ μόνο αὐτὸ ἀκούγουνταν στὴ σιγαλιά. Πολλὴν ὥρα διασκέδασα κυττάζοντας τὶς σπίθες· ἀλλὰ σιγὰ σιγὰ κουράστηκα κι' ἔκλεισα τὰ μάτια μου χωρὶς νὰ τὸ καταλάβω.

Ἂν ἦταν νὰ φροντίζω ἐγὼ γιὰ ξύλα θὰ σηκωνόμουν, θὰ περπατοῦσα, θὰ τριγύριζα στὴν καλύβα κι' αὐτὸ θὰ μὲ κρατοῦσε ξύπνιο· ἀλλά, καθὼς ἤμουν πάντα καθιστὸς μὴ ἔχοντας παρὰ νὰ κάνω ἔτσι τὸ χέρι μου καὶ νὰ ρίχνω ἕνα κλαδὶ στὴ φωτιά, ἡ νύστα φυσικὰ μὲ κυρίευσε καὶ ἐνῷ ἤμουν βέβαιος πὼς θὰ βαστοῦσα ἄγρυπνος, ἀποκοιμήθηκα.

Ἄξαφνα μὲ ξύπνησε ἕνα γαύγισμα λυσσασμένο.

Ἦταν σκοτεινά· θὰ εἶχα κοιμηθῆ βέβαια πολὺ κι' ἡ φωτιὰ εἶχε σβύσει ἢ τοὐλάχιστο δὲν ἔβγαζε πιὰ φλόγες ποὺ νὰ φωτίζουν τὴν καλύβα.

Τὰ γαυγίσματα ἐξακολουθοῦσαν· ἦταν ἡ φωνὴ τοῦ Κάπη· μὰ περίεργο πρᾶγμα οὔτε ὁ Ζερμπῖνος, οὔτε ἡ Δούλση ἀποκρίνουνταν στὸ σύντροφό τους.

—Τί τρέχει; φώναξε ὁ Βιτάλης ξυπνῶντας κι' αὐτός. Τί εἶναι;

—Δὲν ξέρω.

—Ἀποκοιμήθηκες καὶ σόβυσε ἡ φωτιά.

Ὁ Κάπης εἶχε τρέξει στὴν πόρτα μὰ δὲν εἶχε βγῆ ἔξω· ἀπὸ τὴν πόρτα ἐγαύγιζε.

Τὴν ἐρώτησι ποὺ μοῦ εἶχε κάνει ὁ κύριός μου, ἔκανα τώρα στὸν ἑαυτό μου· τί ἔτρεχε;

Στὰ γαυγίσματα τοῦ Κάπη ἀποκρίθηκαν δυὸ τρεῖς κλαψάρικες φωνὲς ποὺ μοῦ φάνηκαν σὰν τῆς Δούλσης. Τὰ ξεφωνητὰ αὐτὰ ἀκούγουνταν ἀπ' τὸ πίσω μέρος τῆς καλύβας κι' ἀπὸ πολὺ μικρὴ ἀπόστασι.

Ἑτοιμάστηκα νὰ βγῶ, μὰ ὁ κύριός μου μὲ κράτησε ἀπὸ τὸν ὦμο.

—Ρίξε πρῶτα ξύλα στὴ φωτιά, μ' ἐπρόσταξε.

Καί, ἐνῷ ἐγὼ ἔκανα ὅ,τι μοῦ εἶπε, ἐκεῖνος ἐπῆρε ἕνα δαυλὶ ἀπ' τὸ τζάκι καὶ τὸ φύσηξε στὴν ἄκρη γιὰ νὰ ξανάψη. Ἔπειτα, ἀντὶ νὰ ξαναρρίξη τὸ δαυλὶ αὐτὸ ποὺ κοκκίνισε, τὸ κράτησε στὸ χέρι του.

—Πᾶμε νὰ δοῦμε, εἶπε· ἔρχου ἀπὸ πίσω μου. Κάπη, ἐμπρός!

Ἀλλὰ τὴ στιγμὴ ποὺ ἑτοιμαζόμαστε νὰ βγοῦμε ἕνα φοβερὸ οὐρλιασμα ἀντήχησε στὴ σιωπή, κι' ὁ Κάπης ὠπισθοχώρησε στὰ πόδια μας τρομαγμένος.

—Εἶναι λύκοι! Ποῦ πῆγαν ὁ Ζερμπῖνος κι' ἡ Δούλση;

Σ' αὐτὸ δὲν μποροῦσα ν' ἀποκριθῶ. Τὰ δυὸ σκυλιὰ βέβαια θὰ εἶχαν βγῆ ἔξω τὴν ὥρα ποὺ κοιμώμουν, ὁ Ζερμπῖνος γιὰ νὰ κάνη τὸ πεῖσμα του, κι' ἡ Δούλση ἁπλῶς γιὰ νὰ τὸν συντροφέψη.

Οἱ λύκοι τοὺς εἶχαν πάρει; Στὴ φωνὴ τοῦ κυρίου μου, ὅταν ρώτησε ποῦ πῆγαν τὰ σκυλιά, μοῦ φάνηκε πὼς διακρίνουνταν ἕνας κάποιος φόβος.

—Πάρε ἕνα δαυλί, μοῦ εἶπε, καὶ πᾶμε νὰ τὰ βοηθήσουμε.

Στὸ χωριό μου πολλὲς φορὲς ἄκουσα τρομακτικὲς ἱστορίες γιὰ λύκους, δὲν ἐδίστασα ὅμως· ὡπλίστηκα μ' ἕνα δαυλὶ κι' ἀκολούθησα τὸν κύριό μου. Μὰ ὅταν βγήκαμε ἔξω στὸ πλάτωμα οὔτε σκυλιὰ εἴδαμε, οὔτε λύκους. Ἀπάνω στὸ χιόνι φαίνουνταν μόνο τὰ ἴχνη ποὺ εἶχαν ἀφήσει τὰ δυὸ σκυλιά.

Ἀκολουθήσαμε αὐτὲς τὶς πατημασιές: τριγυρίζανε τὴν καλύβα· ἔπειτα, σὲ κάποιο διάστημα, φαίνουνταν ἕνα μέρος ὅπου τὸ χιόνι ἦταν πατημένο, λὲς κι' εἶχαν κυλιστῆ ἀπάνω του τὰ ζῷα.

—Ψάξε Κάπη, ψάξε! ἔλεγε ὁ κύριός μου καὶ συγχρόνως ἐσφύριζε γιὰ ν' ἀκούσουν ὁ Ζερμπῖνος κι' ἡ Δούλση.

Ἀλλὰ κανένα γαύγισμα δὲν τοῦ ἀποκρίνουνταν, κανένας ἦχος δὲν ἐτάραξε τὴν πένθιμη σιωπὴ τοῦ δάσους κι' ὁ Κάπης ἀντὶ νὰ ψάχνη, ὅπως τοῦ λέγαμε, στέκουνταν στὰ πόδια μας καὶ φαίνουνταν πολὺ ἀνήσυχος καὶ φοβισμένος, αὐτὸς ποὺ συνήθως ἦταν τόσο ὑπάκουος καὶ γενναῖος.

Ἡ ἀντανάκλασι τοῦ χιονιοῦ δὲν ἔφεγγε ἀρκετὰ ὥστε νὰ διακρίνουμε στὸ σκοτάδι καὶ ν' ἀκολουθοῦμε τὰ ἴχνη· σὲ μικρὴ ἀπόστασι τὰ μάτια θάμπωναν καὶ δὲν ἔβλεπαν τίποτα.

Ξανασφύριξε ὁ Βιτάλης καὶ μὲ δυνατὴ φωνὴ ἔκραξε τὸ Ζερμπῖνο καὶ τὴ Δούλση.

Τίποτα! ἡ σιωπὴ ἐξακολουθοῦσε. Σφίχτηκε ἡ καρδιά μου! Καϋμένε Ζερμπῖνε! καϋμένη Δούλση!

Ὁ Βιτάλης προσδιώρισε τὸν ἀόριστο φόβο μου:

—Τὰ πῆραν οἱ λύκοι, εἶπε· γιατὶ τ' ἄφησες νὰ βγοῦν ἔξω;

Ναὶ γιατὶ νὰ τ' ἀφήσω νὰ βγοῦν ἔξω; Τί ἀπάντησι, δυστυχία μου, μποροῦσα νὰ δώσω σ' αὐτό;

—Νὰ πᾶμε νὰ τὰ βροῦμε, εἶπα.

Καὶ πέρασα μπροστά, μὰ ὁ Βιτάλης μ' ἐμπόδισε.

—Ποῦ θὰ πᾶμε νὰ τὰ βροῦμε τώρα; εἶπε.

—Δὲν ξέρω, παντοῦ.

—Πῶς νὰ ὁδηγηθοῦμε μέσ' στὰ χιόνια μὲ τέτοιο σκοτάδι;

Καὶ μὰ τὴν ἀλήθεια δὲν ἦταν εὔκολο πρᾶγμα. Τὸ χιόνι μοῦ ἀνέβαινε ὡς τὴ μέση τῆς γάμπας καὶ τὰ δυό μας δαυλιὰ δὲν ἦταν ἀρκετὰ νὰ μᾶς φωτίσουν.

—Γιὰ νὰ μὴν ἀποκριθοῦν αὐτὰ στὴ φωνή μου θὰ πῆ πὼς εἶναι μακριά, εἶπε ὁ Βιτάλης, κι' ἔπειτα, ἂν προχωρήσουμε ἔτσι, οἱ λύκοι μπορεῖ νὰ ριχτοῦν καὶ

Ψάχναμε μέσα στὸ δάσος, μὰ δὲν εἴδαμε οὔτε σκυλιὰ οὔτε λύκους.

σ' ἐμᾶς· δὲν ἔχουμε οὔτε ὅπλο, οὔτε τίποτα. Ἄδικα θὰ κινδυνεύαμε.

Ἦταν φοβερὸ νὰ ἐγκαταλείψουμε ἔτσι τὰ δύο δυστυχισμένα ἐκεῖνα σκυλιά, ἦταν δυὸ σύντροφοι, δυὸ φίλοι, καὶ γιὰ μένα ξεχωριστά, γιατὶ ἐγὼ ἤμουν ὑπεύθυνος γιὰ τὸ λάθος τους· ἂν δὲν μ' ἔπαιρνε ὁ ὕπνος τὰ σκυλιὰ δὲν θὰ ἔβγαιναν ἔξω.

Ὁ κύριός μου γύρισε στὴν καλύβα καὶ τὸν ἀκολούθησα κυττάζοντας πίσω μου καὶ στεκόμενος σὲ κάθε βῆμα γιὰ ν' ἀκούσω, μὰ τίποτα ἄλλο ἀπὸ χιόνι δὲν εἶδα καὶ τίποτα ἄλλο δὲν ἄκουσα ἀπὸ τὸ τρίξιμό του.

Στὴν καλύβα καινούργια ἔκπληξι μᾶς περίμενε. Τὰ κλαδιὰ ποὺ εἶχα ρίξει στὸ τζάκι ἄναψαν τὴν ὥρα ποὺ λείπαμε καὶ τώρα φωτίζουνταν κι' ἡ πιὸ σκοτεινὴ ἄκρη.

Μὰ τὸν Καρδούλη δὲν τὸν εἶδα πουθενά.

Τὸ σκέπασμά του εἶχε μείνει ριχμένο μπροστὰ στὴ φωτιά, μὰ ὁ πίθηκος δὲν ἦταν ἀπὸ κάτω.

Τὸν ἐφώναξα, τὸν ἐφώναξε κι' ὁ Βιτάλης, μὰ δὲν ἐφάνηκε.

Τί ἔγινε;

Ὁ Βιτάλης μοῦ εἶπε ὅτι τὴ στιγμὴ ποὺ ξύπνησε τὸν κατάλαβε κοντά του ὥστε θὰ ἔφυγε τὴν ὥρα ποὺ λείπαμε ἀπ' τὴν καλύβα.

Μήπως θέλησε νὰ μᾶς ἀκολουθήση;

Πήραμε στὸ χέρι κλαδιὰ ἀναμμένα καὶ βγήκαμε, σκύβοντας μπροστά, μὲ τὰ κλαδιά μας γυρμένα χάμω στὸ χιόνι, γιὰ νὰ βροῦμε τὰ ἴχνη τοῦ Καρδούλη.

Δὲν βρήκαμε τίποτα· εἶναι ἀλήθεια ὅτι τὸ πέρασμα τῶν σκυλιῶν κι' οἱ δικές μας πατημασιὲς εἶχαν ἀνακατέψει τὰ ἴχνη τους, ὄχι ὅμως καὶ τόσο πολὺ ποὺ νὰ μὴ μπορῇ νὰ διακρίνη κανεὶς τὰ πόδια τοῦ πιθήκου.

Δὲν θὰ βγῆκε λοιπόν.

Γυρίσαμε στὴν καλύβα γιὰ νὰ δοῦμε μήπως ἦταν χωμένος σὲ καμμιὰ τρύπα.

Τὸ ψάξιμό μας βάσταξε πολύ· δέκα φορὲς περνούσαμε ἀπὸ τὸ ἴδιο μέρος καὶ ξανακυττάζαμε. Ἀνέβηκα στὸν ὦμο τοῦ Βιτάλη, γιὰ νὰ ψάξω καὶ στοὺς κλώνους ποὺ ἐσχημάτιζαν τὴ σκεπή μας. Δὲν ἦταν πουθενά.

Κάθε τόσο στεκόμαστε καὶ τὸν φωνάζαμε. Τίποτα, τίποτα!...

Ὁ Βιτάλης φαίνουνταν καταστενοχωρημένος, ἐνῷ ἐγὼ ἤμουν ἀληθινὰ καταλυπημένος. Δυστυχισμένε Καρδούλη! Ρώτησα τὸν κύριό μου ἂν ἐνόμιζε πὼς τὸν πῆραν κι' αὐτὸν οἱ λύκοι.

—Ὄχι, μοῦ ἀποκρίθηκε· οἱ λύκοι δὲν θὰ ἐτόλμησαν νὰ μποῦν σὲ φωτισμένη καλύβα. Μπορεῖ νὰ ρίχτηκαν τοῦ Ζερμπίνου καὶ τῆς Δούλσης, ὅταν βγῆκαν ἔξω, μὰ ἐδῶ μέσα δὲν θὰ μπῆκαν. Ὁ Καρδούλης, τρομαγμένος, μοῦ φαίνεται πὼς κάπου θὰ κρύφθηκε τὴν ὥρα ποὺ ἤμαστε ἔξω. Κι' αὐτὸ μ' ἀνησυχεῖ πολύ, γιατὶ μὲ τέτοιον καιρὸ ποὺ κάνει, θὰ κρυώση καὶ τὸ κρύωμα γι' αὐτὸν θὰ εἶναι θάνατος.

—Ἂς ψάξουμε λοιπὸν ἀκόμα!

Ἐξακολουθήσαμε τὸ ψάξιμο, μὰ καὶ πάλι χωρὶς ἀποτέλεσμα.

—Πρέπει νὰ περιμένουμε νὰ ξημερώση, εἶπε ὁ Βιτάλης.

—Σὲ πόσες ὧρες ἆρά 'γε;

—Δυὸ-τρεῖς, μοῦ φαίνεται.

Κι' ἐκάθησε μπροστὰ στὴ φωτιά, μὲ τὸ κεφάλι στὰ δυό του χέρια.

Δὲν ἐτόλμησα νὰ τὸν ταράξω. Ἀκίνητος κοντά του, δὲν ἔκανα ἄλλο παρὰ νὰ ρίχνω ξύλα στὴ φωτιά. Κάθε τόσο ἐκεῖνος σηκώνουνταν καὶ πήγαινε ὡς τὴν πόρτα, κύτταζε ἀπὸ κεῖ τὸν οὐρανὸ κι' ἔσκυβε γιὰ ν' ἀκούη. Ἔπειτα γύριζε στὴ θέσι του. Μοῦ φαίνεται πὼς θὰ προτιμοῦσα καλύτερα νὰ μ' ἐμάλλωνε, παρὰ νὰ τὸν βλέπω ἔτσι σκυθρωπὸ καὶ καταλυπημένο.

Οἱ ὧρες περνοῦσαν μὲ βραδύτητα ἀπελπιστική. Ἔλεγα πὼς ἡ νύκτα ἐκείνη δὲν θὰ τελείωνε ποτέ! Μὰ ὄχι· τ' ἀστέρια ἄρχισαν νὰ σβύνουν κι' ὁ οὐρανὸς ν' ἀσπρίζη. Ἦταν ἡ αὐγή, σὲ λίγο θὰ ξημέρωνε. Μὰ μὲ τὴν αὐγὴ τὸ κρύο δυνάμωσε· ὁ ἀέρας ποὺ ἔμπαινε ἀπὸ τὴν πόρτα τῆς καλύβας ἦταν παγωμένος.

Θὰ ξαναβρίσκαμε τὸν Καρδούλη ζωντανό;...

Μὰ καὶ τί ἐλπίδα εἴχαμε νὰ τὸν βροῦμε; Ἂν τὴν ἡμέρα ξανάρχιζε τὸ χιόνι, πῶς θὰ ψάχναμε;

Εὐτυχῶς ποὺ τὸ χιόνι δὲν ξανάρχισε. Ὁ οὐρανός, ἀντὶ νὰ συννεφιάση σὰν καὶ χθές, σκεπάσθηκε ὅλος ἀπὸ μιὰ γλυκειὰ ρόδινη λάμψι, ποὺ προμηνοῦσε καλωσύνη.

(Ἀκολουθεῖ)

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΣΤΗ ΣΗΜΑΙΑ

Εἶναι καλὸ καὶ χρήσιμο νὰ ξέρουμε τί γίνεται ἀλλοῦ, γιὰ νὰ μποροῦμε νὰ μιμηθοῦμε κι' ἐμεῖς τὰ καλὰ παραδείγματα τῶν ἄλλων.

Ἔχετε σκεφθῆ ποτὲ τί θαῦμα πολιτισμοῦ ἀντιπροσωπεύουν τὰ τρία γράμματα U.S.A.; (Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι Ἀμερικῆς). Ἡ ἀπέραντη αὐτὴ χώρα εἶναι κατοικημένη ἀπὸ ἕνα λαὸ ποὺ δὲν εἶναι τίποτ' ἄλλο παρὰ ἀπόγονοι ἀποίκων ἀπὸ ὅλας τὰς χώρας τῆς Εὐρώπης καὶ ποὺ προέρχονται ἐπὶ πλέον ὄχι ἀπ' τὰ ἀνώτερα στρώματα τῶν κοινωνιῶν τῆς γηραιᾶς Ἠπείρου.

Ἐδῶ θὰ προσπαθήσω νὰ σᾶς ἐξηγήσω πῶς ἔγινε τὸ θαῦμα τῆς ἀφομοιώσεως τόσων ξένων ἐθνικοτήτων σὲ μιὰ καὶ μόνη Ἐθνικὴ Ἀμερικανικὴ Πατρίδα. Ἡ ἐργασία γιὰ τὴν ἀφομοίωσι καὶ γιὰ τὴν ἑνότητα ἀρχίζει ἀπὸ τὰ πρῶτα βήματα τοῦ νέου ἀνθρώπου, τοῦ παιδιοῦ. Τὰ παιδιὰ πηγαίνουν στὰ δημοτικὰ σχολεῖα ποὺ συντηροῦν καὶ νηπιαγωγεῖα. Ἰδιωτικὰ σχολεῖα κατωτέρας καὶ κατωτάτης ἐκπαιδεύσεως δ ὲ ν ὑπάρχουν. Συνεπῶς ὅλα τὰ παιδάκια τῶν ἀστῶν καὶ τῶν ἐργατῶν πηγαίνουν στὰ ἴδια σχολεῖα. Μπαίνετε στὰ σχολεῖα αὐτὰ καὶ ἀπορεῖτε. Αὐθορμήτως σᾶς ἔρχεται τὸ ἐρώτημα: «Μὰ δὲν ὑπάρχουν ἐδῶ λοιπὸν φτωχὰ παιδιά;».

Ὅλα τὰ παιδιὰ χειμῶνα, καλοκαῖρι εἶναι ὑποχρεωμένα νὰ πηγαίνουν στὸ σχολεῖο μὲ λινὰ ροῦχα φρεσκοπλυμένα καὶ φρεσκοσιδερωμένα. Ἐὰν τὸ παντελονάκι τοῦ ἀγοριοῦ ἔχη χάσει τὴ τσάκισί του καὶ ἡ ποδίτσα τοῦ κοριτσιοῦ εἶναι ζαρωμένη ἢ λερωμένη, τὸ παιδὶ στέλνεται πίσω στὴν μητέρα του μὲ ἕνα σημείωμα μὲ τὴν παράκλησι νὰ ἀναφέρη στὸ σχολεῖο τοὺς λόγους αὐτῆς τῆς ἐμφανίσεως τοῦ παιδιοῦ. Ἐὰν ἡ φορεσιὰ εἶναι καθαρὴ ἀλλὰ φθαρμένη καὶ ἂν τοῦτο ὀφείλεται εἰς ἀνέχειαν τῶν γονέων τοῦ παιδιοῦ, τότε ἡ δασκάλα ἀναλαμβάνει μέσω τοῦ Συλλόγου Γονέων καὶ Καθηγητῶν τὴν ἐξασφάλισιν καινούργιας φορεσιᾶς εἰς τὸ παιδί.

Τὰ παιδιὰ παίζουν στὸ προαύλιο τοῦ σχολείου πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων. Στὸ κέντρο εἶναι στημένο ἕνα μεγάλο κοντάρι, τὸ κοντάρι τῆς σημαίας. Ἅμα χτυπήση τὸ κουδοῦνι τὰ παιδιὰ μπαίνουν στὴ γραμμή, χωριστὰ ἡ κάθε τάξι. Ἡ διευθύντρια τοῦ σχολείου ἐπιθεωρεῖ ὅλα τὰ παιδιά, δηλαδὴ τὰ μαλλιά, τ' αὐτιά, τὸ λαιμό, τὰ δόντια τῶν παιδιῶν καὶ ἐπὶ πλέον τὰ παιδιὰ παρατεταγμένα κρατοῦν τὰ χέρια πρὸς τὰ ἐπάνω μὲ τὰ δάκτυλα ἑνωμένα σὲ τρόπο, ὥστε μὲ τὴν πρώτη ματιὰ νὰ μπορῇ ἡ διευθύντρια νὰ διακρίνη ἐὰν τὰ νύχια εἶναι κομμένα καὶ καθαρισμένα. Ἂν ὄχι, γίνεται σύστασις μπροστὰ σ' ὅλα τὰ παιδιά, ἀλλὰ καὶ πάλι μὲ εὐγενικὸ τρόπο. Ἀφοῦ τελειώση ἡ γενικὴ ἐπιθεώρησις τῶν τάξεων ποὺ εἶναι ταχυτάτη, γιατὶ συνήθως ὅλα τὰ παιδιὰ εἶναι καθαρά, ἀκολουθεῖ ἡ μεγάλη ἐπίσημη καθημερινὴ τελετὴ τῆς σημαίας, αὐτὴ ποὺ εἶναι μία καθημερινὴ ἄσκησις σεβασμοῦ καὶ τιμῆς πρὸς τὸ ἀντιπροσωπευτικώτερο ἐθνικὸ σύμβολο, ἡ τελετὴ ποὺ περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο πρᾶγμα σφυρηλατεῖ τὴν ἑνότητα τῆς ἀμερικανικῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως. Εἰς τὸν καλλίτερον μαθητὴν τῶν ἀνωτέρων τάξεων τοῦ σχολείου δίδεται ἡ τιμὴ γιὰ νὰ ὑψώνη ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα καθημερινῶς τὴν σημαία. Τὰ παιδιὰ μόλις ὑψωθῇ παίρνουν στάσι χαιρετισμοῦ. Τ' ἀγόρια χαιρετοῦν στρατιωτικά, τὰ κορίτσια παίρνουν στάσι προσοχῆς. Ἔπειτα ὅλα μαζὶ ἀπαγγέλλουν τὸν ὅρκο στὴν σημαία ποὺ ἔχει περίπου ὡς ἑξῆς:

«Ὁρκίζομαι σὲ Σέ, ποὺ κυματίζεις ἐκεῖ ψηλά, νὰ προσπαθῶ νὰ εἶμαι σὲ ὅλη τὴ ζωή μου ὅσο τὸ δυνατὸν καλλίτερος ἄνθρωπος, γιὰ νὰ τιμήσω τὄνομά Σου. Ὁρκίζομαι σὲ Σένα, στὴν Σημαία μὲ τὶς ὁριζόντιες γραμμὲς καὶ μὲ τ' ἄστρα, νὰ γίνω καλὸς πολίτης πρὸς τιμήν Σου. Ὁρκίζομαι νὰ Σὲ ὑποστηρίξω στὴν ἀνάγκη μὲ ὅλες τὶς δυνάμεις μου. Ὁρκίζομαι νὰ φέρω τὴν τιμὴ στὸ ὄνομα ποὺ μοῦ χαρίζεις, σὲ ὅποιο μέρος τῆς Γῆς καὶ ἂν βρίσκωμαι, μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ, Ἀμήν».

Πόσο θὰ ἤθελα νὰ ἔβλεπα μιὰ παρομοία τελετὴ καὶ στὰ προαύλια τῶν δικῶν μας σχολείων.

Ἰωάννα Γαλανάκη

Πῶς καλλιεργεῖται τὸ ρύζι

Τὸ ρύζι μπορεῖ νὰ τὸ σπείρουμε σὲ προσωρινοὺς ὀρυζῶνες καὶ σὲ μόνιμους. Στὰ χωράφια προσωρινῶν ὀρυζώνων μᾶς ἀποδίδει περισσότερο καὶ σπείρεται 3-4 χρόνια στὴ σειρά. Ὕστερα ἀπὸ τὰ τρία ἢ τέσσερα χρόνια τὰ χωράφια σπέρνονται μὲ σιτάρι ἢ καλαμπόκι. Εἰς τοὺς μόνιμους ὀρυζῶνας, ὅταν δὲν λιπαίνωνται, ἀποδίδει λιγώτερο.

Τὸ ἔδαφος

Τὸ ρύζι σπείρεται σὲ χωράφια ἀργιλλαμώδη μὲ λίγο ἄσβεστο καὶ πάντοτε ὑγρά, εἰς τὰ ὁποῖα γίνονται οἱ μόνιμοι ὀρυζῶνες. Οἱ προσωρινοὶ γίνονται σὲ χωράφια ἐλαφρὰ καὶ ἀμμώδη.

Τὸ ρύζι σὲ ἁλμυρὰ χωράφια ἀποτυγχάνει. Τὸ πιὸ κατάλληλο ἔδαφος γιὰ ὀρυζῶνα εἶναι ἐκεῖνο ποὺ ἔχει ὑπέδαφος ἀδιαπέραστο ἀπὸ τὸ νερὸ (σκληρό), τὸ χῶμα του δὲ ν' ἀπορροφᾷ τὸ νερό, δηλαδὴ νὰ εἶναι ἐλαφρό. Ἀλλὰ καὶ σὲ ἄλλα χώματα ἐπιτυγχάνει.

Ἡ προετοιμασία τοῦ ἀγροῦ

Ὁ ἀγρός, ποὺ θὰ γίνη ὀρυζών, ὀργώνεται βαθειὰ 2-3 φορὲς τὰς ἀρχὰς τῆς ἀνοίξεως. Ὕστερα ἰσοπεδώνεται καὶ διατηρεῖται εἰς τετράγωνα (τηγάνια) ἀπὸ 20-30 τετραγωνικὰ μέτρα τὸ κάθε ἕνα. Στὰ πλευρὰ τῶν τετραγώνων κάνουμε πρόχωμα ὕψους ½ μέτρου καὶ πλάτους 60 ἑκατοστῶν γύρω ἀπὸ τὴ βάσι καὶ 50 εἰς τὴν κορυφήν. Καὶ γιὰ νὰ περνάῃ τὸ νερὸ ἀπὸ τὸ ἕνα τηγάνι στὸ ἄλλο, ἀνοίγουμε μιὰ τρύπα κατὰ τὸ φτιάξιμο τοῦ προχώματος ἀπὸ τηγάνι σὲ τηγάνι. Τὰ τηγάνια εἰς τὰ κατηφορικὰ χωράφια πρέπει νὰ εἶναι μικρά. Γενικῶς οἱ ὀρυζῶνες πρέπει νὰ γίνωνται σὲ θέσεις προφυλαγμένες ἀπὸ δυνατοὺς ἀνέμους ποὺ προκαλοῦν κυματισμοὺς τοῦ νεροῦ, βλαβεροὺς στὸ ρύζι.

Ἡ ἐποχὴ τῆς σπορᾶς

Τὸ ρύζι, ἀναλόγως τοῦ κλίματος, σπείρεται ἀπὸ τὸν Μάρτιον μέχρι τοῦ Μαΐου. Εἰς τοὺς νέους ὀρυζῶνας σπείρεται κάπως νωρίτερα.

Ὅταν ὅμως οἱ ὀρυζῶνες εἶναι σὲ ἀργιλλώδη ἐδάφη καὶ τὸ νερὸ εἶναι κρύο, τὸ ρύζι σπείρεται 10-20 μέρες ἀργότερα, σχετικῶς μὲ ὀρυζῶνας ποὺ βρίσκονται σὲ ἀμμώδη καὶ ἐλαφρὰ ἐδάφη ποὺ δὲν ποτίζονται μὲ κρύο νερό. Σπόρο ρυζιοῦ παίρνουμε ἀπὸ ὀρυζῶνας πρωτοκαλλιεργημένους. Τὸ ποσὸν τοῦ σπόρου κατὰ στρέμμα ποικίλλει ἀπὸ 10-15 ὀκάδες.

Γιὰ νὰ εὐκολύνουμε τὸ φύτρωμα βάζουμε τὸ ρύζι ποὺ ἔχουμε γιὰ σπορὰ μέσα σὲ σάκκο, τὸν ὁποῖον ἀφήνουμε στὸ νερὸ 24 ὥρας.

Στὴν Ἰταλία τὸ ἀφήνουν τρεῖς μέρες στὸ νερὸ καὶ ἀλλοῦ πέντε. Στὴν Αἴγυπτο, ὅταν βάζουν τὸ σπόρο στὸ νερό, σκεπάζουν τὸ σάκκο μὲ χόρτα γιὰ νὰ ἐπιτύχουν τὸ φύτρωμά του. Στὴν Ἀνατολὴ σπείρουν τὸ ρύζι χωρὶς καμμιὰ προετοιμασία, ὅπως τὸ σιτάρι, καὶ ἀφήνουν τὸ νερὸ ἀμέσως νὰ χυθῇ σὲ ὅλα τὰ τετράγωνα.

Πότισμα ὀρυζῶνος

Ὅσο πιὸ μπόλικο εἶναι τὸ νερὸ καὶ πλουσιώτερο σὲ ὀργανικὲς οὐσίες (σάπια φύλλα), τόσο εἶναι καὶ καταλληλότερο γιὰ ὀρυζῶνα. Ἐπίσης τὰ θερμότερα νερὰ τῶν ποταμιῶν καὶ τῶν λιμνῶν εἶναι ὠφελιμώτερα ἀπὸ τὰ κρύα νερὰ τῶν πηγῶν.

Περιποίησις τοῦ ὀρυζῶνος

Μὲ ψυχρὸ καιρὸ καὶ δυνατοὺς ἀνέμους πρέπει νὰ ἐλαττώσουμε τὴν ποσότητα τοῦ νεροῦ εἰς τὰ τηγάνια. Ἀφοῦ δὲ μείνῃ τὸ νερὸ 38 ὥρας εἰς τὰ τετράγωνα, τὸ χύνουμε ἔξω, κάνοντες ἐπίτηδες γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ αὐλάκια. Πάντως πρέπει νὰ προσέχουμε νὰ μὴν ἀφήνουμε τὸ νερὸ νὰ βρωμήσῃ καὶ μολύνῃ τὸν ἀέρα ὅταν μένῃ στάσιμο. Ὅσο τὸ ρύζι μεγαλώνει, πρέπει νὰ ὑψώνουμε τὸ νερὸ ἕως νὰ φθάσῃ τοῦτο τὸ μισὸ ἀνάστημα τοῦ ρυζιοῦ.

Ὅταν δοῦμε τὸ ρύζι νὰ κιτρινίσῃ τραβοῦμε γιὰ λίγες μέρες τὸ νερὸ ἀπὸ τὰ τετράγωνα καὶ ὕστερα τὸ ξαναβάζουμε ἀπὸ λίγο λίγο.

Τὴν ἐποχὴ ποὺ τὸ ρύζι θὰ ἔχῃ ὕψος 20 ἑκατοστῶν (Ἰούνιο) ἀδειάζουμε τὰ τετράγωνα καὶ τ' ἀφήνουμε χωρὶς νερὸ 24 καὶ κάποτε 48 ὥρας.

Ἡ ἐποχὴ τῆς συγκομιδῆς

Ὅταν τὸ ρύζι ὡριμάσῃ τὰ στάχυα του κιτρινίζουν καὶ γέρνουν κάτω καὶ κατὰ τὴν ποικιλία παίρνουν χρῶμα ἀνοικτὸ κίτρινο, κόκκινο ἢ μελαψό. Τὸ ρύζι θερίζεται Αὔγουστο ἢ Σεπτέμβριο, κατὰ τὸ μέρος. Πρὶν ὡριμάσῃ καλῶς δὲν πρέπει νὰ θερίζεται, διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὰ σπειριά του σπᾶνε εὔκολα εἰς τὴν ἁλωνιστικὴν μηχανὴν ἢ εἰς τὸ ἁλῶνι. Γι' αὐτό, ἂν τὸ ρύζι δὲν ὡριμάσῃ ὅλο, θερίζομε τὸ ὥριμο καὶ κατόπιν τὸ ἄλλο. Πρὶν μποῦμε εἰς τὸ θέρος (3-4 ἡμέρες) ἀδειάζουμε τὰ τετράγωνα, θερίζουμε τὸ ρύζι καὶ τὸ ἀφήνουμε ἕως 2 ἡμέρες ἁπλωμένο στὸν ἥλιο. Ὕστερα δένουμε τὸ ρύζι σὲ δεμάτια καὶ τὸ κάνουμε θημωνιὰ προσέχοντες στὰ στάχυα νὰ εἶναι μέσα στὸ σωρό.

Τὸ ἁλώνισμα

Τὸ ρύζι ἁλωνίζεται μὲ ἁλωνιστικὴ μηχανὴ ἢ μ' ἄλογα. Μετὰ τὸν ἁλωνισμό, ἁπλώνουμε τὸ ρύζι εἰς τὸν ἥλιον 2-3 ἡμέρας, ἀνακατώνοντας τὸν καρπὸ 7-8 φορὲς τὴν ἡμέρα γιὰ νὰ ξεραθῇ.

Τὸ ρύζι ποὺ μένει στὸ ἁλῶνι πρέπει τὴν νύκτα νὰ σκεπάζεται μὲ σάκκους ἢ χόρτα, γιατὶ μὲ τὴν ὑγρασία ἀνάβει (σήπεται). Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ ξεραίνεται καλὰ πρὶν ἀποθηκευθῇ. Τὰ σπειριὰ τοῦ ρυζιοῦ εἶναι τυλιγμένα σὲ φλοιὸ ποὺ βγαίνει μὲ εἰδικὰς ἐκκοκκιστικὰς μηχανάς.

Ἐννοεῖται ὅτι ὅταν πρόκειται νὰ σπαρῇ τὸ ρύζι δὲν πρέπει νὰ ἀποχωρισθῇ τοῦ φλοιοῦ του.

Γιὰ πολὺ μικρὰ ποσότητα θὰ μεταχειρισθοῦμε γιὰ τὴν ἀποφλοίωσι γουδί. Στὴ Θεσσαλία, γιὰ μικρὲς ποσότητες, μεταχειρίζονται τὸν πετρόμυλο ποὺ ἔχουν γιὰ τὸ πλιγοῦρι. Τὰ σπειριὰ τοῦ ρυζιοῦ μὲ τὸ γύρισμα τῆς ἐπάνω πέτρας τρίβονται καὶ ἀφήνουν τὸν φλοιόν τους.

Ἀπόδοσις

Ἕνα στρέμμα ἀποδίδει 300 καὶ σπανίως 450 ὀκάδες ρύζι, κατὰ τὴν γονιμότητα τοῦ ἐδάφους, τὴν ποιότητα (νὰ μὴν εἶναι γλυφό) καὶ τὴν ποσότητα τοῦ νεροῦ, καθὼς καὶ κατὰ τὴν λίπανσιν διὰ χημικοῦ λιπάσματος.

Ὁ Ὑφυπουργὸς τῆς Δημ. Ἀσφαλείας κ. Μανιαδάκης ὁμιλ εἶ κατὰ τὰ ἐγκαίνια τῆς στρατιωτικῆς ὁδοῦ Φυλῆς-Θηβῶν.

Φαλαγγῖται τῆς Ὑποδιοικήσεως Γυθείου τῆς Ε. Ο. Ν.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΘΡΙΑΜΒΕΥ
ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΣΤΗ

ΖΗΤΩ Ο ΕΡΓΑΤΗΣΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΖΗΤΩ Ο ΠΡΩΤΟΣΕΡΓΑΤΗΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ
ΠΥΛΟΥ
ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΜΕΘΩΝΗΣ

ΤΙΚΗΝ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΝ
Ν ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΩ

ΚΟΙΝΟΤΗΣ

ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΑΡΗΝΗΣ

Φαλαγγῖται τῆς Ὑποδιοικήσεως Γορτυνίας τῆς Ε. Ο. Ν.

Φαλαγγίτισσαι Πύργου τῆς Ε. Ο. Ν.

Η ΣΕΛΙΣ για τον κορίτσι

Η ΦΛΟΓΑ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΣΟΥ!

«Τὸ Ἔθνος μας ἔχει ἀνάγκη νὰ βλέπη τὸν ἥλιο τῆς ζωῆς, νὰ βλέπη τὴ φλόγα, ἡ ὁποία θὰ τοῦ θερμαίνη τὰ στήθη».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Νέο κορίτσι,

Ὅταν ὁ Δημιουργὸς θέλησε νὰ ὁλοκληρώση τὴν εἰκόνα τοῦ κόσμου, εἶπε τὸ μεγάλο ἐκεῖνο καὶ συμβολικό: «Γεννηθήτω φῶς» καὶ ἐγένετο φῶς, ὅπως λέγει ἡ Ἁγία Γραφή. Γιατὶ ὅσο τέλεια κι' ἂν ἦτανε ἡ κοσμογονία, ὅσο ἀριστοτεχνικὰ κι' ἂν χώρισαν οἱ θάλασσες ἀπὸ τὶς στεριές, ὅσο σκόπιμα κι' ἂν στολίστηκε ἡ γῆ μὲ βλάστησι, ὅσο ἁρμονικὰ κι' ἂν διευθετήθηκαν οἱ οὐράνιοι κόσμοι, ὅλο τὸ δημιούργημα αὐτὸ θὰ ἦτανε σὰν ἕνα ὡραῖο ταμπλὼ φκιασμένο ἀπὸ τὸ χέρι περίφημου τεχνίτη καὶ κρεμασμένο σὲ μιὰ κάμαρα χωρὶς φῶς. Φαντασθῆτε τὸν μυστικὸ δεῖπνο τοῦ μεγάλου Ἰταλοῦ ζωγράφου Ντὰ Βίντσι πεταμένο σ' ἕνα σκοτεινὸ ὑπόγειο, ποὺ δὲν μπαίνει ποτὲ καμμιὰ ἡλιαχτίδα, καμμιὰ σταλιὰ φωτός.

Νέο κορίτσι, μόνο μὲ τὸ φῶς παίρνει ἡ ζωὴ τὸ χρῶμα της καὶ τὴ χαρά της. Καὶ σὺ ἀποτελεῖς καὶ προσωποποιεῖς αὐτὰ τὰ δυὸ γιὰ τὴν οἰκογένειά σου καὶ γιὰ τὸ λαϊκό σου σύνολο. Τί εἶναι ἕνα Ἔθνος χωρὶς νειότη; Τί εἶναι μιὰ οἰκογένεια χωρὶς τὸ γέλιο τοῦ κοριτσιοῦ, χωρὶς τὴ θέρμη τῆς γυναίκας; Ἐσὺ εἶσαι τὸ φῶς καὶ ὁ ἥλιος! Ἐσὺ εἶσαι ἡ ἄνοιξι καὶ τὸ μύρο!

Γι' αὐτὸ ἄνοιξε τὴν πηγὴ τῆς ψυχῆς σου καὶ χύνε ὅλο τὸν ἥλιο τῆς ἀγάπης σου κι' ὅλα τὰ μύρα τῆς στοργῆς σου στοὺς γύρω σου, πρῶτα στοὺς γονιούς σου, ποὺ ἄρχισαν οἱ χειμῶνες νὰ τοὺς ἀγγίζουν τὰ μαλλιά. Δῶσε τους τὴ χαρὰ τῆς ἀνοιξῆς σου. Χάρισε τὴ ζεστασιὰ τοῦ καλοκαιριοῦ σου γυναῖκα πιὰ στὸν ἄνδρα σου καὶ στὰ παιδιά σου, στὰ βλαστάρια, ποὺ εἶναι προωρισμένα νὰ πάρουν ἀργότερα στὸ ἐθνικὸ σύνολο τὴ θέσι σου, μακραίνοντας τὴν ὕπαρξί σου καὶ τοῦ Ἔθνους σου τὴν θεϊκὴν ὀντότητα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅταν ἡ οἰκογένειά σου εἶναι χαρούμενη ἀπὸ τὴ χαρά σου, θὰ εἶναι γερὴ καὶ δυνατή. Κι' ἂν ἡ κάθε ἑλληνικὴ οἰκογένεια νοιώθη αὐτὴ τὴ χαρὰ στὴν ἐσωτερική της ὑφή, τότε καὶ τὸ Ἔθνος, ποὺ ἀποτελοῦν ὅλες οἱ οἰκογένειες, θὰ εἶναι κι' αὐτὸ χαρούμενο κι' εὐτυχισμένο, θὰ εἶναι δυνατὸ· καὶ αἰσιόδοξο.

Ξέρε, ἀγαπημένο μας κορίτσι, πὼς ἡ φλόγα τῆς ψυχῆς σου, ἡ θέρμη τῆς καρδιᾶς σου μεταπηδᾶ καὶ στοὺς γύρω σου σὰν ἕνα αἰθέριο κῦμα φορτωμένο γλυκειὰ μουσικὴ κι' οὐράνια μελῳδία.

Ἡ καθημερινὴ ζωὴ ἔχει ἀνάγκες πολλές, ἔχει πίκρες ἄπειρες, ἔχει βαρειὰ φορτία. Πόσο ὅμως μαλακώνουν ὅλα αὐτά, ὅταν στὸ τέλος τῆς μέρας, μέσα στὸ ζεστὸ σπίτι, ποὺ γυρίζει ὁ πατέρας, ὁ ἀδελφός, ὁ σύζυγος, βρίσκη τὴν ἀστείρευτη πηγὴ μιᾶς ἀγάπης, τὴ θέρμη μιᾶς τρυφερότητος.

Μεῖνε πάντα ἡ ἄνοιξι τοῦ σπιτιοῦ σου, ἡ ζέστη τῆς οἰκογενείας σου καὶ τὸ φῶς, ποὺ θὰ φωτίζη λαμπερὸ τὸ ἐθνικό μας σύνολο. Τότε ἂς βουΐζη ὁ ἀγέρας ὄξω ἀπὸ τὴν πόρτα σου, ἂς λυσσομανᾶ ὁ χειμῶνας. Κανεὶς δὲν τὸν νοιώθει, κανεὶς δὲν κρυώνει.

Ἄκουσε τὰ λόγια τοῦ βαθυστόχαστου Ἀρχηγοῦ σου: «Τὸ Ἔθνος μας ἔχει ἀνάγκη νὰ νοιώθη αὐτὴ τὴ φλόγα». Κι' ὁ Ἀρχηγὸς μέσα σὲ λίγα λόγια κρύβει πάντα πολλὲς καὶ βαθειὲς ἔννοιες.

Φύλαξε ἁγνὰ τὰ δῶρα σου αὐτά, τὸ φῶς τῆς νειότης σου καὶ τὸ μύρο τῆς ἀνοιξῆς σου, γιατὶ εἶναι καὶ γιὰ σένα καὶ γιὰ ὅλους μας πολύτιμα.

Σ. Καρ.

✻ ΔΙΑΤΗΡΗΣΙΣ ΦΟΡΕΜΑΤΩΝ ✻

Τὰ φορέματα λερώνουν καὶ φθείρονται. Τί θὰ κάνετε;

1. Κάθε μέρα: Νὰ βουρτσίζετε τὰ φορέματά σας ἐλαφρὰ ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι ἢ στὸ παράθυρο, γιὰ νὰ φεύγη ἡ σκόνη.

2. Κάθε ἑβδομάδα: Τὰ χειμωνιάτικα φορέματα, ποὺ εἶναι ἀπὸ ὕφασμα πυκνό, πρέπει νὰ τὰ κτυπᾶτε ἀπὸ τὴν ἀνάποδη γιὰ νὰ φεύγη καλύτερα ἡ σκόνη.

3. Χωρὶς νὰ περιμένετε: Τὴ στιγμὴ ποὺ ἔγινε μιὰ κηλῖδα, ἐὰν εἶναι δυνατόν, πρέπει νὰ τὴν ἀφαιρέσετε ἀμέσως, προτοῦ προφθάση νὰ ποτίση τὸ ὕφασμα.

4. Ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρό: Πρέπει νὰ κάνετε ἕνα τέλειο στεγνὸ καθάρισμα τῶν μαλλίνων φορεμάτων καὶ τῶν μεταξωτῶν ἢ μόνες σας ἢ στὸ καθαριστήριο. Μόνες σας, μπορεῖτε νὰ μεταχειρισθῆτε ἀφέψημα ξύλου τοῦ Παναμᾶ, ἂν πρόκειται νὰ καθαρίσετε μάλλινο, ποὺ ἔχει σκοῦρο χρῶμα, ἢ χλιαρὴ σαπουνάδα γιὰ μεταξωτά.

5. Στὸ τέλος τῆς ἐποχῆς: Πρέπει νὰ φυλάξετε κλειστὰ ὅσα δὲ θὰ φορεθοῦν γιὰ κάμποσους μῆνες. Εἶναι οὐσιῶδες νὰ τὰ τακτοποιήσετε καθαρά. Τὰ μάλλινα, τακτοποιημένα ἀκάθαρτα εἶναι ἡ λεία τοῦ σκόρου. Τὰ ἄλλα φορέματα, ποὺ θὰ ἔχουν ποτίσει βαθειὰ ἀπὸ λεκέδες, θὰ καοῦν, ἂν εἶναι μεταξωτά, ἢ σχεδὸν θὰ εἶναι ἀδύνατον νὰ καθαρισθοῦν, ἐὰν εἶναι βαμβακερά.

6. Ἐναντίον τῆς τριβῆς: Μὲ τὴ συχνὴ χρῆσι τὰ φορέματα τρίβονται καὶ θὰ εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ τὰ ἀντικαταστήσωμε. Γιὰ νὰ ἀποφύγουμε αὐτὴ τὴν ἀνάγκη πρέπει νὰ ἐπαγρυπνοῦμε προσεκτικὰ καὶ νὰ τὰ διορθώνουμε, ὅταν ἀρχίζουν νὰ παρουσιάζουν μιὰ τοπικὴ ἀδυναμία. Στὴν ἄκρη τοῦ μανικιοῦ, στὴν ἄκρη τῆς τσέπης, ποὺ τρίβονται, ράβουμε μὲ βελονιὰ κουμπότρυπας ἕνα σειρητάκι μεταξωτό.

Γιὰ νὰ ὑποστηρίξουμε τὸ κάτω ἄκρον τοῦ ἀνδρικοῦ παντελονιοῦ, ποὺ τρίβεται, τοποθετοῦμε ἐσωτερικῶς μιὰ τρέσσα ἀπὸ γερὸ πανί.

Ἂν παρατηρηθῆ μιὰ μικρὴ τρύπα ἀπὸ σκόρο, ἢ ἀπὸ στάχτη τσιγάρου σ' ἕνα μέρος ποὺ φαίνεται, δὲν πρέπει νὰ διστάσουμε καὶ νὰ θεωρήσουμε τὸ φόρεμα ἄχρηστο. Τί θὰ κάνουμε λοιπόν; Θὰ τὸ μαντάρουμε μόνες μας μὲ κλωστὴ ἀπὸ τὸ ἴδιο ὕφασμα ἢ θὰ βάλουμε ἕνα κομμάτι δυσδιάκριτο.

✻ ΑΦΑΙΡΕΣΙΣ ΚΗΛΙΔΩΝ ✻

Πρῶτα πρῶτα ἕνας γενικὸς κανών: Νὰ ἀφαιρῆς τὴν κηλῖδα ὅσον τὸ δυνατὸν γρηγορώτερα ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ θὰ σχηματισθῆ. Ὑπάρχουν κηλῖδες, ὅπως ὁ χυμὸς καρπῶν, ποὺ ἐξαφανίζονται, ἂν ἀμέσως, μόλις σχηματισθοῦν, φροντίσουμε νὰ τὶς ἐξαλείψουμε. Ἐὰν ἀπεναντίας οἱ κηλῖδες αὐτὲς μείνουν γιὰ κάμποσες ἡμέρες ἢ μῆνες, ἡ ἐξάλειψις εἶναι κοπιώδης.

Ἄλλος κανών, ὀλιγώτερον γενικὸς ἀπὸ τὸν προηγούμενον, ἐφαρμοζόμενος ὅμως πολὺ συχνά: Νὰ ἀρχίζης νὰ δοκιμάζης μὲ μέθοδο μηχανική. Γιὰ τὴν ξερὴ λάσπη π. χ. τρίβουμε τὸ ὕφασμα καὶ βουρτσίζουμε. Ἔτσι μὲ μόνη τὴ μηχανικὴ αὐτὴ ἐνέργεια σχεδὸν ἐξαφανίζεται. Γιὰ τὸ κερὶ μποροῦμε νὰ τὸ ξύσουμε μὲ τὴ ράχι τοῦ μαχαιριοῦ καὶ ἀφαιροῦμε ἔτσι τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ στεατικοῦ ὀξέος.

Ὅταν ἀγνοοῦμε τὴν φύσι τῆς κηλῖδος, πρέπει πάντοτε, προτοῦ καταπιαστοῦμε μὲ ἄλλα ὑλικὰ μέσα, νὰ ἀρχίσουμε μὲ τὴν ἐνέργεια τοῦ νεροῦ. Νὰ ἀποφεύγετε ἐν τούτοις τὴ χρῆσι νεροῦ στὸ σατὲν ἢ στὸ βελοῦδο, ἐπὶ τῶν ὁποίων μοναχὸ τὸ νερὸ κάνει κηλῖδα.

Βούλα Βασιλειάδου

ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

Δεύτερη πατρίδα

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Τὸ ταξεῖδι ἐξηκολούθησε. Ἡ ἐξοχὴ ποὺ περνοῦσαν τώρα, ἦταν ἀνοικτή, γυμνὴ ἀπὸ δένδρα καὶ λιγώτερο εὔφορη. Τὰ πράσινα λειβάδια ἄρχισαν νὰ τὰ διαδέχωνται ἄγονες πεδιάδες πετρόσπαρτες. Μόλις λίγα πουλιὰ πετοῦσαν ἀπάνω ἀπὸ τὸ τραχὺ ἐκεῖνο ἔδαφος. Ἀπὸ τὰ ζῶα ποὺ εἶχαν ἰδῆ τὸ πρωΐ, βόνασσους, ἀντιλόπες, καμηλοπούλια, δὲν φαινόταν οὔτ' ἕνα. Μόνο κοπάδια τσακαλιῶν περνοῦσαν ἀπὸ μακριά, ἀθώρητα καὶ τὰ οὐρλιάσματά τους ἔσχιζαν τὸν ἀέρα χωρὶς νὰ ξυπνοῦν καμμιὰ ἠχώ.

— Καλὰ ἔκαμε ὁ Τζὰκ ποὺ δὲν μᾶς συνώδευσε σ' αὐτὸ τὸ μέρος! εἶπε ὁ Ἐρνέστος.

—Ἀλήθεια, ἀποκρίθηκε ὁ κ. Οὐόλστων· δὲν θὰ τοῦ παρουσιαζόταν εὐκαιρία νὰ ρίξῃ οὔτε μιὰ τουφεκιά. Ἐνῷ στὴ λόχμη ποὺ τὴν ποτίζει τὸ παραπόταμο τοῦ Μόντροζ, τὸ κυνῆγι εἶναι ἄφθονο.

— Τὸ συμπέρασμα, κ. Οὐόλστων, εἶναι ὅτι αὐτὸ τὸ μέρος τοῦ νησιοῦ μοιάζει πολὺ μ' ἐκεῖνο ποὺ ἐκτείνεται πέρ' ἀπὸ τὸν ὅρμο τοῦ Ξιφία... Ποιὸς ξέρει τώρα μὴ δὲν εἶν' ἔτσι καὶ πίσω ἀπὸ τὴ βουνοσειρά;... Πολὺ πιθανὸ μοῦ φαίνεται ὅτι τὸ νησί μας δὲν εἶναι εὔφορο παρὰ μόνο στὸ κέντρο καὶ στὰ βορεινά, ἀπὸ τὸν ὅρμο δηλαδὴ τῶν Μαργαριτῶν ὡς τὴν κοιλάδα τοῦ Γκρύνταλ.

Ἡ ὥρα ἦταν τέσσερες. Τὴ στιγμὴ ἐκείνη ἡ βάρκα βρισκόταν σὲ ἀπόστασι δυόμισυ λευγῶν ἀπὸ τὸν καταυλισμό, ὅταν, πρὸς τ' ἀπάνω τοῦ ποταμοῦ, ἀκούσθηκε κρότος ἀπὸ νερά. Ἦταν κανένας χείμαρρος ποὺ χυνόταν στὴν κοίτη τοῦ Μόντροζ;... Ἦταν ὁ ἴδιος ὁ ποταμὸς ποὺ σχημάτιζε καταρράκτη; Κανένας φραγμὸς ἀπὸ βράχους τὸν ἔκανε ἀδιάβατο σ' ἐκεῖνο τὸ μέρος;

—Ἀκόμη λίγες κουπιὲς καὶ θὰ ἰδοῦμε, εἶπε ὁ κ. Οὐόλστων.

— Φαίνεται ὅμως, ἀποκρίθηκε ὁ Ἐρνέστος, πὼς δὲν θὰ μπορέσουμε νὰ φθάσουμε μὲ τὴ βάρκα ὡς τὴ βουνοσειρά.

Σ' ἐκεῖνο τὸ μέρος ὁ ποταμὸς ἔστριβε πρὸς τὰ νοτιοδυτικὰ κι' αὐτὴ θὰ ἦταν ἡ γενική του κατεύθυνσι. Ὕστερ' ἀπὸ λίγες στιγμές, ἐνῷ οἱ ταξειδιῶτες ἐξακολουθοῦσαν νὰ κωπηλατοῦν μ' ὅλη τους τὴ δύναμι, ὁ νεροφράκτης, ποὺ εἶχαν μαντεύσει, παρουσιάσθηκε μπροστά τους. Ἦταν μιὰ σειρὰ ἀπὸ βράχους, σπαρμένους ἀπὸ τὴ μιὰ ὄχθη ὡς τὴν ἄλλη. Δὲν ἄφιναν παρὰ μικρὰ ἀνοίγματα ἐδῶ κι' ἐκεῖ. Καὶ τὰ νερὰ ξεχείλιζαν κι' ἔπεφταν σὰν καταρράκτες, ποὺ οἱ κρότοι τους ἀκουγόνταν ἀπὸ μεγάλη ἀπόστασι.

—Νὰ τί θὰ μᾶς σταματοῦσε, εἶπε ὁ Ἐρνέστος, ἂν ἐσκοπεύαμε νὰ προχωρήσουμε μὲ τὴ βάρκα.

—Ἴσως ὅμως δὲν θἆταν δύσκολο νὰ μεταφέρωμε τὴ βάρκα πίσω ἀπ' αὐτὸ τὸ νεροφράκτη, ἀποκρίθηκε ὁ κ. Οὐόλστων.

—Ἂν εἶναι ἁπλοῦς νεροφράκτης, κύριε Οὐόλστων!

—Θὰ τὸ μάθουμε, ἀγαπητέ μου Ἐρνέστε, πρέπει νὰ τὸ μάθουμε... Ἂς βγοῦμε ἔξω!

Ἀριστερά, ἀνοιγόταν ἕνας μικρὸς χείμαρρος, ὁλωσδιόλου ξηρὸς ἐκείνη τὴν ἐποχὴ τοῦ χρόνου. Ὕστερ' ἀπὸ λίγες ἑβδομάδες, ὅταν θἄρχιζαν οἱ βροχές, θὰ χυνόταν κι' αὐτὸς μὲ κρότο στὸ Μόντροζ. Ὁ κ. Οὐόλστων ἔβγαλ' ἔξω τὴν ἄγκυρα τῆς βάρκας καὶ βγῆκε κι' αὐτὸς στὴν ὄχθη. Ὁ Ἐρνέστος τὸν ἠκολούθησε. Κι' οἱ δυὸ μαζὶ περπάτησαν ὡς ἕνα τέταρτο τῆς ὥρας, ἀνάμεσα σὲ πέτρες, ποὺ μόλις κρατιόνταν στὸν ἄμμο, περιπλεγμένες μὲ βοῦρλα κι' ἄλλα παρόχθια φυτά. Ἐδῶ κι' ἐκεῖ ἦταν σπαρμένα καὶ κάτι χαλίκια, σκοῦρα καὶ στρογγυλὰ σὰν καρύδια.

Ἔφθασαν ἔτσι στὸ ὕψος τοῦ νεροφράκτη κι' ἀπὸ ἐκεῖ εἶδαν, ὅτι ὁ Μόντροζ δὲν ἦταν πλωτὸς σὲ ἀπόστασι μισῆς λεύγας. Ἡ κοίτη του ἦταν γεμάτη βραχάκια κι' ἀνάμεσά τους τὰ νερὰ ἔβραζαν ἀφρισμένα. Πολὺ δύσκολο νὰ προχωρήσῃ μιὰ βάρκα μέσα σὲ τόσα ἐμπόδια.

Ἀπὸ τὸ μέρος ἐκεῖνο ὡς τὴ βάσι τῆς βουνοσειρᾶς, ἡ ἐξοχὴ φαινόταν ἐντελῶς ἄγονη. Γιὰ νὰ ἰδῆ κανεὶς λίγη πρασινάδα, ἔπρεπε νὰ κυττάξῃ πρὸς τὰ βορειοδυτικά, πρὸς τὴν κοιλάδα τοῦ Γκρύνταλ, ποὺ τὰ μακρινά της δένδρα σχημάτιζαν μιὰ πράσινη γραμμὴ στὰ σύνορα τῆς Γῆς τῆς Ἐπαγγελίας.

Νά, τί θὰ μᾶς σταματοῦσε, εἶπε ὁ Ἐρνέστος.

Ὁ κ. Οὐόλστων λοιπὸν κι' ὁ Ἐρνέστος δὲν εἶχαν παρὰ νὰ γυρίσουν πίσω, ἀφοῦ ὁ Μόντροζ, φραγμένος στὸ μέρος ἐκεῖνο, δὲν τοὺς ἄφινε νὰ προχωρήσουν περισσότερο.

Καθὼς περπατοῦσαν στὴν ξερὴ κοίτη τοῦ χειμάρρου, ὁ Ἐρνέστος σήκωσε δυό-τρία ἀπὸ τὰ σκοῦρα ἐκεῖνα χαλίκια, καὶ τοῦ φάνηκαν πιὸ βαρειὰ ἀπὸ ὅσο μποροῦσε κανεὶς νὰ ὑποθέσῃ ἀπὸ τὸν ὄγκο τους. Γι' αὐτὸ τὰ ἔκρυψε στὴν τσέπη του, μὲ τὸ σκοπὸ νὰ τὰ ἐξετάσῃ, ὅταν θὰ γύριζε στὸ Φελσενχάϊμ.

Ὄχι χωρὶς κάποια λύπη, ὑποχρεώθηκε ὁ κ. Οὐόλστων νὰ στρέψῃ τὴ ράχη πρὸς τὸν νοτιοδυτικὸν ὁρίζοντα Ἀλλὰ ὁ ἥλιος ἔγερνε στὴ δύσι του καὶ δὲν θὰ πρόφθαναν, ἂν χρονοτριβοῦσαν περισσότερο, νὰ γυρίσουν νωρὶς στὸν καταυλισμό. Ξαναμπῆκαν λοιπὸν στὴ βάρκα κι' ἔπιασαν τὰ κουπιά.

Δὲν ἄργησαν νὰ φθάσουν, γιατὶ τὸ ρεῦμα ἦταν εὐνοϊκὸ κι' ἡ βάρκα, στὴ μέση τῶν δύο ὀχθῶν ἔτρεχε γοργά. Στὶς ἕξη, ὅλοι ἦταν μαζεμένοι στὴ σκιὰ τῶν ψηλῶν βελανιδιῶν. Ὁ κ. Ζερμάττ κι' ὁ Τζάκ, εὐχαριστημένοι ἀπὸ τὸ κυνῆγι τους, εἶχαν φέρει μιὰ ἀντιλόπη, ἕνα ζευγάρι κουνέλια, ἕνα ἰνδόχοιρο καὶ διαφόρων εἰδῶν πουλιά.

Τὸ μικρὸ παραπόταμο τοῦ Μόντροζ ἐπότιζε μιὰ πολὺ εὔφορη ἐξοχὴ ἀπὸ λειβάδια καταλληλότατα γιὰ καλλιέργεια δημητριακῶν, καὶ ἀπὸ δάση πυκνὰ μὲ λογῆς-λογῆς δένδρα. Ἀφθονώτατο ἦταν καὶ τὸ κυνῆγι στὴν ἐξοχὴ αὐτή, ὅπου πρώτη βέβαια φορὰ ἀκουγόταν τουφέκι κυνηγοῦ.

Ὕστερ' ἀπὸ τὸν κ. Ζερμάττ ἔκαμε τὴ διήγησί του καὶ ὁ κ. Οὐόλστων. Ἀλλ' αὐτὸς δὲν εἶχε νὰ περιγράψῃ δάση καὶ λειβάδια. Ἡ χώρα ποὺ τὴν ἔβρεχε ὁ Μόντροζ, σ' ἕνα διάστημα δυὸ λευγῶν ἀπὸ τὶς ἐκβολές του, ἦταν ἄγονη, γυμνὴ καὶ στὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ ποταμοῦ ὑπῆρχε ἐμπόδιο ἀκατανίκητο,— ἕνας νεροφράκτης, ποὺ τοὺς ἀνάγκασε νὰ γυρίσουν πίσω. Ὥστε γιὰ νὰ φθάσουν στὴν βουνοσειρά,— ἐπρόσθεσε — ἔπρεπε νὰ διαλέξουν ἄλλο δρόμο παρὰ τὸ ρεῦμα τοῦ Μόντροζ.

Ἕνα καλὸ γεῦμα περίμενε τοὺς ἐκδρομεῖς. Ἐκάθησαν κάτω ἀπὸ τὰ δένδρα, κοντὰ στὸ ποταμάκι, ποὺ τὰ ζωηρὰ νερά του μουρμούριζαν σὲ μιὰ ἀμμώδη κοίτη, σπαρμένη ἀπὸ ὑδρόβια φυτά. Ἔφαγαν μὲ μεγάλη ὄρεξι κι' ἔμειναν ἐκεῖ ὡς τὶς ἐννιά.

Ἔπειτα μπῆκαν στὸ πλοῖο καὶ καθένας ἔπεσε στὸ κρεββάτι του. Ὕστερ' ἀπὸ λίγο ἀκούσθηκε μιὰ συναυλία ἀπὸ ροχαλιτά, ἐφάμιλλη μ' ἐκείνη ποὺ ἀποτελοῦσαν ὅλη τὴ νύκτα τὰ οὐρλιάσματα τῶν τσακαλιῶν: ροχάλιζαν οἱ ἐκδρομεῖς, κουρασμένοι κι' εὐχαριστημένοι.

Εἶχε ἀποφασισθῆ νὰ ξεκινήσουν τὴ

μιὰ μετὰ τὰ μεσάνυκτα, μὲ τὴν ἀρχὴ τῆς παλίρροιας, γιὰ νὰ ἐπωφεληθοῦν ἀπ' αὐτὴ ὡς τὸ τέλος. Δὲν εἶχαν λοιπὸν πολλὴ ὥρα στὴ διάθεσί τους γιὰ ὕπνο. Ἀλλὰ θὰ τὸν ἀναπλήρωναν τὴν ἑπόμενη νύκτα, εἴτε στὸν ὅρμο τοῦ Ξιφία, εἴτε στὸ Φελσενχάϊμ, ἂν θὰ ἔφθανε ἡ πινάσσα σὲ εἰκοσιτέσσερες ὧρες.

Ἂν καὶ ὁ κ. Οὐόλστων καὶ τὰ παιδιὰ δὲν ἤθελαν νὰ τὸν ἀφήσουν, ὁ κ. Ζερμάττ ἐπέμεινε ν' ἀγρυπνήσῃ στὴ γέφυρα, γιὰ νὰ τοὺς ξυπνήσῃ μὲ τὴν ὥρα. Γιατὶ πάντα κάποιος ἔπρεπε νὰ φυλάῃ. Τὰ θηρία, ποὺ δὲν εἶχαν ξεμυτίσει τὴν ἡμέρα, μποροῦσαν νὰ βγοῦν ἀπ' τὶς φωλιές τους τὴ νύκτα καὶ νὰ κατεβοῦν στὸ ποτάμι νὰ πιοῦν νερό.

Στὴ μιά, ὁ κ. Ζερμάττ φώναξε τὸν κ. Οὐόλστων, τὸν Τζὰκ καὶ τὸν Ἐρνέστο. Συγχρόνως φάνηκαν τὰ πρῶτα κυματάκια τῆς παλίρροιας. Ἐλαφρὸ ἀεράκι φυσοῦσε ἀπὸ τὴ στεριά. Ἀνοίχθηκαν τὰ πανιὰ κι' ἡ πινάσσα ἀφέθηκε στὸ διπλὸ σπρώξιμο τοῦ ρεύματος καὶ τοῦ ἀνέμου.

Γιὰ τὴν κυβέρνησί της δὲν χρειαζόνταν παρὰ δυό. Ὁ κ. Οὐόλστων στὸ τιμόνι, ὁ Τζὰκ μπροστά. Ὥστε ὁ κ. Ζερμάττ μπόρεσε νὰ κοιμηθῇ τώρα κι' ὁ Ἐρνέστος νὰ συνεχίσῃ τὸν ὕπνο του.

Στὶς τέσσερες, τὴ στιγμὴ ποὺ χάραζε ἡ ἀνατολή, ἡ «Ἐλισάβετ» ἔφθασε στὸ στόμιο τοῦ Μόντροζ καὶ ξαναβρῆκε τὸ χθεσινό της ἀγκυροβόλιο.

Τίποτε δὲν ετάραξε τὸ νυκτερινὸ αὐτὸ ταξεῖδι, μολονότι πολλὲς φορὲς ἀκούσθηκαν ἀπὸ μακριὰ μουγγρητὰ ἱπποποτάμων. Κι' ἤξεραν ἀπὸ τὴ διήγησι τοῦ ταξειδιοῦ τοῦ Φρὶτς στὸ Ἀνατολικὸ Ποτάμι, ὅτι ζοῦσαν καὶ τέτοια μεγάλα ἀμφίβια στὰ νερὰ τοῦ νησιοῦ.

Ἐπειδὴ ὁ καιρὸς ἦταν λαμπρὸς κι' ἡ θάλασσα ὡραία, ἀπεφάσισαν νὰ χρησιμοποιήσουν ἀμέσως τὴν πρωϊνὴ αὔρα ποὺ φυσοῦσε ἀπὸ τ' ἀνοικτά. Ἔτσι σὲ δεκαπέντε ὧρες, πρὶν νὰ νυκτώσῃ, μποροῦσαν νὰ φθάσουν στὸ Φελσενχάϊμ.

Γιὰ νὰ τρέχῃ πιὸ γρήγορα, ἡ «Ἐλισάβετ» ἀπομακρύνθηκε ὡς μισὴ λεύγα ἀπὸ τὴν ἀκτή. Κι' ἔβαλε πλώρη γιὰ τὸ Ἀνατολικὸ Ἀκρωτήρι. Ἀλλὰ τὴ στιγμὴ ἐκείνη ὁ κ. Οὐόλστων, ποὺ στεκόταν μπροστά, σήκωσε τὸ κυάλι στὰ μάτια του καί, ἀφοῦ καθάρισε τὸ γυαλί, φάνηκε νὰ κυττάζῃ μὲ μεγάλη προσοχὴ κάποιο σημεῖο τῆς ἀκτῆς.

Πολλὲς φορὲς τὸ κυάλι ἀνεβοκατέβηκε. Κι' ἔκαμ' ἐντύπωσι σ' ὅλους αὐτὴ ἡ ἐπιμονὴ ποὺ ἔδειχνε ὁ κ. Οὐόλστων νὰ κυαλάρῃ πρὸς ἐκεῖνο τὸ μέρος. Γι' αὐτὸ ὁ κ. Ζερμάττ ἄφησε τὸ τιμόνι στὸν Τζὰκ κι' ἐπῆγε στὴν πλώρη τῆς πινάσσας, μὲ τὸ σκοπὸ νὰ ρωτήσῃ τὸν κ. Οὐόλστων. Ἀλλὰ τὸν ἐπρόλαβε αὐτὸς καί, κατεβάζοντας τὸ κυάλι ἀπὸ τὰ μάτια του, τοῦ εἶπε:

—Ὄχι, ἔκαμα λάθος!

—Μὰ τί ἐνομίσατε;... τί σᾶς φάνηκε πὼς εἴδατε σ' ἐκεῖνο τὸ μέρος; τὸν ρώτησε τότε ὁ κ. Ζερμάττ.

—Ἕναν καπνό.

—Καπνό;... ἔκαμε ὁ Ἐρνέστος ποὺ τοὺς εἶχε πλησιάσει κι' ἀνησύχησε ὅταν ἄκουσε αὐτὴ τὴν ἀπάντησι.

(Ἀκολουθεῖ)

Η ΣΤΗΛΗ του γιατρού

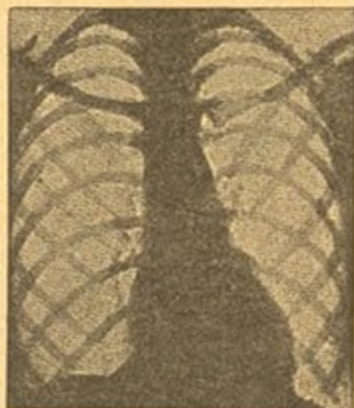
Τί εἶναι ἀδένες καὶ τί ἀδενοπάθεια

Γ'. ΔΙΑΓΝΩΣΙΣ

Εἰς τὸ πρῶτον μας ἄρθρον μιλήσαμε γιὰ τοὺς ἀδένες γενικὰ καὶ εἰδικῶς γιὰ τοὺς ἀδένες ποὺ πρήζονται ἀπὸ διάφορες αἰτίες ποὺ δὲν ἔχουν σχέσι μὲ τὴν φυματίωσι. Εἰς τὸ δεύτερον ἀσχοληθήκαμε μὲ τὴν φυματ. ἀδενοπάθεια ἤ, ὅπως τὴν λέμε στὴν ἰατρική, τραχειοβρογχικὴ ἀδενοπάθεια, διότι πάσχουν οἱ ἀδένες ποὺ εἶναι μεταξὺ τῆς τραχείας καὶ τῶν βρόγχων τοῦ πνεύμονος.

Σήμερα θὰ ποῦμε πῶς διαγιγνώσκεται ἡ κοινὴ ἀδενοπάθεια ἀπὸ τὴν φυματιώδη, διότι ἔχουν πολλὰ κοινὰ σημεῖα καὶ πῶς θεραπεύεται ἡ δευτέρα.

Ἡ διάκρισις τῆς φυματιώδους ἀδενοπαθείας ἀπὸ τῆς ἁπλῆς εἶναι γιὰ τὸ μορφωμένο γιατρὸ τὸ εὐκολώτερο πρᾶγμα στὴν ἰατρική. Θὰ μοῦ ποῦν ἀμέσως, ἡ ἀκτῖνες. Ὄχι, ἡ ἀκτῖνες εἶναι διαγνωστικὸ μέσο δευτερευούσης σημασίας ὅπως θὰ δοῦμε παρακάτω. Τὴν πρώτην θέσιν εἰς τὴν διάγνωσιν τὴν ἔχει ἡ δερμοαντίδρασις Πίρκε. Ὁ Πίρκε, ἕνας Βιεννέζος ἰατρός, πρὸς τὸν ὁποῖον πρέπει ὅλοι, καὶ ἰδίως οἱ νέοι, νὰ στραφῶμεν μὲ εὐγνωμοσύνη, διὰ τῆς ἀνακαλύψεώς του ἔσωσε πραγματικὰ τὸ παιδί. Ἄλλοτε νόμιζαν ὅτι τὸ παιδὶ δὲν προσβάλλεται ἀπὸ τὴ φυματίωσι. Ἡ μέθοδος ὅμως τοῦ Πίρκε μᾶς ἔμαθε ὅτι τὸ παιδὶ εἶναι στὴ φυματίωσι ἡ πλέον εὔφλεκτος ὕλη, ὅπως ἀκριβῶς ὁ αἰθέρας στὴ φλόγα. Μᾶς ἔμαθε ὁ Πίρκε ὅτι τὸ παιδὶ μολύνεται εὔκολα, ἐὰν δὲ γίνεται συχνὰ ἡ δερμοαντίδρασις Πίρκε, μποροῦμε νὰ καθορίσωμε καὶ τὸν χρόνο ποὺ μολύνθηκε, ἐπίσης καὶ τὸ σπουδαιότερο νὰ ἐπεμβαίνωμεν ἐγκαίρως, ὥστε νὰ θεραπεύεται τὸ παιδὶ γρήγορα καὶ ἀσφαλῶς. Ἡ μέθοδος τοῦ Πίρκε εἶναι ἁπλῆ, κάνωμε μιὰ γρατσουνιὰ στὸ χέρι μὲ ἕνα λεπτὸ μαχαιράκι, καὶ κατόπιν ἀλείφομε μὲ μιὰ σταγόνα φυματίνης. Αὐτὴ εἶναι τοξίνη τοῦ μικροβίου τῆς φυματιώσεως καὶ ὄχι μικρόβια, ἐπομένως τελείως ἀκίνδυνο πρᾶγμα, ὅπως ἀκριβῶς κάνομε στὸ μπόλι τῆς βλογιᾶς. Ἐὰν τώρα ὁ ὀργανισμὸς ἔχῃ μολυνθῆ ἀπὸ τὴν φυματίωσιν, τότε μετὰ 24 ὧρες ἡ γρατσουνιὰ φουσκώνει λίγο καὶ κοκκινίζει, χωρὶς βέβαια νὰ φέρνῃ πυρετὸν ἢ ἄλλη καμμιὰ διαταραχή, ἐὰν δὲ εἶναι ἀμόλυντος παραμένει ἡ γρατσουνιὰ χωρὶς κανένα ἐρεθισμό.

Ἀκτινογραφία θώρακος ὑγιοῦς ἀνθρώπου
(Ἡ μικρὲς σκιὲς ποὺ φαίνονται γύρω ἀπὸ τὴ καρδιὰ εἶναι φυσιολογικοὶ ἀδένες)

Τώρα φαντασθῆτε τὸ μέγεθος τοῦ πλεονεκτήματος τῆς μεθόδου Πίρκε. Ἀποκλείομε εὔκολα ἀπὸ τὴ φυματίωσι χιλιάδες παιδιά, ποὺ μᾶς φέρνουν μὲ διάγνωσι φυματ. ἀδενοπαθείας καὶ ἔτσι γλυτώνουν ἀπὸ ἐνέσεις καὶ ἔξοδα καὶ τὸ σπουδαιότερο ἡσυχάζουν οἱ γονεῖς, οἱ ὁποῖοι τρέμουν κυριολεκτικῶς.

Ἔπειτα ἀπὸ κοινωνικῆς ἀπόψεως μᾶς ἐνδιαφέρει σπουδαίως, διότι εἶναι ὁ μόνος τρόπος νὰ ἐλέγχωμε τὴ φυματίωσι σ' ἕνα σπίτι καὶ ἀνάλογα ἐπεμβαίνοντες νὰ περιορίζωμε τὸ κακὸ διὰ τῆς ἀπομονώσεως τοῦ ἀσθενοῦς μεταδότου. Ἡ δερμοαντίδρασις Πίρκε εἶναι ἀσφαλὴς καὶ ἀκίνδυνος 100 %. Ὅταν εἶναι ἀρνητικὴ μᾶς φανερώνει ὅτι ὁ ὀργανισμὸς εἶναι ἀμόλυντος, ὅταν δὲ εἶναι θετικὴ μᾶς δείχνει ὅτι τὸ παιδὶ ἔχει δεχθῆ μικρόβια φυματιώσεως καὶ ὄχι ὅτι εἶναι φθισικό. Ἡ Πίρκε στοὺς μεγάλους εἶναι θετικὴ 100 %, δὲν σημαίνει ὅμως ὅτι εἶναι καὶ φθισικοί, ἀλλ' ὅτι εἶναι μπολιασμένοι, τὸ ἴδιο δὲ δείχνει καὶ στοὺς φθισικούς, ἐπομένως στοὺς μεγάλους δὲν ἔχει καμμιὰ ἀξία. Στὸ παιδὶ ὅμως ἔχει μεγάλη σημασία διότι μᾶς φανερώνει ὅτι μολύνθηκε πρὸ ὀλίγου καιροῦ καὶ ἔτσι ἡ ἔγκαιρος ἐπέμβασίς μας σταματάει τὸ κακὸ στὴ γέννησί του.

Στὰ μικρότερα παιδιὰ ἔχει μεγαλυτέρα ἀκόμη σημασία καὶ ἰδίως στὰ βρέφη, διότι σ' αὐτὰ μιὰ τέτοια προσβολὴ εἶναι σοβαρὰ ἀρρώστεια, ἔπειτα θὰ μᾶς κάνῃ νὰ ἀναζητήσωμε τὸ φυματικὸ μέσα ἀπὸ τὸ σπίτι, διότι δὲν μπορεῖ ἕνα βρέφος ποὺ βρίσκεται στὴν ἀγκαλιὰ νὰ μολυνθῆ ἀπὸ τὴ σκόνη τοῦ δρόμου ἢ τυχαῖα. Φυματικοὶ πρέπει νὰ εἶναι ἡ μητέρα ἢ ὁ πατέρας ἢ ἡ γιαγιὰ ἢ ὁποιος βρίσκεται συνεχῶς στὸ σπίτι καὶ σὲ συχνὴ ἐπαφὴ μὲ τὸ παιδάκι, ἡ ἀπομόνωσις δὲ αὐτοῦ θὰ σώσῃ καὶ τὰ ἄλλα παιδάκια ἢ καὶ τὸν ἴδιο, ποὺ τὶς πιὸ πολλὲς φορὲς δὲν ξέρει ὅτι εἶναι φυματικός.

Εἰς τὸ ἑπόμενον θὰ τελειώσωμεν μὲ τὴν θεραπείαν τῆς νόσου.

Μπαμπούρης
Παιδίατρος

Μικροεφευρέσεις

Κανένα ἀσφαλῶς δημόσιο γραφεῖο τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν δὲν παρουσιάζει τὴν τεραστίαν κίνησιν τοῦ «Γραφείου Ἐκδόσεως Διπλωμάτων Εὑρεσιτεχνίας». Σὲ χιλιάδες ὁλόκληρες ἀνέρχονται ἐκεῖνοι ποὺ συνωστίζονται καθημερινῶς μέσα στὰ ἀσανσὲρ καὶ στὶς σκάλες τοῦ πελώριου κτιρίου τῆς Οὐάσιγκτων, ποὺ στεγάζει τὸ Γραφεῖο αὐτό, μὲ μοναδικὸ σκοπὸ νὰ καταθέσουν μιά τους ἐφεύρεσι, μιά τους ἐπινόησι — ἔστω καὶ ἂν πολλὲς φορὲς πρόκειται καὶ γιὰ ἕνα κουμπὶ κολλάρου — καὶ νὰ ἐξασφαλίσουν ἔτσι τὸ προνόμιο τῆς ἐκμεταλλεύσεώς της.

Πρὸ μηνὸς λοιπὸν ἀνάμεσα στὶς χιλιάδες αὐτὲς τῶν ἐφευρετῶν ἦταν κι' ἕνας ἀνάπηρος πολέμου καὶ ἤδη μάγειρος μεγάλου ἑστιατορίου, ὁ κύριος Μὰκ Χάρντεν, ἀπὸ τὸ Σικάγο, ὁ ὁποῖος κατέθεσε μιὰν ἐφεύρεσι, τὴν «ἀνενόχλητον μετακίνησιν ἀσθενῶν!».

Ὁ Μὰκ Χάρντεν ἐπενόησε ἕνας εἶδος κρεββατιοῦ, τὸ ὁποῖον μὲ τὴν ἁπλῆν κίνησιν ἑνὸς ἠλεκτρικοῦ κουμπιοῦ χωρίζεται στὴ μέση κι' ἔτσι ὁ ἄρρωστος ποὺ εἶναι ἐξαπλωμένος ἐπάνω σ' αὐτό, βρίσκεται σχεδὸν ὄρθιος. Ἡ νοσοκόμος πλησιάζει τότε πρὸς τὸ πίσω μέρος τοῦ κρεββατιοῦ, ποὺ εἶναι πιὰ ἀνοιχτό, ὅπως φαίνεται καθαρώτατα στὴν εἰκόνα μας, τὸ τροχοφόρο κάθισμα καὶ ὁ ἀσθενὴς ξαπλώνεται ἐπάνω σ' αὐτὸ καὶ μεταφέρεται, χωρὶς νὰ ἐνοχληθῇ καθόλου, ὅπου ἐπιθυμεῖ!

Τὴν ἐφεύρεσι τοῦ Μὰκ Χάρντεν ἠγόρασεν ἤδη τὸ «Νοσοκομεῖον Ἀναπήρων Πολέμου» τοῦ Σικάγου καὶ τὴν ἐφήρμοσε στὶς περισσότερες κλίνες του. Πρὸς τιμὴν δὲ τοῦ ἐφευρέτου, τὸν ὁποῖον εὐγνωμονοῦν ὅλοι οἱ ἀνάπηροι, εἰς ἕνα τῶν θαλάμων τοῦ νοσοκομείου ἐδόθη τὸ ὄνομα «Μὰκ Χάρντεν».

Τὸ Ἑλικόστατον

ΜΙΑ ΝΕΩΤΕΡΑ ΕΦΕΥΡΕΣΙΣ

Παρ' ὅλας τὰς καταπληκτικὰς προόδους καὶ τελειοποιήσεις τῆς ἀεροπορίας, ποὺ καθημερινῶς γίνονται ὡς πρὸς τὴν αὔξησιν τῆς ταχύτητος καὶ τῆς ἀσφαλείας, ἡ προσγείωσις τοῦ ἀεροπλάνου παραμένει πάντοτε ἕνα σοβαρώτατον πρόβλημα, τὸ ὁποῖον μέχρι σήμερον δὲν κατώρθωσαν νὰ λύσουν ἢ τοὐλάχιστον ν' ἁπλοποιήσουν. Τελευταίως ὅμως ἕνας εἰδικὸς περὶ τὰ ἀεροπορικὰ προβλήματα ἠσχολήθη ἐντατικῶς μὲ τὸ ζήτημα αὐτὸ καὶ νομίζει ὅτι κατώρθωσε νὰ τὸ λύσῃ.

Ὁ Ἐτιὲν Αἰμισέν, εἶναι τὸ ὄνομα ἑνὸς Γάλλου ἐφευρέτου, ἐξετέλεσεν εἰς τὸ πειραματικὸν ἀεροδρόμιον τοῦ Ὀρλὺ πειράματα μ' ἕνα ἑλικόπτερον, δυνάμεως 40 ἵππων, μὲ τέσσαρας ἕλικας, ἐφωδιασμένον μὲ ἕνα μπαλλόνι 100 κυβικῶν μέτρων, πεπληρωμένον μὲ ψυχρὸν ἀέρα. Τὸ μηχάνημα αὐτὸ ἐπέτρεψεν εἰς τὸν πειραματιζόμενον ν' ἀνυψώνεται καὶ νὰ σταματᾷ ἐν πλήρει ἰσορροπίᾳ εἰς τὸν ἀέρα ἐπὶ ἀρκετὰ λεπτὰ τῆς ὥρας καὶ εἰς ὕψος 20 μέτρων. Εἰς τὸ ἑλικόπτερον αὐτό, τὸ ὁποῖον χρησιμοποιεῖ ἐπικλινεῖς ἕλικας καὶ ἰσορροπεῖται δι' ἑνὸς μπαλλονιοῦ, ποὺ ἐφαρμόζεται κατὰ μῆκος τοῦ μηχανήματος, ὁ ἐφευρέτης Αἰμισὲν ἔδωκε τὸ ὄνομα τοῦ ἑλικοστάτου.

* * *

Ἔγιναν καὶ νεώτερα, πρὸ τινος, πειράματα, τὰ ὁποῖα μάλιστα ἐκινηματογραφήθησαν. Ὁ στρατηγὸς Τιλὼ ἐπρόβαλε τὸ φὶλμ εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιστημῶν καὶ ἐξήγησεν ὅτι ἡ ἐφεύρεσις ἐνέχει ἐξαιρετικὴν σπουδαιότητα ἀπὸ γεωγραφικῆς, ἀλλὰ καὶ γενικωτέρας ἀπόψεως. Τὸ ἑλικόστατον προορίζεται νὰ παράσχῃ πολυτίμους ὑπηρεσίας διὰ τὴν μελέτην τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς εἰς τὰ σημεῖα ἐκεῖνα, ὅπου ἄλλα μεταφορικὰ μέσα, σιδηρόδρομος, ἀεροπλάνα κλπ., δὲν μποροῦν νὰ παράσχουν καμμίαν ἀπολύτως ἐξυπηρέτησιν.

Πράγματι δὲ τὸ ἑλικόστατον ἔχει τὴν ἱκανότητα νὰ πετᾷ μὲ μεγάλην ταχύτητα ἀλλὰ καὶ βραδέως, νὰ σταματᾷ κατὰ βούλησιν ὁσονδήποτε χρόνον καὶ εἰς οἱονδήποτε ὕψος. Νὰ πετᾷ πρὸς τὰ ὀπίσθεν, νὰ ὑπερπηδᾷ ἐδαφικὰ προσκόμματα, νὰ προσγειώνεται ἤρεμα καὶ καθέτως, ἀκόμη δὲ καὶ εἰς ἐπικλινεῖς τοποθεσίας. Χάρις εἰς τὰς ἰδιότητας αὐτὰς τὸ νέον ἀεροπλάνον θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ μεταφέρῃ γεωγραφικὰς ἀποστολὰς ἄνωθεν σημείων τῆς γῆς, τὰ ὁποῖα μὲ τὰ ἄλλα μέσα εἶναι ἀδύνατον νὰ μελετηθοῦν καὶ χαρτογραφηθοῦν.

Ἔπειτα καὶ τὰ ἀνθρωπιστικὰ ἀποτελέσματα δὲν πρόκειται νὰ εἶναι μικρά. Τὸ ὑγειονομικὸν ἑλικόστατον θὰ δύναται κάλλιστα νὰ καθιστᾷ ἀποτελεσματικώτερον τὸν ἀγῶνα ἐναντίον τῶν ἐπιδημιῶν. Μεταφορὰ ταχυδρομείου, ταχεῖα μετατόπισις ὑπαλλήλων, μηχανικῶν, ἐπιθεωρητῶν κλπ., ὅλα αὐτὰ θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξασφαλισθοῦν μὲ τὸ ἑλικόστατον, ἀφοῦ αὐτὸ θὰ πηγαίνῃ ὅπου τὸ ἀεροπλάνον δὲν θὰ ἐτόλμα νὰ φθάσῃ συνεπείᾳ ἐλλείψεως πεδίων προσγειώσεως. Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω καθίσταται φανερὸν ὅτι τὸ ἑλικόστατον δὲν πρόκειται νὰ ἐμφανισθῇ ὡς ἀντίπαλος τοῦ σημερινοῦ ἀεροπλάνου, ἀλλὰ ὡς συμπλήρωμα αὐτοῦ, καὶ συνεπῶς ὡς πολύτιμος συνεργάτης.

* * *

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς κινδύνους ποὺ παρουσιάζει τὸ γέμισμα τοῦ μπαλλονιοῦ μὲ ὑδρογόνον, ὁ στρατηγὸς Τιλὼ ἐτόνισεν ὅτι ἡ Ἀμερικὴ δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀρνηθῇ εἰς τὴν Γαλλίαν μερικὰς χιλιάδας κυβικῶν μέτρων ἡλίου, πρὸς πλήρωσιν τῶν μπαλλονιῶν τῶν ἀποικιακῶν ἢ ὑγειονομικῶν ἑλικοστάτων. Ἔπειτα δὲν πρέπει νὰ μᾶς διαφεύγῃ τὸ γεγονὸς ὅτι καὶ ὅταν ἀκόμα τὰ μπαλλόνια πληρωθοῦν μὲ ὑδρογόνο πάλιν οἱ κίνδυνοι ἐκρήξεως εἶναι ἐλάχιστοι, δεδομένου ὅτι τὸ μπαλλόνι τοῦ ἑλικοστάτου θὰ εἶναι εὔπλαστον. Ἡ Ἀκαδημία τῶν Ἐπιστημῶν ἀπεδέχθη τὰς ἀνακοινώσεις, θεωρεῖται δὲ βέβαιον ὅτι ἀπὸ τῆς προσεχοῦς ἀνοίξεως ἡ Γαλλία θὰ θέσῃ εἰς τὴν διάθεσίν της τὰς ὑπηρεσίας τοῦ πρώτου ἑλικοστάτου.

Μ' ΕΝΑ ΣΚΙΤΣΟ ΚΑΙ ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ

Ἡ μεταξωτὴ κλωστὴ ποὺ εἶναι κουβαριασμένη ἐπάνω στὰ εἰδικὰ στρογγυλὰ χαρτονάκια πολλὲς φορὲς φθάνει τὰ ἑξακόσια μέτρα.

Στὴν Γερμανία κατασκευάζονται κατ' ἔτος περὶ τὰ 14 ἑκατομμύρια τετραγωνικὰ μέτρα γυαλιὰ διὰ παράθυρα καὶ βιτρίνες.

Στὸ Παρίσι ὑπάρχουν 94.581 σπίτια διὰ 3 περίπου ἑκατομμύρια κατοίκους. Ὁ ὑπόλοιπος πληθυσμὸς παραμένει εἰς ξενοδοχεῖα κλπ.

Ὑπάρχουν σ' ὁλόκληρη τὴν Ὁλλανδία περὶ τὰ ἓξ ἑκατομ. σκύλων. Στὴ χώρα αὐτὴ εἰσπράττεται εἰδικὸς φόρος διὰ τοὺς σκύλους.

Εἰς ὁλόκληρον τὴν Γαλλίαν καταναλίσκονται κατ' ἔτος ὀγδοήκοντα πέντε περίπου ἑκατομμύρια στατῆρες σιταριοῦ.

Ἕνα γραμμάριο σκόνης προερχομένης ἀπὸ τὸ σκούπισμα ἑνὸς σπιτιοῦ μπορεῖ νὰ περικλείῃ ἕνα δισεκατομμύριο μικρόβια.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΑΡΓΑΡΟΝ ΚΑΙ Τὰ μαργαριτάρια

Μέσα στὶς περιοχὲς στὶς ὁποῖες ψαρεύονται τὰ μαργαριτάρια ὑπάρχει καὶ μία ποὺ ἔχασε κατὰ πολὺ τὴν ἀξία ποὺ εἶχε ἄλλοτε. Πρόκειται γιὰ τὶς μαργαριτοφόρες θάλασσες τῆς νήσου Κεϋλάνης. Ἡ περιοχὴ αὐτὴ ἦτο πολὺ γνωστὴ ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα ἀλλὰ σήμερα ἔχει σχεδὸν ἐγκαταλειφθῆ λόγῳ τῶν κινητῶν ἄμμων ποὺ μαζεύονται συχνὰ καὶ θάπτουν τὰς σύρτεις, ἐπάνω στὶς ὁποῖες βρίσκονται τὰ μαργαριτοφόρα στρείδια, κατὰ τὴ στιγμὴ τοῦ ψαρεύματος. Δὲν ἀποκλείεται ὅμως νὰ ξαναδοκιμασθῆ ἡ ἁλιεία στὴ μαργαριτοφόρο αὐτὴ περιοχὴ καὶ ν' ἀποδώση λαμπρὰ ἀποτελέσματα. Τελευταῖα γίνεται κάποια σχετικὴ κίνησις ὅπως ἀναλάβη τὴν ἐκμετάλλευσιν μία μεγάλη ἀγγλικὴ ἁλιευτικὴ ἑταιρεία. Ἡ ἐποχὴ τῆς ἐκμεταλλεύσεώς της ὑπὸ τῶν Πορτογάλων ἀνάγεται εἰς τὸ 1586.

Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἕνας πληθυσμὸς ἑξήντα χιλιάδων ἔφθανε ἐκεῖ κάθε χρόνο κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἁλιείας.

Τὸ 1640 ἡ ἐκμετάλλευσις τῆς μαργαριτοφόρου περιοχῆς τῆς Κεϋλάνης ἀπὸ τοὺς Πορτογάλους περιῆλθεν εἰς τοὺς Ὁλλανδούς.

Τοὺς Ὁλλανδοὺς ἀντικατέστησαν τὸ 1795 οἱ Ἄγγλοι, οἱ ὁποῖοι ἔβαλαν κανονισμοὺς διαφόρους καὶ ἔλεγχον εἰς τὴν ἁλιείαν τῶν μαργαριταριῶν.

Ἡ ἁλιεία ἐκεῖ διαρκεῖ πέντε ἕως ἓξ ἑβδομάδας τὸ χρόνο. Ἡ κυβέρνησις παίρνει τὰ τρία τέταρτα τῆς συγκομιδῆς, τὸ ὑπόλοιπον δὲ ἀνήκει εἰς τοὺς ψαράδες. Τὰ μαργαριτοφόρα στρείδια πωλοῦνται κατὰ δέματα μὲ χίλια κομμάτια, ἡ ἀξία των δὲ εἶναι 10 ἕως 500 φράγκα. Τὰ στρείδια πωλοῦνται κλειστὰ καὶ εἰς τὴν κερδοσκοπία τῶν μεταπωλητῶν ὀφείλονται αἱ μεγάλαι τιμαὶ ποὺ ἀγοράζονται εἰς τὴν Εὐρώπην τὰ μαργαριτάρια. Τὰ μαργαριτάρια τῆς Κεϋλάνης, παρ' ὅλο ποὺ δὲν εἶναι ἐξαιρετικὰ μεγάλα, οὔτε ἐξαιρετικὰ στρογγυλά, ἔχουν μιὰ ὡραία λευκὴ ἀπόχρωσι καὶ εἶναι ζωηρότατα, γι' αὐτὸ δὲ εἶναι καὶ ἀρκετὰ περιζήτητα.

Ἐκτὸς τῆς Κεϋλάνης, μαργαριτοφόρα στρείδια ἁλιεύονται καὶ εἰς τὰ νερὰ τῆς νήσου Μαργαρίτας στὴ Βενεζουέλα καὶ στὶς θάλασσες τῆς Ὠκεανίας (Αὐστραλίας).

Ἡ παραγωγὴ τῶν περιοχῶν αὐτῶν φθάνει τὰ 2-3 ἑκατομμύρια στρειδιῶν, οἱ Αὐστραλιανοὶ ὅμως ψαράδες πωλοῦν τὸ μάργαρο πολὺ ἀκριβὰ καὶ τὰ μαργαριτάρια εἶναι γι' αὐτοὺς ὡς συμπληρωματικὸ κέρδος. Εἰς τὴν Βενεζουέλα ὅμως τὸ μάργαρο δὲν ἔχει καμμιὰ ἀξία καὶ οἱ ἁλιεῖς ἐκεῖ δυστυχοῦν.

Κατ' ἐπανάληψιν ἐδοκίμασαν νὰ ἐγκαταλείψουν τὸ ἄχαρι ἐπάγγελμά των καὶ νὰ ἐπιδοθοῦν εἰς τὸ ψάρευμα ἰχθύων, ποὺ εἶναι ἐν ἀφθονίᾳ ἐκεῖ, ἐμποδίζονται ὅμως ἀπὸ τὸν ὑπερβολικὸ φόρο ποὺ πληρώνεται.

Καὶ ἐπειδὴ ἀνεφέραμε πιὸ πάνω τὸ μάργαρο, πρέπει νὰ ἐξηγήσωμε τί ἀκριβῶς εἶναι. Τὸ μάργαρο ἢ ὁ μάργαρος εἶναι οὐσία σκληρὰ καὶ στιλπνὴ μὲ πολύχρωμη ὄψι καὶ ἀποτελεῖ τὴν ἐσωτερικὴ ἐπιφάνεια ὡρισμένων ὀστράκων. Ἀπὸ τὸ μάργαρο κατασκευάζονται κουμπιά, λαβὲς μαχαιριῶν, σουγιάδων, κομβολόγια κλπ. Τὸ μάργαρο λέγεται κοινῶς συντέφι ἢ μαργαριταρρόριζα. Στὸ ἐμπόριο ὑπάρχουν πολλὲς ποικιλίες μαργάρου, γνωστότερες ὅμως εἶναι ἡ λευκή, ἡ ἀργυροειδής, ἡ κιτρινοπράσινη καὶ ἡ σταχτιὰ μὲ πράσινες ἀποχρώσεις. Ἡ ἐπεξεργασία τοῦ μαργάρου, τὸ ὁποῖο ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀνθρακικὸ ἀσβέστιο σκεπασμένο ἀπὸ μιὰ λεπτὴ μεμβράνη, εἶναι μακρὰ καὶ γίνεται διὰ θειϊκοῦ ὀξέος, σμύριδος, ὀξειδίου τοῦ σιδήρου, μὲ εἰδικὰ μηχανήματα.

Μαργαριτοφόρα ὄστρακα, στρείδια, πίνες κλπ. ὑπάρχουν καὶ στὶς θάλασσες τῆς πατρίδος μας, ἀλλὰ πολὺ λιγοστὰ καὶ ἀσήμαντα. Πολλὲς φορὲς τρώγοντες τὰ θαλασσινά, ἰδίως τὰ μίδια, νοιώθουμε κάτι σκληρὸ νὰ σκαλώνη στὰ δόντια. Εἶναι μικρά, πολὺ μικρὰ μαργαριτάρια. Θὰ τὸ προσέξατε πολλὲς φορὲς ἴσως αὐτό, πότε πότε δὲ οἱ ψαράδες μας βρίσκουν καὶ μεγαλύτερα κανονικὰ ἂς ποῦμε μέσα σὲ μεγάλες πίνες ἢ ἄλλα ὄστρακα, ἀλλὰ πολὺ σπάνια.

Μάνος Καραγιαννίδης

Μ' ΕΝΑ ΣΚΙΤΣΟ ΚΑΙ ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ

Μία μουρούνα ἠμπορεῖ νὰ γεννήση 9 ἕως 25 ἑκατομ. αὐγὰ τὸν χρόνο. Ἀπὸ αὐτὰ ὅμως ἐλάχιστα προλαμβάνουν νὰ ἐκκολαφθοῦν

Ὁ ἥλιος, πέριξ τοῦ ὁποίου περιστρέφεται ἡ Γῆ, εἶναι ἕνα ἑκατομμύριο τριακόσιες χιλιάδες φορὲς μεγαλύτερος αὐτῆς.

Μία μυῖγα χτυπᾷ τὰ φτερά της τριακόσιες τριάντα φορὲς τὸ δευτερόλεπτον. Ἤτοι τὸ λεπτὸν 19.800 φορὲς καὶ τὴν ὥρα 1.368.000.

Ἕνας Ἀμερικανὸς τρώγει, κατὰ μέσον ὅρον, διακόσια ἑβδομήντα ἕνα αὐγά — καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ τρελλαίνονται γιὰ τὰ αὐγά — τὸν χρόνο.

Ἡ πελωρία φάλαινα τῶν 20 μέτρων μήκους ἔχει ἀντὶ γιὰ αὐτιὰ δυὸ ἀκουστικὲς τρῦπες, διαμέτρου συνήθους μολυβιοῦ ἑκάστη.

Ἡ Ἑλβετία παράγει κατ' ἔτος, ἀπὸ τὰς περιφήμους ἀγελάδας της, περὶ τὰ ἑκατὸν εἴκοσιν ἑκατομμύρια ἑκατόλιτρα γάλακτος.

Ἀεροδυναμικά

Ὅταν ἤρχισαν νὰ κατασκευάζωνται οἱ πρῶτοι σκελετοὶ (καρροσερὶ) αὐτοκινήτων, εἶναι 30 ἢ 40 χρόνια τώρα, καμμιὰ προσοχὴ δὲν ἐδίδετο στὴν «γραμμὴ» των καὶ τὰ περισσότερα ἀπ' αὐτὰ παρουσίαζαν ἄκομψα καὶ ἄχαρα σχήματα. Σήμερα τὰ αὐτοκίνητα παρουσιάζουν ὁλονὲν καὶ κομψοτέραν ὡς καὶ ἀνετωτέραν ἐμφάνισιν.

Ἀπὸ ἐτῶν ἤδη οἱ προσπάθειες ὅλων τῶν κατασκευαστῶν τείνουν στὸ νὰ δοθῆ στὰ αὐτοκίνητα ἕνα «ἀεροδυναμικὸ» σχῆμα, ἤτοι ἕνα στρογγυλὸν σχῆμα χάρις στὸ ὁποῖο ὁ ἀέρας γλιστρᾷ ἐπάνω σ' αὐτά, χωρὶς νὰ ἀντιτάσση μεγάλην ἀντίστασιν στὴν κίνη-

σίν των. Στὴν ἐποχή μας δὲ ποὺ τὰ αὐτοκίνητα εὐκόλως περνοῦν τὰ 100 χιλιόμετρα τὴν ὥρα, ἡ ἀντίστασις αὐτὴ ὑπολογίζεται σοβαρῶς.

Σκεφθῆτε πράγματι ὅτι ἡ ἀντίστασις τὴν ὁποίαν ἀντιτάσσει ὁ ἀέρας ἐπὶ ἑνὸς μετακινουμένου ἀντικειμένου εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὸ τετράγωνον τῆς ταχύτητος τοῦ ἀντικειμένου αὐτοῦ. Ἐπὶ πλέον κυμαίνεται σημαντικῶς ἀκολουθῶντας τὸ σχῆμα τοῦ ἀντικειμένου αὐτοῦ. Ἔτσι, ἔχει ὑπολογισθῆ ὅτι δι' ἕνα πρίσμα ποὺ μετακινεῖται στὸν ἀέρα, ἡ ἀντίστασις ποὺ ἀντιτάσσει ἡ ἀτμοσφαῖρα εἶναι ἓξη φορὲς μεγαλυτέρα ἐκείνης ποὺ συναντᾷ μιὰ σφαῖρα ἐπιφανείας σχεδὸν ἀναλόγου.

Τὸ ἰδεῶδες ἀεροδυναμικὸ σχῆμα, ἐκεῖνο ποὺ προσφέρει τὴν ὀλιγωτέραν ἐπιφάνειαν στὴν ἀντίστασι τοῦ ἀέρος, εἶναι τὸ σχῆμα μιᾶς σταγόνος νεροῦ ποὺ πέφτει στὸ διάστημα. Μέχρι σήμερα τὸ ἰδεῶδες αὐτὸ σχῆμα δὲν ἔχει δοθῆ στὶς καρροσερὶ τῶν αὐτοκινήτων, διότι τότε αὐτὰ θὰ ἔδιδαν τὴν θέαν εἴδους πηδαλιοχουμένων ποὺ θὰ ἔτρεχαν στοὺς δρόμους ἢ ἀεροπλάνων τῶν ὁποίων θὰ ἔλειπαν τὰ φτερά. Ἀρκοῦνται ὅμως στὸ νὰ πλησιάζουν κατὰ τὸ δυνατὸν τὴν «γραμμὴν» αὐτήν, διατηροῦντες πάντοτε στὰ αὐτοκίνητα ὅσον τὸ δυνατὸν κομψοτέραν ἐμφάνισιν.

1002

Τί ὀνομάζομεν «Αἰάντειον γέλωτα» καὶ πῶς προῆλθεν ἡ ὀνομασία;

Αἰάντειον γέλωτα ὀνομάζομε τὸν παράφορο γέλωτα. Ἡ ὀνομασία προῆλθεν ἀπὸ τὸν μῦθο, ὁ ὁποῖος ἀναφέρει ὅτι ὁ Αἴας ὁ Τελαμώνιος, παραφρονήσας ἐπειδὴ ὁ Ἀγαμέμνων καὶ ὁ Μενέλαος δὲν τοῦ ἔδωσαν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἀχιλλέως τὰ ὅπλα του, ἐφ' ὅσον ἐθεωρεῖτο δεύτερος στὸν ἡρωϊσμό, ἐπετέθη κατὰ τῶν ποιμνίων τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοπέδου στὴν Τροία καὶ ἄρχισε νὰ μαστιγώνῃ τὰ κριάρια, νομίζοντας ὅτι ἦσαν αὐτὰ οἱ ἀδελφοί του ποὺ τὸν προσέβαλαν. Κατὰ τὴν μαστίγωσι αὐτὴ ἐκάγχαζε καὶ γελοῦσε ἠχηρά. Ἔπειτα, ὅταν συνῆλθε, αὐτοκτόνησε. Ἔκτοτε ἡ ἔκφρασις: «Αἰάντειος γέλως» σημαίνει τὸν τρελλό, τὸν ξέφρενο γέλωτα.

Ὑπάρχει φάρμακο κατὰ τῆς ἀϋπνίας;

Ἐκεῖνοι ποὺ ὑποφέρουν ἀπὸ ἀϋπνία εἶναι πολλοί. Ἡ ἀϋπνία προέρχεται ἀπὸ πολλὲς αἰτίες, ὅπως σοβαρὲς νευρικὲς παθήσεις, ἀναιμία, ἀλκοολισμό, κατάχρησι καπνοῦ, πνευματικὴ ἢ σωματικὴ ὑπερκόπωσι, δυσπεψία, ψυχικὴ ταραχὴ κτλ. Ἐπίσης ὁ βαρὺς καφὲς καὶ τὸ βαρὺ τσάϊ φέρνουν σὲ πολλοὺς τὸ βράδυ ἀϋπνία.

Ὅσοι λοιπὸν πάσχουν ἀπὸ ἀϋπνία πρέπει νὰ κοιμοῦνται σὲ πολὺ εὐάερο καὶ ἥσυχο δωμάτιο, τοῦ ὁποίου ἡ θερμοκρασία νὰ μὴν ὑπερβαίνῃ τοὺς 13 βαθμούς, νὰ πέφτουν στὸ κρεββάτι τοὐλάχιστον δυόμισυ ὧρες μετὰ τὸ φαγητό, καὶ ν' ἀποφεύγουν τὴν πνευματικὴ ἐργασία τὸ βράδυ.

Προτοῦ πέσουν μποροῦν νὰ κάμουν ἕνα θερμὸ λουτρό. Ἐλαφρὸ καὶ ἀβλαβὲς ὑπνωτικὸ εἶναι τὸ τίλλιο καὶ γάλα μὲ λίγο ἀνθόνερο.

Τί ὕψος ἔχουν τὰ βουνὰ τῆς Ἀττικῆς;

Τὰ διάφορα βουνὰ τῆς Ἀττικῆς ἔχουν ὕψος: ἡ Πάρνης 1412 μέτρα, ἡ Πεντέλη 1100, ὁ Ὑμηττὸς 1027, ὁ Αἰγάλεως 467. Ὁ βράχος τῆς Ἀκροπόλεως ἔχει ὕψος 156 μέτρα, μῆκος 270 καὶ πλάτος 156 μέτρα.

Η ΑΜΕΡΙΚΗ ΣΕ ΑΡΙΘΜΟΥΣ

Αἱ 49 Πολιτεῖαι ποὺ ἀποτελοῦν τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς καλύπτουν ἐπιφάνειαν 7.840.000 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων, ἤτοι 75 φορὰς μεγαλυτέραν τῆς ἐπιφανείας τῆς Ἑλλάδος ἢ ἴσην πρὸς τὰ 4/5 τῆς Εὐρώπης. Ὁ συνολικὸς πληθυσμός των ἀνέρχεται εἰς 123 ἑκατομμύρια κατοίκους.

Ὁ ἐμπορικὸς στόλος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἀποτελεῖται ἀπὸ 26.500 ἀτμόπλοια, βενζινόπλοια καὶ μεγάλα ἱστιοφόρα. Ὁ πολεμικὸς στόλος, ἐκτοπίσματος 1.296.000 τόννων, ἔρχεται εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὸν στόλον τῆς Μεγάλης Βρεττανίας.

Τα 26.000 ἀμερικανικὰ τηλεγραφικὰ γραφεῖα μποροῦν μέσα σὲ λίγα δευτερόλεπτα νὰ ἔλθουν εἰς ἐπικοινωνίαν μὲ τὴν Εὐρώπην καὶ σχεδὸν μὲ ὅλας τὰς χώρας τοῦ κόσμου. Ἐπὶ πλέον ὑπάρχουν ἐν συνόλῳ στὰς 49 Πολιτείας περὶ τὰ 19.000.000 τηλέφωνα.

Γιὰ νὰ χωνέψετε τώρα τοὺς ἀριθμοὺς αὐτούς, θέλετε ἕνα φρεσκότατο αὐγὸ ἀλὰ - κόκ; Τὰ 420 ἑκατομμύρια κόττες ποὺ βρίσκονται στὰ πτηνοτροφεῖα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν γεννοῦν 30 δισεκατομμύρια αὐγὰ τὸν χρόνο.

Τὰ πετρελαιοπήγαδα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν προμηθεύουν κατ' ἔτος 150 ἑκατομμύρια λίτρας «μαύρου χρυσοῦ». Τὸ ἀμερικανικὸν ὑπέδαφος προμηθεύει ἐπίσης 520 ἑκατομμύρια τόννους ἀνθράκων καὶ 63 τόννους σιδήρου.

Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι διασχίζονται ἀπὸ δρόμους μήκους 6 ἑκατομμυρίων χιλιομέτρων, ἐπὶ τῶν ὁποίων κυκλοφοροῦν ἄνω τῶν 20 ἑκατομμυρίων αὐτοκίνητα. Ἐπὶ τῶν 384.000 χιλιομέτρων σιδηροδρομικῶν γραμμῶν των μεταφέρονται κατ' ἔτος ἑνάμισυ περίπου δισεκατομμύριο ἐπιβάτες.

Αἱ ἐναέριοι ἐμπορικαὶ γραμμαὶ ἐξαπλοῦνται ἐπὶ μήκους 110.000 χιλιομέτρων. Κατ' ἔτος τὰ ἀμερικανικὰ ἀεροπλάνα διατρέχουν 102 περίπου ἑκατομμύρια χιλιόμετρα, ἤτοι 2.550 φορὲς τὸν γῦρον τῆς γῆς καὶ μεταφέρουν ἄνω τοῦ 1.000.000 ἐπιβάτας.

Ἂς μιλήσωμε ἰδιαιτέρως γιὰ τὴν Νέαν Ὑόρκη.

Ξέρετε ὅτι οἱ δρόμοι της φθάνουν τὰ 7.563 χιλιόμετρα, ὅτι οἱ σωλῆνες διοχετεύσεως ὕδατος ἀνέρχονται εἰς 6.688 χιλιόμετρα καὶ ὅτι οἱ ὑπόγειοι δρόμοι της ὑπερβαίνουν τὰ 800 χιλιόμετρα;

Ἡ Νέα Ὑόρκη διαθέτει 800 θέατρα, τὰ ὁποῖα περιλαμβάνουν 340.000 καθίσματα, καθὼς καὶ 138 νοσοκομεῖα μὲ 33.500 κρεββάτια, χωρὶς νὰ λησμονοῦμε τοὺς 11.000 ἰατροὺς χειρούργους ποὺ μένουν εἰς τὰς κλινικάς.

Στὴν Νέα Ὑόρκη κάθε τέσσαρα λεπτὰ καὶ ἓξ δευτερόλεπτα γεννᾶται κι' ἀπὸ ἕνα μωρὸ καὶ τὰ διάφορα σχολεῖα τῆς πόλεως στεγάζουν 38.000 καθηγητὰς γιὰ λίγο περισσότερο ἀπὸ ἕνα ἑκατομμύριο μαθητάς.

1002

Ποιὸ εἶναι τὸ πάχος καὶ τὸ βάρος τῆς ἀτμοσφαίρας τῆς γῆς;

Τὸ πάχος τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ φλοιοῦ τῆς Γῆς εἶναι 320 περίπου χιλιόμετρα. Δηλαδὴ ὁ πλανήτης μας περιφέρεται στὸ κενό, συνοδευόμενος ἀπὸ ἕνα ἀερῶδες περικάλυμμα, τὸ πάχος τοῦ ὁποίου ἰσοδυναμεῖ σχεδὸν μὲ τὸ τεσσαρακοστὸν τοῦ ὄγκου του. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ βάρος τῆς ἀτμοσφαίρας, ὁ διάσημος Τορικέλλι ἀπέδειξε τὸ 1643 μὲ διάφορα πειράματα ὅτι μιὰ στήλη ἀέρος ἀπὸ τὴ Γῆ ὡς τὸ ἀνώτατο ἄκρο τῆς ἀτμοσφαίρας ἔχει τὸ ἴδιο βάρος μὲ μιὰ στήλη ὑδραργύρου ὕψους 76 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου καὶ πάχους ἑνὸς τετραγωνικοῦ ἑκατ/μέτρου, ποὺ ἔχει βάρος 1033 : 6 γραμμαρίων.

Γιατὶ τὰ «Ἄγραφα» ὠνομάσθησαν ἔτσι;

Διότι οἱ Τοῦρκοι ποὺ κατέκτησαν τὴν Θεσσαλία δὲν μποροῦσαν νὰ ἐγγράψουν καὶ τοὺς κατοίκους τῆς χώρας αὐτῆς, λόγῳ τῆς ἀνυποταξίας τους, στὰ φορολογικά τους βιβλία, ὅπως καὶ πολλὰ ἄλλα κλεφτοχώρια τῆς Θεσσαλίας.

Τί εἶναι ἡ «ἐξ ἀγχιστείας συγγένεια»;

Ἐξ ἀγχιστείας συγγένεια ὀνομάζομε τὴν συγγένεια ποὺ δημιουργεῖται μετὰ τὴν τέλεσι τοῦ γάμου ἑνὸς ἐκ τῶν συζύγων μὲ τοὺς ἐξ αἵματος συγγενεῖς τοῦ ἄλλου ἢ μεταξὺ τῶν συγγενῶν τοῦ ἑνὸς τῶν συζύγων πρὸς τοὺς συγγενεῖς τοῦ ἑτέρου. Σημασία ἔχει ἡ ἐξ ἀγχιστείας συγγένεια ὡς πρὸς τὰ κωλύματα τοῦ γάμου. Ἡ ἐξ ἀγχιστείας συγγένεια παύει νὰ ὑφίσταται ὅταν διαλυθῇ ὁ γάμος.

Τί ὀνομάζεται «αὐτεμβόλιο» στὴν Ἰατρική;

Αὐτεμβόλιο ὀνομάζεται εἰς τὴν ἰατρικὴν τὸ ἐμβόλιο ποὺ παρασκευάζεται καταλλήλως ἀπὸ πύο ἢ ὑγρὸ τοῦ ἀρρώστου, μὲ τὸ ὁποῖον μπολιάζει ὁ γιατρὸς μόνον τὸν ἴδιον ἄρρωστο. Ἡ θεραπεία τοῦ αὐτεμβολίου ἐφαρμόζεται ἐπιτυχῶς στὶς σταφυλοκοκκιάσεις, στρεπτοκοκκιάσεις καὶ σὲ μερικὲς περιπτώσεις πλευρίτιδος.

Σπαζοκεφαλιές

Τετράγωνον

Εἰς τὰ τετραγωνίδια τοῦ σχήματος πρέπει νὰ τοποθετηθοῦν τὰ κατάλληλα γράμματα — ἕνα γράμμα σὲ κάθε τετραγωνίδιο — ὥστε ὁριζοντίως καὶ καθέτως νὰ ἀναγινώσκωνται λέξεις μὲ τὴν ἑξῆς σημασίαν:

Γ	Α	Τ	Α
Α		Υ	Σ
Τ	Υ	Ρ	Ι
Α	Σ	Ι	Α

Πρώτη σειρά: Οἰκιακὸν ζῶον.

Δευτέρα σειρά: Ποταμὸς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

Τρίτη σειρά: Τρώγεται συνήθως μετὰ τὸ κύριον φαγητόν.

Τετάρτη σειρά: Μία τῶν ἠπείρων.

Ἀκροστιχὶς

Τὰ ἀρχικὰ τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν ποταμὸν τῆς Ἑλλάδος.

1) Ἀρχαῖον ἐχθρικὸν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἔθνος, 2) Ἥρως τῆς Μυθολογίας, 3) Ὀνοματεπώνυμον Αὐτοκράτορος τοῦ Βυζαντίου, 4) Στρατηγὸς τῶν Θηβαίων, 5) Ὄνομα μηνὸς καὶ ἱστορικοῦ προσώπου, 6) Ἀρχαῖος ποιητής, 7) Πόλις τῆς Μακεδονίας.

Τρίγωνον

• • • • = Νῆσος.
• • • = Πρόθεσις.
• • = Ἀρχαία θεότης.
• = Φωνῆεν.

Καὶ καθέτως τὰ ἴδια.

Π. ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Λεξίγριφος

Πρόθεσι, μ' ἐκεῖνο λύτη
ποὺ κοιμᾶσ' ἐπάνω ἑνώνεις
καὶ ὄχι ὁλόκληρο καράβι
μὰ ἕνα μέρος του σκαρώνεις.

Γ. ΠΑΝΑΓΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἡ ἡλικία

Ὁ πατέρας εἶναι μεγαλύτερος ἀπὸ τὸν γυιό του κατὰ 30 ἔτη. Πρὸ ὀκτὼ ἐτῶν τὸ ἄθροισμα τῶν ἡλικιῶν τοῦ πατέρα καὶ τοῦ γυιοῦ ἦτο 46.

Τί ἡλικίας εἶναι καθένας ἀπ' τοὺς δύο;

Ν. Η. ΓΚΟΡΤΣΟΛΟΓΟΣ

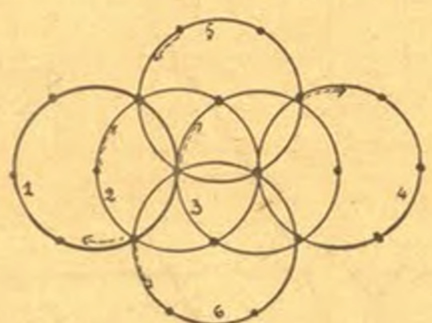
ΚΥΚΛΟΛΕΞΟΝ

Κάθε κύκλος ἔχει τελεῖες καὶ ὡρισμένες ἀπ' αὐτὲς εἶναι κοινές, σὲ δύο, τρεῖς καὶ τέσσαρες κύκλους.

Ἡ ἄσκησις εἶναι ἡ ἑξῆς:

Σὲ κάθε τελεία πρέπει νὰ τοποθετήσετε ἕνα γράμμα, ὥστε τὰ ἕξη γράμματα κάθε κύκλου νὰ ἀποτελοῦν μίαν λέξιν, τὴν σημασίαν τῆς ὁποίας βλέπετε κατωτέρω.

Τὸ ἀρχικὸν γράμμα κάθε λέξεως θὰ τεθῇ εἰς τὴν τελείαν ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀρχίζει τὸ τόξον κάθε κύκλου. Τὰ ἄλλα γράμματα τῆς λέξεως θὰ τοποθετηθοῦν εἰς τὶς ἑπόμενες τελεῖες τοῦ κύκλου, κατὰ τὴν κατεύθυνσιν τοῦ τόξου, καὶ ἡ λέξις θὰ τελειώσῃ εἰς τὴν τελείαν ποὺ προηγεῖται τῆς τελείας τοῦ τόξου.

Ἡ σημασία τῶν ἕξ λέξεων (οἱ ἀριθμοὶ δεικνύουν τοὺς ἀριθμοὺς τῶν κύκλων) ἔχει ὡς ἑξῆς:

1. Διακοσμητικὸν ἀνθοφόρον δένδρον.
2. Νῆσος τοῦ Σαρωνικοῦ.
3. Ἐνάρετον, καλόν, καλόψυχον.
4. Βωβοί.
5. Ἡ διὰ τῆς βίας γινομένη πρᾶξις (γενική).
6. Χαρακτηριστικὸν τῶν ἀμαθῶν.

Ἐὰν εὕρετε τὰς λέξεις τοῦ 2ου καὶ 3ου κύκλου ἢ τοῦ 5ου καὶ 6ου (ἄνω καὶ κάτω), θὰ διευκολυνθῆτε πολὺ εἰς τὴν ἀνεύρεσιν τῶν ἄλλων.

Ὁ Σταυρὸς

Ἀντιγράψατε τὰ μαῦρα σχήματα ποὺ βλέπετε κατωτέρω.

Ἂν τὰ ἑνώσετε καταλλήλως, θὰ σχηματίσετε ἕνα κανονικὸν σταυρόν, ὁ ὁποῖος θὰ ἀποτελῆται ἀπὸ τὰ ἑπτὰ μαῦρα σχήματα.

Δὲν εἶναι δύσκολον, ἀλλὰ χρειάζεται προσοχὴ καὶ σκέψις.

Α. Ι. ΖΟΡΜΠΑΛΑΣ

Τετράγωνον

Ὁριζοντίως καὶ καθέτως πρέπει νὰ εὑρεθοῦν αἱ αὐταὶ λέξεις, ἀφοῦ τοποθετήσωμεν εἰς τὰ τετραγωνίδια τὰ κατάλληλα γράμματα.

Ε	Ρ	Ι	Σ
Ρ	Η	Μ	Α
Ι	Μ	Α	Σ
Σ	Α	Σ	Ι

Ἡ σημασία τῶν λέξεων εἶναι ἡ ἑξῆς:

Πρώτη σειρά: Φιλονικία.

Δευτέρα σειρά: Μέρος τοῦ λόγου.

Τρίτη σειρά: Δερματίνη λωρίς, ἡ ὁποία χρησιμοποιεῖται κυρίως εἰς τὴν κίνησιν τῶν μηχανῶν.

Τετάρτη σειρά: Ἐξάρτημα τῆς φωτογραφικῆς μηχανῆς καὶ τοῦ αὐτοκινήτου.

Τρίγωνον

• • • • • = Νῆσος ἑλληνική
• • • • = Ἀρχαῖος θεός
• • • = Χρονικὴ διαίρεσις
• • = Ὅστις
• = Σύμφωνον

Καὶ καθέτως τὰ ἴδια.

Ν. ΚΩΤΣΙΡΗΣ

Οἱ φθόγγοι

Δύο φθόγγους μουσικοὺς
ὅταν πάρω καὶ ἑνώσω
στὴ στιγμὴ θὰ σοῦ σκαρώσω.
φροῦτα νόστιμα κι' ὡραῖα

Γ. ΜΑΡΚΟΔΗΜΗΤΡΑΚΗΣ

Αἱ λύσεις τοῦ 30οῦ φύλλου

Τί εἶναι; 1 πόλις τῆς Ἀμερικῆς, 2 πτηνόν, 3 φιλόσοφος, 4 ποταμός, 5 ὄρος, 6 χώρα, 7 πόλις, 8 πόλις.

Οἱ σταυροί: Ὁριζοντίως Ἀραράτ, Ἄγκυρα, Πύρρος, σῆραγξ, πιλάφι, Ἀγγλία. Διαγωνίως: Ἄγραφα.

Ναὶ ἢ ὄχι; 1, 2, 3, 7 ὄχι. 4, 5, 6, 8 ναί.

Τετράγωνον: Μάνα — Ἄρης — Νησί — Ἀσία.

Κρυπτογραφικόν: Ἰορδάνης, Σαρδηνία, Νηρηΐς, Ροδανός, Ἡραῖον, ἄρδην, ὄρνις, δίνη.

Ἀκροστιχίς: Τερψιχόρη (Τίτος, ἔαρ, Ρέα, ψῦχος, Ἰσαάκ, χελιδόνια, ὄνος, ρῆμα, ἥλιος).

Τρίγωνον: Πάρος, Αἴας, Ράς, ὅς, Σ.

Νῆσος: Χίος — Ἴος.

Μία λέξις: Ἑλλάς, Ἰλιάς, Ρῆνος, ἡμέρα, Νῖκος, ἥλιος. Ὁριζοντίως: Εἰρήνη.

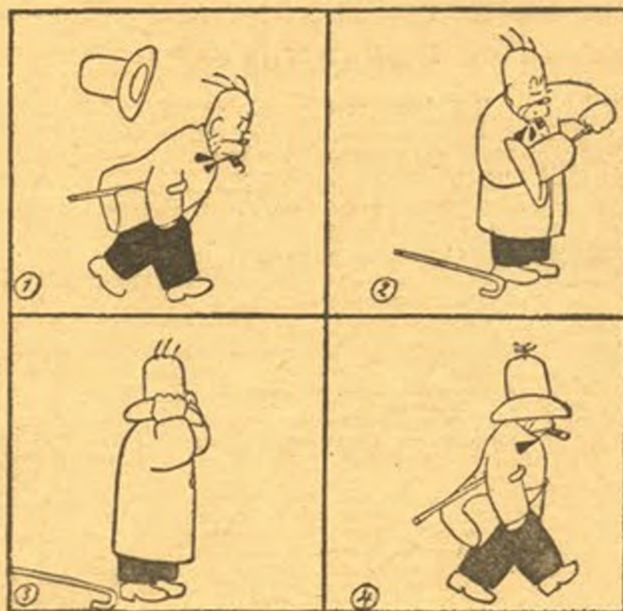
Μεταγραμματισμός: Σοῦπα — κοῦπα.

Λίγη εὐθυμία

ΤΙΠΟΤΕ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΧΡΗΣΤΟ!...

1. Τοῦ πῆρε ὁ άέρας τὸ καπέλλο.
2. Ἀνοίγει τρεῖς τρῦπες μὲ τὸ σουγιά.
3. Περνᾶ μέσα στὶς τρῦπες τὶς τρίχες...
4 Τὶς δένει... κόμπο καὶ... ἡσυχάζει!...

Ο ΤΥΧΕΡΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 7

Ὁ κ. Πλούταρχος εἶχε κάθε τόσο καὶ μιὰ περίεργη ἰδέα. Ἄλλοτε ἐνόμιζε ὅτι κατήγετο ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους Βασιλεῖς τῆς Ἠπείρου. Κάποτε ὑπεστήριζε ἐπὶ μῆνας ὅτι τρώγοντας κάθε μέρα μακαρονάδα, μποροῦσε νὰ ψηλώσῃ κατὰ 40 ἑκατοστόμετρα. Ὕστερα διεπίστωσεν ὅτι σ' ὅσους ἀνθρώπους ἔλεγε «καλημέρα», ἐγίνοντο πλούσιοι καὶ σ' ὅσους ἀπηύθυνε σκέτο «γειά σου» ἔχαναν τὰ λεφτὰ ἀπ' τὶς τσέπες τους. Ἀκόμη ὑπεστήριζεν ὅτι μποροῦσε νὰ περιπατήσῃ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, ἀλλ' ἐννοεῖται ὅτι ταχέως ἐγκατέλειψε τὸ πείραμα αὐτό, γιατὶ εἰς τὴν πρώτην του ἀπόπειραν εὑρέθη εἰς τὰ θαλάσσια βάθη καὶ ἐκινδύνευσε νὰ πνιγῇ.

Ὁπωσδήποτε ὁ κ. Πλούταρχος, ὁ ὁποῖος σὺν τοῖς ἄλλοις ἦτο καὶ ἀστρολόγος, εἶχεν ἐπιδοθῆ ἐσχάτως εἰς τὴν μελέτην τῶν ἀνοήτων μαγικῶν συμβόλων. Καὶ μίαν ἡμέραν ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸ γραφεῖον του κραυγάζων:

— Εὕρηκα, εὕρηκα!

— Ποιὸς ἦτανε; ἠρώτησεν ἡ ἀδελφή του.

— Εὕρηκα σοῦ λέω, ἀπήντησεν. Δηλαδὴ βρῆκα.

— Βρῆκες; Καὶ τί βρῆκες;

Ὁ κ. Πλούταρχος ἔπλεεν εἰς πελάγη εὐτυχίας.

— Βρῆκα τὸν τυχερὸ ἀριθμό μου. Εἶναι ὁ ἑπτά.

— Καὶ τί θὰ τὸν κάνῃς;

— Θὰ τὸν δουλέψω. Θὰ κάνω ὅλες τὶς δουλειές μου κάθε 7ην τοῦ μηνός. Θὰ τρώγω ἑπτὰ ρεβύθια τὸ μεσημέρι καὶ ἑπτὰ κοτόπουλα τὸ βράδυ. Θὰ μπαίνω σὲ τρὰμ ποὺ εἶναι μόνο ἕξη ἐπιβάται καὶ ἕνας ἐγὼ ἑπτά. Θὰ συναναστρέφωμαι μὲ τοὺς ἑπτὰ σοφοὺς τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος...

— Μὰ αὐτοὶ πέθαναν!

— Καλά, νὰ θυμηθῇς νὰ τοὺς στείλουμε ἀπὸ ἑπτὰ συλλυπητήρια. Λοιπόν. Θὰ κοιμᾶμαι στὶς ἑπτὰ τὸ βράδυ, θὰ σηκώνωμαι στὶς ἑπτὰ τὸ πρωΐ, ἔπειτα θὰ κοιμᾶμαι τὴν 7ην πρωϊνὴν καὶ θὰ ξυπνῶ τὴν 7ην ἑσπερινήν...

Ἡ ἀδελφὴ τοῦ κ. Πλουτάρχου ἦτο ἔκπληκτος.

— Καὶ γιατί θὰ τὰ κάνῃς ὅλα αὐτὰ τὰ τρομερὰ πράγματα;

— Γιατὶ ἀνεκάλυψα ὅτι ὁ 7 εἶναι ὁ τυχερός μου ἀριθμός. Θέλεις νὰ σοῦ ἐξηγήσω;

— Βεβαίως.

— Λοιπόν. Ἐγεννήθην τὴν 7ην τοῦ Ἰουλίου ποὺ εἶναι ὁ ἕβδομος μήν. Ἔτσι;

— Σύμφωνοι. Ἀλλὰ κανένα ἄλλο γεγονὸς τῆς ζωῆς σου δὲν ἔχει σχέσιν μὲ τὸν ἀριθμὸν 7.

— Πῶς! Δὲν βαφτίσθηκα στὶς 11 τοῦ μηνός;

— Ἀκριβῶς. Ἕντεκα καὶ ὄχι ἑπτά.

— Σκέψου καὶ θὰ δῇς ὅτι ἔχω δίκαιο, ἂν βγάλῃς ἀπὸ τὸ 11 τὰ 4 πόσα μένουν;

— Ἑπτά!

— Βλέπεις; Συνεχίζω: Πῆγα πρώτη φορὰ στὸ σχολεῖο τὴν 28ην Σεπτεμβρίου.

— Μὰ δὲν εἶναι ἑπτά. Εἶναι 28.

— Πάλι τὰ ἴδια! Διαίρεσε σὲ παρακαλῶ τὸ 28 μὲ τὸ 4! Πόσα ἔχεις;

— Ἑπτά!

— Λαμπρά! Καὶ μὴ ξεχνᾷς ὅτι ἐκέρδισα τὸ λαχεῖο ποὺ εἶχε τὸν ἀριθμὸ 11.221. Γιὰ σκέψου, πάλι ὁ ἀριθμὸς ἑπτά! Διότι 1+1+2+2+1=7.

— Τέλος πάντων!

— Ὄχι τέλος πάντων! Ἔτσι εἶναι. Ἔπειτα καὶ τὸ ὄνομά μου ἔχει ἑπτὰ γράμματα.

Ἡ ὑπομονὴ τῆς ἀδελφῆς τοῦ κ. Πλουτάρχου εἶχεν ἐξαντληθῆ.

— Γιὰ νὰ σοῦ πῶ, τοῦ φώναξε. Ὁ Πλούταρχος ἔχει 10 γράμματα καὶ ὄχι 7.

Ἀλλὰ ὁ ἄλλος δὲν τὰ ἔχασε.

— Ξέρω τί σκέπτεσαι, ἀλλὰ κακὰ λογαριάζεις. Βάζεις στὸ λογαριασμὸ καὶ τὰ δύο ο, ἀλλὰ αὐτὰ δὲν εἶναι ὄμικρον, εἶναι μηδενικά.

— Μπᾶ;

— Ἔτσι εἶναι. Βγάζουμε λοιπὸν τὰ ο καὶ ἔχουμε 8 γράμματα. Περιττὸ ἐπίσης εἶναι καὶ τὸ ρ, διότι ἀποτελεῖται ἀπὸ ἕνα μηδὲν καὶ μία ἀνόητη γραμμή.

— Καὶ ἐπομένως ὁ Πλούταρχος ἔχει ἑπτὰ γράμματα!

— Ἀκριβῶς!

Εἶχε θυμώσει πλέον ἡ ἀδελφὴ τοῦ παραδόξου ἀνθρώπου:

— Πλούταρχε, τοῦ εἶπε, ἔχεις δὴ τὰ ἑπτὰ θαύματα τοῦ ἀρχαίου κόσμου;

— Ὄχι, ἀλλὰ θὰ σπεύσω νὰ τὰ δῶ, ἐφ' ὅσον μοῦ τὸ θύμισες.

— Μπράβο! Λοιπὸν νὰ πάρῃς τὸ καπελλάκι σου καὶ νὰ πᾷς νὰ τὰ δῇς, γιὰ νὰ μ' ἀφήσῃς ἥσυχη. Καὶ κύτταξε νὰ μπῇς σὲ τρὰμ μὲ ἑπτὰ τροχοὺς καὶ νὰ ἔχῃ εἰσπράκτορα μὲ ἀριθμὸ ἑπτά. Νὰ διαβάσῃς κατὰ τὴ διαδρομὴ ἐφημερίδα μὲ ἑπτὰ σελίδες, νὰ κατέβῃς στὴν ἑβδόμη στάσι, ἔπειτα νὰ κάνῃς ἑπτὰ βήματα καὶ νὰ φορέσῃς ἑπτὰ ζευγάρια παπούτσια.

— Ἔτσι θὰ κάνω! Ὡραῖα!

— Πολὺ ὡραῖα! Καὶ πρὸ παντὸς νὰ μὴ ἐμφανισθῇς ἐνώπιόν μου παρὰ μετὰ ἑπτὰ αἰῶνας!

Τὸ κατάλαβε...

Ὁ ὑπάλληλος γύρισε ἀπ' τὸ σπίτι τοῦ πελάτου καὶ λέγει στὸν καταστηματάρχη ὅτι ὁ κ. Β. δὲν θὰ ψωνίσῃ εἰς τὸ ἑξῆς ἀπ' τὸ κατάστημά τους.

Ὁ καταστηματάρχης: Κατάλαβες καλὰ ὅτι ὁ κ. Β. δὲν θὰ ψωνίζῃ πιὰ ἀπὸ μᾶς;

Ὁ ὑπάλληλος: Τὸ κατάλαβα περίφημα.

Ὁ καταστηματάρχης: Ἐγὼ ἀμφιβάλλω ἂν τὸ κατάλαβες καλά.

Ὁ ὑπάλληλος: Ἐγὼ ὅμως δὲν ἀμφιβάλλω, γιατὶ μὲ πέταξε κάτω ἀπὸ τὶς σκάλες...

Εὐτυχῶς!

Ἕνας Ἰρλανδὸς διηγεῖται σὲ μερικοὺς φίλους του πῶς μιὰ νύχτα ποὺ ἔπεσε στὸ κρεββάτι του νὰ κοιμηθῆ, νόμισε ὅτι εἶδε ἕνα φάντασμα καί, ἔχοντας πρόχειρο τὸ πιστόλι του, τὸ ἐπυροβόλησε. Τὸ ἄλλο πρωῒ ἐκατάλαβε ὅτι ἐκεῖνο ποὺ εἶχεν ἐκλάβει ὡς φάντασμα καὶ τὸ ἐπυροβόλησε ἦταν τὸ πουκάμισό του ποὺ τὸ εἶχεν ἀφήσει τὸ βράδυ στὴν κρεμάστρα.

— Καὶ τί ἐκάνατε τότε; τὸν ρώτησε ἕνας ἀπὸ ἐκείνους ποὺ τὸν ἄκουαν.

— Ἔκαμα τὴν προσευχή μου, ἀπήντησε ὁ Ἰρλανδός, κι' εὐχαρίστησα τὸ Θεὸ ποὺ δὲν ἤμουν μέσα στὸ πουκάμισο!

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΩΝ ΜΕΤΕΧΟΝΤΩΝ ΑΘΛΗΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ Α΄ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥΣ ΑΓΩΝΑΣ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Φαλαγγῖται: Καλοδούκας Σ., Λεκατσᾶς Ν., Σακελλαρίου Ν., Καραγιῶργος Γ., Κοτσώνης Κ., Λιασίδης Λ., Ἰατροῦ Α., Παπαστεργίου Π., Μαρσέλος Θ., Γαρουφαλίδης Π., Πολυταρίδης, Μαραγκόπουλος, Γερασιμίδης Ο., Θεοφίλης Χ., Παπᾶς Α., Κωστοκανέλλης Γ., Γιαβάσης Ν., Μαστραντώνης Ν., Καπογιαννίδης, Παπακώστας Ν., Γκίκας Ν., Σταυροπιερράκος Ε., Κεφαλληνὸς Τ., Χαρμούσης, Βαλούτας Η., Χρυσοχοΐδης, Ψιμόριφος.

Π. Δ. ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Φαλαγγῖται: Ἰακωβίδης Δ., Μαστρογιαννίδης Π., Θεοδοσάκης Γ., Πετροπουλάκης Α., Πασπάτης Γ., Ραζέβσκυ Γ., Βάκης Ι., Καψάλης Ν., Πράτσικας, Πάντος Χ., Λύτινας Σ., Ἰωαννίδης Α., Καλανταρίδης Β., Βράϊλας Λ., Λάρδης Σ., Γρηγοριάδης Λ., Κασιμάτης Ν., Πιζάνης Α., Λογοθετίδης Κ., Κόντης Ζ., Δούκας Α., Πήττας Ν., Κυριακόπουλος Θ., Μασούρης Α., Δραγώνας Γ., Ἰσιδωρίδης Κ., Σερέτης Ε., Μαρκόπουλος Γ., Τόμπρος Α., Παπαδόπουλος Ε., Μουρατίδης Β., Ζῶτος Δ., Βερύκιος Ι., Κανάκης Ι., Γεωργόπουλος Δ., Λίγγρος, Πολυλᾶς Γ., Εὐθυμίου Ε., Ἀποστολίδης Π., Στρατᾶκος Στ., Μαντᾶς Π., Λύσσαρης Χ., Λογαρᾶς Σ., Γλένης Γ., Τριανταφύλλου, Μελιδώνης Ε., Μωραΐτης Π., Ἰωαννίδης Α., Γούτης Κ., Κονταράτος Μ., Μαντᾶς Κ., Καλλιφρονᾶς Α., Αὐλάμης Ε., Πρωτοψάλτης Γ., Ἰακωβίδης Ι., Γκικόπουλος Β., Καμπαφλῆς Α., Καλαμπόκης Α., Λουΐζος Α., Πλυτᾶς Γ., Καλλιπολίτης Ε., Βασιλᾶς Κ., Κατσαρὸς Δ., Κλεώπας Κ., Γιαταγάνας Κ., Παπαδάκης Γ., Πρεσσᾶς Π., Νάνος Σ., Κοντὸς Α., Ρόκας Ι., Σωτήρης Ο., Σωτηριάδης Α., Νικολόπουλος Β., Ζερβὸς Σ., Μαρινάκης Γ., Γονατᾶς Δ., Πυρομάλλης Π., Γεωργιάδης Γ., Κόκκινος Χ., Παυλίδης Χ., Καραχάλιος Κ., Μπακόλης Π., Φίλος Χ., Βασιλείου Κ.

Φαλαγγίτισσαι: Βάρβογλη Ε., Τράκα, Κανδρῆ, Παναγιωτάκου, Γεωργίου Φ., Γεωργιάδου, Σιάκου, Οἰκονόμου, Ζαμαριάδου, Ζάββαλη, Κουγιουμτζόγλου, Φιλιππῆ, Καλοσγούρου, Φιλίππου, Ἀλεξανδρίδου, Ἀράπογλου, Τάτου, Πέππα, Βέργου, Μάνεση, Ζαρκάδη, Μυκονιάτου Κ., Πανταζῆ, Πλακοτάρη, Σαριβαξενάκη Ρ., Τσουκάτου, Τζώρτζη Κ., Σκάρλα, Λιάκωνη, Μαντᾶ, Ἀντωνοπούλου, Σαββατιανοῦ, Ροδάτου, Χατζηϊωάννου, Κεφαλοπούλου, Παπανδρέου, Στρίγγου Μ., Κουτσοπούλου, Καλλιτύπη, Λέκκα.

Π. Δ. ΑΤΤΙΚΟΒΟΙΩΤΙΑΣ

Φαλαγγῖται: Ἀθηναῖος Δ., Ψαράκης Μ., Παναγόπουλος Χ., Μιχαλόπουλος Κ., Ντοῦρος Ν., Πάσχος Γ., Κοματᾶς Δ., Τσᾶκος Ε., Ἐμμανουὴλ Δ., Ματζίρης Λ., Βορβίλης Π., Πέππας Α., Κωνσταντᾶκος Χ., Γεωργίου Ν., Μελλησάρης Ι., Πυρλάκης Σ., Βᾶσος Η., Ἀνδριτσόπουλος Δ., Παττάκης Χ., Βασιλαράκης Β., Ζουγρῆς Ν., Πυθαγόρας Ν., Τζανετάκης Α., Καστριώτης Γ., Ροῦσσος Κ., Τζανετάκης Δ., Τόλιας Κ., Ζωγράφος Π., Κωνσταντίνου Μ., Μιχέλης Δ., Δασόπουλος Ε., Ἀργυρίου Α., Κυριαζῆς Δ.

Φαλαγγίτισσαι: Κυριακοῦ Ε., Κορδατζῆ Ε., Δεφίγκου Δ., Εὐαγγελίου Μ., Χρήστου Σ., Χαρέμη Α., Οἰκονομοπούλου Κ., Μελετίου Μ., Μαρρέα Α., Κιούση Ε., Νικολάου Μ., Τσούγκα Φ., Παπαχατζῆ Ε., Κολιάκου Η.

Π. Δ. ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ

Φαλαγγῖται: Καρακίτσος Σ., Μανωλᾶτος Ι., Ψαρρᾶκος Α., Δενδρινὸς Σ., Θεοφιλᾶτος Α., Δασκαλοθανάσης Π., Πρωτοπαπᾶς Α., Ρήγας Λ., Σαρλῆς Τ., Εὐθυμίου Α., Ἀρβανιτόπουλος Γ., Γεωργακόπουλος Σ., Σαρακογιάννης Ι., Πολιτόπουλος Κ., Κασάρας Δ., Ζαπλαούρας Α., Μαυρομάτης Ξ.

Φαλαγγίτισσαι: Σπαγγοπούλου Α., Μαργώνη Σ., Σταυροπούλου, Μπαγεώργα Α., Μαλαίνου, Πυλαρινοῦ Κ., Χατζοπούλου, Ἀθανασοπούλου Β., Μελησσηνοῦ Α., Χειμάρρα.

Π. Δ. ΕΥΒΟΙΑΣ

Φαλαγγῖται: Χατζησταμου Σ., Θεοδώρου Σ., Στεφάνου Α., Ζαρίφης Γ., Χαρσητζόγλου Π., Σῖμος Π., Κοκκάλας Π., Σιμιτζῆς Α., Παναγνώστου Α., Ἀγουρίδας Ι., Μπουρίκας Ι., Παλαιολόγος Α., Κωνσταντάκης Δ., Καλύβας Ν., Χαλιώτης Δ., Βάμβας Κ., Παχούλης Γ., Φιλίντας Κ., Σιμιτζῆς Ι., Παπαδάκης Γ., Μπάκας Χ.

Φαλαγγίτισσαι: Τζίτζου Μ., Ζορμπαλᾶ Μ., Ἀποστόλου Ν., Τζωτζώκου Μ., Μούντριχα Α., Περσινάκη Ε., Βαμβακᾶ Α., Φίφα Δήμητρα.

Π. Δ. ΑΧΑΪΑΣ

Φαλαγγῖται: Μαντζουκάκης Κ., Ἀνδρουτσόπουλος Χ., Κλοκίτης Γ., Λάβδας Β., Χατζῆς Α., Ἀνδριτσόπουλος Α., Κατραβᾶς Κ., Χαρχαγγέλης Γ., Ἀντωνίου Γ., Ψιλοπαναγιώτης Γ., Χατζηθεοδώρου Ι., Παπαγιαννόπουλος Ν., Μενοῦνος Τ., Ροῦσσος Α., Κυριακόπουλος Γ., Παπασπύρου Κ., Πέτας Χ., Ἀρώνης Κ., Τυλιγάδης Α., Ρούβαλης Π., Μακρυγιάννης Σ., Κολιόπουλος Σ., Πανούσης Δ., Σαρακίνης Π., Παππᾶς Γ., Χατζηθεοδώρου Ι., Ἀθανασόπουλος Ι., Ἀγγελόπουλος Ι., Τσεκούρας Α., Μητσάκης Γ., Μενοῦνος Π.

Σκαπανεῖς: Σταμούλης Δ., Μιχαλόπουλος Γ., Ἀριστάρχης Κ.

Π. Δ. ΗΛΕΙΑΣ

Φαλαγγῖται: Ἀντωνακόπουλος Α., Παναγιωτακόπουλος, Δάρας Β., Κούτρας Δ., Γκοτσούλας Α., Γκοτσούλας Α., Καραντώνης Ν., Παπαναστασίου Ν., Σοὺς Ε., Θεοφιλόπουλος Π., Στασινόπουλος Β., Παπαγιάννης Κ., Δαλιάνης Θ., Τσαβλῆς Γ., Σαλπέας Γ., Μῆμος Ι., Παπακωνσταντίνου, Σάσαλος Α., Μπαντούνας Ι., Παπαδόπουλος, Ἀγγελόπουλος Χ., Σινόπουλος Α., Πετρόπουλος Ε., Ἀστερῆς Β.

Σκαπανεῖς: Μιχόπουλος Ν., Μπού-

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν σελ. 1007)

Φαλαγγιτῶν, ἡμιτελικός, ἀγὼν 6ος, δρόμος 400 μ. Β΄ Κατηγ. Φαλαγγιτῶν, ἡμιτελικός, ἀγὼν 7ος, δρόμος 100 μ. Α΄ Κατηγ. Φαλαγγιτισσῶν, τελικός.

Ὥρα 3.15 μ. μ., Γήπεδον Παναθηναϊκοῦ Α. Ο. Ἀγὼν 1ος, ποδηλασία 15.000 μ. Φαλαγγιτῶν Α΄ Κατηγ. (ἀτομικῶς), ἀγὼν 2ος, ποδηλασία 15.000 μ. Φαλαγγιτῶν Α΄ Κατηγ. (ὁμαδικῶς).

Διαδρομή: Ἐκκίνησις ἐκ τοῦ Νοσοκομείου Παίδων — Λεωφόρος Ἀλεξάνδρας — Ἁγία Παρασκευὴ — Χαλάνδρι — Πλατεῖα Χαλανδρίου — Λεωφ. Βασιλίσσης Σοφίας — Ἀμπελόκηποι — Λεωφ. Ἀλεξάνδρας — Γήπεδον Παναθηναϊκοῦ Α. Ο. (Τέρμα).

ΗΜΕΡΑ ΕΚΤΗ

Παρασκευὴ 19 Μαΐου, ὥρα 8 π. μ., Παναθηναϊκὸν Στάδιον. Ἀγὼν 1ος, ἅλμα εἰς μῆκος Α΄ Κατηγ. Φαλαγγιτισσῶν, προκριμ., ἀγὼν 2ος, ἅλμα εἰς μῆκος Β΄ Κατηγ. Φαλαγγιτισσῶν, προκριμ., ἀγὼν 3ος, ρίψις χειροβομβίδος Α΄ Κατηγ. Φαλαγγιτῶν, προκριμ., ἀγὼν 4ος, ἅλμα τριπλοῦν Α΄ Κατηγ. Φαλαγγιτῶν, προκριμ., ἀγὼν 5ος, ἅλμα τριπλοῦν Β΄ Κατηγ. Φαλαγγιτῶν, προκριμ.

Ὥρα 3.30 μ. μ., Παναθηναϊκὸν Στάδιον. Ἀγὼν 1ος, ρίψις χειροβομβίδος Α΄ Κατηγ. Φαλαγγιτῶν, τελικός, ἀγὼν 2ος, ἅλμα εἰς μῆκος Α΄ Κατηγ. Φαλαγγιτισσῶν, τελικός, ἀγὼν 3ος, ἅλμα εἰς μῆκος Β΄ Κατηγ. Φαλαγγιτισσῶν, τελικός, ἀγὼν 4ος, δρόμος 1500 μ. Α΄ Κατηγ. Φαλαγγιτῶν, τελικός, ἀγὼν 5ος, ἅλμα τριπλοῦν Α΄ Κατηγ. Φαλαγγιτῶν, τελικός, ἀγὼν 6ος, ἅλμα τριπλοῦν Β΄ Κατηγ. Φαλαγγιτῶν, τελικός, ἀγὼν 7ος, δρόμος 400 μ. Α΄ Κατηγ. Φαλαγγιτῶν, τελικός, ἀγὼν 8ος, δρόμος 400 μ. Β΄ Κατηγ. Φαλαγγιτῶν, τελικός, ἀγὼν 9ος, Σκυταλοδρομία 4×50 Β΄ Κατηγ. Φαλαγγιτισσῶν, τελικός.

Ὥρα 3 μ. μ., Γήπεδον Παναθηναϊκοῦ Α. Ο. Γενικαὶ συναντήσεις ποδοσφαιρικοῦ πρωταθλήματος.

ΗΜΕΡΑ ΕΒΔΟΜΗ

Σάββατον 20 Μαΐου, ὥρα 8 π. μ., Παναθηναϊκὸν Στάδιον. Ἀγὼν 1ος, λιθοβολία Α΄ Κατηγ. Φαλαγγιτῶν, προκριμ., ἀγὼν 2ος, λιθοβολία Β΄ Κατηγ. Φαλαγγιτῶν, προκριμ., ἀγὼν 3ος, ἅλμα εἰς ὕψος Α΄ Κατηγ. Φαλαγγιτισσῶν, προκριμ., ἀγὼν 4ος, ἅλμα εἰς ὕψος Β΄ Κατηγ. Φαλαγγιτισσῶν, προκριμ., ἀγὼν 5ος, πένταθλον Α΄ Κατηγ. Φαλαγγιτῶν (δρόμος 100 μ., ἅλμα εἰς μῆκος, ἀκοντισμός).

Ὥρα 3.30 μ. μ., Παναθηναϊκὸν Στάδιον. Ἀγὼν 1ος, πένταθλον Α΄ Κατηγ. Φαλαγγιτῶν (σφαιροβολία, δρόμος 1000 μ.), ἀγὼν 2ος, λιθοβολία Α΄ Κατηγ. Φαλαγγιτῶν, τελικός, ἀγὼν 3ος, λιθοβολία Β΄ Κατηγ. Φαλαγγιτῶν, τελικός, ἀγὼν 4ος, ἅλμα εἰς ὕψος Α΄ Κατηγ. Φαλαγγιτισσῶν, τελικός, ἀγὼν 5ος, ἅλμα εἰς ὕψος Β΄ Κατηγ. Φαλαγγιτισσῶν, τελικός, ἀγὼν 6ος, Σκυταλοδρομία 10×400 μ. Α΄ Κατηγ. Φαλαγγιτῶν, προκριμ., ἀγὼν 7ος, Σκυταλοδρομία 10×400 μ. Β. Κατηγ. Φαλαγγιτῶν, προκριμ., ἀγὼν 8ος, Σκυταλοδρομία 4×50 μ. Β΄ Κατηγ. Φαλαγγιτισσῶν, τελικός, ἀγὼν 9ος, Σκυταλοδρομία 4×100 μ. Α΄ Κατηγ. Φαλαγγιτισσῶν, προκριματ.

Ὥρα 4.15 μ. μ., Γήπεδον Παναθηναϊκοῦ Α. Ο. Φιλικὴ συνάντησις μεταξὺ τῶν ἀντιπροσωπευτικῶν ὁμάδων τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων Αἰγύπτου - Ἀθηνῶν.

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

μπουκας Ι., Πρίνος Γ., Θανόπουλος Θ., Καρυώτης Λ.

Φαλαγγίτισσαι: Μπαλτζῆ Τ., Στεργιοπούλου Α., Κούρου Β., Θεοδωροπούλου Α., Δροσοπούλου Α.

Π. Δ. ΑΡΚΑΔΙΑΣ

Φλαγγῖται: Οἰκονομίδης Σ., Δούβρης Κ., Παπαδόπουλος Γ., Πανόπουλος Γ., Μπρούσαλης Π., Τσίγγανος Γ., Παπακωνσταντίνου Ι., Μπότουλας Ν., Χαρμπῆς Κ., Τούσης Α., Τσέκερης Δ., Βῆλος Β., Βῆλος Ε., Χαϊδᾶς Ε., Κατσίνης Δ., Καραμᾶνος Ν., Θεοφανόπουλος Π., Γιόκαρης Η., Πανούσης Ι., Ζιωτόπουλος, Κολοβὸς Γ., Ἠλιόπουλος Κ., Ἀγριοστάθης Λ., Μπρούσκαρης Ζ., Παπαδόπουλος Γ., Κάππας Γ., Κολοκάτσης Ε.

Π. Δ. ΛΑΚΩΝΙΑΣ

Φαλαγγῖται: Γενεράλλης Κ., Καρακαισώνης Γ., Κουβαρᾶκος Π., Βλαχόγιαννης Κ., Μαζαρᾶκος Α., Κορμίρης Π., Πρεκεζὲς Θ., Καπαρελιώτης Γ., Καλφακᾶκος Κ., Σταμέλος Κ., Παπαδημήτρης Λ., Λεονταρίδης Η., Πουλᾶκος Γ., Περγαντῆς Κ., Φραγκιᾶς Α., Καρελᾶς Δ., Βοσινάκης Η., Κορκόκιος Δ., Μπρατᾶκος Γ., Μπουτσικάρης Η.

Φαλαγγίτισσαι: Πολυζωγοπούλου Μ., Σταύρου Μ., Μποτσαράκου Δ., Κοροβέση Α., Κατούνα Ε., Μαρτοπούλου Ν., Βιτσιλογιάννη Λ., Κουκουλομάτη Ε.

Π. Δ. ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ

Φαλαγγῖται: Ἀναγνωστόπουλος Γ., Σκλήρης Β., Θεοδωρακόπουλος Π., Γεωργούντζος Α., Μπέκος Α., Βλαχάκης Δ., Γιαννακόπουλος Γ., Ἀντωνόπουλος Θ., Τσιούτσας Κ., Τζανετάκης Β., Δαγκλῆς Χ., Γυφτάκης Β., Γκίνης Θ., Σταθόπουλος Ν., Νισουνάκης Μ., Ἀρβανιτάκης Φ., Γαβουλαρίδης, Τουρλεντὲς Κ., Ζαλαχώρης, Κατρίτσης Κ.. Παπαδᾶτος Σ., Ἀντωνόπουλος Ν., Σβολόπουλος Θ., Κατσούλης Π., Τζώρτζης Α.

Π. Δ. ΑΡΤΗΣ

Φαλαγγῖται: Καλυβιώτης Κ., Πιτσιλης Γ., Βάγιας Ι., Μπλέτσος Γ., Μαζαράκης Ι., Μπανταλούκας Κ., Εὐαγγελῆς Γ., Κατσαντᾶς Α., Σιγκούνας Ε., Νίκου Χ., Ψητόπουλος Γ., Λαλαγιάννης Π., Παπακῖτσος Λ., Στρεβίνας Δ., Φίζος Σ., Ἀγόρος Θ., Βασιλείου Β.

Π. Δ. ΠΡΕΒΕΖΗΣ

Φαλαγγῖται: Δέδες Κ., Παναγόπουλος Γ., Καββαδᾶς Γ., Κουκουρῆς Λ., Ροντογιάννης Κ., Τσουμάνης Η., Τσαντούλας Η., Σολδᾶτος Α., Ζικίδης Η., Ροντογιάννης Δ., Γαρτζούνης Γ., Σαρδελῆς Α., Ντάβαρης Γ.,

Π. Δ. ΛΑΚΩΝΙΑΣ

Παπαδόπουλος Σ., Θεοφιλᾶς Ν., Φώτογλου Σ., Λιόντος Γ., Ἀναγνωστόπουλος Κ., Τσαπέρης Σ., Σταματέλλος Κ., Σταματέλλος Α., Μπουραζάνης Α., Ματαφιᾶς Δ., Παπαχριστοδούλου.

Π. Δ. ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ

Φαλαγγῖται: Στεργίου Ν., Ντάσκας Ε., Ἰωαννίδης Κ., Τέγος Δ., Κασίμης Γ., Καλδάρας Α., Πάλλας Α., Τσέλιος Χ., Πατσόπουλος Α., Πληθάρας Η., Θεοδώρου Μ., Λαπούσης Α., Μακρῆς Δ., Εὐθυμίου Κ., Χολέβας Π., Σαμολαδᾶς Γ., Σκαμπαρῖνος Ε., Παππᾶς Η., Καίσαρης Θ., Γεροντόπουλος Σ., Παπαλεξίου Δ., Τόλης Ν., Διαμαντῆς Κ., Γερούκης Α., Μπασμπάνης Α., Μυλωνᾶς Ε., Τσίγκας Θ.

Σκαπανεῖς: Κασίμης Π.

Π. Δ. ΛΑΡΙΣΗΣ

Φαλαγγῖται: Βιστάκης Σ., Βισβίκης Θ., Τσικρικᾶς, Μαρμαρᾶς, Καλογερόπουλος Η., Δαμάσκος Δ., Ραγάζος Ε., Μανιαδάκης, Κάλμπαρης, Παπαδόπουλος Ι., Μούρτσινος, Παλησᾶς Ι., Τσιάμης Κ., Πούλιος Θ., Σαμπάνης Α., Σπυριδάκης, Ἀποστολάκης, Χασιώτης, Κυριακόπουλος, Χορμόβας Α., Παπαδόγιας Χ., Τσόκος Ε., Παλησᾶς Χ., Ναθαναὴλ Μ., Κλιμέντζος, Μάργαρης Κ., Ξυριδάκης Α., Χατζηνικολάου Γ., Πέτσας Κ., Καραμούλας Χ., Πολίτης Α., Λυμπέρης Γ., Μαγειρίας Σ., Ράπτης Α., Πέτσας Γ., Κολτσιδόπουλος, Πιστόλης Ι., Μπάλας Ζ., Ἠλιόπουλος, Τσουρέλης.

Ἀπὸ τοὺς ἀγῶνας τῆς Π. Δ. Ἀθηνῶν
Ὁ Ἐπιτελάρχης κ. Μουδρέας ἀπονέμων
τὰ κύπελλα εἰς τοὺς νικητάς.

Φαλαγγίτισσαι: Τελειονοπούλου Τ., Ράλλη Γ., Λαζάρου Χ., Καλογήρου, Κουκούλη Μ., Πετκανίτσα, Καρατάση, Ξεφτέρη Σ., Κατσάνου.

Π. Δ. ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Φαλαγγῖται: Λαδᾶς Γ., Πολίτης Κ., Τσουκάνης Ι., Ράπτης Κ., Κυριᾶκος Κ., Ἀναστασίου Θ., Νικολαΐδης Χ., Κοράκης Κ., Ἄκκας Γ., Σταματέλλος Θ., Ζέρβας Π., Παπανικολάου Ν., Νεοφύτου Ν., Τσινώνης Π., Σταματέλλος Π., Ψυμούλης Κ., Τσιλάρης Κ., Μᾶνος Δ., Πατσούρας Τ., Χρήστου Χ., Βρέλλης Κ., Στεφανίδης Ι., Καρατζᾶς Κ., Χατζόπουλος Ν., Βλαχόπουλος Δ., Δημητρίου Γ., Δασκαλόπουλος Θ.

Φαλαγγίτισσαι: Βάρδα Α., Βοϊδίτση Π., Θαυμαστοῦ Κ., Τσακελίδου Κ., Οἰκονομίδου Ι., Κωστῆ Μ., Πολυζώη Α., Δερδεράκη Α., Αὐγέρη Μ., Οἰκονόμου Α., Σκριβάνου Φ., Σπαρτιάτου Ε., Παρτσάλη Ε., Δαγκλῆ Α., Δαλαγιάννη Α., Κοτρώτση Π.

Π. Δ. ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

Φαλαγγῖται: Σαββουλίδης Χ., Σαββουλίδης Γ., Μιτσώνης Α., Καλφόγλου Α., Καπελίδης Σ., Τζᾶκος Α., Σκαπέρας Σ., Καλέσης Κ., Τσέκας Γ., Παναγιώτου Α., Καλλέσης Β., Γούλας Γ., Σαλούκας Α., Παναγιωτίδης Σ., Θέμος Ε., Νικολάου Χ., Βαϊμάκης Κ., Προβατᾶς Μ.

Σκαπανεῖς: Μουρατίδης Ι., Τσούτσουρας Γ.

Φαλαγγίτισσαι: Τσάτση Σ., Καραγιαννάκη Μ., Γευματίδου Α., Σαββουλίδου Α.

Π. Δ. ΚΟΖΑΝΗΣ

Φαλαγγῖται: Καρακλάνης Α., Πουλουλίδης Ι., Στυλιανοῦ Κ., Τρύπης Ι., Βαρελᾶς Α., Καραγιαννίδης, Μαυροφιλίδης, Χαλκιᾶς, Φιλιππιάδης, Ἐσκιτζόγλου, Καραγκουλίδης, Μουσουλῆς, Μαργαρίτης Δ., Τάσιος Μ., Καραγιάννης Χ., Σημαιοφορίδης Κ., Ρόβας Α., Μάγγος Ζ., Βοῦρος, Ἀποστόλου Ν., Νασίκας Χ., Φωτόπουλος Ι., Παπαφρᾶγκος, Καραλᾶζος Τ., Μητᾶκος Φ., Δελήβασης, Μουτίδης, Καραθᾶνος, Πενέτας Ι., Ρεπανᾶς Π., Μικροῦ Ι., Ρεπανᾶς Ι., Πασχαλίδης.

Φαλαγγίτισσαι: Τζίκα Ε., Στάμου Ε., Παππᾶ Μ., Χασάπη Ε., Βούλγαρη Χ., Κατσικᾶ Κ., Νασίκα Ε., Χαλκιᾶ Σ., Εὐαγγελίδου Α., Μπέμπη Α., Τιτέλη Μ., Βέντη Ν., Κατσικᾶ Β., Χαλκιᾶ Ο., Μπάμπου Ε., Ἀγραφιώτου Ε., Παπακωνσταντίνου Ε., Μανιάκα Κ.

Π. Δ. ΦΛΩΡΙΝΗΣ

Φαλαγγῖται: Χολέρης Μ., Παναγιώτου Ι., Σταφυλίδης Η., Μπέλλης Α., Καλλίνης Ι., Βυζάντης Η., Λιώτσης Κ., Ἁγιαννίδης Η., Καλλίντσης Ν., Πετίδης Ι., Μήτκας Β.

Φαλαγγίτισσαι: Πλατῆ Ν., Πιπέρκου Β., Κρύτσαλη Ε., Διδασκάλου Κ., Παπαϊωακεὶμ Ι., Παρλίτη Ε.

Π. Δ. ΠΕΛΛΗΣ

Φαλαγγῖται: Γκούτας Ι., Φιλιππίδης, Ἀποστολίδης, Πανταζῆς, Ζηλίδης, Χότζας, Χατζηγεωργίου, Κολοβράκος, Σατουρτζιάν, Πατσάνης, Φιλανλίδης, Σταυρίδης, Παπαδημητρίου, Δημητρακόπουλος Ε., Τζόγας Κ., Αἶκος, Παναγιώτου Κ., Κατσαρίας, Γέντσης, Κάρτας.

Φαλαγγίτισσαι: Γεωργίου Φ., Στάγιου Π., Λαμνίδου Α.

Π. Δ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Φαλαγγῖται: Ὀρφανὸς Ε., Καραλῆς Κ., Μαυρίκιος Χ., Μπόσκος Α., Καιδονόπουλος, Ραχώνης Θ., Σμυρόγλου, Παπαδόπουλος Θ., Κωνστατινίδης Η., Ὑετίων Π., Γουλίδης Ι., Δημητρόπουλος Α., Λαζάρου Ν., Σγουρῆς Γ., Γκράτζης Μ., Ἰωαννίδης Α., Χατζηβαλάσης, Μιρλιαούντας, Σαρηγιαννί-

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

δης, Ζωργὸς Γ., Τσιμάρας, Τσιγαρίδας Ν., Μοσκώφ Π., Γκράτζος Α., Μόσχος, Ἀλεξιάδης Ο., Ἰσμυρλόγλου Χ., Γούζιος, Ἡγουμενίδης, Διαμαντίδης, Χαϊδόπουλος Π., Γερωνυμάκης Ε., Γιαννόπουλος Γ., Βαλάσης Ν., Κύρου Η., Εὐσταθίου Α., Εὐνουχίδης Κ., Ἐμμανουηλίδης Λ., Φαρμάκης Λ., Γιάκος Ε., Ἀναστασίου Α., Μπάρλος Λ., Καρέλης Α., Γεωργίου, Καρατζόγλου Γ., Καραγιώργος Μ., Τσίγκας Λ., Ζώρος Μ., Βασιλόπουλος Φ., Τζανακάκης Ε., Λίτης Ε., Ζαφειρίου, Τρανὸς Β.

Σκαπανεῖς: Παπαδόπουλος Γ., Κύρου Δ., Ἀϊδαζίδης Α., Χαρδαλιᾶς Ν.

Π. Δ. ΚΙΛΚΙΣ

Φαλαγγῖται: Μοσκώφ Λ., Ἀριστείδου Α., Ἀβραμίδης Ε., Τσοπαρίδης Λ., Μαντζούκας Γ., Κωνστατινίδης, Γεωργιάδης Κ., Μοσκώφ Π., Κασεκίδης Κ., Γεωργιάδης Χ., Κοσμίδης Α., Τσαούσκογλου Α., Θεολογίτης Ι., Παπαδόπουλος Ι., Γαβρουχίδης Π., Σιωνίδης Γ., Παπαδόπουλος Δ., Κυριάκος Γ., Γεώργιος Σ., Ἰωαννίδης Γ.

Φαλαγγίτισσαι: Λαζαρίδου Α., Ματακᾶ Φ., Τζεβελέκη Χ., Κωνσταντινίδου Π., Ἀχταρίδου Θ.

Π. Δ. ΣΕΡΡΩΝ

Φαλαγγῖται: Τικόπουλος Β., Μπουζούκας Κ., Γιαλαντζῆς Ι., Σίδερης Π., Σακαβάρας Κ., Μαλαμίδης Ι., Τσαρτσάρης Σ., Νότας Κ., Γιαριμαγάκης Χ., Ναοὺμ Ι., Τσίλης Γ., Εὐθυμιάδης Α., Μιχαηλίδης Χ., Γκόνης Β., Τζιντζῆς Θ., Εὐθυμιάδης Χ., Ψαρουδέλλης Ι., Δεμερτζῆς Θ., Μερτζάνης Κ., Πέντζας Α., Παπαευαγγέλου Π., Βασιλειάδης Μ., Τσομπανόπουλος Χ., Μονογυιὸς Σ., Νασιούντζης Ζ., Καλαϊντζῆς Χ., Καζαμίας Ε., Δεμερτζῆς Α., Σύρης Κ., Κατσαφέρης Π., Κωνσταντινίδης Γ., Σαζανίδης Ε., Δοϊτσίνης Α.

Π. Δ. ΚΑΒΑΛΛΑΣ

Φαλαγγῖται: Παπάζογλου Η., Μπίτσας Τ., Μυλωναδάκης Κ., Κονσουλίδης Κ., Σιμόπουλος Τ., Χατζηγρηγορίου Δ., Νικολαΐδης Α., Παπαδόπουλος Α., Τασούδης Γ., Χατζηστεργίου Α., Τακᾶς Χ., Στεφανίδης Ν., Μπῆτος Χ., Καράλλης Α., Κουτσούκας Ν., Μανώλας Ν., Τζοάννου Ε., Κουτούπης Κ., Ἀμπατζῆς Δ., Λεκίδης Α., Ταγκόπουλος Η., Λέκκας Ε., Παπαδόπουλος Α., Σαλβαρᾶς Φ., Μοσχόπουλος Β., Κοκκίνης Α., Μπόζης Σ., Καπουτσούζογλου, Νερατζόπουλος Ε., Τοπολίδης Μ., Στεφανίδης Ν., Γκαβανᾶς Α., Γεωργουλᾶς Χ., Δαβελιὸς Κ., Κοτρώτσης Β., Πελαργίδης Α., Ἀντωνιάδης Κ., Δοπρίδης Δ., Κουτσουράδης Ν., Καπετανόπουλος Α., Μπόλης Κ., Τενεκετζῆς Β., Καράλλης Α., Καραβᾶς Ι., Παπαχρηστοδούλου, Πολυζωνᾶς Ν., Πετμεζᾶς Κ., Τσουμῆς Κ., Κελίδης Σάββας, Τσελελίδης Κ., Ἀναστασιάδης Κ., Λέκκας Ε., Μάρτης Α., Πολυζωνᾶς Δ., Τζίρκας Ν., Φιλιππίδης Γ., Παπαλεξόπουλος, Κοντομισόπουλος Π., Τακᾶς Β., Δελικάρης, Πελαργίδης Ρ., Βουλτσίδης Ε.

Φαλαγγίτισσαι: Πολίτου Κ., Μαλεζόγλου Β., Πεταλούδη Ε., Σιμοπούλου Ε., Μπουζέλου Γ., Μυλωνᾶ Α., Μυλωνᾶ Σ., Χρηστίδου Ε., Πισιώτα Λ., Παπαγγέλου Ε., Γρηγοριάδου Β., Παπαδοπούλου Δ.

Π. Δ. ΔΡΑΜΑΣ

Φαλαγγῖται: Δεμοίρης Σ., Καρατζόγλου, Γιάγκογλου, Ζαγοράκης Θ., Κουγιουμτζῆς Α., Χαραλαμπίδης Κ., Νικολαΐδης, Τζίπας Ε., Πεχλιβάνης Π., Τζελέπογλου Ν., Καπάντασης Α., Ταφλανίδης Θ., Παπαχρήστου Α., Φλῶρος Χ., Πήτρου Α., Σκόρδας Χ., Κέφης Ε., Λεοντίδης Π., Κωνσταντινίδης Κ., Τουμπάνος Ι., Βαγενᾶς Θ., Τζίμος Κ., Σκόρδας Α., Τερτζίδης Μ., Ἀποστολίδης Δ., Κυριαζίδης Ι.

Φαλαγγίτισσαι: Καρελίνα Λ., Γιάκα Ι., Γεωργιάδου Φ., Βουλκίδου Α., Θεοδωρίδου Γ., Ἀλεξοπούλου Ε., Πελαγίδου Α., Σπανδωνίδου Κ., Γοργία Ε., Σίσκου Α.

Π. Δ. ΡΟΔΟΠΗΣ

Φαλαγγῖται: Ἐμμανουηλίδης Ν., Μακρυγιάννης Ε., Μπροκούπης Π., Θεοχαρίδης Θ., Ρέγγος Α., Ἐμμανουηλίδης Β., Προῦζος Μ., Κουμανίδης Π., Παπαδόπουλος Α., Ἀχτζελίδης Σ., Χατζήκας Γ., Χατζητάσης Λ., Γκαϊδαντζῆς Β., Κασιτζόγλου Δ., Μαχαιρόπουλος Β., Λασκαρίδης Σ.

Π. Δ. ΕΒΡΟΥ

Φαλαγγῖται: Λεονταρίσης Σ., Φράγκος Ε., Σταυρίδης Ε., Δημάκης Δ., Ἀγαλίδης Ν., Κωνσταντινίδης Ν., Παπαβασιλείου, Ἀθανασίου Δ., Σαρίδης Λ., Κατερινάκης Β., Βασιλειάδης Α., Παλιάτσος Π., Συμεωνίδης Σ., Μηναΐδης Λ., Ἀγγελίδης Γ., Τόλκας Χ., Μανάβης Β., Δούλιας Γ., Δαμτζῆς Α., Σαληκυριάκης Ν., Τσαμίτας Α., Δεκίδης Σ., Μπαρμπάρας Α., Ἀραμπατζῆς Α., Τσιτσιμάκης Χ., Νικολαΐδης Κ., Χρηστίδης Β., Δαμιανίδης Α., Παπαδάκης Κ., Παζιώνης Δ., Μπουκουβάλας Ι., Νικολαΐδης Λ., Εὐθυμιάδης Α., Γκαντζελίδης Π., Χοπτήρης Γ., Παπαράλλης Γ., Μπόμπας Λ., Δεμερτζῆς Δ., Σερέτης Ε., Καλαϊντζίδης Χ., Μακρίδης Κ., Νικολαΐδης Σ.

Φαλαγγίτισσαι: Δημητριάδου Θ., Καντζελίδου Ε., Μπρίκα Π., Ἰωαννίδου Π., Βαϊκούση Κ., Ναζίρη Μ., Χασάπη Χ., Τερζούδη Μ., Τεκτονίδου Α., Ἀγγελίδου Μ., Τσιμπαρίδου Μ.

Π. Δ. ΧΑΝΙΩΝ

Φαλαγγῖται: Διακάκης Α., Σκορδίλης Α., Παπαδάκης Κ., Μαντονανάκης Π., Τζειράνης Σ., Καραδάκης Κ., Πανταλὸς Γ., Μουλιεράκης Σ., Γαλάνης Δ., Σκανδάκης Κ., Νινολάκης Α., Μαρκουλάκης Ε., Παπαδομανωλάκης, Δαμοράκης Ν., Παπαγρηγοράκης, Πατεράκης Ι., Χαβρεδάκης Κ., Τσατσαρωνάκης Δ., Χατζάκης Ε., Χρηστοδουλάκης Γ., Πετράκης Ε.

Φαλαγγίτισσαι: Μανωλάκη Α., Βαρδάκη Μ., Κουτσουμποῦ Ε., Λαντζάκη, Στεφανάκη Α., Σαριδάκη Μ., Κουτρουμπάκη Ε., Νικολακάκη Ε., Πεντάρη Ε.

Π. Δ. ΡΕΘΥΜΝΗΣ

Φαλαγγῖται: Κυδωνάκης Γ., Ἀετουδάκης Ι., Σιμιτζῆς Α., Μαυράκης Δ., Κορωνάκης Ε., Κουμεντάκης Ν., Τζέλισης Σ., Τζέλισης Χ., Κουτσουλάκης Ε., Μυλωνάκης Ε., Κατσιᾶς Ν., Σταυριδάκης Ι.

Π. Δ. ΛΑΣΗΘΙΟΥ

Φαλαγγῖται: Λυκάκης Ι., Καστάνης Δ., Ἑλληνικάκης Ε., Βούλγαρης Ν., Ἀλέξης Π., Μπλαζάκης Ε., Ζουριαδάκης Σ., Τσαγκαράκης Γ., Τσιφετάκης Ν., Ἀγιανοτάκης Γ., Κασιδιαράκης Γ., Ἀθανασίου Σ.

Π. Δ. ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Φαλαγγῖται: Τοπάλης Χ., Λαοπόδης Σ., Βερβιτσιώτης, Πίννας Γ., Γαγγάδης Σ., Γιαννᾶτος Σ., Χαριτόπουλος Σ., Ἀρανίσκης Γ., Ἀγιώτης Κ., Χειμαριὸς Κ., Κοσκινᾶς Α., Χυτήρης Β., Παπίγγης Β., Κύρκος Α., Παπαύλης Ε., Μπακούτας Γ., Κληρονόμος, Ψάρρης Δ., Κύρκος Α.

Φαλαγγίτισσαι: Βελλιανίτου Ε., Τριμέρη Ν., Μούτσου Μ., Κοντσιατόρη Ι., Ραφῆ Ε., Ψαρρᾶ Θ., Ψαρρᾶ Θ., Ρηγανᾶ Ν., Μανωλοπούλου Α., Χρήστου Π.

Π. Δ. ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

Φαλαγγῖται: Βανδῶρος Κ., Νεόφυτος Σ., Κορκὸς Γ., Μακρῆς Ν., Πολυκαλᾶς Χ., Παυλᾶτος Π., Στεργιώτης Ε., Ζαχαρᾶτος Ι., Ζαφειρᾶτος Κ., Αὐγουστᾶτος Ν., Λουκέρης Γ., Βεντουρᾶτος Γ., Παπακωνσταντῆς Κ.

Σκαπανεῖς: Στεφανίτσης Ι.

Π. Δ. ΚΥΚΛΑΔΩΝ

Φαλαγγῖται: Κατραμάδος Π., Βελισσαρόπουλος Θ., Μάστορας Α., Κορρὲς Μ., Κουζούπης Ν., Ρετηνιώτης Β., Βασιλικὸς Ε., Ἀσπρόπουλος Σ., Γλύκας Α., Ἀσπιώτης Ε., Φελουτζῆς Κ., Καρατζᾶς Σ., Γιανναкὸς Κ., Καλονάρης Κ., Στρατόπουλος Γ., Μιαούλης Ι., Παπαγγελῆς Ν., Λέστος Ε., Ἀζιώτης Π., Μπόλιας Α.

Σκαπανεῖς: Μαυρομουστάκης Γ., Ἀργουδέλης Ι., Λογοθέτης Ν.

Φαλαγγίτισσαι: Βοϊκλῆ, Βάλλα, Κερβανίδου, Καρατζιέρη, Μοδινοῦ, Παπαγγελῆ, Μανούσου, Διαμαντίδου, Πλουμιστοῦ.

Π. Δ. ΣΑΜΟΥ

Φαλαγγῖται: Μυρσιάδης Γ., Βασμανώλης Γ., Στυλιανίδης Ι., Χατζηζαφειρίου, Λεκάτης Σ., Σανδαλῆς Χ., Βαλαγεωργίου Δ., Βλανδενίδης Γ., Θαλασσινός, Κατρακάζος Σ., Ρηγάκης Γ., Γαλανὸς Φ., Κανέλλας Ι., Παπουτσομύτης Α., Σοῦτος Δ., Σειρλῆς Σ., Μαυρογένης Ι., Δήμας Ι., Βασιλικόπουλος Χ., Θεμελῆς Ι., Εὐθυμίου Ρ., Τσελέντης Α., Βογιατζόγλου.

Π. Δ. ΧΙΟΥ

Φαλαγγῖται: Μελίδης Δ., Ζαχαρίου Ν., Κατρακάσης Θ., Διαμαντίδης Ν., Κουκιᾶς Σ., Τσαπάλας Μ., Βαρκάρης Ι., Μωρᾶτος Ν., Πλατῆς Α., Καρίβαλης Ν., Ἀλμυρούδης Ι., Ζυγλιδόπουλος Λ., Φαρδῆς Π., Μάγκος Θ., Χαλκούσης Λ., Κουτσουράδης Α., Φραγκάκης Ν., Τσιμιδόπουλος Β., Ἀνδρεάδης Γ., Τζόμας Ν., Σπιθογιάννης Κ., Παπαχαραλάμπους, Μωραΐτης Β., Φραγκάκης Χ., Βελάνης Κ., Φουρνάρης Σ.

Σκαπανεῖς: Παρασχάκης Β., Σιγάλας Λ., Στεφανίδης Δ., Μυσσεντζῆς.

Φαλαγγίτισσαι: Ξενίου Ε., Τζιρᾶ Ι., Μπάρα Ι., Κοκκινάκη Ε., Σκουρλέτη Κ., Δραγώτη Β., Ἀναστασάκη Χ.

Π. Δ. ΛΕΣΒΟΥ

Φαλαγγῖται: Μεγαλίδης Α., Νταβέλας Κ., Καράβης Γ., Χιώτης Γ., Χιωτέλης Σ., Βαμβουτᾶς, Κεφάλας, Μ[illegible]θιέλης Π., Στάμνος Ι., Βαφειάδης Α., Ἀμπατζιδέλης Ι., Ταλιάνης Γ., Στάϊκος Α., Ταμβάκης, Χωριατέλης Θ., Ἀναστασόπουλος, Χαραβάνης, Μελιγγώνης, Νικολαΐδης Ν., Μιχαηλίδης, Χατζηχριστόφας, Θεοδώρου, Ψωμαδέλης, Χεράκης, Χατσίκ, Χατζηδημητρίου, Σολωμός.

Σκαπανεῖς: Μαυρογιάννης, Χαραλαμπίδης, Ψωμᾶς, Παραδέλης, Γαληνός, Σπύρου.

Φαλαγγίτισσαι: Καραμάνου Μ., Μυτιληναίου Α., Τρουμπούνη Η., Κρητικοῦ Φ., Μαρτίνη Ε., Τεφτσῆ Σ., Μαντζουράνη Α., Νικολαΐδου Κ., Χιωτέλη Μ., Παπαθανασίου Γ., Γίγα Σ., Τρουμπούνη Μ., Δρακούλα Ε., Ἀλεξιάδου Ι., Ἀματζιδέλ Μ., Ἀθηναίου Β.,

Π. Δ. ΑΙΓΥΠΤΟΥ

Φαλαγγῖται: Μαυροκέφαλος Γ., Καπιτζῆς Α., Ἀλεξόπουλος Γ., Καραγεώργης Δ., Ἀλεξόπουλος Κ., Μαυρίδης Κ., Ἀλεξανδράκης Θ., Κασσαβέτης Α., Ἀλμα[illegible]άκης Ι., Πάγκαλος Γ.

Π. Δ. ΑΡΓΟΛΙΔΟΚΟΡΙΝΘΙΑΣ

Μετέχει διὰ 40 ἀθλητῶν.

Π. Δ. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Μετέχει διὰ 30 ἀθλητῶν καὶ 10 ἀθλητριῶν.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Οἱ Σχηματισμοὶ Πρωτευούσης

ΠΕΡΙΦΕΡ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΡΡΕΝΩΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἅπασα ἡ δύναμις τῆς Δ)σεως Ψυχαγωγίας καὶ Σωματικῆς Ἀγωγῆς τῆς Περιφερειακῆς Δ)σεως Πρωτευούσης ἐξέδραμε, δι' ὅλης τῆς ἡμέρας, εἰς Σούνιον. Οἱ ἐκδρομεῖς κατεσκήνωσαν εἰς μίαν θαυμασίαν τοποθεσίαν, καὶ μὲ τραγούδια καὶ φωνὲς ἐπεδόθησαν εἰς τὸ ψήσιμο τῶν ἀρνιῶν. Περὶ τὴν 5ην ἀπογευματινὴν ἐδόθη τὸ σύνθημα τῆς ἐπιστροφῆς, καὶ μετὰ τὸν ὕμνον τῆς Νεολαίας ἐπεβιβάσθησαν τῶν αὐτοκινήτων, τὰ ὁποῖα τοὺς ἀνέμενον διὰ τὴν ἐπάνοδον εἰς Ἀθήνας. Ἄξιον ἐξάρσεως εἶναι τὸ γεγονός, ὅτι κατὰ τὴν διάβασιν διὰ μέσου τῶν διαφόρων κωμοπόλεων, οἱ κάτοικοι αὐτῶν προέβαιναν εἰς ἐνθουσιωδεστάτας ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ τῆς Ε. Ο. Ν.

Τὴν ἐκδρομὴν ἐτίμησαν προσκληθέντες καὶ ἀξιωματικοὶ τοῦ Ἐθνικοῦ μας Στρατοῦ.

— Εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Ἀθηνῶν παρετηρήθη καὶ κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην ζωηρὰ κίνησις μὲ τὰς γενομένας δοκιμὰς τῆς μεγάλης προσεχοῦς παρελάσεως, ἐνῷ ἐξ ἄλλου συμπληροῦται καὶ ἡ θεωρητικὴ μόρφωσις τῶν φαλαγγιτῶν διὰ τῶν διενεργουμένων ἰδεολογικῶν διαφωτίσεων. Ὡρισμένοι σχηματισμοὶ ἐξέδραμον ἐκτὸς τῆς Πρωτευούσης, γενόμενοι δεκτοὶ μετ' ἐνθουσιασμοῦ ὑπὸ τῶν ἐκεῖ κατοίκων. Ἐπιτελεῖς ὡς καὶ τμῆμα τῆς Ὑποδιοικήσεως παρέστη καὶ ἀπέδωκε τιμὰς εἰς τὸν ἀποθανόντα συναγωνιστὴν λοχίτην τοῦ 17ου Ὑποτομέως. Ἐπίσης καὶ κατὰ τὰ καθιερωθέντα τμῆμα τῆς Ὑποδ)σεως παρέστη κατὰ τὴν ἀλλαγὴν τῆς Φρουρᾶς εἰς τὸ Μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου.

Κατὰ τὴν γενομένην μεγαλοπρεπῆ παρέλασιν ἀπὸ τὸν ἑορτασμὸν τῆς 1ης Μαΐου εἰς Πειραιᾶ ἐνώπιον τοῦ Ἀρχηγοῦ, ἡ Ὑποδ)σις μετέσχε διὰ μιᾶς διλοχίας τόσον εἰς τὴν παρέλασιν ὅσον καὶ εἰς τὴν παράταξιν, προκαλέσασα τὸν γενικὸν θαυμασμὸν διὰ τὴν ὡραιοτάτην ἐμφάνισίν της, ἀποσπάσασα καὶ εὐαρέσκειαν τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ὑποδιοικήσεως. Ἐπίσης ἐνετάχθη εἰς τὴν δύναμιν τῆς αὐτῆς Ὑποδιοικήσεως ἡ Ἕνωσις Ναυτιλλομένων Ποντοπλοΐας, ἀριθμοῦσα 200 μέλη. Τὸν ἐπανακάμψαντα ἐκ Κρήτης κ. Κυβερνητικὸν Ἐπίτροπον ὑπεδέχθη κατὰ τὴν ἀποβίβασίν του ὁ Διοικητὴς τῆς Ὑποδιοικήσεως Πειραιῶς μετὰ τοῦ Ἐπιτελείου του. Τιμὰς ἀπέδωκε διλοχία τῆς 20ῆς φάλαγγος, παραταχθεῖσα εἰς τὴν ἀποβάθραν. Ἐπίσης τὴν πρωΐαν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἐγένετο δοκιμαστικὴ παρέλασις ἁπάσης τῆς δυνάμεως τῆς Ὑποδ. Πειραιῶς εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Ν. Φαλήρου, ἡ ὁποία ὑπῆρξεν ἐπιτυχεστάτη.

Εἰς τὴν Ὑποδ)σιν Νότου ἐγένετο συγκέντρωσις ἀσκήσεων πυκνῆς τάξεως, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπρώτευσαν ὁ 1ος, 8ος καὶ 10ος Ὑποτομεῖς. Ἐξηκολούθησαν ὡσαύτως κανονικῶς αἱ ὁμιλίαι εἰς τοὺς διαφόρους Ὑποτομεῖς ἐνώπιον πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου.

Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην τὸν 3ον Ὑποτομέα ἐπεσκέφθη ὁ Διοικητὴς Ὑποδιοικήσεως Νότου, γενόμενος δεκτὸς μὲ ἐνθουσιωδεστάτας ἐκδηλώσεις, τόσον ὑπὸ τῶν συγκεντρωθέντων Φαλαγγιτῶν ὅσον καὶ ὑπὸ τῶν γονέων αὐτῶν. Ὁ κ. Διοικητὴς δὲν ἠρκέσθη μόνον εἰς μίαν τυπικὴν ὁμιλίαν, ἀλλ' ἔδειξε ζωηρὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ἀτομικὴν ζωὴν τῶν Φαλαγγιτῶν, πρᾶγμα ποὺ ἔσχεν εὐεργετικὴν ἀπήχησιν εἰς τοὺς παρευρισκομένους. Ὁ κ. Διοικητὴς ἠρώτησεν ἕνα ἕκαστον χωριστὰ περὶ τῶν οἰκογενειῶν των, τῶν ἐργασιῶν των καὶ τοὺς ἀνέπτυξε τὰς ὑποχρεώσεις των πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὴν ὀργάνωσίν μας, ζητωκραυγάσας ἐν τέλει ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐτελέσθησαν μετὰ πάσης ἐπισημότητος τὰ ἐγκαίνια τῆς Α' Περιόδου τῆς Γ' Ἀνθοκηπουρικῆς Ἐκθέσεως Κηφισιᾶς, καθ' ἃ παρέστησαν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεύς, ἡ Α. Β. Υ. ἡ Πριγκήπισσα Αἰκατερίνη, ἡ Α. Β. Υ. ὁ Πρίγκηψ Ἀνδρέας, ὁ Ὑπουργὸς Διοικητὴς Πρωτευούσης κ. Κοτζιᾶς κ.ἄ.

Τιμὰς ἀπέδωκε δι' ὅλης τῆς δυνάμεως αὐτοῦ τὸ τμῆμα Ε. Ο. Ν. Κηφισιᾶς τῆς Ὑποδιοικήσεως Βορρᾶ, δύναμις δὲ ἐξ 100 Φαλαγγιτῶν ἐτήρησε τὴν τάξιν, ἀποσπάσασα τὰ συγχαρητήρια τῶν ἐπισήμων.

Ὑπὸ πλήρους ὡσαύτως ἐπιτυχίας ἐστέφθησαν ἅπασαι αἱ κινητοποιήσεις τῶν τμημάτων τῆς Ὑποδιοικήσεως ταύτης πρὸς ἐκτέλεσιν ἀσκήσεων παρελάσεως.

Οἱ ὑπάλληλοι τῆς Γενικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος, τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, κατέθεσαν δραχ. 1000 ὑπὲρ τῆς Ε. Ο. Ν., εἰς μνήμην τοῦ ἀποθανόντος Ὁμαδάρχου Ν. Μπαλάσκα.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Σήμερον Σάββατον 13ην τρέχ. μηνὸς καὶ ὥραν 10ην μ. μ., ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν μεγάλων ἀθλητικῶν ἀγώνων τῆς Ε. Ο. Ν., θὰ δοθῇ ὑπὸ τῆς Ὀδοντιατρικῆς Σχολῆς τῆς Ὑποδιοικήσεως Πανεπιστημίου Δ. Α. Σ. θεατρικὴ ἑορτή.

Τὸ πρόγραμμα πλουσιώτατον καὶ ἐκλεκτὸν περιλαμβάνει ἐκτέλεσιν μουσικῶν τεμαχίων ὑπὸ τῆς Μανδολινάτας τῆς Ὑπ)σεως Πανεπιστημίου καὶ τῆς Χορῳδίας της, ἐπίσης δυωδίας καὶ σόλο ὑπὸ φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν τῆς Ὀδοντιατρικῆς Σχολῆς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ μαέστρου κ. Θ. Σπάθη, καὶ τὸ μονόπρακτο δρᾶμα ἡ «Δόξα τῶν Ψαρῶν» τοῦ λογοτέχνου κ. Σ. Σπεράντζα.

Ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἔργου ἔχει χαρακτῆρα ἐπεισοδίου ἀπὸ τὴν ἡρωϊκὴν θυσίαν τοῦ 1824 στὰ δοξασμένα Ψαρά.

Τὸ ἔργον ἐδίδαξεν ὁ σκηνοθέτης τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου καὶ διευθυντὴς τοῦ θεατρικοῦ τμήματος τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Δημοσθένης Ματσούκης.

Χάρις εἰς τὰς φιλοτίμους προσπαθείας καὶ τὴν προθυμίαν μὲ τὴν ὁποίαν εἰργάσθησαν οἱ Φαλαγγῖται τῆς Σχολῆς, ἡ ἐπιτυχία τῆς ἑορτῆς προβλέπεται ἐξαιρετική.

Τὴν παράστασιν θὰ παρακολουθήσουν ἡ Α. Ε. ὁ Ἀρχηγός, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ὁ Πρύτανις καὶ ἡ Σύγκλητος τοῦ Πανεπιστημίου, καθὼς καὶ οἱ καθηγηταὶ τῆς Ὀδοντιατρικῆς Σχολῆς.

Ἐπίσης θὰ παραστῇ ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Νεολαίας κ. Ἀλέξανδρος Ν. Κανελλόπουλος, τὰ ἐπιτελεῖα τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως, τῆς Δ. Α. Σ. καὶ τῆς Ὑποδιοικήσεως Θηλέων Ἀνωτάτων Σχολῶν καὶ τῶν Ὑποδιοικήσεών των.

Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν 8 τρέχ. ὁ Ἀρχηγὸς προήδρευσε τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν, τὸ ὁποῖον συνῆλθεν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐθνικῆς Συνομοσπονδίας Συνεταιρισμῶν Ἑλλάδος.

Δύναμις 583 Φαλαγγιτῶν μετὰ τῆς μουσικῆς των ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Φάλαγγος τῆς Σχολῆς Συνεταιριστῶν, παραταχθεῖσα ἀπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν μέχρι τῶν γραφείων τῆς Ε. Σ. Σ. Ε., ἀπέδωσε τὰς κεκανονισμένας τιμάς.

Ὁ Διοικητὴς τῆς Φάλαγγος τῆς Σχολῆς Συνεταιριστῶν ἔδωσε πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν ἀναφοράν, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας ἐπηκολούθησεν ἐπιθεώρησις τοῦ τμήματος.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Ὅλαι αἱ Ὑποδιοικήσεις τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης εἰργάσθησαν ἐντατικῶς διὰ τοὺς ἀθλητικοὺς ἀγῶνας καὶ τὴν αὐριανὴν παρέλασιν.

— Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἡ Διοίκησις ἐφιλοξένησε τμῆμα Φαλαγγιτισσῶν ἐκ Καβάλλας, παρέθεσε δὲ τὴν παραμονὴν τῆς ἀναχωρήσεώς των γεῦμα εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησε καὶ τὸ ἐπιτελεῖον τῆς Κεντρικῆς διοικήσεως.

— Εἰς τὸν 4ον Ὑποτομέα Βορρᾶ ἤρχισε μάθημα ζωγραφικῆς ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τῆς συναγωνιστρίας Χαλᾶ.

— Εἰς τὴν Υ. Θ. Ν. ἐπανελήφθη ἡ παράστασις τοῦ ἔργου τοῦ κ. Νικ. Τσεκούρα «Τὰ Σουλιωτόπουλα δὲν πέθαναν», μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν.

— Τὸ Τμῆμα Ἐθελοντικῆς Ἐργασίας τῆς Υ. Θ. Α. μετέβη εἰς Βούλαν, ὅπου ἔδωσε παράστασιν διὰ τὴν ψυχαγωγίαν τῶν μικρῶν ἀσθενῶν τοῦ ἐκεῖ νοσοκομείου.

— Εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῶν Ὑποδιοικήσεων καταρτίζονται κατάλογοι διὰ τὴν ἐθελοντικὴν ἐργασίαν τῶν Φαλαγγιτισσῶν κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κίνησις Περιφερειακῶν Διοικήσεων

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙΣ.— Μὲ ἐξαιρετικὸν ἐνθουσιασμὸν ἑωρτάσθη ὑπὸ τῶν Φαλαγγιτισσῶν ἡ ἡμέρα τοῦ Πάσχα. Τὴν ἑορτὴν ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των ὁ κ. Γενικὸς Ἐπόπτης, ὁ Στρατηγὸς τοῦ Ε' σώματος Στρατοῦ, ὁ κ. Δήμαρχος, ἅπασαι αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ Ἀρχαί, ἐπίσης δὲ προσῆλθε καὶ πλῆθος κόσμου, τὸ ὁποῖον ἐπευφήμησε τὰς Φαλαγγιτίσσας.

Πρὸς τὰς Φαλαγγιτίσσας καὶ πρὸς τὸ πλῆθος ὡμίλησεν ὁ κ. Νομάρχης, φέρων τὴν στολὴν τοῦ Φαλαγγίτου, ἀναπτύξας τὴν μεγάλην ἀποστολὴν τοῦ Φαλαγγίτου καὶ τὴν θέσιν αὐτοῦ μέσα εἰς τὸ σύνολον.

Ὁ Γεν. Ἐπόπτης τῆς Ε. Ο. Ν. Ἕβρου, συνοδευόμενος καὶ παρὰ τοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ Ε. Ο. Ν. καὶ ὁλοκλήρου τοῦ ἐπιτελείου, ὡς καὶ τοῦ Διοικητοῦ Χωροφυλακῆς Ἕβρου, ἐνήργησε λεπτομερῆ Διοικητικὴν Ἐπιθεώρησιν τῶν Σχηματισμῶν Ὀρεστιάδος, Διδυμοτείχου καὶ Σουφλίου, καθὼς καὶ τμημάτων τῶν Φαλάγγων 134, 183 καὶ 182.

Μετὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν Φαλάγγων, ἐπηκολούθησεν ἡ παράδοσις τῶν σημαιῶν των. Αἱ ἐκ τῆς ἐπιθεωρήσεως ἐντυπώσεις τοῦ κ. Γεν. Ἐπόπτου ὑπῆρξαν λίαν ἱκανοποιητικαί.

ΑΡΤΑ.— Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ὀνομαστικῆς ἑορτῆς τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ὁλόκληρος ἡ δύναμις τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Φαλαγγιτισσῶν παρετάχθη ἔξωθι τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Μετὰ τὴν τελετὴν μὲ τὴν μουσικὴν τοῦ Συλλόγου «Σκουφᾶς» παρήλασε διὰ τῆς κεντρικῆς ἀρτηρίας τῆς πόλεως, προκαλέσασα ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις τοῦ λαοῦ.

— Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας εἰς τὸ Παναμβρακικὸν Στάδιον, κατόπιν διαταγῆς τοῦ κ. Γεν. Ἐπόπτου, ἔγινεν ἡ τελετὴ τῆς ὑπ' αὐτοῦ παραδόσεως τῶν Σημαιῶν εἰς τὰς ὑπ' ἀριθμὸν 76 Φάλαγγας ἀρρένων καὶ θηλέων.

Ἡ τελετὴ διεξήχθη ὑπὸ βροχήν, πάντες ὅμως παρέμειναν εἰς τὰς θέσεις των καὶ ἐθαυμάσθη γενικῶς τὸ φρόνημα καὶ ἡ ὑπερηφάνεια τῶν Φαλαγγιτῶν.

Εἰς τὴν τελετὴν μετέσχον καὶ τμήματα προσελθόντα ἐκ τῶν πλησιεστέρων χωρίων.

ΔΡΑΜΑ.— Ὁμὰς θηλέων τῆς Ε.Ο.Ν. Δράμας, ἀποτελουμένη ἐκ 30 Φαλαγγιτισσῶν, ἐξέδραμε τὴν πρωΐαν τῆς 10 Ἀπριλίου ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τῆς Περιφερειακῆς Διοικητρίας καὶ τῶν ἐπιτελῶν εἰς τὰ μεθοριακὰ φυλάκια πρὸς διανομὴν πασχαλινῶν δώρων.

Ἡ ὁμὰς ἐπεσκέφθη τὰ φυλάκια Ποταμῶν, Παγονερίου, τὸ ὑπ' ἀριθ. 107 ἐξεταστικὸν φυλάκιον καὶ τὸ Κάτω Νευροκόπιον. Ὁμὰς ἐκ 10 Φαλαγγιτισσῶν, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τῆς Περιφ. Διοικητρίας, ἀποσπασθεῖσα τῆς λοιπῆς ὁμάδος, ἐπεσκέφθη τὰ πλέον ἀπομεμακρυσμένα φυλάκια, καθὼς καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 123 τοιοῦτον.

Ἡ συγκίνησις τῶν Ἀκριτῶν μας ἐκ τῆς ἐπισκέψεως τῶν Φαλαγγιτισσῶν καὶ ὁ ἐπικρατήσας πρωτοφανὴς ἐνθουσιασμὸς ἦτο κυριολεκτικῶς ἀπερίγραπτος.

Κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα ἡ θεωρητικὴ ἐκπαίδευσις τῶν μελῶν τῆς Ε. Ο. Ν. Περιφ. Διοικήσεως Δράμας ἐγένετο βάσει τοῦ προγράμματος καὶ τῆς ὑπ' αὐτοῦ προβλεπομένης διδακτέας ὕλης.

Εἰδικοὶ συνεργάται καὶ βαθμοφόροι ἐδίδαξαν ἐνώπιον μερικῶν καὶ γενικῶν συγκεντρώσεων τῶν μελῶν τῆς Ε. Ο. Ν. τὴν ἐν τῷ προγράμματι ἀναγραφομένην ὕλην.

Κανονικῶς ἐπίσης ἐλειτούργησαν αἱ νυκτεριναὶ σχολαὶ ἀγραμμάτων εἰς τὰς ξενοφώνους Κοινότητας τῆς περιφερείας, καθὼς καὶ τὰ σχολεῖα εἰδικοτήτων (μουσικῆς, νοσοκόμων, τραυματιοφορέων κλπ.).

Ἐξ ἄλλου ἔληξαν τὰ μαθήματα τοῦ Κέντρου Ἐκπαιδεύσεως καὶ Οὐλαμοῦ Βαθμοφόρων καὶ ἀναμένεται ὁ καθορισμὸς τῆς ἡμέρας πρακτικῶν καὶ θεωρητικῶν ἐξετάσεων.

Ἡ πρακτικὴ ἐκπαίδευσις τῶν μελῶν εἰς ἅπαντας τοὺς σχηματισμοὺς τῆς Περιφ. Διοικήσεως ἐγένετο παρ' ἀξιωματικῶν καὶ βαθμοφόρων τῆς Ε. Ο. Ν., βάσει τοῦ προσωρινοῦ κανονισμοῦ στρατιωτικῶν ἀσκήσεων.

ΚΑΛΑΜΑΙ.— Ὅ,τι καὶ ἂν γραφῇ διὰ τὸν ἐπικρατήσαντα ἐνθουσιασμὸν τῶν μελῶν τῆς Ε. Ο. Ν. τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Μεσσηνίας καὶ τὰς ἐκδηλώσεις λατρείας καὶ ἀφοσιώσεως τῶν τέκνων τοῦ μεσσηνιακοῦ λαοῦ πρὸς τὸν μεγάλον Ἀρχηγὸν κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἐπισκέψεώς του εἰς τὸν Νομόν μας ἀσφαλῶς θὰ εἶναι κατώτερον τῆς πραγματικότητος. Σκαπανεῖς, Σκαπάνισσαι, Φαλαγγῖται καὶ Φαλαγγίτισσαι τῆς πόλεως, τῶν χωρίων καὶ τῶν παραμικροτέρων Σχηματισμῶν κατείχοντο ἀπὸ φρενίτιδα ἐνθουσιασμοῦ, ἐφίλουν τὰ χέρια τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου, ποὺ τὸν ἀπεκάλουν «Πατέρα» καὶ ἐζήτουν διαταγάς.

Εἰκοσιπέντε χιλιάδες μέλη τῆς Περιφερειακῆς μας Διοικήσεως ἔζησαν ὀνειρώδεις ἡμέρας πατριωτικῶν συναισθημάτων, ἐθνικῆς ὑπερηφανείας καὶ ἐνθουσιασμοῦ.

Ἡ ἐμφάνισις τοῦ ἐφίππου τμήματος τῆς Διοικήσεως, ἡ παρέλασις, τὸ παράστημα τῶν μελῶν τῆς Ε. Ο. Ν., ἐκίνησαν τὸν θαυμασμὸν τῶν κατοίκων καὶ προεκάλεσαν τὴν εὐαρέσκειαν τοῦ Ἀρχηγοῦ.

Ὁ Περιφερειακὸς Διοικητής, δι' ἐμπνευσμένου πράγματι λόγου του, προσεφώνησε τὸν Ἀρχηγόν, εἰπὼν μεταξὺ ἄλλων ὅτι «ἡ εὐγνωμοσύνη τῶν παιδιῶν ἐκδηλώνεται στὰ φωτερὰ των μάτια, ποὺ προσβλέπουν μὲ βαθύτατο σεβασμὸ καὶ μὲ προσηλωμένη πίστι καὶ ἀφοσίωσι πρὸς τὸν Ἀρχηγόν, σὰν τὸν καλὸ πατέρα, ποὺ πονεῖ, μοχθεῖ, φροντίζει, καθοδηγεῖ, μορφώνει καὶ ἀγαπάει τὰ παιδιά του».

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ.— Κατὰ τὸν Ἀπρίλιον ἐσυνεχίσθη κανονικῶς ἡ ἐκπαίδευσις τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ τῶν Φαλαγγιτισσῶν συμφώνως πρὸς τὸν κανονισμόν.

Ἐδόθη ἐπίσης σειρὰ ἐκ πέντε διαλέξεων μὲ θέματα «ἡ φιλαλληλία», «ἡ πειθαρχία», «ἡ ὀργάνωσις καὶ διοίκησις τῆς Νεολαίας», «ἡ ὑγιεινὴ» καὶ «οἱ γενικοὶ κανόνες τῆς γεωργίας».

Κατὰ τὴν ὀνομαστικὴν ἑορτὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ὁλόκληρος ἡ δύναμις ἀρρένων καὶ θηλέων τῆς Ε.Ο.Ν. Μεσολογγίου παρετάχθη πρὸ τοῦ μητροπολιτικοῦ Ναοῦ, ὅπου ἐτελέσθη δοξολογία, παρισταμένων τῶν στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν ἀρχῶν τοῦ τόπου.

Ἐνώπιον πλήθους λαοῦ, τοῦ κ. Γεν. Ἐπόπτου καὶ τῶν ἐπιτελῶν τῆς Ε.Ο.Ν. τῆς Περιφ. Διοικήσεως ἐγένετο ἡ ὁρκωμοσία τῶν Φαλάγγων Ἀγρινίου καὶ ἡ παράδοσις τῶν σημαιῶν.

Τὸ ἑσπέρας τῆς ἡμέρας τῆς ὁρκωμοσίας ἐπηκολούθησε δεξίωσις εἰς τὸ μέγαρον Ὑποδιοικήσεως Ε.Ο.Ν. Ἀγρινίου, εἰς τὴν ὁποίαν παρέστησαν ὁ κ. Γεν. Ἐπόπτης, οἱ Διοικηταὶ ἀρρένων καὶ θηλέων, ἀνώτεροι βαθμοφόροι τῆς Ε.Ο.Ν. Ἀγρινίου καὶ ἅπασαι αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως.

Ἐπίσης ἐγένετο ἡ ὁρκωμοσία καὶ ἡ παράδοσις τῆς σημαίας τῆς 112ας Φάλαγγος Ναυπάκτου, εἰς ἣν παρέστησαν ὁ Γεν. Ἐπόπτης μετὰ τοῦ ὑπασπιστοῦ του καὶ αἱ τοπικαὶ ἀρχαί. Εἰς τὴν τελετὴν ἔλαβε μέρος καὶ ἡ φιλαρμονικὴ τῆς 111ης Φάλαγγος Μεσολογγίου.

ΦΛΩΡΙΝΑ.— Ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν ἐνεποίησεν εἰς τοὺς κατοίκους Φλωρίνης ἡ συμβολὴ τῆς Ε. Ο. Ν. εἰς τὸν λαμπρότερον ἑορτασμὸν τοῦ Πάσχα. Τμήματα τῆς Ὑποδιοικήσεως Φλωρίνης ἀπετέλεσαν τὴν τιμητικὴν φρουρὰν τοῦ Ἐπιταφίου, ἄλλα δὲ ἐπετήρησαν τὴν τάξιν εἰς τοὺς διαφόρους Ναούς.

Τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Ἐθν. Οἰκοτροφείου παρεκάθησαν εἰς κοινὸν ἑορταστικὸν γεῦμα, εἰς τὸ ὁποῖον ἔλαβον μέρος ὁ Περ. Διοικητὴς καὶ 150 Φαλαγγῖται.

ΕΔΕΣΣΑ.— Μὲ ἀφάνταστον ἐνθουσιασμὸν ἑωρτάσθη ἡ ἐπέτειος τῆς ὀνομαστικῆς ἑορτῆς τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως. Ἀπὸ τῆς παραμονῆς συνεργείᾳ Φαλαγγιτῶν τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἐδέσσης εἶχον στολίσει μὲ σημαίας καὶ λάβαρα τὰς πλατείας καὶ τὰς κεντρικὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως. Ὁ Ὑποδιοικητὴς τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἐδέσσης ὡμί-

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κίνησις Περιφερειακῶν Διοικήσεων

λησεν εἰς μεγάλην συγκέντρωσιν τῶν Τμημάτων ἐκφωνήσας ἐμπνευσμένον λόγον πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας.

Τὴν 9ην π. μ. τῆς ἑπομένης ἄνω τῶν 1.500 φαλαγγιτῶν εἶχον παραταχθῆ πρὸ τοῦ Ναοῦ τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, ὅπου ἐγένετο δοξολογία. Μετὰ τὴν δοξολογίαν, καθηγητὴς τοῦ ἐκεῖ Γυμνασίου ἐξῆρε τὸ συμφιλιωτικὸν ἔργον τοῦ Βασιλέως, ἐπηκολούθησε δὲ μεγάλη παρέλασις τῶν Τμημάτων τῆς Ε.Ο.Ν.

Τὸ ἑσπέρας ἐγένετο λαμπαδηφορία παρὰ τὴν πίπτουσαν βροχήν, ἐν μέσῳ θερμοτάτων ἐκδηλώσεων τοῦ πλήθους.

—Ὁ Ὑποδιοικητὴς Ἐδέσσης, συνεχίζων τὰς ἐπιθεωρήσεις τῶν τμημάτων τῆς ὑπαίθρου, μετέβη καὶ ἐπεθεώρησε τὸ Τάγμα τῆς Ἐπισκοπῆς. Ἐπίσης ὁ Ὑποδιοικητὴς Ἀλμωπίας τὸν Λόχον Φουστάνης.

— Τὸ Τμῆμα θηλέων Ἀρδέας παρηκολούθησε συντεταγμένον τὴν κηδείαν τῆς συναγωνιστρίας Ρεβέκας Μουμπεζίδου, στέφανον δὲ κατέθεσεν ἡ ὁμαδάρχης τοῦ Τμήματος.

—Ἐγένετο συγκέντρωσις τοῦ Σχολείου βαθμοφόρων τῆς 221ης Φάλαγγος, εἰς δὲ τὰς Ὑποδιοικήσεις Ἀρδέας καὶ Ἐδέσσης ἐλήφθησαν ἀποφάσεις διὰ τὴν ἔτι καλυτέραν καὶ ἀρτιωτέραν ὀργάνωσιν τῶν μελῶν τῆς Ὀργανώσεως.

ΛΑΡΙΣΑ.— Κανονικῶς συγκεντρώνονται αἱ Φαλαγγίτισσαι Λαρίσης, πρὸς τὰς ὁποίας γίνονται μαθήματα οἰκοκυρικῆς, ὑγιεινῆς, ἱστορίας, γεωγραφίας καὶ ἰδεολογικῆς διαφωτίσεως.

— Τὴν Κυριακὴν 16ην Ἀπριλίου ἡ 4η Ὁμὰς Φαλαγγιτισσῶν ἐξέδραμεν εἰς Καζακλάρ, ὅπου παρέμεινε καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν.

— Τὴν 26ην Ἀπριλίου εἰς μεγάλην συγκέντρωσιν Φαλαγγιτισσῶν ὡμίλησεν ἡ Περιφερειακὴ Διοικήτρια περὶ τῆς παθητικῆς ἀεραμύνης.

ΤΥΡΝΑΒΟΣ.— Καθ' ἑκάστην Κυριακὴν γίνεται ἐκκλησιασμὸς τῶν Τμημάτων τῆς Ὑποδιοικήσεως Τυρνάβου. Πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας καὶ τὰς Φαλαγγιτίσσας ἐγένετο μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν διάλεξις «περὶ Πατρίδος», τὴν ὁποίαν παρηκολούθησαν ἅπασαι αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως καὶ πλῆθος κόσμου.

ΕΛΑΣΣΩΝ.— Συνεχίζονται αἱ συγκεντρώσεις τῶν Φαλαγγιτῶν τῆς Ὑποδιοικήσεως, πρὸς τοὺς ὁποίους γίνονται διάφοροι διδασκαλίαι. Τὴν Κυριακὴν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἅπασα ἡ δύναμις εἶχε παραταχθῆ πρὸ τοῦ μητροπολιτικοῦ Ναοῦ, ὅπου ἐγένετο δοξολογία, ἐπηκολούθησε δὲ ὡραιοτάτη παρέλασις.

ΜΥΤΙΛΗΝΗ.— Ἡ συμμετοχὴ τῶν Τμημάτων τοῦ Νομοῦ Λέσβου τῆς Ε.Ο.Ν. εἰς τὸν ἑορτασμὸν τῆς ὀνομαστικῆς ἑορτῆς τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἔδωσεν ἐξαιρετικὰ πανηγυρικὸν τόνον.

Τμήματα Φαλαγγιτῶν καὶ Φαλαγγιτισσῶν εἶχον παραταχθῆ κατὰ μῆκος τῆς παραλιακῆς ὁδοῦ δι' ἧς διῆλθον οἱ ἐπίσημοι μεταβαίνοντες εἰς τὴν δοξολογίαν, ἀποδώσαντα τιμάς.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς δοξολογίας, ἅπασα ἡ δύναμις τῆς Ε.Ο.Ν. παρήλασε διὰ μέσου τῆς παραλιακῆς ὁδοῦ καὶ ὑπὸ τὰς ζητωκραυγὰς τοῦ πλήθους μετέβη εἰς τὸν περίβολον τοῦ Γυμνασίου ἀρρένων.

Εἰς τὸ Γυμνάσιον, παρουσίᾳ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μυτιλήνης καὶ τῶν λοιπῶν ἐπισήμων, ὡμίλησεν ὁ διευθυντὴς τῆς ἐφημερίδος «Φῶς».

Τὴν 8ην μ. μ. ἐγένετο λαμπαδηφορία, ἥτις προεκάλεσε τὸν ἐνθουσιασμὸν τοῦ πλήθους.

ΝΑΥΠΛΙΟΝ. — Ἡ ἐπέτειος τῆς ὀνομαστικῆς ἑορτῆς τῆς Α. Μ. ἑωρτάσθη ἐφέτος χάρις εἰς τὴν συμβολὴν τῆς Ε.Ο.Ν. μὲ ἐξαιρετικὴν λαμπρότητα καὶ ἐνθουσιασμόν.

Ἀπὸ πρωΐας ἡ μουσικὴ τῆς Ε. Ο. Ν. περιερχομένη τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως ἀνέκρουε τοῦ «Ἀητοῦ τὸ Γυιό» καὶ ἄλλα ἐμβατήρια.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς τελεσθείσης δοξολογίας ἐπηκολούθησε παρέλασις πρὸ τοῦ Γεν. Ἐπόπτου τῶν Φαλάγγων ἀρρένων καὶ θηλέων.

Τὴν ἑπομένην τῆς ὀνομαστικῆς ἑορτῆς τῆς Α. Μ. ἡ δύναμις τῆς Ὑπ)σεως Ναυπλίας καὶ Ἄργους — ἀρρένων καὶ θηλέων — καθὼς καὶ ἅπαντες οἱ Σχηματισμοὶ τῶν 100 χωρίων τῶν δύο ἐπαρχιῶν ἔλαβον μέρος εἰς τὴν ὑποδοχὴν τοῦ Ἀρχηγοῦ ἐν Ἄργει, παραταχθεῖσα πρὸς ἀπόδοσιν τιμῶν ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ μέχρι τῆς πλατείας Ἁγίου Πέτρου.

Ὁ ἐνθουσιασμὸς καὶ τὸ παράστημα τῶν μελῶν τῆς Ε. Ο. Ν. ἐκίνησαν τὸν θαυμασμὸν τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἐπισήμων καὶ ἀπέσπασαν τὴν εὐαρέσκειαν τοῦ Ἀρχηγοῦ.

— Αἱ προσπάθειαι διὰ τὴν θεωρητικὴν καὶ πρακτικὴν μόρφωσιν τῶν μελῶν τῆς Ε. Ο. Ν. συνεχίζονται μὲ γοργὸν ρυθμόν. Εἰς τὴν Λέσχην τῆς Ε. Ο. Ν. ἐγένοντο καὶ αἱ κάτωθι ὁμιλίαι: 1) Διατί πρέπει νὰ εἴμεθα ὑπερήφανοι διότι εἴμεθα Ἕλληνες. 2) Ἀθηναϊκὸς Πολιτισμός. 3) Ψυχικὴ ἀνάστασις τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀπὸ τῆς 4ης Αὐγούστου. 5) Καθήκοντα βαθμοφόρων. 6) Ἡ Βασιλεία ὡς ἐθνικὴ ἰδέα τοῦ πολιτισμοῦ. 7) Ἐθνικὰ σύμβολα καὶ 8) Ἀνάλυσις τῶν λόγων τοῦ Ἀρχηγοῦ.

Τακτικῶς ἐπίσης συνεχίζεται εἰς τὸν κινηματογράφον τῆς Λέσχης ἡ προβολὴ ψυχαγωγικῶν καὶ μορφωτικῶν ταινιῶν.

ΝΑΥΠΛΙΟΝ. — Εὐχαριστήριον Συνεταιρισμοῦ πρὸς τὴν Ε.Ο.Ν.

Πρὸς τὸν κ. Νομάρχην Ἀργολιδοκορινθίας
Εἰς Ναύπλιον

Κε Νομάρχα διαβιβάζω τὰς εὐχαριστίας μέσῳ ὑμῶν πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Ἐθνικὸν Κυβερνήτην τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου τῆς Κοινότητός μας, πρὸς τὸν τοιοῦτον Κυβερνήτην, ποὺ μὲ ζῆλον ἐργάζεται διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας. Εἰς τὰς 15 π. μ. ὁ ἀγρονόμος Νεμέας μετὰ τοῦ γεωπόνου Κοινοτήτων ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Νεολαίας καὶ σύσσωμοι οἱ κάτοικοι ἐξημέρωσαν πλέον τῶν χιλίων δένδρων. Αὐτὸ ἰδόντες οἱ γεωργοὶ ἐξηκολούθησαν τὸ ἔργον των, ἐξημέρωσαν πᾶν ἄγριον καρποφόρον δένδρον, διότι διὰ πρώτην φορὰν ἐπὶ τόσα ἔτη εἶδον κρατικοὺς ὑπαλλήλους νὰ προστατεύουν τοὺς γεωργούς. Τὸ ἔργον τοῦτο Κε Νομάρχα πρέπει νὰ ἐκτελῆται καὶ μὲ μία μέριμνα ὑμῶν ἐκ τῶν κοινοτικῶν Ταμείων νὰ δίδωνται βραβεῖα εἰς τοὺς φιλοπροόδους χωρικούς. Σύσσωμος ὁ γεωργικὸς κόσμος ἀνέπνευσεν ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ εὐχόμεθα μακροημέρευσιν εἰς τὸν Α. Μ. τὸν Βασιλέα καὶ τὴν Α. Ε. τὸν Ἐθνικὸν Κυβερνήτην καὶ συνεργάτας αὐτοῦ καὶ ἐμεῖς θὰ εἴμεθα τὰ ἐκτελεστικὰ ὄργανά σας, βαδίζοντες πρὸς τὸ βαρὺ ἔργον ὑμῶν.

ΣΥΡΟΣ. — Αἱ Φαλαγγίτισσαι καὶ Σκαπάνισσαι Σύρου μὲ ἐνθουσιασμόν, ὑπερηφάνειαν καὶ πίστιν, ἀκολουθοῦν τὸν Ἀρχηγὸ στὴ μεγάλη Του προσπάθεια γιὰ τὴν δημιουργία μιᾶς Ἑλλάδος νέας.

Τὴν 19ην παρελθόντος ὡμίλησεν ἡ Ὑποδιοικήτρια Θηλέων Σύρου Δὶς Κοντόκωστα πρὸς τὰς βαθμοφόρους περὶ πειθαρχίας, ἀναγνώσασα εἰς αὐτὰς διαταγὰς τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως Ε.Ο.Ν.

Ἤρχισε λειτουργοῦσα, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ κ. Νομάρχου, ὡς Γενικοῦ Ἐπόπτου τῆς Ε.Ο.Ν. Κυκλάδων, σχολὴ βαθμοφόρων.

Ὅλοι οἱ βαθμοφόροι ἤρχισαν νὰ μελετοῦν τὰ περὶ τῶν ἡρώων τῆς Ἐπαναστάσεως.

Τὴν Κυριακὴν 23ην Ἀπριλίου ἐγένετο δοξολογία ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἑορτῇ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, εἰς ἣν παρέστησαν ἅπαντα τὰ τμήματα Ε. Ο. Ν. ἀρρένων καὶ θηλέων.

ΦΟΥΣΤΑΝΗ. — Ἐπιβλητικὴ καὶ μεγαλοπρεπὴς ὑπῆρξεν ἡ τελετὴ τῶν ἐγκαινίων τῆς Λέσχης Ε.Ο.Ν. Φουστάνης (Ἀλμωπίας), ἥτις ἐγένετο τὴν παρελθοῦσαν Κυριακήν. Παρέστησαν ἅπασαι αἱ Ἀρχαὶ τοῦ τόπου, καθὼς καὶ ἡ μεγίστη μερὶς τῆς κοινωνίας μας συμμεθέξασα ὁλο-

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κίνησις Περιφερειακῶν Διοικήσεων

ψύχως εἰς τὰς προσπαθείας τῶν Νέων. Μετὰ τὴν ἄφιξιν τῶν ἐπισήμων, τοὺς ὁποίους ἐχαιρέτησαν Φαλαγγῖται, καταλλήλως πρὸς τοῦτο τοποθετηθέντες, ἐψάλη ἡ σχετικὴ ἀκολουθία ἐν μέσῳ κατανυκτικῆς σιγῆς, μεθ' ὃ ἐπηκολούθησεν ἐνθουσιώδης λόγος τοῦ κ. Γ. Γκίνη (Λοχίτου). Κατ' αὐτὸν ἐξήρθη ἡ σημασία τῆς νεοσυσταθείσης Λέσχης, ὡς κέντρου ἀναπτύξεως αἰσθημάτων ἀμοιβαιότητος καὶ κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Ε. Ο. Ν. διὰ περισσοτέρου εἰ δυνατὸν συγχρωτισμοῦ τούτων κατὰ τὰς διαθεσίμους ὥρας τῆς ἡμέρας των. Τὴν σύντομον καὶ περιεκτικὴν εἰς περιεχόμενον ὁμιλίαν του ἐκάλυψαν οὐρανομήκεις ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους, τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τοῦ Διαδόχου Παύλου καὶ τοῦ χαλυβδίνου Ἀρχηγοῦ.

Μεθ' ὃ ἐψάλησαν ὡς ἐπισφράγισμα τῆς τελετῆς ὁ Ἐθνικὸς Ὕμνος, ὁ ὕμνος τῆς Νεολαίας καὶ ὁ ὕμνος τῆς 4ης Αὐγούστου.

ΙΩΑΝΝΙΝΑ.— Μετὰ πάσης μεγαλοπρεπείας καὶ λαμπρότητος ἑωρτάσθη παρὰ τῶν μελῶν τῆς Ε. Ο. Ν. Περ. Διοικήσεως Ἰωαννίνων ἡ ἐπέτειος τῆς ὀνομαστικῆς ἑορτῆς τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.

Κατὰ τὴν ὥραν τῆς τελέσεως τῆς δοξολογίας τμήματα τῆς Ε. Ο. Ν. ἦσαν παρατεταγμένα ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ ναοῦ πρὸς ἀπόδοσιν τιμῶν εἰς τοὺς ἐπισήμους.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς δοξολογίας καὶ ὑπὸ θύελλαν χειροκροτημάτων καὶ ζητωκραυγῶν οἱ Φαλαγγῖται μετὰ τῶν σημαιῶν των παρήλασαν πρὸ τῶν ἐπισήμων.

Ἀντιπροσωπεῖαι τῶν Φαλάγγων μας μετὰ τῶν σημαιῶν των παρέστησαν κατὰ τὴν τελετὴν τῆς ὁρκωμοσίας τῶν νεοσυλλέκτων, προκαλέσασαι τὸν ἐνθουσιασμὸν τοῦ στρατοῦ καὶ τῶν κ. κ. ἀξιωματικῶν διὰ τὸ παράστημα καὶ τὴν ἐν γένει ἐμφάνισίν των.

Πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας καὶ τὰς Φαλαγγιτίσσας τῆς Περιφ. Διοικήσεως Ἰωαννίνων ἀνεπτύχθησαν κατὰ τὸν μῆνα Ἀπρίλιον τὰ ἑξῆς θέματα: 1) Οἱ νέοι ἰδεολογικοὶ δρόμοι τῆς Νεολαίας. 2) Ἡ προσωπικότης καὶ τὸ ἔργον τοῦ Μεγάλου μας Ἀρχηγοῦ. 3) Διατί πρέπει νὰ εἴμεθα ὑπερήφανοι διότι εἴμεθα Ἕλληνες. 4) Περὶ μητρός. 6) Ἡ Ἐκκλησία καὶ τὸ ἔργον της κατὰ τοὺς χρόνους τῆς δουλείας. 6) Ὁ ἀγὼν τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας.

— Οἱ Φαλαγγῖται τοῦ λόχου Βασιλικοῦ ἐδενδροφύτευσαν διαφόρους λόφους πέριξ τοῦ χωρίου, τὴν πλατεῖαν καὶ διήνοιξαν δρόμον ἀνώμαλον περὶ τὰ ἑκατὸν μέτρα.

— Ὁ Ἔπαρχος Πωγωνίου ἐπισκεφθεὶς τοὺς λόχους Βησσάνης τῆς Ε. Ο. Ν. ὡμίλησε πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας καὶ πρὸς τὸ πλῆθος περὶ τῶν σκοπῶν τοὺς ὁποίους ἐπιδιώκει ἡ Ἐθνικὴ Ὀργάνωσις Νεολαίας.

— Ἡ Κοινότης Βησσάνης καὶ ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ ἐψήφισαν ὑπὲρ τῆς Νεολαίας ἀμφοτέρων τῶν φύλων δραχ. 10.000.

ΣΠΑΡΤΗ.— Καθ' ὅλην τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα τόσον εἰς τοὺς Σχηματισμοὺς τῆς πόλεως, ὅσον καὶ τῆς ὑπαίθρου ἐγένοντο αἱ τακτικαὶ συγκεντρώσεις.

Κατ' αὐτὰς ἀνεπτύχθησαν διάφορα θέματα πρὸς τὰς Φαλαγγιτίσσας καὶ Σκαπανίσσας σχετικῶς μὲ τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου.

Ἡ ἑορτὴ τῆς Πρωτομαγιᾶς τόσον εἰς τὴν Σπάρτην ὅσον καὶ εἰς ὅλους τοὺς Σχηματισμοὺς τῆς περιφερείας ἑωρτάσθη παρὰ τῶν μελῶν τῆς Ε. Ο. Ν. δι' ἐκδρομῶν εἰς τὰς θαυμασίας ἐξοχάς.

Οὕτω ὁ Σχηματισμὸς Θηλέων Σπάρτης ἐξέδραμεν εἰς Μυστρᾶν, ὅπου διημέρευσε. Τὸν Σχηματισμὸν ἐπεσκέφθη εἰς Μυστρᾶν ὁ Γεν. Ἐπόπτης Λακωνίας, ὁ Δήμαρχος Σπάρτης καὶ ὁ Διοικητὴς Χωροφυλακῆς.

Ἐπίσης ἡ Ε. Ο. Ν. Γυθείου ἐξέδραμεν εἰς τὴν θέσιν «Ἀποστολάκος», ὅπου ἑώρτασε τὴν πρωτομαγιὰν ἐν μέσῳ εὐθυμίας, ἐθνικῶν χορῶν καὶ πατριωτικῶν ᾀσμάτων.

ΠΥΡΓΟΣ.— Ὁ Γεν. Ἐπόπτης ἁπάντων τῶν Σχηματισμῶν προέβη εἰς ἐπιθεώρησιν τῶν τμημάτων κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος μηνός.

Ἅπαντες οἱ Φαλαγγῖται καὶ Φαλαγγίτισσαι τῶν Σχηματισμῶν Ἀρρένων καὶ Θηλέων, 4.000 ἐν ὅλῳ, εἶχον συγκεντρωθῆ ἐν στολῇ εἰς θέσιν Πεντόβολα ἐν Ἀμαλιάδι. Τὸν Γενικὸν Ἐπόπτην προσεφώνησεν ὁ Διευθυντὴς τῆς Β' Ὑποδιοικήσεως. Ἀκολούθως Φαλαγγίτισσα προσέφερεν εἰς αὐτὸν ὡραίαν ἀνθοδέσμην. Ὁ Γεν. Ἐπόπτης ἐπεθεώρησεν ἅπαντα τὰ τμήματα, ἔμεινε δὲ λίαν ἱκανοποιημένος διὰ τὴν συντελεσθεῖσαν πρόοδον καὶ τὴν παρατηρουμένην ἐντατικὴν ἐργασίαν. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐπιθεωρήσεως ὡμίλησε πρὸς τοὺς συγκεντρωμένους, προκαλέσας τὰ ἀλλεπάλληλα χειροκροτήματα καὶ τὰς οὐρανομήκεις ζητωκραυγὰς τῶν μελῶν καὶ τοῦ πλήθους ὑπὲρ τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου.

Ἀκολούθως ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια τῆς Λέσχης τῆς 101ης Φάλαγγος Θηλέων, κατὰ τὰ ὁποῖα παρέστησαν οἱ ἀνώτεροι βαθμοφόροι τῆς Ὀργανώσεως καὶ ἅπασαι αἱ Ἀρχαὶ τῆς πόλεως.

— Κατὰ τὴν 28ην παρελθόντος μηνὸς ἐνένετο εἰς Ἀμαλιάδα μὲ πᾶσαν ἐπισημότητα ἡ κηδεία τοῦ ἀποθανόντος Λοχίτου Χρ. Κοίλια. Τιμὰς ἀπέδωσε Λόχος Φαλαγγιτῶν, ἡ Διοίκησις δὲ καὶ ἡ Β' Ὑποδιοίκησις κατέθεσαν εἰς τὸν τάφον του στεφάνους.

— Ἐπίσης τὴν 6ην παρελθ. μηνὸς ἐκηδεύθη εἰς τὸν Πύργον ὁ Φαλαγγίτης Ἀρ. Μπερτσελέτος. Τὴν κηδείαν παρηκολούθησε τιμητικὸν ἀπόσπασμα Φαλαγγιτῶν καὶ πλεῖστοι βαθμοφόροι τῆς Α' Ὑποδιοικήσεως. Στέφανον κατέθεσεν ἡ Ὑποδιοίκησις. Βαθμοφόρος δὲ ἐξεφώνησε τὸν ἐπικήδειον.

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ.— Τὴν 7ην Ἀπριλίου ἀπεβίωσεν ἐνταῦθα ἐνθουσιώδης κόρη καὶ διαλεκτὴ συναγωνίστρια, ἡ Χρύσα Σαραντίδου, ἥτις ἔσπευσεν ἐκ τῶν πρώτων νὰ ταχθῇ ὑπὸ τὰς σημαίας τῆς Ε.Ο.Ν. Ἡ ἀτυχὴς κόρη, ὀλίγον πρὸ τοῦ θανάτου της, εἶπεν ὅτι «πεθαίνω εὐτυχισμένη γιατὶ εἶμαι Φαλαγγίτισσα». Ἡ Ε.Ο.Ν. Θηλέων Ἡρακλείου ἠκολούθησε συντεταγμένη τὴν κηδείαν της καὶ κατέθεσε στέφανον εἰς τὸν τάφον της.

— Αἱ Φαλαγγίτισσαι καὶ Σκαπάνισσαι Ἡρακλείου συνεώρτασαν μὲ ἐνθουσιασμὸν καὶ μὲ χαρὰν τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα.

Τὴν πρωΐαν τοῦ Πάσχα χίλιαι Φαλαγγίτισσαι καὶ Σκαπάνισσαι μετὰ τῶν βαθμοφόρων των συνεκεντρώθησαν εἰς τὸ Γυμναστήριον Ἡρακλείου. Ἀφοῦ ἔψαλον τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη» καὶ τὸν ὕμνον τῆς Νεολαίας, μετέβησαν συντεταγμέναι εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ὀρφανοτροφεῖον, τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται ἔξω τῆς πόλεως.

Εἰς τὸν περίβολον τοῦ ἱδρύματος ἐπεκοινώνησαν μὲ τὰς μικρὰς ὀρφανάς, ἐχόρευσαν καὶ ἐτραγούδησαν.

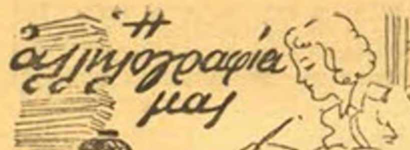
Ἡ Ὑποδιοικήτρια θηλέων Ἡρακλείου τῆς Ε.Ο.Ν. ὡμίλησε διὰ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ καὶ διὰ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Ἔθνους μας.

Ἐπηκολούθησε γεῦμα ἐν μέσῳ μεγάλου ἐνθουσιασμοῦ, ἡ δὲ διευθύντρια τοῦ Ὀρφανοτροφείου ηὐχαρίστησε θερμότατα διὰ τὴν πανηγυρικὴν αὐτὴν ἐπίσκεψιν τῆς Ε.Ο.Ν., ἡ ὁποία ἔδωσε τόσην χαρὰν εἰς τὰς μικρὰς ὀρφανάς.

— Τὸ ἀπόγευμα ὁμάδες Φαλαγιτισσῶν περιῆλθον τὰ φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα, τὰς φυλακὰς κλπ., προσφέρασαι διάφορα δῶρα.

ΧΑΛΚΙΣ.— Εἰς Αὐλωνάριον Εὐβοίας συνεστήθη τὸν παρελθόντα μῆνα Τμῆμα Ε.Ο.Ν. θηλέων. Ἡ δύναμις τοῦ Τμήματος ἀνῆλθεν ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου εἰς 190 Φαλαγγιτίσσας, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ 100 εἶναι ἐξωσχολικαί. Κατὰ τὴν γενομένην πρὸ ἡμερῶν ἐπιθεώρησιν τοῦ Τμήματος ὡμίλησε πρὸς τὰς Σκαπανίσσας καὶ τὰς Φαλαγγιτίσσας ἡ Περ. Διοικήτρια Ε.Ο.Ν. θηλέων Εὐβοίας, ἀναπτύξασα τοὺς σκοποὺς τῆς Ε. Ο. Ν.

Ἐπίσης συνεστήθησαν Τμήματα Ε.Ο.Ν. θηλέων εἰς τὰ χωρία Κονίστρες, Κύμη, Ἀλιβέριον καὶ Βάθειαν. Κατὰ τὸν μῆνα Μάϊον τὸ δίκτυον Τμημάτων τῆς Ε.Ο.Ν. θηλέων Εὐβοίας θὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς ἄλλα χωρία.

Ε. Α. ΠΑΝΤΑΖΟΠΟΥΛΟΥ, Ἰτέαν. Θὰ δημισιευθοῦν μία - δύο. — Ι. Π. ΔΑΜΠΟΛΙΑΝ, ἐνταῦθα. Ἀνεπιτυχεῖς οἱ ἀσκήσεις σου καὶ τὸ σταυρόλεξο. — ΝΙΝΟΝ Β. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ, Ἡράκλειον. Ἀπολύτως σωστὲς οἱ λύσεις. Συγχαρητήρια. — Π. Δ. ΖΟΜΠΟΛΑΝ, Πύλον. Τὸ σταυρόλεξό σου εἶναι γενικῶς καλό, ἀλλὰ ὡρισμένες λεπτομέρειες δὲν ἐπιτρέπουν τὴν δημοσίευσίν του. Ὁ Λαβύρινθος ἔχει σταλῆ καὶ ἀπὸ ἄλλον, προηγουμένως. — ΣΠ. ΛΑΜΠΡΟΥ, Κέρκυραν. Δικαιολογημένη ἡ ἐλπίς σου, ἀφοῦ ἡ λύσις τοῦ σταυρολέξου εἶναι ὀρθή. — ΑΡ. ΣΑΝΚΑΝ, Ἀμαρούσιον. Μὴ γράφῃς ἀπ' τὶς δυὸ ὄψεις τοῦ χαρτιοῦ. Οἱ ἀσκήσεις σου ἀκατάλληλες (Ἀδδισαμπέμπα!). — Ε. Π. ΜΟΥΤΣΑΝΤΑΗΝ, Φιλιατρά. Ἀνεπιτυχῆ τὰ σταυρόλεξά σου καὶ ἰδίως τὸ δεύτερο, ποὺ περιλαμβάνει ἐν τοῖς κόλποις του 4 σταυρολεξάκια, ἕνα ξεκρέμαστο «Α» καὶ ἕνα ἀνεξάρτητον «Ω». Μὰ ἔχεις ἰδῆ πουθενὰ τέτοια σταυρόλεξα; — Γ. Π. ΔΕΜΕΣΤΙΧΑΝ, ἐνταῦθα. Μᾶς ἔστειλες ἕνα σταυρόλεξο χωρὶς τὴν λύσι του. Γιατί τὸ ἔκανες αὐτό; Καὶ εἰς τί ἀκριβῶς ἀπέβλεπες; — Β. Α. ΖΑΡΟΥΛΙΑΝ, ἐνταῦθα. Δυστυχῶς δὲν εἶναι «καλόν». Ἄλλωστε εἶναι γραμμένο κι' ἀπ' τὶς δυὸ ὄψεις τοῦ χαρτιοῦ καὶ ἑπομένως εἶναι ὁπωσδήποτε κακόν. — Ε. ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΝ, 7ον Σ. Τομέα, Δράμαν. Ἡ λύσις ὀρθή. — ΣΠ. Μ. ΣΤΑΒΟΡΑΒΔΗΝ, Σαλαμῖνα. Δὲν διαβάστηκαν τὰ ὅσα μᾶς ἔστειλες, γιατὶ ἦσαν γραμμένα καὶ στὶς δυὸ ὄψεις τοῦ χαρτιοῦ. Ὁπωσδήποτε εἶναι σταυρόλεξον καὶ ὄχι σταβρόλεξον. — Κ. ΖΗΣΙΜΟΝ, Πειραιᾶ. Σωστὴ ἡ λύσις τοῦ σταυρολέξου. Ἄλλη φορὰ ὅμως νὰ γράφῃς σὲ κανονικὸ χαρτί. — ΑΘ. Κ. ΚΑΡΑΝΤΟΥΝΗΝ, Ἄργος. Τὸ πρόβλημά σου δὲν εἶναι ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ ἐνδιαφέρουν τὴν «Νεολαίαν». — Η. Γ. ΞΑΝΘΑΚΟΝ. Δὲν ἐγκρίνονται. Τὶς πνευματικὲς ἀσκήσεις καὶ τὰ σταυρόλεξα πρέπει νὰ τὰ γράφῃς σὲ ξεχωριστὸ χαρτὶ ἄλλη φορά. — Ν. Χ. ΚΟΚΟΤΑΝ. Τὰ σταυρόλεξά σου δὲν εἶναι ἐπιτυχῆ, ἐπειδὴ κυρίως ἔχουν δύσκολες λέξεις (Μαῦλιος, Ράσπα, Ἀστόρια, αιρ, σάχ). — Κ. Β. ΠΕΡΙΒΟΛΙΔΗΝ, ἐνταῦθα. Θὰ δημοσιευθοῦν μερικά. — Σ. ΓΟΥΡΜΟΝ, Πάτρας. Δὲν εἶναι κατάλληλα γιὰ δημοσίευσι. — Ε. Ι. ΚΟΚΚΟΛΙΑΔΗΝ, ἐνταῦθα. Εἶναι Μιλτιάδης καὶ ὄχι Μηλτιάδης, ἐκτὸς δὲ αὐτοῦ ἔχει καὶ ἄλλες ἀτέλειες τὸ σταυρόλεξό σου. — Α. ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΝ, Ἄργος. Ἀνεπιτυχὲς τὸ σταυρόλεξό σου. Τὸ αἴνιγμα γνωστό. — Δ. Σ. ΚΑΦΕΤΖΟΠΟΥΛΟΝ, Ἀμφίκλειαν. Οἱ λέξεις τοῦ σταυρολέξου σου δὲν διασταυρώνονται καλά. Εἶναι τὸ μόνον ἐλάττωμα. Ἂν προσέξῃς, θὰ κάνῃς πολὺ ὡραῖα σταυρόλεξα. — Ν. ΟΥΤΣΙΚΑΝ. Ὀρθὴ ἡ λύσις τοῦ σταυρολέξου. — Μ. ΚΑΝΑΡΗΝ, Σέρρας. Συγχαρητήρια διὰ τὰς λύσεις τῶν ἀσκήσεων. Τὰ ἄλλα ἔλαβον σειρὰν δημοσιεύσεως. — Γ. Π. ΜΠΕΑΚΟΝ, Γύθειον. Δὲν εἶναι ἄσχημο τὸ σταυρόλεξό σου. Ἔχει ὅμως τὸ ἑξῆς ἐλάττωμα: Τὰ μαῦρα τετραγωνίδια εἶναι συγκεντρωμένα σὲ εὐθεῖες γραμμές. Στεῖλε κάτι καλύτερο. Τὸ πρόβλημα ἀκατάλληλον. Τὰ «7 μηδενικὰ» χωρὶς καμμιὰ σημασία. — ΚΥΡΟΝ ΒΑΣΟΥΡΑΝ. Εἶναι δύσκολον νὰ εὑρεθῇ ἡ παροιμία, γιατὶ δὲν εἶναι ἀπὸ τὶς πολὺ γνωστές. — Θ. Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΝ, Πειραιᾶ. Καὶ στὸ δικό σου σταυρόλεξο δὲν διασταυρώνονται καλὰ οἱ λέξεις. — Γ. ΑΓΓΟΥΡΑΚΗΝ. Ἡ λαϊκὴ παροιμία καὶ τὸ ρητὸν εἶναι ἄγνωστα εἰς τοὺς πολλοὺς καὶ ἑπομένως δύσκολη ἡ λύσις τους. — Λ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ, Καρδίτσαν. Ἐὰν διορθώνεται θὰ δημοσιευθῇ τὸ δεύτερο σταυρόλεξό σου. — Δ. ΚΑΡΑΜΗΤΣΟΝ, Πύλον. Ὀρθὴ ἡ λύσις τοῦ σταυρολέξου. Οἱ «12 κύκλοι» δὲν παρουσιάζουν ἐνδιαφέρον. Μὴ γράφῃς μὲ κόκκινη μελάνη. — Λ. Β. ΧΟΥΣΙΑΔΗΝ. Κρῖμα στὸ σταυρόλεξο. Εἶναι καλό, ἀλλὰ χαλᾷ ἀπὸ δυὸ λέξεις: βανάνα καὶ σίαλος, ἐνῷ εἶναι μπανάνα καὶ σίελος. Μπορεῖς νὰ στείλῃς 13×13. — ΜΙΧ. καὶ ΝΙΚ. ΤΡΟΧΑΝΗΗΝ, Λεωνίδιον. Συγχαρητήρια γιὰ τὴν ὀρθὴ λύσι τοῦ σταυρολέξου. — Δ. Γ. ΚΟΚΚΟΣΟΥΛΗΝ, Λεωνίδιον. Ἀπολύτως σωστὴ ἡ λύσις τοῦ σταυρολέξου τοῦ 25ου φύλλου. — ΑΝ. Ν. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, Ἄργος. Οἱ λύσεις τῶν σταυρολέξων σου; Γιατί κρατεῖς τόσον ἐγωϊστικὰ τὸ μυστικό τους; Ὁπωσδήποτε ἀπὸ τὸ σχῆμα τους φαίνονται ἀνεπιτυχῆ. — Χ. Ι. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΝ, Φιλιατρά. Τὸ αἴνιγμα ἔχει δημοσιευθῇ στὴ «Νεολαία». — Ε. Α. ΠΑΝΤΑΖΟΠΟΥΛΟΥ, Ἰτέαν. Τοῦ κρυπτογραφικοῦ καὶ τοῦ αἰνίγματος ἡ λύσις σωστή. Στὸ σταυρόλεξο ἔχεις δύο - τρία λάθη. — Κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ, Καλλιθέαν. Γιατί ἔδωσες στὸ σταυρόλεξό σου αὐτὸ τὸ περίεργο σχῆμα; Ὁπωσδήποτε εἶναι ἀδύνατον νὰ κριθοῦν οἱ ἀσκήσεις σου, τὰ σταυρόλεξα καὶ οἱ λύσεις, διότι εἶναι γραμμένα σὲ χαρτιὰ καὶ χαρτάκια πέντε μεγεθῶν καὶ τριῶν ποιοτήτων. Γιατί αὐτὴ ἡ ἀταξία; — Λ. ΔΕΤΣΙΚΑΝ καὶ ΧΡ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ, ἐνταῦθα. Οἱ λύσεις σωστές. Στὸ σταυρόλεξο ἔχετε ἕνα λάθος. Κλὶπ ἀντὶ σλίπ. Ἰδιαιτέρως σᾶς συγχαίρομεν διὰ τὰς λύσεις τῶν ἀσκήσεων τοῦ 25ου φύλλου. — Κ. Ν. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ, Ἐλάτειαν Λοκρίδος. Δὲν πρόκειται περὶ σταυρολέξου, ἀλλὰ περὶ σταυρολέξων, ἐφ' ὅσον εἰς τὸ ἕνα περιλαμβάνονται καὶ πέντε μικρότερα. Ἀκατάλληλον. — Ε. Ι. ΡΕΜΕΔΙΑΚΙΝ, Ἰεράπετραν. Τὸ σταυρόλεξο ἀνεπιτυχές. Ἐγκρίνεται τὸ κρυπτογραφικό. — Β. Ι. ΜΠΟΦΙΛΙΟΝ. Γιατί δὲν ἔστειλες καὶ τὴ λύσι τοῦ σταυρολέξου σου; — Γ. Ε. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΥΡΟΝ, Πύλον. Δὲν εἶναι ἐπιτυχημένες οἱ λέξεις τοῦ τριγώνου, ἰδίως τὸ «τώρα». — ΑΝΤ. Ι. ΡΟΜΠΟΝ, Καρδίτσαν. Ἔχεις δύσκολες (συναύγεια, ὦπται) καὶ ἀνύπαρκτες λέξεις (τσάδα ἢ τσάτα;). Ἀπορρίπτεται μὲ τὴν συμβουλὴν νὰ προσέχῃς ἄλλη φορά, γιατὶ μπορεῖς νὰ φτιάσῃς καλὰ σταυρόλεξα. Καὶ τὸ αἴνιγμα ἀκατάλληλο. Τὸ πρόβλημα θὰ δημοσιευθῇ. — Λ. Β. ΧΟΥΣΙΑΔΗΝ, Θεσσαλονίκην, Σάρρα καὶ ὄχι Σάρα. Ἔχει καὶ ἄλλες ἀτέλειες τὸ σταυρόλεξό σου. Ἀπὸ τὶς νέες ἀσκήσεις σου θὰ δημοσιευθοῦν μερικές. — Π. Β. ΜΠΑΛΟΔΗΜΑΝ. Ἔλαβον σειράν. Μὴ ξαναγράψῃς ὅμως μὲ κόκκινη μελάνη. Ὅσο γιὰ τὸ σταυρόλεξο, τὸ χαλᾷ τὸ ΟΛΩΓ, τὸ ἄνας καὶ ἄλλα. — Θ. ΚΟΡΤΣΑΡΗΝ, Κατερίνην. Δὲν εἶναι καλὸ τὸ σταυρόλεξό σου. Τὰ μαῦρα τετραγωνίδια πρέπει νὰ εἶναι κάπως σκορπιστὰ καὶ ὄχι ὅλα μαζί. Ἐξ ἄλλου ἔχει ἐλάχιστες λέξεις. — Δ. Α. ΤΣΙΠΟΥΡΑΝ, Πειραιᾶ. Τὰ σταυρόλεξα δὲν πρέπει νὰ χωρίζωνται σὲ ἄλλα μικρότερα. Αὐτὸ τὸ ἔχουμε πῆ πολλὲς φορὲς σὲ πολλούς. Ἑπομένως ἀπορρίπτονται τὰ δικά σου. — ΑΝΤ. ΑΠΑΛΟΔΗΜΑΝ. Πιθανὸν νὰ δημοσιευθῇ μόνον τὸ πρόβλημα. — ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΝ ΜΟΥΖΑΚΗ. Ἐλάβαμεν τὴν τόσο ἐνθουσιώδη ἐπιστολήν σας, ποὺ ἀποδεικνύει τὴν πίστιν σας πρὸς τὰ νέα Ἑλληνικὰ ἰδανικὰ καὶ πρὸς τοὺς πρωτοπόρους τῆς Ἐθνικῆς Ἀναγεννήσεως, τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα καὶ τὸν Ἀρχηγόν. — ΓΕΩΡΓ. ΤΣΟΥΛΟΥΧΑΝ. Δὲν ξέρουμε ποίας ἡλικίας εἶσθε. Ἀλλὰ ἀπὸ τὸ ποίημά σας φαίνεται καθαρὰ ὅτι ἂν εἶσθε μικρὸς κι' ἔχῃς μπροστά σου καιρὸ νὰ μορφωθῇς θὰ γίνῃς ἕνας καλὸς ποιητής. Γιατὶ ἔχεις πολὺ ρέοντα στίχο. Ἀλλὰ τὸ ποίημα δὲν εἶναι καλό. Χρειάζεται μελέτη, δουλειά, προσοχή. ΧΡ. ΜΟΥΣΚΟΝ. Μᾶς συνεκίνησε ἡ ἐπιστολή σας. Τίποτε ἄλλο δὲν μποροῦμε νὰ σᾶς ποῦμε. Τὴν ἐπιστολήν σας διεβιβάσαμεν. — ΙΑΣ. ΒΕΛΙΣΣΑΡΑΤΟΝ. Δὲν εἶναι καλὸ τὸ ποίημα. Χρειάζεται προσοχή, διάβασμα καὶ ἔμπνευσις. Γιὰ τὰ ἄλλα θὰ πάρετε ἀπὸ τὴν ἴδια στήλη ἰδιαίτερη ἀπάντησι. — ΝΟΥΛ. Α. ΓΙΑΝΝΑΡΑΚΟΥ. Ἔχετε ταλέντο. Αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει πὼς τὸ ποίημά σας εἶναι καλὸ καὶ δημοσιεύσιμο. Μεταχειρίζεσθε μιὰ γλῶσσα καλὴ καὶ σὲ μιὰ στιγμὴ ξεφουρνίζετε «ποιητικὴ ἄδεια» ἕνα «πῶποτε» ποὺ εἶναι γιὰ τὸ ποίημα τρομερὸ «κουσοῦρι». Ὁ τρίτος στίχος ἦταν πολὺ καλὸς ἂν ἔλειπε ἐκεῖνο τὸ «γαλουχίζονται». Εἶναι γαλουχῶ καὶ ὄχι «γαλουχίζω». Ἐάν, ἐπὶ παραδείγματι, ἄλλαζε ἡ λέξις «γαλουχίζονται» μὲ τὴ λέξι «νανουρίζονται», ὅλος ὁ στίχος θὰ γινόταν ἄψογος. Γιὰ λοιπὸν προσπαθῆστε νὰ τὸ διορθώσετε καὶ νὰ μᾶς τὸ ξαναστείλετε. — ΑΛ. ΚΟΥΚΟΥΖΑΝ. Διὰ τὰς ἀσκήσεις θὰ πάρῃς ἀπάντησι. Τὸ ποίημά σου εἶναι κακὴ ἀντιγραφὴ τοῦ γνωστοῦ περὶ «Σημαίας» ποιήματος. — ΣΠ. Δ. ΜΠΡΙΜΗΝ, Δόμβραιναν Θηβῶν. Δὲν εἶναι καλὸ τὸ ποίημα. Εἶναι μεγάλο! καὶ δείχνει ὅτι εἶναι πρωτόλειο. Πάντως ἂν ἐργασθῆτε θὰ γράψετε καλοὺς στίχους. — Γ. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΝ, Ἀνδρίτσαιναν. Μᾶλλον καλὸ τὸ ποίημά σου. Τὸ δίνουμε στὴν ἐπιτροπή, ἡ ὁποία θὰ τὸ κρίνῃ τελικῶς καὶ θὰ πάρῃς νεωτέραν ἀπάντησιν. — ΑΘ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΗΝ. Ὁλόκληρον τὸ φύρδην - μίγδην ἐπιστολῆς, ποιήματος, ἀσκήσεων, δύο ὄψεων χαρτιοῦ κλπ., μὴ ἀνταποκρινόμενον εἰς τοὺς ὅρους τῆς συνεργασίας, δηλαδὴ ξεχωριστὰ τὸ καθένα καὶ στὴ μιὰ ὄψι τοῦ χαρτιοῦ, ἐπῆρε τὴν πρὸς τὸν κάλαθον ἄγουσαν. Καὶ εἰς ἄλλα λοιπὸν μὲ ὑγεία. Καὶ γιὰ νὰ σοβαρευθοῦμε συμμορφωθῆτε πρὸς τοὺς ὅρους, γιατὶ αὐτὰ ποὺ μᾶς στέλνετε δὲν εἶναι γιά... πέταμα, ἀλλὰ ἄξια καλλιτέρας τύχης ἀπὸ ἐκείνης τοῦ καλάθου!... — ΣΤ. ΑΣΚΗΤΗΝ. Καὶ γιὰ τὸ δικό σας τὸ ἴδιο. Γιατὶ δὲν συμμορφώνεσθε στοὺς ὅρους τοῦ διαγωνισμοῦ. — Κ. ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΝ. Ἐλήφθη εὐχή σας πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα. — Ν. ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ, Ρέθυμνον. Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ καλά σας λόγια. Τὸ ποιηματάκι σας εἶναι καλὸ μόνο ὡς ἰδέα, πολὺ ὅμως ἀδούλευτο καὶ κακότεχνο. Ἐργασθῆτε. — ΕΛ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΝ, Θεσσαλονίκην. Ἡ περὶ Διονυσίου Σολωμοῦ μονογραφία, καθ' ὅλα καλή. Δυστυχῶς ἡ «Νεολαία» κατ' ἐπανάληψιν ἔχει δημοσιεύσει παρόμοια θέματα καὶ δὲν δύναται νὰ ἐπανέλθῃ. Στεῖλτε μας κάτι ἄλλο. — ΔΗΜ. ΒΙΝΤΖΗΛΑΙΟΝ, Νάξον. Τὸ ποίημά σας πολὺ κακότεχνο. Ποίημα, παιδί μου, δὲν θὰ πῆ ὁμοιοκαταληξία χωρὶς σημασία. Γιὰ νὰ κάνῃς π. χ. ὁμοιοκαταληξία εἰς τὴν Ἑλλάδα, τῆς φόρεσες....βελάδα σὰν νὰ ἦταν ἀπόκρηες! Καὶ γράφεις :

Θεὰ ὅπου ξανέστησες
τὴν ξακουσμένη Ἑλλάδα
τὴν ἔσφιξες, τὴν φίλησες
μέσα στὴν ἀγκαλιά σου
τῆς φόρεσες τὸν στέφανον
καὶ τὴ χρυσῆ... βελάδα!

Ἑλλάδα μὲ... βελάδα, ἔστω καὶ χρυσῆ, μόνο οἱ χειρότεροι ἐχθροί της μποροῦσαν νὰ φαντασθοῦν! — ΔΗΜ. ΔΟΥΖΕΝΗΗΝ, Π. Ἄστρος. Ἡ περὶ 25 Μαρτίου ἀνταπόκρισίς σας ἔφθασε πολὺ ἀργὰ καὶ ἑπομένως δὲν εἶναι ἐπίκαιρος πλέον. — ΣΤ. ΠΑΝΤΑΖΗΝ, Ἄργος. Ἀπὸ τὸ ποίημά σας μόνο τὸ πρῶτο ὀκτάστιχο ἀξίζει κάτι. Ἐργασθῆτε περισσότερο καὶ μὲ προσοχή. — Ν. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΝ. Ἡ ἰδέα σας περὶ καθιερώσεως στήλης ἀλληλογραφίας μεταξὺ τῶν ἀναγνωστῶν μας πολὺ καλή, ἀλλὰ δυστυχῶς ἀπραγματοποίητος, λόγῳ τοῦ περιωρισμένου χώρου τοῦ περιοδικοῦ. Γράψατέ μας τὴν διεύθυνσί σας διὰ νὰ σᾶς στείλωμεν τὴν ζητουμένην διεύθυνσιν εἰς Γιοχάννεσμπουργκ. — Χ. ΚΑΡΚΑΝΗΝ, Λαμίαν. Τὸ περὶ παραθερισμοῦ θέμα σας πολὺ καλό, ἀλλὰ ἀδούλευτο. Βγάλτε ἀπ' αὐτὸ τὴν περιττολογίαν καὶ τὰς κουραστικὰς ἐπαναλήψεις καὶ ξαναγράψτε. — ΦΛ. ΜΠΕΡΑΧΙΑ, Θεσσαλονίκην. Τὸ ἀρθράκι σας «Ἑλληνικὴ γῆ» πολὺ καλογραμμένο. Δυστυχῶς, ὡς ἀναφερόμενον εἰς τὴν 25 Μαρτίου, ἔπαυσε νὰ εἶναι ἐπίκαιρον. — ΙΩ. ΤΣΑΛΟΥΧΙΔΗΝ. Ἡ συνδρομή σας ἔληξε τὴν 31ην Μαρτίου 1939. Τὰ σταυρόλεξά σας ἐδόθησαν εἰς τὸν ἁρμόδιον συντάκτην. — Η. Β. ΛΑΛΛΟΥΝΗΗΝ, Θεσσαλονίκην. Περιμένουμε δικές σου ἀσκήσεις, πρωτότυπες καὶ ὄχι ξένες. Τὸ ἄθροισμα «15» μᾶς τὸ ἔστειλαν ἄλλοι 32. — ΕΙΡ. ΙΟΡΔΑΝΙΔΟΥ. Οἱ ἀσκήσεις δημοσιεύονται. Ὄχι ὅμως καὶ τὸ σταυρόλεξο, γιατὶ χωρίζεται σὲ δυὸ μέρη καὶ ἐπειδὴ ἔχει ὁριζοντίως καὶ καθέτως τὰ ἴδια. — Γ. ΜΑΡΚΟΔΗΜΗΤΡΑΚΗΝ, Οἱ ἀσκήσεις ἐγκρίνονται. Τὰ σταυρόλεξα ὅμως δὲν εἶναι κατάλληλα καὶ ἰδίως στὰ σχήματά των. Προτιμᾶτε τὰ ἁπλᾶ καὶ ἀποφεύγετε τὶς δύσκολες λέξεις. — Α. Σ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΝ, Πύλον. Ἐγκρίνονται οἱ ἀσκήσεις. Ἴσως νὰ δημοσιευθῇ καὶ τὸ σταυρόλεξο, μὲ μικρὰ διόρθωσι. Μὴ ξαναγράψῃς μὲ κόκκινη μελάνη. — Π. ΠΑΓΟΥΛΑΤΟΝ, Πειραιᾶ, Γ. Η. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ, ἐνταῦθα, Χ. ΛΟΞΑ, Κέρκυραν. Θὰ δημοσιευθοῦν μερικὲς ἀπ' τὶς ἀσκήσεις σας. — Γ. Γ. ΠΑΠΑΔΗΜΑΝ, Ἰστιαίαν. Στὸ ποίημά σας «Σεβαστὴ» θυσιάζετε τὴν γραμματικὴ στὴν ὁμοιοκαταληξία. Καὶ πρὸς ἀπόδειξιν ἰδού:

Ἡ ὡραία μας πατρίδα — σύμβολό της ἡ ἐλαία
ποὺ ἀπ' τὰ χρόνια τὰ ἀρχαῖα σ' ὅλους εἶναι [ξακουστή
Σεβαστὴ σὲ ὅλους ἦταν τὸν καιρὸ τοῦ . . . Πε- [ρικλέα
ἀλλὰ τώρα στὸν καιρό μας εἶναι πλέον σεβαστή.

Ἀσφαλῶς τὰ κόκκαλα τοῦ . . . Περικλέα θὰ τρίζουν ἀπὸ θυμό!

Ὁ κ. Βασίλειος Κασιμάτης, μαθητὴς ἀστικοῦ σχολείου, παρακαλεῖται νὰ μᾶς γνωρίσῃ τὴν ἀκριβῆ του διεύθυνσιν, (πόλιν καὶ ἐπαρχίαν).

ΔΗΛΩΣΙΣ

Πρὸς ἀποφυγὴν ἀσκόπων ἐπιβραδύνσεων καὶ δεδικαιολογημένων, κατόπιν τούτων, παραπόνων τῶν κ. κ. Συνδρομητῶν καὶ γενικῶς τῶν συναλλασσομένων μὲ τὸ περιοδικὸν «Ἡ Νεολαία», παρακαλοῦνται οἱ ἀλληλογραφοῦντες νὰ ἀπευθύνωνται ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸ Περιοδικὸν ὡς ἑξῆς: Περιοδικὸν «Νεολαία», Λεωχάρους 19, Ἀθήνας.

Μόνον τὰ ἐμβάσματα θὰ ἀποστέλλωνται εἴτε Περιοδικὸν «Νεολαία», Λεωχάρους 19, Ἀθήνας, εἴτε Σπυρίδωνα Ρούβαλην, Γενικὸν Γραμματέα Ε. Ο. Ν., Καραγεώργη τῆς Σερβίας 4, Ἀθήνας, ἡ σχετικὴ ὅμως πρὸς τὸ ἔμβασμα ἐπιστολὴ δέον νὰ ἀπευθύνεται πρὸς τὸ Περιοδικὸν «Νεολαία», Λεωχάρους 19, Ἀθήνας.

Ἐπίσης παρακαλοῦμεν ὅπως οἱ ἀποστέλλοντες ὁπωσδήποτε χρήματα, εἴτε δηλαδὴ διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς, εἴτε διὰ τραπεζικῆς νὰ γνωρίζουν τοῦτο ταυτοχρόνως, ὡς καὶ τὸν λόγον τῆς ἀποστολῆς δι' ἐπιστολῆς των εἰς τὸ Περιοδικὸν καὶ εἰς τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω διεύθυνσιν.

Τύποις: «ΠΥΡΣΟΥ» Α. Ε.

Η Νεολαία

ΕΜΠΡΟΣ γιὰ τὴν ἀθλητικὴ ἐξόρμηση

